

JOI, 20 IANUARIE 2011

PREZIDEAZĂ: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9)

2. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

3. Raportul privind politica în domeniul concurenței pe anul 2009 (dezbatere)

Președinte. – Primul punct pe ordinea de zi este raportul elaborat de dl Eppink, în numele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, referitor la Raportul privind politica în domeniul concurenței pe anul 2009 [2010/2137(INI)] (A7-0374/2010).

Derk Jan Eppink, raportor. – Dle președinte, astăzi concurența este adesea privită ca fiind un concept care face viața dificilă. Unele persoane preferă aranjamente confortabile și relaxarea acordurilor de culise ca protecție împotriva lumii dure a concurenței globale. Însă, dle comisar, concurența nu este un răsfăț, ci salvatorul economiei europene. Europa se află la o răscruce de drumuri. Va crea o economie de transfer, cu creștere redusă și șomaj structural ridicat, sau va avea o economie generatoare de prosperitate, care trece testul concurenței globale?

O echipă de fotbal care nu este competitivă pierde joc după joc, dle comisar. O economie care nu este competitivă pierde investiții, locuri de muncă și, în cele din urmă, baza acordurilor sale sociale. Deoarece politica europeană în domeniul concurenței este de competența exclusivă a Comisiei Europene, dumneavoastră, dle comisar – sau mai degrabă comisarul Almunia, al cărui loc îl țineți – joacă un rol decisiv.

Săptămâna aceasta, Organizația Națiunilor Unite a publicat cifrele privind investițiile străine directe din 2010. Statele Unite ale Americii au atras cu 43 % mai multe investiții străine decât în 2009. Investițiile străine directe în America Latină au crescut cu 21 %, iar în Asia cu 10 %. În Uniunea Europeană, au scăzut cu 20 % – de ce s-a întâmplat acest lucru? Bani merg acolo unde există acțiune. Se pare că investitorii privesc Europa ca pe un continent al lipsei de acțiune, care generează numai cifre de creștere slabă. Acest lucru demonstrează că Uniunea Europeană se confruntă cu un deficit de competitivitate.

Dle comisar, trebuie să asigurați condiții echitabile pentru activitatea de antreprenariat din Europa, pentru a pregăti mai bine continentul nostru pentru concurența de la nivel mondial. Știm cu toții situația Chinei.

Aș dori să vă atrag atenția asupra mai multor aspecte ale politicii din domeniul concurenței pe 2009, ale cărei caracteristici sunt vizibile în prezent. Principala problemă este acum cea a consecințelor ajutorului de stat masiv acordat sectorului financiar: statele au alocat banii contribuabililor pentru a preveni prăbușirea sectorului financiar. Dacă am fi permis un colaps al sectorului financiar, economiile și pensiile a milioane de cetățeni europeni ar fi fost îngropate, de asemenea. Însă se subînțelege că ajutorul de stat pe această scară a provocat denaturări ale concurenței. Acesta este motivul pentru care trebuie să se termine

cât mai curând posibil cu această practică, iar banii trebuie să fie returnați contribuabililor din Europa.

Prin urmare, dle comisarul, prima mea întrebare este: cât de temporar este cadrul temporar și cum va fi eliminat? Sper că veți clarifica această problemă în numele comisarului Almunia.

Un alt aspect este sprijinul cu lichidități oferit de Banca Centrală Europeană anumitor bănci cu scopul de a le menține în viață. Recunosc faptul că există o interfață între politica monetară și cea în materie de concurență – însă impactul acesteia a denaturat concurența? Aceasta este întrebarea mea.

O altă problemă este setul de reguli pentru cesiune. Criteriile de lucru pentru restructurarea companiilor sunt suficient de clare și echitabile. Acum ar trebui să ne îndreptăm privirea către viitor: ce se va întâmpla, dle comisar? Statele membre au mers foarte departe pentru a recapitaliza sectorul financiar prin naționalizarea parțială și/sau integrală a instituțiilor cu banii contribuabililor. Acest lucru va trebui să fie dezvăluit. Însă odată ce statele membre încep să se retragă din instituțiile financiare pentru a-și restabili statutul privat, există pericolul de a lăsa în urmă o dotă, un fel de cadou de nuntă. Zestrea poate fi utilizată pentru a sprijini poziția instituțiilor financiare de pe piața privată.

Acesta este un fenomen pe care l-am văzut de multe ori în procesul de privatizare. Mi-amintesc prea bine în sectorul poștal. Guvernele și-au sprijinit furnizorul de servicii poștale chiar înainte de a intra pe piața privată. Într-o scrisoare, i-am amintit comisarului Almunia de lunga anchetare a furnizorului german de servicii poștale. Comisia deschide în prezent anchetări ale furnizorilor de servicii poștale britanici, francezi, precum și belgieni, întrucât aceste piețe poștale vor fi liberalizate anul acesta.

Deci, dle comisar, vă rog să fiți atent la fenomenul de dotă în sectorul financiar. Prevenirea unei probleme este mai bună decât parcurgerea lungului drum al acțiunii în instanță.

Vă mulțumesc dumneavoastră, dle comisar – de asemenea, comisarului Almunia – pentru cooperare și îi mulțumesc, de asemenea, serviciului DG Concurență, care, din câte știu, este unul dintre cele mai bune din cadrul Comisiei.

Ștefan Füle, *membru al Comisiei*. – Dle președinte, în numele vicepreședintelui Almunia, care nu a putut fi prezent aici în această dimineață, aș dori în primul rând să îi mulțumesc raportorului, dl Eppink, pentru munca sa la raportul referitor la politica din domeniul concurenței pe anul 2009. Aș dori, de asemenea, să le mulțumesc raportorilor din Comisia pentru industrie, cercetare și energie, Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor, precum și celor din Comisia pentru transport, dnei Koch-Mehrin, dlui Bușoi și dlui Cramer.

Comisia salută tonul pozitiv al raportului și sprijinul oferit acțiunilor noastre în domeniul politicii concurenței pe anul 2009, în special în contextul crizei economice și financiare. Împărtășim punctul dumneavoastră de vedere că este esențială concurența pentru a asigura condiții echitabile de concurență pe piața unică și pentru a promova o ieșire durabilă din criză. Acesta este motivul pentru care Comisia își menține angajamentul de a-și impune poziția fermă cu privire la comportamentul anticoncurențial și la concentrările economice.

Comisia a luat act de mulțimea de solicitări de rapoarte sau studii specifice – peste 10. Nu este fezabil pentru Comisie să elaboreze toate aceste rapoarte, din cauza priorităților și resurselor noastre limitate. Cu toate acestea, așa cum a anunțat vicepreședintele Almunia Comisiei pentru afaceri economice și monetare în noiembrie, Comisia va analiza efectele

pe care le-au avut asupra concurenței măsurile temporare de ajutor de stat adoptate în contextul crizei. Va fi o analiză dificilă, însă criza este o oportunitate de învățare pe care pur și simplu nu o putem pierde.

În al doilea rând, aș dori să reiterez cu această ocazie faptul că aceste măsuri sunt într-adevăr temporare. Comisia a prelungit cadrul de criză pentru ajutoarele de stat până la sfârșitul anului 2011, deoarece condițiile economice sunt încă incerte. Cu toate acestea, eliminarea treptată a acestor măsuri a început deja. Unele măsuri au fost anulate, iar altele au fost menținute în condiții mai stricte.

În al treilea rând, în ceea ce privește aplicarea privată a regulilor concurenței, Comisia a luat act de sprijinul Parlamentului pentru crearea unei forme europene de recurs colectiv și de solicitarea unor reglementări specifice ale UE pentru a garanta despăgubirea victimelor încălcării legislației antitrust a UE. Comisia va lansa o consultare publică la începutul lui 2011 privind o abordare europeană a recursului colectiv. Apoi, intenționează să adopte o comunicare pe baza rezultatelor acesteia.

În cele din urmă, aș dori să mă refer la preocupările exprimate cu privire la concurența din anumite sectoare, cum ar fi energia, transporturile, lanțul de aprovizionare cu alimente și industriile digitale emergente. Comisia împărtășește preocupările dvs. și vom menține măsurile noastre ferme de punere în aplicare în aceste domenii, în strânsă cooperare cu autoritățile naționale din domeniul concurenței.

Silvana Koch-Mehrin, *raportare pentru aviz a Comisiei industrie, cercetare și energie. – (DE)*
Dle președinte, politica în domeniul concurenței este unul dintre cele mai importante, centrale domenii de politici ale UE. O bună politică în domeniul concurenței permite piețelor să funcționeze corespunzător. O bună politică în domeniul concurenței permite, de asemenea, consumatorilor să beneficieze de o mare varietate de produse la prețuri rezonabile și accesibile. O bună politică în domeniul concurenței contribuie, de asemenea, la generarea creșterii din nou în Europa. Din acest motiv este atât de important, dle comisar, să includem toate domeniile pe care le-ați menționat în politica în domeniul concurenței. De asemenea, este important să consolidăm întreprinderile mici și mijlocii, deoarece acestea reprezintă forța motrice din spatele creșterii în Europa. Barierele de piață trebuie să fie eliminate, ceea ce înseamnă, de asemenea, eliminarea costurilor excesive, care încă se mențin în domeniile în care concurența nu funcționează, precum cel al tarifelor de roaming pentru telefoane mobile, unde concurența încă nu există – acest lucru trebuie schimbat.

În sfârșit, aș dori să îi transmit sincerele mele mulțumiri raportorului, dlui Eppink, pentru munca excelentă, iar Comisiei i-aș transmite să fie ambițioasă în atingerea obiectivelor sale.

(Aplauze)

Cristian Silviu Bușoi, *raportor pentru aviz al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor. – Dle președinte*, aș dori să încep prin a felicita Comisia pentru flexibilitatea de care a dat dovadă în aplicarea regulilor concurenței în timpul actualei crize financiare și economice. Este foarte important ca această criză să nu fie folosită drept pretext pentru a elimina concurența, iar Comisia a arătat deja o atitudine foarte fermă împotriva cartelurilor, ceea ce este un lucru bun. Trebuie să ne asigurăm că există mecanisme de ieșire și că ne vom întoarce la condițiile normale de piață cât mai curând posibil.

Există anumite domenii – și ați vorbit despre acestea, dle comisar – în care concurența poate fi îmbunătățită. Acestea includ piața energetică, în care prețurile reglementate ale energiei denaturează concurența în continuare; realizarea pieței feroviare unice poate

aduce, de asemenea, beneficii importante cetățenilor europeni. Comisia ar trebui să fie deosebit de atentă și în ceea ce privește concurența de pe piața medicamentelor, în special cu privire la practicile producătorilor inovatori, care restricționează intrarea pe piața a medicamentelor generice.

Mai mult decât atât, fac apel la Comisie să asigure cu fermitate concurența între spitalele publice și private prin intermediul unor acțiuni îndrăznețe împotriva subvențiilor încrucișate, care favorizează spitalele publice. Comisia trebuie să comunice mai eficient consumatorilor care sunt beneficiile politicii în domeniul concurenței.

Michael Cramer, raportor pentru aviz al Comisiei pentru transport și turism. – (DE) Dle președinte, aș dori să încep prin a-i mulțumi raportorului pentru cooperarea sa excelentă.

Și transportul reprezintă o problemă decisivă în ceea ce privește concurența. La urma urmei, transportul este responsabil pentru 30 % din emisiile de CO₂, motiv pentru care mă bucur să văd că s-a acceptat includerea transportului între cerințele principale ale strategiei Europa 2020.

Cu toate acestea, încă mai avem concurență neloială și aici trebuie să ia măsuri Comisia. De exemplu, sectorul aviatic, care dăunează în mod special climei se bucură de o scutire de la taxa pe valoare adăugată și de la accizele pe combustibil. Cu alte cuvinte, contribuabilii europeni plătesc 30 de miliarde EUR în fiecare an pentru aviație astfel încât companiile aeriene să poată oferi zboruri intercity la același preț cu o călătorie scurtă cu taxiul. Aici căile ferate sunt obligate să suporte povara. Avem o taxă feroviară obligatorie pentru fiecare locomotivă, pentru fiecare kilometru parcurs. Aceasta este o taxă obligatorie și nu are niciun plafon maxim. Pe drumuri, rămâne la latitudinea statelor membre dacă se percep taxe de trecere. Taxele rutiere se aplică în cea mai mare parte numai pe autostrăzi și doar în cazul vehiculelor grele de marfă cu o greutate care depășește 12 tone. Cu alte cuvinte, unele dintre statele noastre membre percep o taxă feroviară mare, însă nu percep taxe rutiere. Nu putem permite acest lucru, deoarece nu are deloc sens. La urma urmei, dacă nu ne schimbăm obiceiurile de mobilitate, nu vom reuși niciodată să prevenim schimbările climatice. Totuși, trebuie să realizăm acest lucru. Acesta este motivul pentru care trebuie să se stabilească o concurență loială și în sectorul transporturilor.

Arturs Krišjānis Kariņš, în numele Grupului PPE. – (LV) Dle președinte, dle comisar, toți suntem leneși. Dacă putem scăpa fără a face un anumit lucru, majoritatea chiar nu vor face acel lucru. Afacerile nu reprezintă o excepție în acest sens. Majoritatea întreprinzătorilor (sunt convinși de acest lucru) visează la posibilitatea de a fi furnizori într-o situație de monopol, să poată impune condițiile, în loc să le fie impuse condițiile de către consumatori. Concurența este exact ceea ce asigură nu numai prețurile mici, ci și calitatea optimă pentru consumatori. Din păcate, în Uniunea Europeană avem încă multe sectoare în care nu există o concurență reală. Primul dintre acestea este cel energetic. Există încă piețe izolate în mai multe zone din Europa, în care nu există concurență deloc, din motive de natură tehnică. Care este rezultatul? Prețuri mărite artificial pentru consumatori. Un exemplu concret în acest sens este cel al pieței gazelor din statele baltice. După cum a recunoscut însuși comisarul Oettinger, consumatorii din Germania plătesc în prezent cu 30 % mai puțin pentru gaze naturale decât consumatorii din statele baltice. De ce există concurență de o parte și deloc în statele baltice? Acest lucru trebuie să se schimbe. Există un al doilea domeniu în care nu există concurență reală, iar acesta este sectorul agricol. Fără a menționa ce efect au subvențiile ca atare pe piața agricolă, în Europa avem plăți sau subvenții de care beneficiază agricultura cu diferențe foarte mari de la un stat la altul. Ce înseamnă acest

lucru? Acest lucru înseamnă că în Europa, consumatorii plătesc prețuri ridicate în mod artificial în multe locuri și, desigur, fermierii au de suferit, de asemenea. Doamnelor și domnilor, vă invit să susțineți acest raport, care reprezintă lucrările Comisiei privind drumul către concurență parcurs în 2009. Totuși, vă reamintesc că această activitate nu se încheie aici și că trebuie să extindem domeniile în care trebuie să existe concurență. Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Antolín Sánchez Presedo, în numele Grupului S&D. – (ES) Dle președinte, raportul privind politica în domeniul concurenței pe anul 2009 este probabil unul dintre rapoartele cele mai extinse și mai cuprinzătoare elaborate de către Parlament până acum – Comisia pentru afaceri economice și monetare a reușit să includă avizul altor trei comisii parlamentare – și a fost prezentat după o perioadă de cinci ani de la punerea în aplicare a două regulamente importante, regulamentul privind modernizarea și regulamentul privind concentrările economice, care au jucat un rol pozitiv în politica din domeniul concurenței. Cu toate acestea, punerea în aplicare a regulamentelor ar putea fi îmbunătățită dacă prioritățile ar fi mai bine aliniată, dacă eforturile de cooperare ar fi intensificate, dacă povara administrativă ar fi redusă și dacă ar exista convergență între legislațiile naționale și legislația UE.

Raportul include importanța serviciilor publice în satisfacerea nevoilor de bază ale cetățenilor și considerăm că trebuie să subliniem acest lucru în noul cadru stabilit de Tratatul de la Lisabona. Prin urmare, și ținând cont de importanța societății informaționale, este de apreciat ajutorul menit să ofere o acoperire universală în bandă largă adecvată la prețuri accesibile pentru cetățenii noștri, și solicităm să se acorde atenție evoluției prețurilor pentru roaming în domeniul telecomunicațiilor în rapoartele ulterioare.

Politica în domeniul concurenței este un element cheie în domeniul serviciilor financiare. Ajutorul oferit a contribuit la stabilizarea și la atenuarea efectelor crizei economice. Raportul evidențiază natura sa provizorie, faptul că extinderea acestuia trebuie să aibă loc în condiții mai stricte și că trebuie restabilit un mediu concurențial echitabil pentru procesul de ieșire, în scopul de a evita orice riscuri morale și, mai presus de toate, pentru ca instituțiile financiare care nu au pretins ajutor de stat să își recapete poziția concurențială.

De asemenea, sunt subliniate trei puncte în domeniul financiar: transparența informațiilor financiare, necesitatea ca sistemul european de plăți să fie accesibil, transparent și să funcționeze într-un mod nediscriminatoriu și eficient și, în al treilea rând, necesitatea de a combate prețurile neobișnuit de ridicate pentru tranzacțiile transfrontaliere prin card. Raportul evidențiază, de asemenea, îngrijorări cu privire la întreprinderile mici și mijlocii și la energie și ia în considerare recomandările grupului la nivel înalt pentru sectorul produselor lactate – care susține că mărirea puterii de negociere a producătorilor și noile relații contractuale trebuie să fie compatibile cu politica în domeniul concurenței – și solicită Comisiei o inițiativă legislativă care să faciliteze revendicările individuale sau colective de despăgubire în cazul prejudiciilor cauzate de încălcări ale dreptului concurenței, evitând excesele sistemului american.

Prin urmare, îl felicit pe raportor, dl Eppink, pentru munca sa excelentă.

Sophia in 't Veld, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, în primul rând, aș dori să îl felicit pe raportor. Am lucrat în tandem (eu fiind raportorul de anul trecut), iar acest lucru mă aduce la primul meu punct.

Mă uimește faptul că în tipul acestor dezbateri anuale privind politica în domeniul concurenței există un schimb foarte prietenos și politicos de opinii, apoi Comisia pur și

simplicu își continuă activitatea ca de obicei, întrucât are competențe exclusive în acest domeniu. Cred că într-un moment în care discutăm despre guvernarea economică pentru Uniunea Europeană, acest lucru ar trebui să se schimbe. Parlamentul European ar trebui să aibă un rol mult mai important în elaborarea politicilor în domeniul concurenței și îndemn, prin urmare, Comisia să urmeze în special recomandările 3 și 4 și să raporteze cu seriozitate Parlamentului European cu privire la recomandările sale.

În al doilea rând, în opinia mea, un raport ar trebui să fie mai mult decât un simplu rezumat al acțiunilor întreprinse. Ar trebui să fie o analiză a impactului politicilor în domeniul concurenței, care în prezent lipsește. Afirmăm că veți elabora o analiză privind cadrul temporar de ajutor de stat pentru că aceasta este prioritatea dvs., însă solicităm astfel de analize de ani de zile: privind redresarea ecologică, privind ajutorul de stat pentru inovare, privind ajutorul de stat pentru serviciile publice. Aceasta este așteptată de mult timp, așa că aș solicita Comisiei să facă o analiză mai detaliată.

În cele din urmă, aș reitera urgent apelurile pe care le facem – de ani întregi deja – în vederea realizării unei anchete sectoriale privind publicitatea online și motoarele de căutare. Aceasta este necesară de mult timp și aș dori să-mi spună Comisia când intenționează să desfășoare o astfel de anchetă.

Philippe Lamberts, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dle președinte, în primul rând, aș dori să îi mulțumesc comisarului Almunia, care nu este aici astăzi, însă care, chiar dacă nu este domeniul Parlamentului European, petrece foarte mult timp cu noi în cadrul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și investește, prin urmare, timp într-un dialog permanent cu Parlamentul cu privire la aceste chestiuni.

De asemenea, doresc să-i mulțumesc raportorului. Adesea facem acest lucru în mod formal, dle Eppink, însă deși partidele noastre de multe ori nu sunt de acord asupra multor lucruri, trebuie să spun că în timp ce elaboram acest raport, nu au existat probleme tabu în discuția noastră. Toate punctele au fost pe deplin abordate într-un spirit foarte constructiv, iar acest lucru ar trebui să fie evidențiat.

Acum, aș dori să trec la trei puncte în privința cărora consider că ar trebui să vedem progrese din partea Comisiei. Unul, așa cum s-a subliniat, este importanța sectorului financiar, căruia îi este acordată o greutate prea mare în economie.

Știm că criza financiară a însemnat că grupurile financiare care au supraviețuit au devenit astfel mai mari și mai puternice. Deci, există într-adevăr o problemă de denaturare a pieței în acest domeniu, iar acest lucru nu se referă doar la măsurile speciale de ajutor de stat adoptate de statele membre pentru a-și ajuta sectorul financiar, ci și la diferitele forme de ajutor direct oferit de Banca Centrală Europeană (BCE), și am subliniat acest lucru în raport, care sunt, îmi pare rău să spun acest lucru, nu foarte transparente.

Prin urmare, îndemnăm Comisia să se concentreze asupra modului în care BCE a ajutat băncile, deoarece este clar că băncile care au apelat la BCE pentru ajutor au beneficiat de un fel de ajutor pe care cei care au fost mai bine gestionați nu l-au solicitat. Prin urmare, băncile care au fost gestionate în mod corespunzător au fost într-o anumită măsură victime ale denaturării pieței.

Al doilea sector este cel al materiilor prime, în special cel al produselor alimentare. Știm că marile întreprinderi agroindustriale și marii comercianți cu amănuntul au o poziție de piață care le oferă o influență mult prea puternică asupra formării prețurilor. Un studiu de piață referitor la această problemă este absolut vital.

Un alt punct, și nu cel mai puțin important, este concurența fiscală. Știți că majoritatea statelor membre, inclusiv al meu și multe altele, practică forme de concurență fiscală care sunt foarte dăunătoare pentru interesul european general. Aceste forme de concurență trebuie oprite. Știu că Comisia începe să fie interesată din nou de această problemă, însă îi îndemn cu fermitate pe comisarul Almunia și pe comisarul Šemeta să abordeze această problemă.

Trecând la ultimul punct, am fost mulțumiți să observăm că dl comisar Almunia a impus deja amenzi în diferite sectoare de la începutul mandatului său, în special în sectorul transportului aerian. Salutăm, de asemenea, deschiderea anchetei privind Google, anchetă care cred că răspunde parțial problemelor ridicate acum o clipă de dna in 't Veld.

(Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură)

Președintele. – Dle Lamberts, dl Hans-Peter Martin a utilizat cartonașul său albastru pentru a semnală că dorește să vă adreseze o întrebare. Sunteți dispus să îl ascultați? Vă mulțumesc.

Dle Martin, aveți la dispoziție 30 de secunde pentru a-i adresa întrebări dlui Lamberts în această privință.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Dle președinte, dl Lamberts a făcut referire la sprijinul special pe care l-au primit băncile de la Banca Centrală Europeană. Ați putea explica mai în detaliu ce înseamnă acest lucru și cum a funcționat? De asemenea, a făcut referire la faptul că acest sprijin trebuie eliminat. Cum ar propune să preluăm controlul aici, pentru a ne asigura că nu face un profit gras cine nu trebuie?

Președintele. – Aceasta este o întrebare mare pentru a răspunde în doar treizeci de secunde; totuși, am toată încrederea în capacitatea dlui Lambert de a realiza un rezumat.

Philippe Lamberts, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dle președinte, a răspunde la acest tip de întrebări în 30 de secunde este în mod clar o sarcină aproape imposibilă.

Cum stau lucrurile de fapt? Banca Centrală Europeană (BCE) este de acord să furnizeze lichidități băncilor care le solicită, în mod nelimitat, acceptând toate tipurile de active drept garanții pentru lichidități. Cu toate acestea, nu avem o idee foarte clară în privința naturii acestor active. De asemenea, suspectăm că multe dintre acestea sunt, cum se spune, active sifilitice sau toxice, a căror valoare reală de piață este foarte dificil de determinat și este posibil ca unele dintre aceste active să fie chiar lipsite de valoare.

În astfel de condiții, acest lucru constituie, prin urmare, o formă de ajutor direct. În mod evident, dacă BCE nu ar furniza aceste lichidități în schimbul acestor garanții, care au în realitate o durată de viață destul de scurtă, atunci este posibil ca unele dintre aceste instituții financiare să dea faliment.

Nu este simplu de găsit un răspuns la această problemă; totuși, în orice caz, primul pas este acela al transparenței în ceea ce privește aceste active.

Președintele. – Vă mulțumesc, dle Lamberts, pentru un răspuns atât de clar în legătură cu o problemă atât de complicată.

Kay Swinburne, în numele Grupului ECR. – Dle președinte, în primul rând, aș dori să îl felicit pe colegul meu, Jan Derk Eppink, pentru raportul său cuprinzător și bine negociat,

care acoperă atât de multe subiecte. În mod fundamental, politica în domeniul concurenței ar trebui să fie în centrul pieței unice europene, iar principiile solide ale concurenței ar trebui să fie integrate în toată legislația UE. Concurența ar trebui să creeze o piață mai puternică pentru cetățenii UE și să permită UE să fie mai competitivă la nivel global.

În ultimul val al legislației serviciilor financiare, există pericolul ca acest principiu să se piardă. Trebuie să utilizăm fiecare oportunitate pentru a stimula o concurență mai mare pe piețele dominate de marii participanți și pentru a crea o piață mai activă. În legislația privind derivatele aflată în curs de negociere, ne putem asigura că nu creăm sau nu consolidăm monopoluri prin sprijinirea accesului liber la CPC și la instrumente asemănătoare și prin garantarea disponibilității fluxurilor de date importante pentru toți jucătorii.

În cadrul viitoarei revizuirii a Directivei privind piețele instrumentelor financiare, trebuie să ne amintim de scopul inițial al acesteia de a deschide piețele europene de capital concurenței și, după extinderea acesteia în vederea includerii de noi clase de active, trebuie să ne asigurăm că principiile concurenței sunt apărate, deoarece o combinație a acestora a condus în ultimii trei ani, de fapt, la diminuarea semnificativă pentru investitori a comisioanelor de tranzacționare a titlurilor de capital.

Când ne referim la reforme pentru auditori, agenții de rating și alți furnizori de servicii financiare, putem identifica unde se află barierele intrării pe piață și putem lucra pentru a le elimina. Consider că prin apărarea concurenței în industriile cheie vom genera adevăratul potențial de creștere al UE și vom revigora economiile noastre în această lume în continuă schimbare.

Thomas Händel, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, potrivit acestui raport, Comisia urmează o politică de succes în domeniul concurenței. Cu toate acestea, nu ar trebui să uităm că o concurență nereglementată poate duce și la o creștere a șomajului, astfel încât decalajul dintre bogați și săraci ar crește tot mai mult.

În Uniunea Europeană, libera concurență continuă să prevaleze asupra nevoilor sociale ale cetățenilor noștri. O încredere ferventă în piețele libere nu poate masca faptul că aceste piețe nu numai că eşuează consecvent, ci nu pot aduce o echitabilitate socială de durată. Câteva proceduri menite să combată denaturarea concurenței și să stabilească prețurile nu vor fi suficiente pentru a rezolva această problemă. O piață internă echitabilă și socială va funcționa doar printr-o reglementare fermă și echitabilă. Trebuie să luăm măsuri urgente în această privință. De exemplu, nu este acceptabil ca din ce în ce mai multe instituții care furnizează servicii de interes public general să fie expuse concurenței din sectorul privat.

Raportul stabilește recomandări pentru viitoarea politică a Comisiei în domeniul concurenței. Există o nevoie urgentă de creștere a protecției consumatorilor, de protecție a serviciilor de interes public general de regulile concurenței și de eliberarea acestora de sub controlul cartelurilor. De asemenea, este necesară introducerea unei clauze contractuale care să favorizeze progresul social sigur, iar acesteia să i se acorde aceeași importanță ca normelor privind concurența în Europa.

William (The Earl of) Dartmouth, în numele Grupului EFD. – Dle președinte, nu am de spus adesea ceva de bine despre Gordon Brown, însă acesta chiar a acționat rapid, decisiv și în mod eficient pentru a face față crizei bancare din Regatul Unit, chiar dacă trebuie să

subliniez că acest fapt a fost în mare măsură înrăutățit de mandatul său dezastruos de ministru de finanțe/cancelar, care a durat zece ani.

Cu toate acestea, salvarea băncilor din Marea Britanie a fost mai puțin rapidă decât ar fi putut fi, din cauza consecințelor politicii comunitare în domeniul concurenței. Distinsul meu coleg, profesorul Tim Congdon, a scris un pamflet în această privință. Realitatea este că aceste chestiuni ar trebui să fie tratate la nivel național și nu la nivelul Comisiei. Comisia pur și simplu nu știe ce face și ar trebui să păstreze distanța.

În ultimele 15 secunde, trebuie să abordez discursul deosebit de deprimant rostit de către dl Lamberts despre concurența fiscală. Concurența fiscală este motivul pentru care avem impozite mai mici. Dumnealui pleda pentru o politică fiscală la nivel comunitar, ceea ce ar duce la taxe mai mari în UE. Asta este situația și l-aș ruga pe dl Lamberts și pe colegii săi să spună lucrurilor pe nume data viitoare.

Președintele. – Acesta este mai puțin un discurs în conformitate cu procedura „cartonașului albastru” și mai mult o declarație personală. Dle Lamberts, vă rog să fiți concis, să vedem dacă îl puteți lumina pe colegul dumneavoastră cu opinia dumneavoastră în doar treizeci de secunde, se poate?

Philippe Lamberts (Verts/ALE). – Dle președinte, lordul Dartmouth înfățișează Verzii ca pe niște avocați ai impozitelor mari de dragul impozitelor mari. Vreau doar să vă adresez o întrebare foarte simplă, lord Dartmouth. Dacă serviciile precum educația, sănătatea și securitatea au valoare, cred că trebuie să se găsească modalități de a le finanța. Am dreptate?

Președintele. – Nu, nu vom intra într-o discuție în acest sens.

Dle Dartmouth, îi puteți răspunde dlui Lamberts mai târziu, pe coridor. Totuși, regulamentele nu permit să se răspundă unei întrebări cu o altă întrebare.

Aveți la dispoziție 15 secunde.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (*primele cuvinte nu se pot auzi deoarece microfonul este oprit*) ...persoana care a pus întrebarea are dreptul să răspundă. Ați inventat noi reguli – reguli proprii – în calitate de președinte. Nu aveți deloc dreptate, domnule.

Președintele. – Da, eu inventez reguli. Inventăm mereu reguli și contribuim la evoluția funcționării democratice a Camerei. Vă mulțumesc pentru că ați recunoscut acest lucru.

Hans-Peter Martin (NI). – (*DE*) Dle președinte, aș dori să încep prin a vă felicita pentru că permiteți un astfel de dialog. Este regretabil într-o anumită măsură faptul că dl Conte de Dartmouth nu a înțeles că i-ați permis să răspundă. Cred că este un lucru absolut pozitiv când cineva precum dl Lamberts ne prezintă astfel de propuneri concrete și când avem șansa să ne angajăm într-o dezbatere aprinsă, astfel încât oamenii să poată răspunde într-un mod mai direct, asta fiind exact ceea ce dorim să se întâmple în această Cameră. Poate îi veți oferi posibilitatea să răspundă pe scurt mai târziu.

Aș dori să continui de unde s-a oprit dl Lamberts. Nu se poate nega faptul că avem nevoie de transparență în sistemul bancar. Publicul încă nu știe că aceste subvenții, acordate în contextul crizei financiare, au avut, de fapt, un efect destul de greu de imaginat în conformitate cu standardele UE. Acestea evidențiază clar faptul că nu este posibil să se mențină întotdeauna concurența în sine fără subvenții, atunci când există obiective mai mari în joc. Totuși, ceea ce face ca această întregă afacere să fie atât de greu de acceptat este faptul că acele bănci care au primit sprijin obțin din nou profit și, în unele cazuri,

acționează în realitate împotriva intereselor europene comune. Am spus suficiente lucruri despre piața financiară.

Al doilea punct despre care aș dori să discut este unul despre care m-ați mai auzit vorbind – problema produselor farmaceutice. Mi se pare foarte regretabil faptul că încă nu am făcut progresele care sunt posibile și necesare de zeci de ani. Ar fi într-adevăr un pas mare pentru Europa dacă cetățenii din țara mea, Austria, precum și din Germania și din alte țări, ar plăti aceeași sumă pentru produsele farmaceutice ca și concetățenii lor din alte state membre ale UE. Aceasta este lucrarea cartelurilor și a marilor întreprinderi. Consider că, în această privință, Comisia are posibilitatea și obligația de a lua în sfârșit măsuri.

Al doilea aspect al acestei probleme este autorizarea produselor farmaceutice. Încă se desfășoară teste inutile, atât pe animale, cât și pe ființe umane. Multă muncă este duplicată inutil. În contextul pieței interne europene, acest lucru ar fi trebuit rezolvat acum un secol. Aș face din nou apel la dumneavoastră să luați măsuri intensive în această privință.

Gunnar Hökmark (PPE). – Dle președinte, ochii noștri sunt ațintiți în prezent asupra reuniunii la nivel înalt dintre China și SUA, deoarece aceste două economii sunt considerate a fi cele mai mari economii din lume. Discutăm despre momentul când China va deveni cea mai mare economie, însă acest lucru se bazează pe o presupunere falsă, pentru că uităm că Uniunea Europeană este cea mai mare economie, însă China și Statele Unite au cele mai mari piețe. Această situație derivă din lipsa concurenței în Uniunea Europeană peste frontiere și în diferite domenii.

Lipsa de concurență este cea care ne determină să îi considerăm pe ei, în loc pe noi, ca fiind cei care se află în frunte. De aceea, în viitor, este important ca raportul privind concurența să se concentreze, de asemenea, asupra lipsei punerii în aplicare a legislației care există deja și, de asemenea, asupra lipsei concurenței în economia europeană. Trebuie să facem acest lucru în mai multe domenii. De asemenea, ca să fim cea mai bună economie, trebuie să ne asigurăm că suntem și cea mai competitivă economie. -

Permiteți-mi să vă spun un secret: niciodată nu vom fi cei mai competitivi dacă nu vom avea concurență. Subvențiile de stat și reglementările care pun obstacole în calea noilor actori de pe piață împiedică economia europeană să fie în frunte. De aceea trebuie să ne asigurăm că subvențiile de stat se acordă întotdeauna doar în cazuri excepționale, în care nu se mai poate face nimic altceva, sau când le putem canaliza astfel încât să sprijine interesele comune, fără a denatura concurența.

Trebuie să ne asigurăm că putem permite accesul noilor actori pe piață, în cât mai multe domenii ale economiei europene. Concurența nu înseamnă a-i scoate pe ceilalți în afara competiției. Aceasta înseamnă a permite marilor companii să fuzioneze și să crească din ce în ce mai mult pe scena mondială și a permite noilor companii să fie deschise noilor inovații. Este vorba de o omisiune în acest caz și este responsabilitatea Comisiei să demonstreze acest lucru și să ia măsuri ca să putem continua împreună, astfel încât în viitor să fim noi cei cu cea mai importantă economie.

Edit Herczog (S&D). – Dle președinte, politica în domeniul concurenței reprezintă o piatră de temelie a legislației europene. Suntem de acord că inovația, creativitatea și a fi mai buni înseamnă neapărat un avantaj de piață, însă nu acceptăm că, doar pentru că cineva este mai mare și mai puternic, cu acces mai bun la informații și cu relații speciale cu guvernul, aceste tipuri de avantaje ar trebui să se aplice pe piață și suntem foarte bucuroși că cei din Comisie veghează ca acestea să nu devină un avantaj.

Aș dori să menționez încă o dată un fenomen nou: nu actorii de pe piață, ci mai degrabă guvernele sunt cele care par a oferi din când în când avantaje speciale, din punctul de vedere al politicii în domeniul concurenței, unora dintre companiile preferate. Acesta este un fenomen foarte nociv și amintește de visteria de partid.

Aș invita Comisia să ia măsuri în acest sens: să ne permită să avem inovare, creativitate și întreprinderi mici și mijlocii, însă să nu permită niciun fel de abuz de informații sau de putere, fie aceasta economică sau politică, pe aceste teritorii.

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Dle președinte, dle comisar, raportul dlui Eppink este remarcabil, însă mă tem – și acest lucru nu are nimic de-a face cu raportorul – că vorbim despre aceleași aspecte la infinit. Este mai degrabă o frecție la un picior de lemn. Fără îndoială, m-aș alătura dnei in 't Veld și dlui Lamberts, spunând că avem nevoie de o monitorizare adecvată a concurenței, și mă gândesc la ceea ce se întâmplă în sectorul agricol, care are foarte puțini cumpărători și un număr uriaș de producători – fapt ce nu a îngrijorat niciodată Comisia înainte, întrucât, dacă ar fi fost vorba de sectorul industrial, s-ar fi aruncat imediat în cartelul cumpărătorilor. Avem nevoie, de asemenea, de noi reglementări pentru sectorul internetului.

Cu toate acestea, relația noastră cu Comisia este extrem de plictisitoare. Ne trimite un raport care mătură trei sferturi din subiecte sub covor. Noi răspundem politicos că este interesant și că ar trebui să fie adăugat ceva la acesta; apoi toată lumea îl pune spre păstrare într-un sertar.

Am vrut doar să spun acest lucru astăzi și să repet ceea ce a afirmat dl Hökmark: lumea se schimbă. Este foarte frumos din partea noastră să spunem că ajutorul de stat nu este bun, însă realitatea este că China, Coreea, Statele Unite și alții oferă ajutoare de stat. Eu nu sunt în favoarea acestei practici. Nu sunt franțuzoica protecționistă de bază; ci doar spun: haideți să deschidem ochii puțin și să nu mai visăm!

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Dle președinte, recomandarea numărul 4 solicită Comisiei să emită rapoarte privind modul în care tratează toate recomandările viitoare și să explice eventualele disparități care ar putea apărea. Consider că aceasta este o propunere foarte rațională și doresc să o fac mai specifică. Anul trecut, Parlamentul a decis în cursul dezbaterii relevante că dorim să ne concentrăm asupra concurenței loiale și nediscriminatorii pentru întreprinderile mici și mijlocii. Comisia nu a făcut nimic în perioada de interimat. Această recomandare se regăsește din nou în propunerea de rezoluție a dlui Eppink.

Aș dori să aud de la Comisie dacă acum intenționează să pună în aplicare această recomandare reiterată sau i-aș invita cel puțin să ne spună ce anume îi împiedică să ia în considerare în acest mod preocupările specifice ale întreprinderilor mici și mijlocii.

Al doilea punct al meu se referă la sectorul mărfurilor. Sunt foarte încântat să constat că acest raport tratează lipsa de transparență din sectorul mărfurilor. De asemenea, salut faptul că tratează problema speculei privind mărfurile. Cu toate acestea, regret că nu a urmat recomandarea Comisiei pentru industrie, cercetare și energie în general, care sugerează că nu ar trebui să urmărim propunerea făcută de Președinția franceză, și anume, că problema speculei ar trebui să se limiteze la produsele agricole, ci recomandă să fie inclusă și specula cu metale. În opinia mea, aceasta este la fel de importantă.

Vicky Ford (ECR). – Dle președinte, aș dori să îi mulțumesc colegului meu, Derk Jan Eppink, pentru raportul său excelent, însă aș vrea mai ales să fac un comentariu referitor la piața energetică, pe care Comisia urmează să o analizeze anul acesta.

Așa cum au subliniat alți deputați, furnizarea energiei și prețurile pot varia foarte mult între diferitele state membre. În regiunea pe care o reprezint, aproape un sfert din gospodării nu au acces la rețeaua de alimentare cu gaz și marea majoritate a acestora depind de păcură pentru încălzirea locuințelor. Într-o lună, între noiembrie și decembrie, prețurile pe această piață au crescut cu peste 50 %. Consumatorii sunt îngrijorați (și le este foarte frig) – îi îngrijorează stabilirea prețurilor de către carteluri și există acuzații în acest sens.

Este corect ca această problemă să fie cercetată mai întâi de autoritățile naționale de reglementare, însă aud preocupări similare și din alte state membre ale UE. Deci, aș dori să îl rog pe comisar: când analizați piețele de energie anul acesta, să nu îi uitați pe cei care trăiesc în zone rurale foarte izolate.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE). – (HU) Dle președinte, doamnelor și domnilor, după cum ați putut vedea din prezentarea noastră de ieri, consolidarea pieței interne și promovarea creării de locuri de muncă se numără printre prioritățile Președinției maghiare. Deoarece politica UE în domeniul concurenței bazată pe condiții concurențiale egale aplicate în toate sectoarele este o condiție prealabilă a priorităților menționate anterior, sunt foarte mulțumită de elaborarea acestui raport. Însă, doamnelor și domnilor, acestea se află acum în trecutul îndepărtat. Vremurile s-au schimbat. Cu toate acestea, cred că este important să tragem concluziile acestui raport și consider că este important faptul că Parlamentul European – adică, noi, deputații – va putea juca un rol mai activ în elaborarea politicii în domeniul concurenței în viitor. Totuși, solicit cooperarea Comisiei în această privință.

În primul rând, solicit ceea ce eu cred că este o necesitate, și anume, ca Parlamentul să fie informat periodic cu privire la toate inițiativele lansate în acest domeniu. În al doilea rând, solicit Comisiei, în calitate de autoritate unică în domeniul concurenței cu competențe la nivelul UE, să prezinte un raport anual Parlamentului cu privire la aplicarea recomandărilor făcute de către acesta și la orice abateri de la acestea.

Consider că este important să realizăm – și în această privință sunt de acord cu colegii mei deputați – că politica în domeniul concurenței nu poate fi gestionată vertical. Coordonarea este, de asemenea, necesară în toate zonele funcționale și de reglementare. Însă, aceasta este responsabilitatea Comisiei. Din acest motiv, este esențial să se armonizeze politicile UE și prioritățile definite în strategia UE 2020, care vizează sprijinirea creșterii economice și a ocupării forței de muncă.

În ultimul rând, și eu aș dori să menționez întreprinderile mici și mijlocii, a căror implicare este indispensabilă și inevitabilă pentru creșterea întregii economii europene, inclusiv, desigur, pentru ocuparea forței de muncă. Însă condițiile concurenței trebuie să fie egale. Acest lucru trebuie să fie garantat de politica în domeniul concurenței. Invit Comisia să acorde o atenție deosebită IMM-urilor și să le ofere condiții de concurență echitabile și nediscriminatorii.

Peter Skinner (S&D). – Dle președinte, permiteți-mi să îl felicit mai întâi pe dl Eppink pentru acest raport detaliat pe care l-a elaborat. Sperăm că va continua să joace un rol progresist în acest domeniu.

Salut acest raport privind situația politicii în domeniul concurenței pentru anul 2009. Cu toate acestea, încă există elemente referitoare la concurența în UE care trebuie să fie

consolidate și clarificate. Aș încuraja o cooperare mai strânsă între Comisie și Parlamentul European în acest domeniu. Acesta este singurul mod prin care vom putea menține încrederea publicului în deciziile care au fost luate. În plus, este imperativ ca Parlamentul European să fie ținut la curent cu acțiunile adoptate de Comisie, în special cu cele privind politica referitoare la IMM-uri.

Aștept cu nerăbdare rapoartele și anchetele care au fost evidențiate în acest raport – potrivit ultimei numărători, 11 rapoarte, șase anchete în diferite domenii și restabilirea unității privind ajutorul fiscal de stat a DG Concurență. În special, salut cu căldură cererea reiterată de includere a bazei de calcul a amenzilor, despre care am discutat deja. Cred că acest lucru este absolut vital.

În acest sens, a fost foarte interesant să îl aud mai devreme pe Conte de Dartmouth, vorbind ca un aristocrat, cu privire la politica în domeniul concurenței. După cum știe toată lumea, aristocrații din Regatul Unit se axează foarte mult pe concentrarea terenurilor. Poate că ar trebui să solicităm autorităților din domeniul concurenței să cerceteze această situație, să vedem cum au avut grijă aristocrații de terenurile lor de pe tot cuprinsul Uniunii Europene tot acest timp.

Sławomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Dle președinte, este o plăcere să ascult această dezbatere. Aș dori să îi mulțumesc dlui Eppink pentru raportul său. Cunoscând abordarea sa, mă uit la raport cu admirație și sunt încântat că dumnealui a fost cel care l-a elaborat. De asemenea, este o plăcere să ascult discursurile colegilor deputați, însă aș dori să spun un lucru. Aici ne concentrăm asupra activității Comisiei Europene. O acuzăm că nu a avut o poziție sau o politică fermă și că nu a combătut protecționismul, însă, sincer vorbind, adversarul nostru sau problema noastră cea mai mare – dl Hökmark a vorbit despre faptul că economia europeană nu este competitivă – este reprezentată de statele membre. Între timp, Comisia Europeană de multe ori nu are nicio opțiune, decât aceea de a încerca – sub presiunea statelor membre – să protejeze cât mai mult posibil libera concurență.

În această Cameră, acum câteva săptămâni, am vorbit, printre altele, despre legislația specială pentru piața cărbunelui. Însă, cu acea ocazie, nu am auzit deputați vorbind despre libera concurență, ci am putut auzi numai vocile unor persoane care cereau principii protecționiste și posibilitatea de subvenționare, de exemplu, a minelor închise – așa a fost numită – în timp ce, de fapt, situația reală era ajutorul pentru minele care nu urmau să fie închise sub nicio formă. Prin urmare, trebuie să fim consecvenți în activitatea noastră, iar această consecvență lipsește adesea în această Cameră.

Am vorbit despre asistență pentru sectorul bancar. Mă tem că, acționând sub acea presiune din partea statelor membre, Comisia Europeană a sancționat doar acea asistență, iar astăzi, când vorbim despre raport, care este, de fapt, pentru anul 2009 – sunt de acord aici cu critica – mi se pare că îi lipsește o evaluare a efectelor pe care această asistență le-a generat și a restructurării reale și într-un mod stabil a sectorului bancar. Mă aștept, dle comisar, ca acest aspect – evaluarea unei politici importante – să fie prezent în raport.

De asemenea, raportul vorbește despre faptul că protecționismul este combătut de Comisie, printre altele, atunci când vorbim despre sectorul auto, însă există exemple – eu vin din Polonia – unde cea mai bună fabrică din grupul Fiat a fost închisă – poate nu închisă, însă producția a fost redusă – și producția a fost transferată în Italia. Acesta este un protecționism evident, iar Comisia Europeană ar trebui să combată această problemă.

Vă pot oferi un alt exemplu. În 2009, două șantiere navale poloneze au fost închise. Eu vin dintr-un oraș din Polonia în care se desfășoară construcții navale, însă problema nu ține doar de două șantiere navale poloneze. Problema ține de faptul că, la nivel mondial, politica europeană în domeniul concurenței forțează industria construcțiilor navale să lupte în principal împotriva șantierei navale subvenționate substanțial din Orientul Mijlociu, iar astăzi am închis practic industria construcțiilor navale din Europa prin această politică în domeniul concurenței, întrucât o forțăm să concureze împotriva industriilor subvenționate. Ar trebui să fie important pentru noi să existe în Europa o industrie a construcțiilor navale. Vă mulțumesc și îmi cer scuze pentru că am depășit timpul alocat.

Lara Comi (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș spune că dezvoltarea unei politici eficiente în domeniul concurenței și punerea în aplicare a acesteia în mod corect din punct de vedere metodologic este o sarcină extrem de delicată și de complexă, în special în timpul unei crize.

Este delicată, deoarece o aplicare prea rigidă ar putea afecta cu adevărat impactul pe care îl are și ar putea avea consecințe grave pentru sfera socială și pentru ciclul economic. Este complexă, deoarece este posibil ca parametrii adoptați să nu se aplice în mod necesar și universal tuturor domeniilor economiei într-un moment atât de delicat. Prin urmare, Comisia ar trebui să fie felicitată pentru activitatea sa în acest sens. A reușit să combine o metodă riguroasă cu flexibilitatea necesară în aceste condiții economice. Într-adevăr, adoptarea de prevederi pentru a evalua instrumentele ad-hoc adoptate la nivel național pentru a pune capăt crizei reprezintă dovada unei abordări care nu este numai extrem de profesionistă, ci și sensibilă.

Dreptul european în domeniul concurenței este de mare anvergură în ceea ce privește domeniul de aplicare, dar și foarte specializat. Acest lucru pune din nou Uniunea Europeană în poziția de a fi o lumină călăuzitoare pentru țările vecine, în special pentru cele mai puțin dezvoltate. Astfel se contribuie la prevenirea unei separări și a unei divergențe între țările aflate în fruntea plutonului și cele care vin din spate. Prin urmare, este de două ori mai important să se asigure că această lumină călăuzitoare nu este estompată în nici un fel. În opinia mea, ar trebui acordată o atenție specială evaluării diferitelor scenarii post-criză care vor apărea în 2010.

Este foarte probabil ca acest lucru să însemne reexaminarea amplitudinii schimbărilor structurale de care trebuie să ținem cont și evaluarea stării actuale a diverselor industrii și sectoare. Prudența trebuie să fie cuvântul cheie într-un astfel de moment de incertitudine.

Aș îndemna Comisia să se concentreze atât asupra întreprinderilor mici și mijlocii, cât și asupra angajării tinerilor, aspecte care transformă din nou concurența într-o problemă la nivel european.

Sari Essayah (PPE). – Dle președinte, aș dori să laud raportul pentru că include o mențiune absolut pozitivă privind SEPA, zona unică de plăți în euro. Acest Parlament a cerut în permanență o migrare rapidă la SEPA, iar motivele sunt simple. Evaluarea impactului efectuată de Comisie citează un studiu potrivit căruia SEPA ar economisi 300 de miliarde de euro în economia UE în decursul a șase ani. Aceste economii se datorează creșterii concurenței prin intermediul unor standarde și procese comune. Acest lucru va economisi timp și va ușura viața tuturor europenilor care trebuie să efectueze plăți în alte țări.

Sunt de acord întru totul cu raportul în privința faptului că sprijinul economic public pentru bănci și pentru alte companii în timpul crizei economice a denaturat concurența. Precum

mulți dintre colegii mei aflați aici în această dimineață, îndemn Comisia să furnizeze o analiză a acestor denaturări.

Permiteți-mi să adaug încă o remarcă privind necesitatea unor standarde și procese comune. O mulțime de invenții din viitor vor fi bazate pe tehnologiile informației și comunicațiilor. Avem nevoie de mai multă concurență în domeniul TIC, iar acest lucru ar putea fi încurajat prin utilizarea sporită a codului de tip open-source (cod liber) în Europa. Sper că Europa va deveni astfel mai competitivă în acest domeniu crucial în raport cu SUA și cu alte zone economice majore, după cum a afirmat dl Hökmark mai devreme.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Dle președinte, autorii rezoluției în discuție au observat pe bună dreptate că criza economică a fost o provocare excepțională pentru politica UE în domeniul concurenței. Interesele naționale și politice au ieșit în mod repetat victorioase, nu numai în detrimentul regulilor pieței libere, ci și al bunului simț. Criza economică majoră ale cărei efecte încă se fac resimțite astăzi în țările din Europa a fost un factor de mare importanță al politicii în domeniul concurenței din 2009. A fost o perioadă în care s-au utilizat mecanisme și instrumente al căror principal obiectiv a fost acela de a ajuta instituțiile financiare cu probleme, precum și unele întreprinderi mari, și nu acela de a menține regulile unei economii de piață, iar cele mai grave efecte ale acestei situații au fost resimțite de întreprinderile mici și mijlocii.

Ceea ce s-a realizat va fi eficient pe termen lung? Abia acum aflăm. Prin urmare, ar trebui să facem apel la Comisie să pregătească analize credibile, care arată efectul acestui ajutor asupra economiei. Acest lucru nu va permite doar o evaluare a ceea ce s-a făcut, ci va permite și o reacție rapidă și eficientă la amenințări similare în viitor.

George Sabin Cutaș (S&D). - Politica în domeniul concurenței este un element esențial pentru asigurarea competitivității economiei europene, iar parte integrantă a acesteia este controlul ajutorului de stat.

Totodată, în contextul de criză, Comisia Europeană s-a văzut nevoită să aprobe acordarea ajutoarelor de stat, în special pentru sectorul bancar, dar și pentru alte sectoare care s-au aflat în dificultate. Statele membre au acordat, astfel, sume consistente sub forma schemelor de garanții, a schemelor de recapitalizare și a altor forme de finanțare a lichidităților instituțiilor bancare, cu scopul de a le furniza o sursă de finanțare și o garanție împotriva riscurilor.

Comisia Europeană trebuie, însă, să supravegheze îndeaproape sectorul și să prezinte planuri de restructurare și de reglementare a instituțiilor financiare, pentru a garanta că acestea nu continuă să adopte un comportament de tip riscant, care pune în pericol stabilitatea financiară a Uniunii Europene. În caz contrar, ajutorul de stat nu face decât să contribuie la perpetuarea dificultăților financiare în Uniunea Europeană.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Dle președinte, raportul prezentat confirmă faptul că încă avem un drum lung de parcurs în UE în ceea ce privește nivelul optim de concurență.

Un bun exemplu în acest sens este producția agricolă, în cazul căreia atât UE, cât și statele individuale permit diverse subvenții și ajutoare, denaturând astfel foarte mult mediul concurențial. Întreprinderile agricole din noile state membre în special suferă în mod deosebit, ca urmare a politicii incorecte de subvenționare practicate de UE. Transportul este un alt domeniu în care va fi necesar să se modifice și să se îmbunătățească mediului concurențial într-un mod fundamental. Prin urmare, consider că este foarte important să

se adopte propunerile Comisiei pentru transport și turism, care atrag atenția în mod adecvat asupra unei denaturări a concurenței între tipurile individuale de transport.

În orice caz, acesta este un raport bun și stimulant și este important să fie utilizat în mod eficient pentru a îmbunătăți mediul concurențial din UE.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Dle președinte, situația creată de criza economică și financiară și-a lăsat amprenta asupra tonului adoptat de raportul Comisiei. Cu toate acestea, este un raport bun, după cum reflectă rezoluția Parlamentului. Totuși, există puncte în cazul cărora ar putea fi aduse îmbunătățiri în viitorul apropiat, în special în domeniul prevenirii și informării adecvate. Fără cooperare, nu ne vom putea redresa după criză și de aceea este foarte important pentru Comisie să ne asigure că ne va furniza în permanență informații cu privire la rezultatele obținute deja. Respectarea și aplicarea reglementărilor politicii UE în domeniul concurenței reprezintă una dintre cheile succesului pieței unice. Încă există piețe ale materiilor prime din domeniul politicii energetice, de exemplu, în cazul cărora trebuie să sporească transparența. În mod similar, concurența nu este pe deplin garantată în cadrul fiecărui segment al sectorului energetic. Acesta este motivul pentru care este urgentă punerea în aplicare a celui de-al doilea pachet de măsuri privind piața internă și a celui de-al treilea pachet de măsuri privind energia. Solicitarea unei anchete mai aprofundate a concurenței într-un alt sector, și anume cel agroindustrial, este un pas foarte oportun. Printr-un studiu, trebuie să identificăm principalii furnizori și distribuitori care sunt responsabili pentru denaturarea concurenței pe piață.

Elena Băsescu (PPE). – Ceea ce aș dori să subliniez este importanța redactării unor norme de concurență clare, favorabile și utile IMM-urilor. Ele sunt deosebit de importante pentru întreaga economie europeană și au, în plus, un potențial imens în ceea ce privește inovarea. În acest sens, consider că ar fi indicată includerea unui capitol dedicat întreprinderilor de talie mică, cu accent asupra concurenței loiale. Politica în domeniul concurenței ar trebui să contribuie la promovarea și respectarea standardelor deschise și a interoperabilității. Astfel, s-ar preveni un blocaj tehnologic exercitat asupra actorilor de pe piață.

Aș dori să închei prin a preciza că aplicarea unei politici de succes în domeniul concurenței și funcționarea nerestricționată a pieței interne sunt condiții esențiale pentru o creștere economică durabilă în Uniunea Europeană.

Mairead McGuinness (PPE). – Dle președinte, permiteți-mi să mă concentrez asupra punctului 90 al acestui raport, potrivit căruia concurența în domeniul producției agricole reprezintă o condiție prealabilă pentru prețuri mai mici pentru consumatorii din țările UE. Acest lucru este parțial adevărat, însă mă tem că se abate complet de la subiect. Dezbaterem între noi și în anumite grupuri din acest Parlament despre ceea ce se întâmplă pe piețele agricole și de ce nu există o transmitere echitabilă a prețului final pe care noi, în calitate de consumatori, îl plătim pentru alimente celor care le produc.

Aceasta este o problemă foarte gravă în situația în care reformăm politica agricolă, amenințăm cu reducerea bugetului pentru agricultură și nu ne uităm la imperfecțiunile acestei piețe. Prin urmare, raportul ar trebui să ofere mai multe detalii despre acestea. I se solicită Comisiei să analizeze concurența din sectorul agroindustrial: da, vă rugăm, și analizați-o și în sectorul comerțului cu amănuntul, apoi treceți mai departe și faceți ceva în acest sens! Suntem buni la vorbit în această Cameră, însă nu prea suntem buni la acțiune.

Mai am o remarcă de făcut în ceea ce privește concurența. Am de adresat unele reclamații Comisiei în numele alegătorilor. Omul de rând nu beneficiază de audieri împotriva statului

și aș dori ca următoarele aspecte să fie avute în vedere de către Comisie: există unele plângeri pe care eu, în calitate de deputat, nu...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Președintele. – Vă mulțumesc, dnă McGuinness. Poate că este relevant în viitoarele dezbateri de această natură să ascultăm și avizul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – *(PL)* Dle președinte, piața internă ar trebui să fie liberă, eficientă, dinamică și inovatoare. Politicile adecvate în domeniul concurenței reprezintă instrumentul optim pentru realizarea acestui obiectiv. În cazul în care concurența funcționează corect pe piața de bunuri și servicii, putem garanta o calitate mai bună, prețuri mai mici și o varietate mai mare de produse pentru consumator. Este bine că realizăm aceste evaluări anuale ale politicii în domeniul concurenței. O astfel de examinare, beneficiind de o analiză retrospectivă, este foarte instructivă. Utilizarea eficientă a instrumentului reprezentat de politica în domeniul concurenței a permis o ameliorare a stabilității economice și a temperării efectelor crizei economice pentru întreprinderi și pentru consumatori. Este necesară îmbunătățirea concurenței pe piețele de medicamente și energie. Să ne amintim că un monopol, fie acesta privat sau de stat, restrânge concurența. Merită subliniat faptul că modificările aduse politicii agricole comune înseamnă că subvențiile și sprijinul extern nu restrâng acum competitivitatea.

Ștefan Füle, *membri al Comisiei.* – Dle președinte, Comisia ia act de apelul Parlamentului pentru mai multă transparență, intensificarea dialogului și a schimbului de informații cu privire la politica în domeniul concurenței. Vom continua să vă informăm cu privire la deciziile politice importante în domeniul concurenței și ne vom strădui să abordăm solicitările dumneavoastră ca urmare a rezoluției, fie în următorul raport privind politica în domeniul concurenței sau ad-hoc, așa cum au solicitat dl Bütikofer și alți deputați.

Remarc apelul dumneavoastră pentru anchete sectoriale în ceea ce privește o serie de piețe. Experiența din trecut arată că numai punerea în aplicare corectă și fermă generează efecte pozitive asupra concurenței dintr-un sector. Anchetele sectoriale nu sunt întotdeauna cel mai bun mod de a pune în aplicare reglementările noastre într-un anumit sector. Acestea sunt foarte costisitoare din punct de vedere al resurselor și ar trebui utilizate doar atunci când obiectivele politicii Comisiei fac necesară o anchetă.

Pot confirma din nou faptul că, în contextul crizei, măsurile temporare privind ajutoarele de stat sunt într-adevăr temporare. Aș dori să răspund într-un mod cu adevărat telegrafic câtorva întrebări adresate de dumneavoastră în cadrul timpului limitat disponibil.

În primul rând, în privința sectorului financiar și de investiții, sunt în curs de desfășurare consultări privind orientările de salvare și restructurare.

În al doilea rând, în privința transporturilor, Comisia pregătește o Carte albă privind viitorul transporturilor, care urmează să fie adoptată în martie 2011. Aceasta va schița mai multe propuneri pentru accelerarea realizării pieței interne a transporturilor.

În al treilea rând, în ceea ce privește serviciile de interes economic general, Comisia va prezenta un raport în acest sens în primul trimestru al acestui an.

În al patrulea rând, în ceea ce privește agenda digitală, Comisia este pe deplin de acord cu importanța promovării unei piețe digitale interne cu adevărat integrate.

În al cincilea rând, în ceea ce privește IMM-urile, un mediu concurențial echitabil pentru toate întreprinderile, mari și mici, este esențial pentru ca acestea să prospere. Punerea în aplicare a reglementărilor în domeniul concurenței de către Comisie este esențială pentru a permite acest lucru. De asemenea, am vizat reglementările privind ajutoarele de stat pentru IMM-uri, inovare, cercetare și dezvoltare și tehnologii ecologice.

În luna iunie, vicepreședintele Almunia vă va prezenta Raportul privind politica în domeniul concurenței pe anul 2010. Între timp, vă va ține la curent cu privire la problemele pe care le-ați ridicat și în legătură cu punctul 4 al raportului Parlamentului, iar serviciile DG Concurență vor fi instruite să vă răspundă mai pe larg.

Președintele. – Vom termina cu discursul raportorului, dl Eppink, pe care, desigur, îl felicităm, având în vedere că majoritatea colegilor săi au apreciat activitatea sa în calitate de autor al acestui raport.

Derk Jan Eppink, raportor. – Dle președinte, aș dori să-i mulțumesc comisarului, care ține locul colegului său, pentru că se află aici. Salut inițiativa Comisiei cu privire la recursul colectiv, care este o inițiativă îndelung așteptată. Acesta este menționat în raport, de asemenea, și consider că este în interesul consumatorilor – cu condiția să fie bine definit și bine reglementat. Cred că este un lucru bun. Vom începe cu Cartea verde, pentru a vedea care sunt diferitele opinii. Salut acest lucru.

În sectorul bancar avem o situație foarte ciudată: ajutorul de stat se acordă pe diferite niveluri, în diferite țări și în diferite etape. În unele țări, precum Spania, în sectorul bancar, băncile regionale (*cajas*), în special, sunt în dificultate și pentru ca acestea să supraviețuiască este necesar sprijinul Băncii Centrale Europene – deși BCE, după cum a evidențiat dl Lamberts în 30 de secunde, riscă să aibă multe active neperformante. Acest lucru transformă BCE într-un fel de bancă neperformantă – ceea ce nu ar trebui să avem.

În alte țări, statele încearcă să se desprindă de sectorul bancar, iar aici există pericolul unei dote. Mă aștept să nu puteți răspunde la această problemă a dotei – care este o problemă pentru comisar – însă ar fi foarte nedrept față de alte bănci care nu au primit ajutor de stat dacă unele care s-au redresat sau care au avut nevoie de resuscitare au primit brusc ajutor. Deci, în acest sens, trebuie să analizăm problema mediului concurențial echitabil.

În sfârșit, am ajuns la raportul de monitorizare, întrucât au existat câteva remarci ale dnei in 't Veld, dnei Gáll și dlui Bütikofer, care au fost la obiect. Am avut un raport anul trecut, avem un raport anul acesta și vom avea, probabil, un raport similar anul viitor. Totul rămâne la fel. Seamănă puțin cu un ritual desfășurat la Vatican, în cadrul căruia se repetă totul mereu. Cred că trebuie să urmărim prin raportul de monitorizare întrebările pe care le-am adresat și propun ca raportorul și raportorul anterior să intre în contact cu comisarul și cu directorul general al DG Concurență pentru a vedea ce se întâmplă cu solicitarea pe care am făcut-o.

Avem nevoie de un raport care este pus în aplicare în mod corespunzător în ceea ce privește furnizarea de informații. De aceea, propun să avem un raport de monitorizare corespunzător, iar în această privință dna in 't Veld cu siguranță mă va sprijini, pentru a vedea ce face Comisia.

Președintele. – Vă mulțumesc, dle Eppink. Sunt sigur că ați observat reacția colegilor dumneavoastră și că probabil propunerea dumneavoastră se va bucura de susținerea necesară.

Dezbaterea a fost închisă.

Votarea va avea loc azi, joi.

4. O politică durabilă a UE pentru nordul îndepărtat (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul elaborat de dl Gahler, în numele Comisiei pentru afaceri externe, referitor la o politică durabilă a UE pentru nordul îndepărtat (2009/2214(INI)) (A7-0377/2010).

Michael Gahler, *raportor.* – (DE) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, stimați reprezentanți ai vecinilor noștri arctici care urmăriți această dezbatere, în calitatea mea de raportor, sunt deosebit de bucuros să pot să vă prezint astăzi rezultatul unui an de muncă depusă în cooperare cu raportorii alternativi, alți colegi din cadrul forumului UE-Arctica și cu numeroși experți și reprezentanți, unii provenind chiar din regiunea arctică.

Am obținut un consens larg și cred că am elaborat o politică durabilă privind nordul îndepărtat. Raportul analizează noua semnificație a regiunii arctice și descrie cum ar trebui organizată politica UE privind vecinul nostru nordic din punctul de vedere al Parlamentului European. Principiul meu director în cadrul acestui raport este oferta de cooperare cu statele și instituțiile vecinilor noștri din nordul îndepărtat.

Cunoaștem cooperarea bilaterală și multilaterală care se desfășoară deja cu statele regiunii arctice. Făcând abstracție de problemele referitoare la regiunea arctică, Norvegia și Irlanda sunt deja puternic implicate în Spațiul Economic European și în cooperarea prevăzută în Schengen. UE este deja un observator ad-hoc în cadrul Consiliului Arctic, dar aș dori să clarific faptul că eu cred că este de dorit ca Uniunii Europene să i se acord statutul de observator permanent, în special pentru că aproape toate domeniile politice relevante pentru regiune au fost aduse în sfera comunitară cel puțin în parte. Această ofertă de cooperare este formulată în acest fel pentru că noi, UE, nu putem să luăm autonom măsuri și nici să inițiem activități în Arctica. Depindem foarte mult de bunăvoința teritoriilor imediat adiacente de a coopera cu noi.

În acest raport m-am concentrat și pe dimensiunea umană. Urmând fiecare domeniu al politicii comune, toți cei implicați nu trebuie să piardă niciodată din vedere faptul că îngrijorările celor care trăiesc în regiunea arctică trebuie în considerare în mod corespunzător. Mă refer la populațiile indigene din țările din regiune, al căror mod de viață și ale căror mijloace de subsistență urmează principiul durabilității, precum și la celelalte populații care locuiesc acolo.

Acceptăm faptul că acești locuitori ai regiunii arctice doresc să-și extindă habitatul; cu alte cuvinte, nu vor ca regiunea să fie conservată în forma în care se află în prezent, devenind ca un parc național. De aceea, lucrăm împreună cu partenerii pentru a garanta faptul că intervențiile în cadrul ecosistemelor și al habitatelor naturale respectă cele mai înalte principii de conservare în măsura în care este posibil. UE este un partener cooperant agreabil pentru statele arctice, pentru că am avut un rol de pionier în domeniile politice relevante, cum sunt protecția mediului și combaterea schimbărilor climatice. Astfel, întrebarea dacă cea mai mare piață internă a lumii urmărește sau nu o politică ambițioasă de mediu este extrem de importantă pentru această regiune.

De asemenea, UE este un partener cooperant agreabil și pentru că suntem clienții vădiți ai mărfurilor furnizate de regiunea arctică – nu numai petrol și gaze, dar și minereuri rare,

de exemplu. Ar trebui să urmărim exemplele bune prezentate aici, de exemplu, în privința cooperării dintre Norvegia și Rusia în cazul zăcămintului de la Shtokman, din Marea Barents. În cazul acesta sunt aplicate cele mai înalte standarde de mediu din Norvegia, partenerii cooperând în procesul de extragere a acestor resurse minerale. Sper că același lucru se va aplica și în cazul acordului de cooperare obținut între Rusia și BP în ultimele săptămâni privind explorarea în Marea Arctică. În viitor, sateliții noștri de monitorizare vor furniza sprijin prețios, atât în ceea ce privește mediul, cât și deschiderea unor noi rute de transport, cum este Pasajul de Nord-Est. Cooperarea în această regiune va face posibilă reducerea rutelor de transport, de exemplu, către Asia de Sud-Est. Pentru UE, care reprezintă aproximativ 40 % din flota comercială mondială, acesta este un factor important, în special din punct de vedere financiar.

Programul nostru cadru de cercetare oferă sprijin prețios pentru viitoarea cooperare științifică dintre diferitele institute din regiunea polară din cadrul stațiilor de cercetare din Arctica. Vecinii noștri din nordul îndepărtat știu că UE este un partener cooperant competent. Totuși, mai pot fi aduse îmbunătățiri în ceea ce privește elaborarea, coordonarea și aplicarea politicilor noastre. Îmbunătățirile ar putea fi obținute prin reunirea regiunilor responsabile în cadrul Comisiei, în Direcția Generală Afaceri Maritime și Pescuit, și prin instituirea unui organ competent în SEAE. În plus, și un centru de informare privind Arctica care să adune și să evalueze toate informațiile relevante ar îmbunătăți și mai mult baza noastră de date. Elaborarea unui mecanism circumpolar de cofinanțare și programare, care să îi implice pe toți partenerii din nordul îndepărtat ar fi, de asemenea, un instrument important pentru o cooperare mai bună și mai eficientă în domeniul cercetării și dezvoltării.

Sunt încrezător că acest proiect de document de politică va impune linii directoare mai bune pentru o politică cuprinzătoare și de succes privind regiunea arctică în cadrul UE, de care să beneficiaz și vecinii noștri nordici.

Ștefan Füle, *membru al Comisiei.* – Dle președinte, la începutul anului trecut, Vicepreședinta/Înaltul Reprezentant Ashton a luat inițiativa de a propune o dezbatere privind regiunea arctică. Dezbateră în plen ne-a ajutat să cunoaștem opiniile dvs. și să demonstrăm importanța pe care o acordăm cooperării în regiunea arctică în cadrul relațiilor externe ale Uniunii Europene.

Ne implicăm în regiunea arctică la numeroase nivele. În primul rând, atât Uniunea, cât și statele membre, au politici active de cercetare în regiune. În al doilea rând, urmărim politici de mediu și maritime solide. În al treilea rând, diplomația noastră în cadrul combaterii schimbărilor climatice abordează originea fundamentală a transformărilor din Arctica. Și în al patrulea rând, continuăm să luăm măsuri în favoarea popoarelor indigene din întreaga lume, inclusiv a celor care trăiesc în regiunea arctică.

Deși recunoaștem că dialogul nostru cu toate populațiile indigene din Arctica circumpolară s-ar putea îmbunătăți, 2010 a fost martorul începutului unui proces de interacțiune fructuos și mai extins, pe care îl vom urma, cu siguranță, în anii ce vor veni.

În ceea ce privește accesul la Arctica și exploatarea resurselor acesteia, trebuie să ne ridicăm la nivelul reputației noastre de consumatori responsabili de materii prime și resurse energetice, respectând cele mai înalte standarde de siguranță și de mediu. În paralel, vom urmări ferm să obținem un tratament echitabil al intereselor noastre, inclusiv al intereselor companiilor noastre.

Suntem bucuroși că aceste domenii au fost incluse în raportul Parlamentului privind nordul îndepărtat, împreună cu propuneri prețioase legate de felul în care va trebui să procedăm în viitor. Acest raport este o contribuție importantă la construirea treptată a politicii Uniunii Europene privind Arctica și aș dori să-i mulțumesc dlui Michael Gahler pentru că a dus mai departe această inițiativă.

Inițiativa este lăudabilă în special pentru că raportorul și alți câțiva deputați din PE au facilitat un dialog interesant cu părțile terțe și societatea civilă din Arctica, la care am participat activ. Perspectivele diferite sunt prezentate în raportul final, demonstrând angajamentul Uniunii Europene de a asculta și a lucra împreună cu toate părțile interesate din Arctica.

Acum începem o nouă etapă în elaborarea politicii UE pentru Arctica. Raportul Parlamentului va deveni cel de-al treilea pilon al arhitecturii de bază a acesteia, după comunicarea Comisiei din 2008 și concluziile Consiliului din 2009. Aceste trei texte sunt consecvente și transmit un mesaj responsabil și pozitiv țărilor arctice partenere și populației care trăiește în această regiune. Urmărim să promovăm o Arctică mai sigură, mai durabilă. Respectăm acordurile și demersurile internaționale și am dori să cooperăm la dezvoltarea și îmbunătățirea acestora.

În special, aș dori să recunosc faptul că acordul de delimitare dintre Norvegia și Rusia privind Marea Barents, semnat anul trecut, este un punct de referință pentru o cooperare pașnică pe termen lung în întreaga regiune arctică circumpolară.

Uniunea Europeană ar dori să vadă un Consiliu Arctic consolidat și eficient, unde să fie obținute și puse în aplicare decizii-cheie privind viitorul regiunii. Am dori și să participăm la Consiliul Arctic în calitate de observator permanent ca să împărtășim experiența solidă în ceea ce privește cooperarea regională internațională și suntem deosebit de recunoscători pentru sprijinirea acestui efort de către Parlament.

Raportul privind nordul îndepărtat va furniza Serviciului european pentru acțiune externă și Comisiei un puternic stimul în cadrul acțiunii noastre externe referitoare la regiunea arctică. Cred că acest mesaj și această abordare sunt oportune și adecvate.

Raportul Parlamentului privind nordul îndepărtat va contribui și la propriul nostru raport intermediar cu privire la politica UE pentru Arctica, pe care Consiliul ne-a cerut să îl prezentăm anul acesta. Raportul nostru se va adresa ambelor instituții, Consiliul și Parlamentul, și sperăm că va fi spre satisfacția noastră comună.

Inese Vaidere, în numele Grupului PPE. – (LV) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori, în primul rând, să îi mulțumesc dlui Gahler pentru raportul său atent pregătit. Mă bucur cu adevărat că politica Uniunii Europene cu privire la nordul îndepărtat este unul dintre acele domenii către care Uniunea Europeană s-a îndreptat relativ în timp util. În Arctica pot fi găsite resurse deosebit de bogate – aproape un sfert din resursele de petrol și gazelor naturale, biogenetice și halieutice, minerale neexplorate din lume. De asemenea, oferă noi oportunități de transport maritim. Topirea calotei glaciare a dus la apariția unei rute de transport pentru țările asiatice, care este cu 40 % mai scurtă. Potențialul Arcticii este impresionant. De aceea trebuie administrată responsabil. Atât exploatarea iresponsabilă a resurselor, cât și fluxurile necugetate de transport pot avea consecințe ecologice grave. În același timp, trebuie recunoscut faptul că folosirea bogățiilor din Arctica poate deschide noi posibilități de rezolvare nu numai a problemelor energetice, ci și a problemelor privind materia brută și cele alimentare. Între marile puteri ale lumii există concurență strânsă cu

privire la cine va lua partea leului în administrarea și exploatarea acestor resurse. Deși în Arctica trăiesc aproximativ 3,7 milioane de persoane, reprezentând câteva zeci de populații indigene, se poate considera totuși, într-o anumită măsură, că aparține lumii întregi. Pentru moment, Organizația Națiunilor Unite nu a confirmat privilegiile pentru nicio națiune din Arctica și sperăm că nu va face acest lucru în viitor. Tocmai de aceea, politica noastră trebuie să fie responsabilă. Uniunea Europeană trebuie să elaboreze o strategie coordonată, specifică pentru toate sferile asociate nordului îndepărtat și să convină asupra finanțării acestei politici și a surselor pentru finanțare. Trebuie luate în considerare și schimbările climatice, bunăstarea și dezvoltarea populației locale, precum și aspectele legate de siguranța energetică. Statutul de observator permanent în cadrul Consiliului Arctic ar fi important pentru a pune în aplicare această politică. Deși nu avem frontiere maritime directe cu Arctica, Uniunea Europeană poate deveni un lider în explorarea regiunii atât din punctul de vedere al resurselor sale și al noilor rute de transport, cât al obținerii unui standard înalt de siguranță în materie de mediu. Vă mulțumesc.

Liisa Jaakonsaari, în numele Grupului S&D. – (FI) Dle președinte, voi începe prin a adresa sincere mulțumiri dlui raportor Gahler pentru cooperarea sa constructivă. Bineînțeles, cea mai bună recunoaștere a acestui lucru a provenit de la dl comisar Füle, care a afirmat că acest raport va deveni cel de-al treilea pilon al politicii UE pentru Arctica.

Nu este de mirare că politica pentru Arctica devine un punct central al politicii internaționale, deoarece, astfel cum a spus deputata care a vorbit înaintea mea, regiunea arctică deține o treime din resursele naturale mondiale încă nedescoperite: minerale, gaz și petrol. Schimbările climatice și concurența pentru aceste resurse naturale sunt probleme relaționate între ele, dar ceea ce conduce în realitate această tendință este economia globală. Din fericire, evoluțiile din regiunea arctică au fost constante și s-au bazat pe voința de cooperare.

În viitor, politica pentru Arctica va fi un test care va stabili dacă, împreună, putem să sporim stabilitatea sau, dimpotrivă, să producem noi conflicte. Este important ca resursele naturale să fie exploatate în mod responsabil și atent pentru a evita fenomenul "goana după aur" și alte asemenea catastrofe care au avut loc în Golful Mexic.

Este important că avem un raport echilibrat și mesajul conform căruia ar fi necesară consolidarea Consiliului Arctic și Uniunea Europeană se va implica mai activ în cadrul acestuia în calitate de observator. Nu ar trebui să dăm buzna pur și simplu, ci să demonstrăm diplomatie, să negociem, să ne implicăm într-o cooperare solidă și, mai presus de toate, să fim în prima linie când este vorba de evaluarea efectelor asupra mediului. Cred că este un lucru excelent că raportul menționează importanța unui centru de informare privind Arctica și că menționează și că Universitatea din Lapponia, Rovaniemi, Finlanda, ar fi un loc bun pentru amplasarea acestuia.

Anneli Jäätteenmäki, în numele Grupului ALDE. – (FI) Dle președinte, doresc să adresez sincere mulțumiri dlui raportor Gahler și raportorilor alternativi. Cred că am lucrat excelent împreună și este important că raportul din proprie inițiativă este adoptat și că este emisă o propunere pe baza acestuia.

Raportul pledează ferm în favoarea unor investiții viitoare serioase care să permită popoarelor din regiunea arctică să supraviețuiască acolo și a investițiilor în favoarea condițiilor de muncă, a transportului și a mediului. Cred și că poziția pe care o adoptă referitor la necesitatea de a recunoaște situația națiunilor indigene, în special a populației sami, este deosebit de importantă. Sami este singura populație indigenă din Europa, iar

UE, respectiv Comisia, Parlamentul și Consiliul trebuie să coopereze în aceeași măsură cu aceasta.

Raportul recunoaște și statutul Consiliului Arctic, despre care dl comisar Füle a spus chiar că UE a dorit să-l consolideze. Cu toate acestea, am fost chiar foarte dezamăgită de evaluarea dlui comisar Füle, conform căreia cooperarea din regiunea arctică progresează treptat. Desigur, UE trebuie să dea dovadă de acțiune și trebuie să existe investiții și dorința de a spori cooperarea în Arctica. Nu trebuie permis ca acest lucru să evolueze numai treptat, ca și cum ne-am folosi o singură mână: trebuie să fie una dintre priorități.

În final, vreau să spun că sunt încântată și că se vor face investiții în cercetare în regiunea arctică și că raportul menționează Universitatea din Laponia ca posibil centru în acest scop. Universitatea din Laponia merită elogiile pentru că este singura universitate, singura agenție, care a lucrat cu adevărat pentru a asigura faptul că va fi înființat un astfel de centru și a alocat mult timp și eforturi în acest sens.

Indrek Tarand, în numele Grupului Verts/ALE. – Dle președinte, în primul rând, aș dori să-mi exprim recunoștința și să adresez cele mai sincere felicitări și complimente raportorului și colegilor raportori alternativi pentru buna lor cooperare și înțelegere. Aș dori să le mulțumesc și colegilor mei deputați ecologiști pentru cooperarea și contribuția lor.

Putem spune, în cele din urmă, că am elaborat un document decent care ne permite nouă, Uniunii Europene, să acționăm în mod destul de rezonabil, luând în considerare toate interesele tuturor părților interesate. Cu toate că verzi cred, pe bună dreptate, că ar trebui să fim și mai radicali, suntem totuși bucuroși că acest raport ia în considerare preocupările noastre, precum propunerile pe care le-am făcut raportorului cu privire la faptul că datele științifice demonstrează în mod clar că ecosistemul arctic trece, în prezent, prin schimbări climatice semnificative și că această situație impune o abordare precaută și solidă din punct de vedere științific a evoluției ulterioare din Arctica.

De aceea am solicitat noi studii științifice în cadrul unui acord multilateral care urmează a fi finalizat, pentru a contribui la înțelegerea și procesul decizional internațional în ceea ce privește ecosistemul arctic înainte de a înainta cu orice nouă evoluție majoră. Le mulțumesc celorlalte grupuri pentru că au acceptat acest lucru. Acesta este un exemplu al modului în care putem să prezentăm lucrurile într-o formă agreabilă în diferitele noastre jurisdicții. În această cameră există anumiți sceptici care au afirmat că regiunea arctică nu merită atenția noastră, dar o merită, în special pentru că este probabil ca Islanda să devină cel de-al 28-lea stat membru al UE.

Arctica este "super", nu doar din perspectiva schimbărilor climatice și a încălzirii nordului îndepărtat, de obicei rece, care rezultă din aceasta. Arctica este "super" și din prisma posibilităților avantajoase care se conturează la orizont cu toate că aduc cu ele probleme foarte complexe și dificile. De aceea, consider că politicienii care abordează aceste probleme în mod responsabil și subtil din punct de vedere politic sunt politicieni "la rece", cum sunt cei care vor vota astăzi pentru raportul elaborat de dl Gahler.

Konrad Szymański, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle președinte, în mod sigur, Arctica se modifică. Cele mai evidente rezultate ale respectivelor modificări constă în posibilitatea de a institui noi rute de transport și de comerț, precum și posibilitatea, care se preconizează deja în mod evident, de a exploata resursele naturale și a extrage petrolul și gazele. Reacțiile lumii la aceste schimbări sunt haotice. Pe de o parte avem un acord foarte constructiv de

delimitare dintre Norvegia și Rusia privind marea Barents, în timp ce, pe de altă parte, avem și o încercare din partea Rusiei de a urmări o politică a *faits accomplis*. Cred că Uniunea Europeană și comunitatea internațională pot juca un rol imens. Încurajăm acest raport, iar acest lucru a fost exprimat în acest Parlament. Cel de-al doilea aspect asupra căruia am atras atenția este necesitatea obținerii unei garanții privind accesul egal și nediscriminant la rutele de transport. Nici considerațiile de reglementare și nici cele financiare nu ar trebui să fie un obstacol pentru acest acces egal la rute. Toate acestea au fost bine exprimate în raport. Prin urmare, vom fi bucuroși să susținem raportul în cadrul votului.

Sabine Lösing, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle președinte, îi mulțumesc foarte mult dlui Gahler pentru raport. Și din acest raport reiese clar că există interes enorm în privința resurselor naturale din regiunea arctică. În urma schimbărilor climatice, petrolul, gazele și alte resurse pot fi extrase din ce în ce mai ușor. Problema utilizării mai bune a rutelor de transport a fost deja discutată.

Consecința logică a acestui lucru este faptul că va crește poluarea în zonă. Dezvoltarea industrială – în special prin extragerea petrolului și a gazelor, extinderea pescuitului comercial și traficul naval sporit – va conduce, în mod absolut, la tulburarea sau poate chiar distrugerea acestui ecosistem extrem de sensibil, iar consecințele vor fi devastatoare.

Din nefericire, acest raport vorbește despre generalități și nu include nicio strategie eficientă de combatere a acestor pericole. Un aspect care nu este menționat este faptul că UE nu este singura care recunoaște importanța geostrategică sporită a Arcticii. Statele învecinate ale Rusiei și membrele NATO, precum SUA, Canada, Danemarca și Norvegia, au început deja militarizarea regiunii arctice și intenționează să-și protejeze interesele în această zonă.

Schimbările climatice au condus la apariția acestei situații în Arctica. Trebuie să prevenim evoluția catastrofică a acestor schimbări, iar acest lucru poate fi obținut numai printr-o trecere rapidă la sursele de energie regenerabilă. Totuși, această strategie impune o abordare diametral opusă.

Noi, Grupul Confederal al Stângii Unite Europene – Stânga Verde Nordică, cerem să nu se permită ca Arctica să devină următorul punct de interes geopolitic. În comun cu numeroase organizații de mediu, solicităm un moratoriu al noilor proiecte de extracție a petrolului din Arctica. Trebuie convenit asupra unui acord – similar Tratatului privind Antarctica –, prin care să se interzică extragerea resurselor minerale din regiune. În ultimul rând, dar nu cel mai puțin important, solicităm demilitarizarea imediată a regiunii și, prin urmare, instituirea Arcticii ca o regiune demilitarizată.

Deoarece atât eu, cât și grupul meu nu putem să sprijinim rezultatele raportului din proprie inițiativă prezentat aici, GUE/NGL a prezentat un raport alternativ.

(Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură)

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Dle președinte, aș dori să întreb cum crede reprezentantul Grupului Confederal al Stângii Unite Europene – Stânga Verde Nordică că este posibilă obținerea unei forme de moratoriu când niciunul dintre actorii sau statele din regiune nu dorește acest lucru. Ce ar crede populațiile indigene dacă Uniunea Europeană le-ar spune de sus ce să facă? Parlamentul a făcut deja un păcat, interzicând vânzarea produselor derivate din focă, ceea ce i-a înfuriat foarte tare. De ce să-i enervăm și mai mult? Acum sunt necesare diplomație și cooperare.

Sabine Lösing (GUE/NGL). – (DE) Dle președinte, nu sunt în favoarea acestui lucru și, bineînțeles, nu poate fi impus de sus. Cu toate acestea, rămâne o întrebare: cine a fost consultat? Ce state sunt implicate? Ce populații indigene sunt afectate? A existat o consultare a persoanelor care ar putea obține avantaje din această situație sau a celor care și-ar putea pierde mijloace de subzistență? Cred că este nevoie de mai mult dialog. Discuțiile de până acum nu sunt suficiente. Trebuie să încercăm să menținem acest dialog cât mai extins posibil, consultând și secțiunile mai largi ale societății, incluzând în special populațiile indigene.

Bastiaan Belder, în numele Grupului EFD. – (NL) Dle președinte, în primul rând, aș dori să-mi exprim aprecierea pentru munca deosebită depusă de dl comisar Gahler.

Arctica prezintă o importanță strategică, în special acum, când încălzirea regiunii arctice pare să fi deschis oportunități pentru transport și extracția resurselor de acolo. De asemenea, este o regiune în care mediul este foarte fragil, în special ca urmare a poluării provenite din Europa, America de Nord, Rusia și China. Faptul că pretențiile naționale asupra Arcticii nu sunt întotdeauna clare este un factor complicat. Deși UE nu va avea acces la coasta Arcticii înainte de aderarea Islandei, UE are state membre în regiunea arctică.

Prin urmare, susțin strategia UE pentru regiunile arctice, care va poziționa UE exact în rândul celorlalte puteri mari, în special Rusia, care, în mod evident, este ferm hotărâtă să exploateze această regiune din punct de vedere economic. Dacă activitățile economice se intensifică în următorii ani, va fi important să asigurăm un echilibru adecvat între mediu și economie și astfel, să implicăm populația locală. Obținerea de către UE a statutului de observator la Consiliul Arctic ar fi un bun pas în direcția corectă.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dle președinte, după cum știm, resursele minerale nemăsurabile ale Arcticii au făcut ca zona să devină subiectul unor dispute aprinse. Se estimează că 90 de miliarde de barili doar de petrol zac intacti sub gheață. Inevitabil, există un anumit sentiment de neliniște privind faptul că British Petroleum, dintre toate companiile, după ce a cauzat dezastrul petrolier din Golful Mexic de anul trecut, are acum dreptul să extragă resurse din acest mediu natural sensibil, unde condițiile sunt mult mai severe decât în Golf.

Până la urmă, adevărul este că regiunea arctică adăpostește deja locul de odihnă veșnică a emisiilor de mercur din lume. Cu toate acestea, având în vedere cererea mondială de energie, probabil este nerealist să ne așteptăm să fie luată o decizie de abandonare a resurselor petroliere ale Arcticii. Trebuie să sperăm că Uniunea Europeană, prin rolul său în cadrul Consiliului Arctic, va asigura introducerea unor standarde de siguranță mai bune, astfel încât viața sălbatică din Arctica să nu fie victima unei sorți oribile similare celei din Golful Mexic după recentul dezastru petrolier.

În plus, din perspectiva UE, Arctica are importanță esențială și pentru dezvoltarea unor noi rute mondiale de comerț. Dacă ar fi cu adevărat posibil să deschidem noi rute de transport între Europa, Asia și America de Nord, acest lucru ar evita imediat pirateria din Somalia, în timp ce UE economisește foarte mulți bani, deoarece misiunea Atalanta nu ar mai fi necesară. Bineînțeles, acest lucru ar fi posibil presupunând că populațiile indigene inuite nu vor fi obligate să apeleze la măsuri disperate precum pirateria în urma pierderii mijloacelor lor de subzistență. Nu trebuie să uităm acest aspect atât atunci când planificăm rutele de transport, cât și când forăm pentru a extrage petrolul.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Dle președinte, bineînțeles, aș dori și eu să-i mulțumesc dlui Gahler pentru proiectul său de rezoluție foarte bun și pentru cooperarea sa fructuoasă.

Pentru mine, cel mai important aspect în timpul muncii depuse pentru acest raport a fost semnificația sporită acordată cercetării și monitorizării schimbărilor climatice, deoarece informațiile obținute sunt cruciale în procesul decizional politic și economic. Se pare că aspecte economice cum sunt pescuitul, transportul și resursele necesare sunt principalul punct de interes al Uniunii Europene. Este păcat, pentru că, fără îndoială, știința ne permite să evaluăm ce influență au schimbările economice asupra mediului din regiune. O influență care este cu mult mai mare decât în alte regiuni. Care este, mai precis, această influență? Numai experții ne pot spune aceasta.

Din păcate, deschiderea cercetării din Arctica este tot mai restricționată de statele care au acces la Oceanul Arctic. În ultimii doi sau trei ani, chiar și în regiunile reglementate prin convenții sau tratate internaționale, a existat o reducere semnificativă a libertății activității și cercetării, adesea sub pretextul protejării mediului. Procesele climatice și oceanice din Arctica au un efect semnificativ asupra mediului și schimbărilor climatice și, prin urmare, libertatea cercetării este extrem de importantă pentru a înțelege ce se petrece, nu numai în Arctica în sine, ci, mai important, aici, unde ne aflăm noi. Mai mult, activitatea deja finalizată în acest sens de savanții din țările din afara Arcticii și sumele cheltuite ne îndreptățesc să ne facem auzită vocea în privința aspectelor referitoare la regiunea polară nordică.

Diana Wallis (ALDE). – Dle președinte, aș dori să-i mulțumesc dlui Gahler pentru raportul său foarte atent și detaliat și, într-adevăr, pentru disponibilitatea sa de a face compromisuri. Cu toate acestea, mă tem că am produs proverbialul pom de Crăciun – deși după Crăciun – de dorințe, iar aceste dorințe umbresc obiectivul politic principal.

Dezbaterile noastre anterioare din acest Parlament referitoare la politica privind Arctica a determinat, într-adevăr, emiterea unei comunicări a Comisiei. Atunci am insistat, foarte clar asupra protejării în mod coerent a fragilului mediu arctic – asupra protejării acestui ultim colț de sălbăticie, care este acum un punct economic nevralgic.

În modul nostru de a gândi pare să existe o trecere foarte subtilă – un contracurent – către securitate: securitatea furnizării de energie și securitatea utilizării resurselor. Acest lucru a fost confirmat prin acordul obținut la sfârșitul săptămânii trecute între Rosneft și BP – BP de la Deepwater.

Astfel cum au arătat cu persistență Comisia și ceilalți comentatori, în Arctica există multe, multe lacune de reglementare. Impactul asupra mediului pe care îl are UE în această zonă nu este fără importanță.

Reglementarea este fragmentară și neconcentrată. Domeniul este deschis companiilor multinaționale. Am putea acționa mai bine în această privință. Am spus anterior că vrem să acționăm mai eficient. Am vrut o abordare mai coerentă. Mă întreb ce s-a schimbat și cred că alegătorii noștri ar putea întreba același lucru.

Struan Stevenson (ECR). – Dle președinte, îl felicit și eu pe Michael Gahler pentru un raport excelent și bine echilibrat. În ciuda caracterului provocator al mediului Arcticii, prețul în creștere al petrolului a stimulat interesul internațional privind forarea în această regiune. Știm cu toții că petrolul a fost produs prima dată în anul 1968 în golful Prudhoe, pe versantul de nord al Alaskăi, însă numeroase regiuni ale Arcticii nu au fost încă explorate.

Un studiu geologic american din anul 2008 a estimat că regiunile din nordul Cercului Arctic dispun de 90 de miliarde de barili de petrol încă nedescoperiți – tehnic, este petrol recuperabil – și de 44 de miliarde de barili de lichide din gaze naturale. Aceasta reprezintă între 13 % și 20 % din totalitatea petrolului nedescoperit din lume. Nu mai este cazul să spun că recuperarea unui volum atât de mare de petrol va avea un efect dramatic asupra Arcticii și poate cauza dezastre ecologice la nivel global și, de aceea, cred că trebuie să ne întrebăm dacă este înțelept să ne implicăm într-un astfel de proiect într-un moment în care depunem eforturi hotărâte pentru a ne reduce dependența de combustibilii fosili și pentru a urmări, în cele din urmă, să obținem o societate fără emisii de CO₂.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Dle președinte, dintr-un anumit motiv, citind comunicarea Comisiei privind Arctica, mă gândesc la o pisică lingându-se pe bot în așteptarea unui castron cu smântână. Încălzirea globală și topirea gheții de la Polul Nord deschid, cu siguranță, noi oportunități: resurse naturale, petrol, pești, transport și așa mai departe. Am auzit cu toții despre acestea. Cu toate acestea, cred că este important ca UE să nu se entuziasmeze prea mult, pentru că nu are linie de coastă în Oceanul Arctic. Fiind danez, mi se pare patetic faptul că Danemarca este folosită ca una dintre justificările legăturilor UE din Arctica. Adevărul este că singura legătură a Danemarcei cu Arctica este prin intermediul Groenlandei, care, în urma unui referendum de acum 26 de ani, a decis să părăsească Uniunea Europeană.

De asemenea, UE nu ar trebui să se aștepte la multe nici în legătură cu Islanda. Decizia cu privire la aderarea Islandei trebuie luată numai de poporul islandez, fără niciun fel de presiune din partea UE. Nu există absolut nimic care să ne indice că acolo există o majoritate în favoarea aderării la UE.

Astfel, în loc să ne vedem ca fiind o potențială putere în Arctica, poate că UE ar trebui să-și recunoască amplasamentul geografic și să lucreze, în schimb, pentru a avea bune relații de vecinătate cu țările situate într-adevăr în Arctica. Acestea îi includ pe prietenii noștri din țările nord-vestice: Norvegia, Islanda, Groenlanda și Insulele Feroe. În acest sens ar trebui să lucreze în special Parlamentul European.

Timo Soini (EFD). – (FI) Dle președinte, aceasta este o problemă importantă și pentru că Finlanda este situată în nord, sunt familiarizat cu aceste aspecte. Măcar de data aceasta pot fi de acord cu colegii mei deputați finlandezi în privința faptului că cei din Laponia și de la Universitatea din Laponia, Rovaniemi, cunosc aceste lucruri. Sunt de acord și cu poziția populațiilor indigene.

Voi vota în favoarea acestui raport, cu toate că cea mai mare critică a mea vizează afirmațiile privind schimbările climatice, conform cărora ar trebui să obținem un acord bazat, într-un anumit mod, pe opiniile UE. Comercializarea certificatelor de emisii în UE a eșuat complet. În anul 2008, s-a evidențiat că au existat abuzuri, deturnări de TVA și multe alte escrocherii în valoare de 5 miliarde EUR. În plus, numărul acestora a crescut constant. Pur și simplu, comercializarea certificatelor de emisii nu funcționează; ea este dăunătoare. Pentru a înlocui acest sistem, avem nevoie de un sistem de emisii specifice, ca în cazul vehiculelor, prin care să se poată evalua cine produce emisii și ce emisii sunt produse și nu să ne implicăm într-un comerț internațional indulgent, în cadrul căruia oamenii cumpără dreptul de a polua. Acesta este un aspect important.

Și problema Arcticii este importantă, cu toate că, atunci când mă gândesc la actualele acțiuni întreprinse de UE, nu sunt foarte sigur despre cum va progresa. Lucrurile pe care le atinge UE nu progresează în mod necesar. Deputatul danez a vorbit aici foarte înțelept

despre regiunile de acolo. Sunt regiuni cu drepturi suverane, pe care și le pot exercita pentru a lua decizii referitoare la aspecte proprii.

Cristian Dan Preda (PPE). - Aș vrea, în primul rând, să îl felicit pe colegul meu Michael Gahler pentru excelentul raport pe care l-a prezentat. Acest raport încurajează Consiliul și Comisia să contureze o politică specifică a Uniunii pentru zona arctică, subliniind, în același timp, că o posibilă aderare a Islandei la Uniunea Europeană ar transforma Uniunea într-una din entitățile limitrofe ale zonei arctice.

În calitate de raportor al acestui Parlament pentru Islanda, doresc să subliniez că această țară are priorități compatibile cu Uniunea Europeană în zona arctică. Este vorba despre consolidarea pe plan politic și administrativ Consiliului Arctic, este vorba apoi despre dezvoltarea durabilă a regiunii, în fine, aș aminti că este vorba despre sprijinirea drepturilor populațiilor indigene. De asemenea, faptul că atât Islanda, cât și Uniunea Europeană se află actualmente în procesul de definire a unei strategii pentru zona arctică poate constitui o ocazie de coordonare a celor două politici, printre altele, în ceea ce privește candidatura Uniunii Europene pentru poziția de observator permanent în Consiliul Arctic.

Pentru a concluziona, aș spune că e clar că Uniunea Europeană poate contribui al o guvernare multilaterală și eficientă în zona nordului îndepărtat. Aș vrea, de asemenea, să îi spun dlui Søndergaard că am fost foarte atent la ceea ce a spus despre majoritatea în Islanda. Eu cred că ne aflăm în fața unui proces lung, care s-ar putea să cunoască numeroase schimbări. Suntem, cred, în poziția de a încuraja o candidatură responsabilă și o dezbatere în primul rând echilibrată, în această țară, în privința Uniunii Europene

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Dle președinte, aș dori să-i transmit complimentele mele colegului meu deputat, dl Gahler, care, în ciuda faptului că provine din Germania de Sud, a demonstrat cunoștințe remarcabile și apreciere față de Arctica și nordul îndepărtat. Câțiva colegi au spus că statele ar trebui să se ocupe individual de problemele apărute și că aici nu este nevoie de atât de multă coordonare. Resping categoric această opinie. Chiar Uniunea Europeană este cea care are cea mai bogată experiență cu privire la cum să lucrăm împreună și să pătrundem, cu adevărat, pe teritoriu necunoscut, motiv pentru care ar trebui să aibă un rol foarte important în această regiune. Până la urmă, este clar – fie confruntare, amestecuri nesigure sau conflicte, fie cooperare pașnică și o regiune care ar putea fi un exemplu pentru alte țări din lume. O altă dimensiune – fie profit sau beneficii economice, fie mediu și conservare. Cred că Uniunea Europeană, care a deschis întotdeauna calea către combaterea schimbărilor climatice, trebuie să continue să pună mai mult accent pe cea de-a doua dimensiune atunci când armonizează ambele abordări.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Dle președinte, regiunea arctică se modifică semnificativ în urma schimbărilor climatice, prin topirea gheții și a zăpezii. Se deschid noi rute de transport, sunt disponibile zone de pescuit și există oportunități mai multe și mai bune de explorare viabilă a petrolului și a gazului.

Europa joacă un rol activ în cadrul problemelor referitoare la Arctica. De exemplu, UE contribuie semnificativ la finanțarea cercetării și dezvoltării prin intermediul celui de-al șaptelea program cadru pentru cercetare și dezvoltare. Parlamentul European este implicat în mod activ în dialogul permanent cu reprezentanții aleși din Arctica prin intermediul Comitetului permanent al parlamentarilor din regiunea arctică și, în calitate de președinte al delegației SINEEA, reprezintă Parlamentul European pe lângă acest organism important.

În luna septembrie, Parlamentul a găzduit, pentru prima dată, reuniunea bianuală a comitetului permanent. Conferința a fost un mare succes, care a permis Parlamentului European să-și aprofundeze și să-și consolideze relația cu națiunile arctice.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Dle președinte, nici eu nu vorbesc în calitate de deputat care trăiește la cercul arctic; doresc numai să-i avertizez pe toți că Polul Nord nu numai că deține o moștenire economică și una energetică, dar este și unul dintre cele mai importante exemple ale moștenirii noastre naturale. Prin urmare, este important ca societățile care vor desfășura explorări și forări în regiunea respectivă să nu se ducă acolo urmărind să obțină profit, asemenea vechilor căutători de aur, ci cu simțul de răspundere european care s-a conturat în secolul al XX-lea și începutul secolului al XXI-lea. Să nu uităm că munca va trebui depusă acolo în condiții climatice extrem de severe și prin utilizarea noilor tehnologii. Este extrem de important să nu facem niciun fel de concesii în acest sens și să aplicăm norme, standarde și cerințe pentru aceste companii, care să permită administrarea tehnică a acestei probleme la cele mai actuale standarde tehnologice, în timp ce ar trebui să fie disponibile fonduri pentru a preveni orice tip de dezastru natural, cum a fost cazul Deep Horizon. Este extrem de important să respectăm ordinea adecvată: planeta, oamenii și produs ...

planeta, oamenii și produsul. Bineînțeles, în acest caz, produsul este rezerva de gaz și petrol. Vă mulțumesc foarte mult pentru atenția acordată și îl felicit pe raportor.

Birgit Schnieber-Jastram (PPE). – (DE) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, aș dori și eu să-i mulțumesc dlui raportor Gahler și tuturor raportorilor alternativi. Este foarte bine să spunem că Europa trebuie să se adapteze continuu la noile realități și să se abordeze schimbările apărute în echilibrul puterii politice. În legătură cu politica privind Arctica, acest lucru înseamnă: că trebuie să înțelegem că statele arctice doresc să dezvolte singuri regiunea, dar că sunt deschiși la cooperare. Nu îi interesează să obțină noi tratate, ci vor să vadă că actualele tratate de reglementare sunt dezvoltate în continuare.

Schimbările climatice și noile rute de transport nu implică numai riscuri, ci pot oferi și oportunități. În legătură cu Arctica, acest lucru înseamnă că UE are oportunitatea unei mai mari cooperări și dezvoltări. Până la urmă, nu poate nimeni să combată singur efectele schimbărilor climatice, după cum nimeni nu poate dezvolta singur potențialul regiunii arctice. În plus, Uniunea Europeană are un interes constant în ceea ce privește dezvoltarea în siguranță ...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Mitro Repo (S&D). – (FI) Dle președinte, bogățiile Arcticii nu constau numai în sursele imense de energie și noile căi navigabile, ci și în populațiile sale indigene. Nu este un muzeu arctic, ci casa a trei milioane și jumătate de oameni. De aceea trebuie să fie ascultați. Nimeni nu are nimeni dreptul să distrugă și să jefuiască această regiune.

În viitor, vom vedea acolo, în mod evident, multe mine, industrie și nave și, odată cu acestea, o amenințare tot mai mare de apariție a dezastrurilor ecologice. Trebuie să ne pregătim responsabil pentru acestea. Salvarea naturii, care este extrem de vulnerabilă în regiune, este o responsabilitate dificilă.

Noile cercetări desfășurate la Universitatea din Lapponia arată, în mod surprinzător, că UE are deja multă putere în regiunea arctică. Din acest motiv, ar trebui să fie mai activă și responsabilă. Ar trebui să se implice în regiune atât din punct de vedere financiar, cât și în mod vizibil. Acest lucru va depinde și de posibila aderare viitoare a Islandei. Cred și eu că

Universitatea din Laponia, Rovaniemi, este cel mai bun amplasament pentru un centru de informare privind Arctica.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Dle președinte, dle comisar, în primul rând doresc să felicit raportorul pentru elaborarea unui raport excelent și echilibrat. După cum s-a afirmat, interesul global în privința regiunilor nordice a sporit foarte mult în ultimii doi ani, atingând noi nivele. Prin urmare, este de importanță vitală ca și Uniunea Europeană să dețină un rol activ în aceasta și, mai mult decât atât, să depună în mod activ eforturi pentru a obține rolul de observator permanent în cadrul Consiliului Arctic.

Astfel cum s-a menționat deja, aceste regiuni au un potențial enorm în ceea ce privește resursele lor naturale, de exemplu. Avem nevoie de o viziune curajoasă și de cooperare, dar și de investiții financiare, pentru ca persoanele care trăiesc în regiune să poată să exploateze în mod durabil ceea ce aceasta are de oferit.

Ca mulți dintre colegii mei deputați, mă bucur și eu că raportul menționează în mod special un centru de informare privind Arctica, abilitățile și expertiza Universității din Laponia și excelentele instrumente existente acolo.

Alfreds Rubiks (GUE/NGL) . – (LV) Dle președinte, nu am nicio îndoială că subiectul pe care îl discutăm astăzi este foarte important și, în opinia mea, acest secol va fi martorul unei lupte – între națiuni, între guverne – pentru câștigarea beneficiilor Arcticii. Atunci, din acest punct de vedere, sunt de acord să discutăm o astfel de problemă astăzi. Pe ce bazez o astfel de concluzie? Observăm cum China construiește chiar acum un spărgător de gheață. Observăm că o suită întreagă de națiuni care nu se învecinează cu mările nordice vor să devină membri ai Consiliului Arctic și sunt bucuroși că Uniunea Europeană este și va deveni un astfel de membru. Totuși, există două aspecte. În opinia mea, primul este acela că aș recomanda Comisie să se ocupe, în următoarele zile, ca regiunea să nu devină militarizată, pentru că deja ...

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Dle președinte, acest raport conține cuvinte frumoase despre îngrijorările climatice și aspectele de mediu, dar, de fapt, este vorba de vânătoria UE pentru obținerea resurselor din Arctica. Vorbește despre preconizatele cantități de petrol, gaz, minerale, păduri și pești pe care UE va putea să le exploateze în viitorul apropiat. Raportul menționează că UE are regiuni vaste în Suedia și în Finlanda, dar nu menționează că acestea sunt regiuni suedeze și finlandeze. De asemenea, pretinde că Uniunea are competențe exclusive în privința conservării resurselor biologice marine. Nu sunt sigură că inuiții groenlandezi, ruși și canadieni ar fi de acord cu aceasta.

Faptul că Arctica este puțin populată nu înseamnă că oricine poate să se ducă acolo și să se servească. Regiunea nu poate susține turismul în masă, pescuitul excesiv și jefuirea masivă a materiilor prime. Arctica este o regiune extrem de sensibilă, având tradiție în cooperare, iar majoritatea țărilor arctice nu sunt, pur și simplu, membre ale UE. De fapt, astfel cum tocmai a menționat dl Søndergaard, Groenlanda s-a retras în mod activ din UE.

PREZIDEAZĂ: ISABELLE DURANT

Vicepreședintă

Anna Ibrisagic (PPE). – (SV) Dnă președintă, aș dori să-i mulțumesc dlui Gahler pentru o inițiativă și un raport excelente. Cred că este bine echilibrat și îi ia în considerare pe cei care doresc să exploateze resursele naturale, precum și pe cei care sunt preocupați în mod serios în legătură cu impactul asupra climei.

Cred că cea mai bună formă de protecție pentru regiunea arctică ar fi un acord global privind clima, dar, între timp, trebuie să elaborăm mai multe soluții pe termen scurt pentru a limita încălzirea Arcticii. Mi-ar plăcea să vad că Parlamentul European admite faptul că emisiile de negru de fum contribuie, într-o mare măsură, la încălzirea regiunii arctice. Prin urmare, aș vrea să-i solicit Comisiei să opereze modificările necesare la directiva privind plafoanele naționale de emisii pentru ca anumite substanțe poluante să includă și emisiile de negru de fum.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Dnă președintă, sunt de acord cu mulți dintre colegii mei deputați, în special cu dna Herczog și dl Repo, care s-au referit la importanța ecologică a acestei zone și la importanța protejării drepturilor cetățenilor. Aceasta este o zonă neatinsă extrem de întinsă. Cu toate acestea, acolo încă locuiesc oameni, oameni cu o cultură. Mediul din această zonă este extrem de important. Este o zonă vitală în ceea ce privește combaterea și adaptarea la schimbările climatice. Mă întristez cu adevărat când văd că Uniunea Europeană participă în această cursă pentru a vedea cine va fi primul operator care va exploata rezervele de petrol din această zonă, acum că se topește gheața. Faptul că și ceilalți procedează la fel nu justifică comportamentul nostru similar. Vocea noastră trebuie întotdeauna să ne exprime valorile și trebuie întotdeauna să luăm măsuri pentru a proteja aceste resurse și a obține o economie cu emisii scăzute de carbon.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Dnă președintă, în ceea ce privește regiunea arctică există trei probleme esențiale. Prima este cea a energiei și s-a discutat despre petrol și gaze, iar în viitor se va vorbi și despre gazul metan, întrucât în permafrost există rezerve de gaz metan utilizabil pentru 300 de ani. Între timp, organismele comunitare nu au cercetat încă acest aspect.

Cea de-a doua este transportul. Deschiderea rutei nordice scurtează drumul către Orientul Îndepărtat. Din Hamburg la Seul se va ajunge în 21 de zile. Dacă se ia în considerare această posibilitate, se vor reduce foarte mult costurile și acest lucru va contribui la un contact mai apropiat între două regiuni.

Cea de-a treia problemă este mediul, deoarece exploatarea resurselor de energie și volumele mai mari de transport vor aduce o serie de riscuri ecologice pentru această regiune. Din punctul meu de vedere, ar fi bine să elaborăm un plan...

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Dnă președintă, aș dori să-l felicit pe raportor, dl Gahler, privind inițierea unui raport al Parlamentului European extrem de important și necesar cu privire la nordul îndepărtat și privind răspunsul la recomandarea Comisiei Europene de a formula o politică comunitară privind regiunea arctică cu propuneri extrem de specifice și atotcuprinzătoare: de la includerea localnicilor în dialog și stabilitate și securitate în regiune la proiectele viitoare, dimensiunile ecologice și schimbările climatice. O cincime din resursele mondiale nedescoperite se află exact în această regiune. Concurența neglijentă pentru accesul la resursele naturale ale regiunii arctice este cea mai indezirabilă, dar reală. Prin urmare, este important să extindem dialogul astfel încât regiunea arctică să nu devină arena unei lupte competitive între țări și companiile petroliere ale cărei victime ar fi, mai presus de toate, localnicii și în special ecosistemul sensibil al regiunii arctice. Raportul afirmă că în regiunea arctică, unde sunt vizibile în special efectele schimbărilor climatice, proiectele de foraj vor spori în timp. Prin urmare, cred că este corect și deosebit de important să observăm că o evaluare a impactului asupra mediului...

Seán Kelly (PPE). – Dnă președintă, cred că este bine că Uniunea Europeană dezvoltă politici și strategii pentru regiuni extinse cum ar fi Baltica, Dunărea și propria mea regiune, Atlanticul, iar astăzi discutăm despre nordul îndepărtat.

Dar când este vorba despre această zonă, este important să fim percepuți drept diplomați, nu învățând: cooperativi, nu coercitivi; și exploratori, nu exploatare. Având în vedere importanța localnicilor, aceștia trebuie să fie luați primii în considerare, și există companii și țări care privesc Nordul cu ochi lacomi datorită resurselor în ceea ce privește combustibilii fosili, peștele și – probabil – posibilitățile de transport maritim. Uniunea Europeană, datorită tratatelor sale și datorită *rațiunii sale de a exista*, nu este cea mai indicată să obțină un compromis.

Aș mai sublinia un punct: sunt membru al Delegației pentru relațiile cu Canada și am putut stabili, de asemenea, o abordare colegială cu Canada și țări asemănătoare ca mentalitate pentru a asigura condiții echitabile pentru nordul îndepărtat și în special pentru indigeni.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dnă președintă, prădarea bunurilor, interesele strategice, schimbările climatice și, nu în ultimul rând, creșterea turismului împing acest ecosistem sensibil spre pragul distrugerii. Cu toate acestea, ecosistemul nordului îndepărtat este relativ autosusținut și, prin urmare, extrem de sensibil. Din acest motiv, este important să realizăm un echilibru între exploatare, pe de o parte, și protecția maximă pentru acest ecosistem sensibil, pe de altă parte. Cu toate acestea, acest lucru nu poate fi obținut fără impunerea unor restricții privind extracția materiilor prime și metodele utilizate în cadrul acestei extracții, cât și reguli mai stricte pentru turism și transportul maritim comercial.

Știrile conform cărora marea companie petrolieră BP și întreprinderea de stat rusă Rosneft au elaborat planuri comune de extracție a petrolului și gazelor nu ar părea să se îndrepte în direcția extracției prudente a materiilor prime – ci chiar din contră!

Prin urmare, este clar că protecția regiunii arctice este o problemă care depășește interesele naționale individuale strategice și economice și trebuie să fie o preocupare centrală pentru UE.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Dnă președintă, doresc să-i mulțumesc raportorului, dl Gahler, și raportorilor alternativi, pentru un raport variat și excelent, care ridică diverse probleme într-o manieră echilibrată. Acestea includ potențialul regiunii arctice, vastele sale resurse naturale, materiile prime și resursele de energie, noile culoare de trafic și turism, dar, în același timp, și vulnerabilitatea delicatului mediu arctic și drepturile localnicilor săi. În nord, trebuie, într-adevăr, să ne comportăm foarte responsabil și să avem o bună strategie arctică.

De asemenea, sunt de acord cu colegii mei deputați care și-au exprimat satisfacția în ceea ce privește raportul, respectiv că ia în considerare inițiativa Universității din Lapland de a stabili un Centru UE de informare privind Arctica pe teritoriul său. Aștept cu nerăbdare raportul Comisiei privind politica arctică, astfel cum ne-a promis dl Füle.

Ștefan Füle, membru al Comisiei. – Dnă președintă, aceasta a fost într-adevăr o dezbatere interesantă, care demonstrează câte subiecte importante sunt acoperite de cooperarea arctică și cât de variate sunt punctele sensibile din societatea noastră atunci când se discută viitorul regiunii arctice. Permiteți-mi să abordez cinci probleme specifice menționate în cadrul discuției din această dimineață.

În primul rând, Centrul de informare privind Arctica. Atât comunicarea Comisiei din 2008, cât și concluziile Consiliului din 2009 solicită Comisiei să exploreze posibilitatea stabilirii unui nou Centru de informare privind Arctica. Examinăm în amănunțime diversele posibilități din Uniunea Europeană, inclusiv centrul din Rovaniemi, Finlanda (Laponia) și, mai presus de toate, rolul acestui posibil centru.

În al doilea rând, Uniunea Europeană este singura parte interesată din regiunea arctică care a recunoscut public că, drept entitate industrializată, este responsabilă, alături de alte zone industrializate, pentru schimbările care au loc în Arctica. Comunicarea Comisiei acordă prioritate protecției mediului, iar importanța acestui punct a fost menținută în cadrul concluziilor Consiliului din 2009.

În al treilea rând, suntem mândri de cetățenii noștri care fac parte din populația Sami și suntem mândri de diversele prevederi din cadrul tratatelor UE și al politicii regionale comunitare de abordare a populației Sami. Cooperarea noastră transfrontalieră și instrumentul european pentru democrație și programele pentru drepturile omului susțin membrii populației Sami din nord-vestul Rusiei și alți localnici din regiunea Barents.

În al patrulea rând, Uniunea Europeană și statele membre sunt o forță conducătoare mondială pentru cercetarea regiunii arctice și suntem mândri de acest lucru. Această zonă a fost menționată în programul-cadru. În total, prin intermediul celui de-al cincilea, al șaselea și al șaptelea program-cadru, Uniunea Europeană investește 200 milioane de euro în acest domeniu. Cu toate acestea, dacă încercăm să fim un lider proeminent și unilateral în cadrul tuturor politicilor privind regiunea arctică, fără a fi o entitate arctică de coastă, nu va fi o politică demnă de urmat.

În al cincilea rând, Comisia a adoptat în 2010 o comunicare privind forajul în larg care trebuie să ne orienteze acțiunile din întreaga lume, inclusiv din regiunea arctică. Aceasta promovează o abordare precaută pe care o vom aplica și în regiunea arctică. Acest lucru este în deplină conformitate cu principiile UE de protejare a regiunii arctice și solicită ferm cele mai ridicate standarde ecologice.

Dle Președinte, onorabili deputați, raportul Parlamentului privind nordul îndepărtat oferă o imagine de ansamblu cuprinzătoare a activităților, responsabilităților și intereselor Uniunii Europene în regiunea arctică. De asemenea, consolidează abordarea echilibrată a UE în Arctica, combinând protecția sa cu dezvoltarea sa durabilă. Suntem convinși că acest lucru este la îndemâna noastră și că Uniunea Europeană va deveni o referință inevitabilă și pozitivă pentru cooperarea circumpolară arctică.

Michael Gahler, raportor. – (DE) Dnă președintă, aș dori, de asemenea, să le mulțumesc tuturor celor care au luat cuvântul. Dle comisar, când m-am referit la o politică în ceea ce-i privește pe vecinii noștri din nordul îndepărtat, nu am vrut să sugerez că erați angajat într-o dispută cu baroneasa Ashton privind autoritatea. Am vrut doar să clarific acest lucru.

Aproape toate discursurile pe care le-am auzit au afirmat clar un singur lucru: provocarea cu care ne confruntăm constă în a demonstra prin intermediul politicii noastre că diversele interese și activități sunt reconciliabile sau trebuie să devină astfel.

Consider că acest lucru se poate observa la scară mică în Norvegia, de exemplu: norvegienii pescuiesc, forează pentru petrol și gaze, aplică cele mai ridicate standarde ecologice pe continent și pe mare și își dezvoltă cele mai nordice regiuni pentru locuitorii zonelor respective. Dacă putem aplica acest principiu regiunii în ansamblu, cu ajutorul cooperării cu comunitățile locale, atunci vom deveni un model pentru alte regiuni sensibile. Ceea ce

s-a schimbat în realitatea politică este faptul că nu credem că îi putem obliga pe oameni să se supună dorințelor noastre, ci că trebuie să acceptăm provocarea atingerii obiectivelor noastre în același timp: avem nevoie de un standard ridicat în cadrul protecției ecologice, de reguli mai stricte în ceea ce privește schimbările climatice, de o politică durabilă în domeniul pescuitului, de o dezvoltare sigură a rutelor de transport maritim și de o dezvoltare acceptabilă pentru comunitățile locale. Dacă încercăm să cooperăm în vederea stabilirii acestor obiective și apoi să le atingem, atunci putem, într-adevăr, obține lucruri importante în cadrul cooperării cu partenerii noștri în avantajul regiunii și al nostru.

Repet, aș dori să le mulțumesc îndeosebi tuturor raportorilor alternativi. Aștept cu nerăbdare dezbaterile ulterioare pe baza acestui raport. Votarea nu trebuie să pună capăt dezbaterii pe această temă.

Președinta. – Dezbateră a fost închisă.

Votarea va avea loc mai târziu.

5. Componența comisiilor și a delegațiilor: a se vedea procesul-verbal

6. O strategie a UE pentru Marea Neagră (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul dlui Ungureanu, în numele Comisiei pentru afaceri externe, privind strategia UE pentru Marea Neagră (2010/2087(INI)) (A7-0378/2010).

Traian Ungureanu, raportor. – Dnă președintă, exact acum trei ani, Parlamentul European a aprobat Sinergia Mării Negre. Acesta a fost primul pas către o politică coerentă într-una dintre cele mai sensibile zone din Europa și a reprezentat un pas înainte în direcția corectă, deoarece Marea Neagră este acum analizată în detaliu – și temută – drept un spațiu convergent al speranțelor, al punctelor forte și al ambițiilor politice, strategice și de securitate.

Astăzi, politica noastră din domeniu se poate dezvolta mai departe. Această Cameră poate juca un rol crucial în actualizarea politicilor comunitare la rang de strategie UE cu drepturi depline. De fapt, aceasta este principala idee din raportul pe care l-am elaborat cu sprijinul colegilor mei din cadrul Comisiei pentru afaceri externe și al Parlamentului European ca întreg.

Dar de ce un nou raport privind Marea Neagră și de ce o strategie UE pentru Marea Neagră? Unii ar putea spune că Marea Neagră este o mare de dimensiuni mici. Ceea ce este adevărat, dar dacă schimbăm această hartă cu una strategică, Marea Neagră devine uriașă. Mai există un factor: Marea Neagră devine din ce în ce mai neagră.

De la aderarea Bulgariei și a României, Marea Neagră este acum parțial o mare comunitară internă. Cu toate acestea, progresele din regiune sunt deseori imprevizibile: se acumulează tensiunile și se înmulțesc neînțelegerile. O analiză succintă a regiunii Mării Negre duce la concluzia că provocările negative din această regiune persistă sau câștigă, într-adevăr, în intensitate. Războiul dintre Georgia și Rusia din 2008, conflictele nerezolvate și cele așa-numite „înghețate” și deteriorarea îngrijorătoare a normelor democratice din Ucraina și Rusia reprezintă toate evenimente extrem de îngrijorătoare și exemple vii ale riscurilor la adresa securității din regiune.

Dacă examinăm rezultatele curente ale implicării UE în regiune, acestea par cel puțin amestecate. Abordării politicii UE față de Marea Neagră îi lipsesc mecanismele de monitorizare, evaluare și urmărire. Regiunea Mării Negre nu este suficient de vizibilă în cadrul dezbaterilor de la Bruxelles, iar fondurile UE pentru regiune sunt fragmentate și complicate.

Deși construită pe meritele Sinergiei Mării Negre pe care am adoptat-o în urmă cu trei ani, o nouă strategie comunitară pentru Marea Neagră trebuie să stabilească o politică mai fermă și instrumente mai concrete. Permiteți-mi să menționez doar două dintre recomandările raportului. Prima se referă la resursele adecvate: în cazul în care UE dorește să joace un rol cheie în regiunea Mării Negre, aceasta trebuie să-i dedice resurse adecvate, atât financiare, cât și umane. Este vitală crearea unei linii bugetare separate în cadrul bugetului UE. Cea de-a doua recomandare se referă la elaborarea unui plan de acțiune al UE cu obiective și sarcini clare, incluzând reuniuni regulate la nivel ministerial ale țărilor relevante.

Strategia UE pentru Marea Neagră nu trebuie să subestimeze sau să supraestimeze niciun stat din această zonă. Principiile incluziunii și ale apartenenței regionale trebuie reflectate într-un rol important pentru Turcia și Rusia, dar și pentru toți partenerii regionali, pentru succesul cooperării regionale.

În încheiere, aș dori să le mulțumesc tuturor colegilor mei pentru contribuțiile lor extrem de pozitive la versiunea finală a acestui raport. Cred că suntem cu toții de acord că această Cameră se așteaptă ca atât Comisia, cât și Consiliul să transforme acest raport în realitate. Implicarea strategică și benefică a UE în regiunea Mării Negre trebuie să devină o realitate.

Ștefan Füle, *membru al Comisiei*. – Dnă președintă, sunt foarte bucuros că regiunea Mării Negre are prioritate ridicată pe ordinea de zi a Parlamentului European. Această regiune este importantă pentru Uniunea Europeană și trebuie să ne concentrăm asupra acesteia pentru a reflecta faptul că ea ne interesează în mod deosebit.

Doresc să-i mulțumesc și să-l felicit pe raportorul pentru Comisia pentru afaceri externe, dl Traian Ungureanu, pentru un raport excelent și extrem de substanțial. Raportul și recomandările sale sunt interesante și inovatoare în ceea ce privește multe aspecte.

De la ultima extindere, Marea Neagră este la rândul ei o mare comunitară. Suntem responsabili în ceea ce o privește, la fel cum suntem și față de alte bazine care ne mărginesc granițele. Trebuie să abordăm această nouă responsabilitate cu fermitate.

Drept parte a politicii europene de vecinătate, avem deja o inițiativă care vizează această regiune: Sinergia Mării Negre. Cu toate acestea, trebuie să recunoaștem că punerea în aplicare a acesteia s-a dovedit mult mai dificilă decât am crezut. Nu tot ceea ce dorim să facem este salutat cu entuziasm de toată lumea din regiune.

Exact din aceste motive, Parlamentul a ales o abordare bazată pe apartenența regională și încurajarea dialogului. Cred că acum aceasta este abordarea corectă pe care trebuie să o urmăm, dar aceste angajamente pot fi credibile doar dacă și atunci când aduc îmbunătățiri concrete pentru locuitorii din regiune.

Astfel, raportul privind dezvoltarea unei noi strategii a UE pentru Marea Neagră reprezintă angajamentul nostru față de regiune și de statele membre care aparțin acestei regiuni prin sprijinul nostru integral oferit pentru a face față provocărilor legate de situația specifică geografiei acesteia.

Înțelegem că o strategie pentru regiunea Mării Negre nu trebuie interpretată drept un înlocuitor al eforturilor existente, în special al Sinergiei Mării Negre. Ar trebui, mai degrabă, să fie un cadru cuprinzător în care pot fi găsite orientările pentru activitățile Uniunii Europene din regiune.

Strategia pentru Marea Neagră poate furniza o șansă ideală de revizuire a intereselor noastre în regiune, inclusiv a intereselor strategice, politice și economice, și de dezbateri a modului optim în care pot fi obținute acestea. Parlamentul a identificat domeniile adecvate în care trebuie dezvoltată strategia, cum ar fi administrarea, securitatea și energia, transportul, mediul, comerțul, dezvoltarea economică și socială locală și dezvoltarea umană.

Dezvoltarea acestei strategii poate furniza și șansa de a adăuga o dimensiune maritimă la activitățile în desfășurare din această regiune. În prezent, Comisia este în curs de elaborare a unui pachet cuprinzător care va aborda inițiativele politicii maritime, gestionarea resurselor naturale și combaterea activității de pescuit ilegal.

Putem valorifica informațiile noastre din cadrul celorlalte strategii, cum ar fi strategia UE pentru regiunea Mării Baltice și strategia UE privind regiunea Dunării. Într-adevăr, strategia privind regiunea Dunării va necesita interacțiuni evidente cu Marea Neagră. Cu toate acestea, suntem conștienți că fiecare regiune europeană a unui bazin european este diferită. În consecință, trebuie să ne asigurăm ca toate strategiile comunitare viitoare să fie adaptate la propriile lor caracteristici de sector, de dezvoltare economică și socială, de mediu și energie, de infrastructură și resurse naturale.

Raportul privind dezvoltarea unei strategii a UE pentru regiunea Mării Negre oferă o imagine de ansamblu a viitoarelor provocări pentru regiune, dar va fi relevant și pentru stabilirea unor relații solide cu statele partenere din regiune în vederea aplicării eficiente și fără probleme a acestuia. Trebuie să utilizăm această șansă pentru a ne consulta pe larg cu toți participanții, începând cu partenerii noștri din regiune și cu implicarea Parlamentului.

Încă o dată, salut acest raport și așteptăm cu nerăbdare contribuțiile recomandărilor sale. Serviciul european pentru acțiune externă și serviciile relevante ale Comisiei își vor dedica eforturile pentru a pregăti strategia Mării Negre, pentru care vom solicita sprijinul dvs. și al Comisiei.

Metin Kazak, *raportor pentru aviz al Comisiei pentru comerț internațional*. – (BG) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să-l felicit pe dl Ungureanu și, în calitate de raportor al Comisiei pentru comerț internațional, sunt încântat că o parte dintre propunerile noastre au fost incluse în textul principal al raportului.

Mă bucur că, astfel cum s-a menționat deja, după aderarea Bulgariei și a României în 2007, Marea Neagră, pentru a vorbi la figurat, a devenit mare „europeană” și necesită o strategie europeană de ansamblu, implicând destul de multe resurse financiare și administrative, precum și buna coordonare și răspundere.

O sarcină cheie constă în încorporarea unei abordări bazată pe proiecte în cadrul noii strategii. Trebuie să se acorde o atenție specială domeniilor de interes comun, cum ar fi mediul, energia, transportul și infrastructura, care au o importanță hotărâtoare pentru dezvoltarea durabilă a regiunii.

Este necesară și o cooperare intensă la nivel parlamentar, de exemplu, cu organizațiile cum ar fi Adunarea Parlamentară a Cooperării Economice la Marea Neagră și OMC și cu Banca

pentru Comerț și Dezvoltare a Mării Negre. În cele din urmă, cred că trebuie să luăm în considerare și alte inițiative regionale, dar să nu permitem strategiei să se înece în acestea.

Silvia-Adriana Țicău, *Raportoare pentru aviz Comisia pentru industrie, cercetare și energie.* – Comisia ITRE sprijină integrarea deplină a piețelor și a cadrului de reglementare, pe baza legislației UE, din domeniul energiei și încurajează participarea statelor din regiunea extinsă a Mării Negre la Tratatul privind Carta energiei, precum și asistența UE, a BEI și BERD la modernizarea infrastructurii energetice în regiune.

Subliniem valoarea adăugată europeană și importanța coridorului sudic al gazelor pentru îmbunătățirea siguranței aprovizionării Uniunii Europene. Proiecte precum Nabucco, prioritate pentru Uniunea Europeană, alături de gazoductul transadriatic, conducta petrolieră paneuropeană, interconexiunea Turcia-Grecia-Italia sau interconexiunea Azerbaidjan-Georgia-România evidențiază atât importanța angajamentelor UE în regiunea Mării Negre, cât și nevoile ulterioare de intensificare a cooperării dintre țările din regiune. Subliniem importanța creării unei rețele regionale de cercetare și educație în regiunea extinsă a Mării Negre și conectarea acesteia la GEANT și invităm Comisia să continue să sprijine proiectele de cercetare în regiune.

Închei, doamnă președintă, solicitând Comisiei să dezvolte o strategie a Uniunii Europene pentru regiune, însoțită de un plan de acțiune și subliniem necesitatea creării unei legături între aceasta și strategia Uniunii Europene pentru regiunea Dunării.

Victor Boștinaru, *raportor pentru aviz al Comisiei pentru dezvoltare regională.* – Dnă președintă, dle comisar, importanța regiunii Mării Negre pentru UE, din punct de vedere al transportului, energiei, stabilității, securității și mediului, este evidentă. Din acest motiv, strategia UE pentru această regiune va avea cu siguranță un impact foarte pozitiv asupra zonei și asupra UE în ansamblu.

Comisia pentru dezvoltare regională crede că această strategie poate aduce creștere și dezvoltare durabilă pentru regiune. Dar este și de părere că pentru o eficiență deplină, este necesară implicarea tuturor statelor din regiune, indiferent dacă acestea sunt state membre sau nu. Această strategie are nevoie de acțiuni coordonate – dar cum poate exista această coordonare fără implicarea adecvată a tuturor țărilor? În cadrul strategiei privind regiunea Dunării, care se presupune că în curând va deveni o mare prioritate a Președinției maghiare, este, desigur, necesară cooperarea.

Utilizarea unei abordări integrate și a unei cooperări transfrontaliere între regiuni trebuie promovată în toate domeniile strategiei, dar în special în cel al transportului, energiei și mediului.

Elmar Brok, *în numele Grupului PPE.* – (DE) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să-i mulțumesc raportorului pentru activitatea sa excelentă, în cadrul căreia a reunit mai multe idei într-o formă cuprinzătoare, lucru care ne va ajuta în viitoarele noastre eforturi.

Trebuie să înțelegem că această cooperare în regiunea Mării Negre nu trebuie confundată cu Parteneriatul Estic sau cu relațiile noastre strategice cu Turcia și Rusia. Acestea sunt probleme diferite, iar această cooperare nu le înlocuiește. Pe de altă parte, consider că este extrem de atrăgător faptul că este posibil să reunim aceste grupuri divergente, în ceea ce privește anumite aspecte, pentru a produce o politică coerentă care este în propriul nostru interes, dar și pentru a ajuta alte țări relevante. Este posibil ca o astfel de cooperare să ajute la reunirea intereselor politice și economice aflate în conflict, astfel încât viitoarele dispute

să fie mai puțin dramatice și periculoase și astfel încât, de exemplu, activitatea noastră din cadrul Parteneriatului Estic să nu fie interpretată ca fiind direcționată spre un anumit individ, ci mai degrabă că totul este perceput ca fiind complementar. Cu toate acestea, atunci când vine vorba despre o perspectivă europeană, această perspectivă a cooperării nu trebuie să ne împiedice să ne așteptăm ca Parteneriatul Estic cu aceste țări să producă rezultate diferite de strategiile de dezvoltare cu Rusia, de exemplu. Trebuie să ni se permită să facem astfel de distincții, iar dl comisar este, fără nicio îndoială, conștient că așa ar trebui să stea lucrurile. Cu toate acestea, din acest motiv, cooperarea la Marea Neagră este în interesul Uniunii Europene, în interesul Rusiei, în interesul Turciei și în interesul celorlalte țări din această regiune – majoritatea dintre care sunt membre ale Parteneriatului Estic. Îmi imaginez că acest lucru va contribui semnificativ la stabilitatea economică și politică a Europei și sper că putem lucra mai îndeaproape cu dl comisar pentru a progresa în acest sens.

Ioan Mircea Pașcu, în numele Grupului S&D. – Dnă președintă, Marea Neagră reprezintă o poartă spre și dinspre Europa și, prin urmare, trebuie abordată ca atare. Nu este un loc îndepărtat cu puțină relevanță care ocazional intră în raza noastră de atenție.

Adevărul este că zona a pus deja – și va continua să pună – puncte pe ordinea noastră de zi, fie că e vorba de întreruperea tranzitului de gaz ca în 2006 și 2008 sau de războiul din Georgia din 2008. Cu toate acestea, în ciuda dovezilor și a importanței sale recunoscute, Marea Neagră încă nu se bucură de atenția pe care o merită din partea UE – o Uniune Europeană care a fost, într-un fel, obligată să abordeze aceste probleme imediat ce Bulgaria și România au devenit membre în 2007.

Sinergia Mării Negre, elaborată nu cu mult timp după admiterea celor două țări, pare să fi fost, în retrospectivă, un document elaborat în grabă, menit să acopere „un loc gol” sau o „gaură” – în funcție de preferința dvs. – cu care UE a trebuit să se confrunte aproape instantaneu. Faptul că nu au existat evenimente importante de la prima revizuire a inițiativei în 2008 – și nu am progresat foarte mult în ceea ce privește punerea sa în aplicare, astfel cum s-a menționat în raport – este un indiciu.

În opinia mea, există două mari motive pentru această situație. Primul, există un dezinteres și o reticență aparente din partea anumitor membri ai UE de a aborda zona cu fermitate. Mai mult, acum că ne confruntăm cu o criză financiară, există și mai puțină disponibilitate ca înainte de a face acest lucru.

Al doilea, presupunerea inițială conform căreia sinergia s-a bazat, mai exact, pe faptul că zona trebuie să devină o regiune coerentă și cooperantă pentru a putea beneficia de atenția și sprijinul material al UE, a ignorat simplul adevăr că, în urmă cu doar 20 de ani, zona arăta complet diferit. A te aștepta ca o zonă atât de complexă și diferită să devină coerentă și să obțină o identitate individuală într-un timp atât de scurt este un lucru fie ireal, fie – urăsc să spun asta – rău-intenționat. Probabil că în contextul unei reluări a Parteneriatului Estic, lucrurile s-ar îmbunătăți.

Ivo Vajgl, în numele Grupului ALDE. – (SL) Dnă președintă, raportul pe care l-a pregătit colegul meu deputat, dl Ungureanu, într-o manieră atât de dedicată și într-o manieră care pavează calea pentru cooperare, fapt pentru care îi mulțumesc, ne supune atenției din nou o regiune caracterizată de diversitate. Diversitatea sistemelor politice, a tradițiilor culturale, a religiilor, statutelor și ambițiilor în ceea ce privește apropierea de Uniunea Europeană, nivelul de dezvoltare economică, disponibilitatea resurselor naturale și, desigur, noua situație care a apărut, deoarece, în prezent, trei state membre ale Uniunii Europene fac parte din regiunea despre care discutăm.

Pentru noi, zona Mării Negre este deosebit de interesantă datorită poziției sale geostrategice, care aduce cu ea fie valoare adăugată, fie riscuri serioase pentru interesele noastre de securitate. În acest context, subliniez în special securitatea energetică și asigurarea unei furnizări durabile de energie către Uniunea Europeană, infrastructura și oportunitățile UE de a exercita o influență în rezolvarea conflictelor sau problemelor nerezolvate din regiune, precum și dezvoltarea parteneriatelor cu Rusia și Turcia. Toate acestea se pot obține cu un angajament mai profund al țărilor din regiune și cu participarea tuturor țărilor membre ale Uniunii Europene și a altor organizații și rețele prezente în regiune, inclusiv rețelele organizațiilor societății civile; exact acestea necesită atenția și recunoașterea noastră specială.

Nu avem nevoie de instituții noi pentru niciuna dintre acestea; trebuie să asigurăm o finanțare regulată și o mai mare angajare politică. Dle comisar, cred că veți putea utiliza corespunzător acest raport și aștept cu nerăbdare să colaborez cu dvs.

Werner Schulz, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, dacă regiunea Mării Negre se va dezvolta într-o regiune a stabilității, securității, democrației și prosperității și dacă se vor materializa aceste oportunități și provocări, avem nevoie de o strategie atotcuprinzătoare. Această rezoluție urmărește acest obiectiv și, prin urmare, este susținută de grupul meu. Ea este susținută și deoarece au fost incluse și câteva din propunerile noastre, de exemplu, care tratează diverse conflicte nerezolvate din regiune, îmbunătățirea cooperării în societatea civilă, sprijinul pentru proiectele interumane și promovarea proiectelor mici în contextul cooperării transfrontaliere.

De asemenea, dorim să vedem o politică energetică durabilă, o mai mare eficiență energetică și stabilirea unor rețele academice și pentru studenți. Cu toate acestea, aș critica lipsa unei poziții coerente referitoare la problema infrastructurii energetice din regiune – în acest context, aș menționa South Stream și Nabucco. Nu reușesc să înțeleg de ce a fost respins apelul nostru pentru o monitorizare mai strictă a platformelor petroliere din Marea Neagră. Acest lucru este absolut esențial după dezastrul din Golful Mexic. Din acest motiv, astăzi prezentăm acest amendament încă o dată.

Paweł Robert Kowal, în numele Grupului ECR. – (PL) Dnă președintă, dle comisar, cred că documentul care a fost elaborat merită aprobat, așadar, în numele grupului meu, îl aprob. Aș dori să subliniez faptul că Sinergia Mării Negre trebuie regândită, astăzi. Intențiile nobile nu s-au materializat întotdeauna într-o utilizare eficientă a Sinergiei și este foarte bine că raportorul subliniază acest lucru. Prin urmare, cred că cea mai importantă sarcină de azi pentru dl Füle este să încerce să lămurească inițiativele noastre în această parte din Europa și să arate că prioritatea noastră este politica de vecinătate și că în acest context, alte probleme trebuie să vină pe locul secund. Cred că acest mod de a gândi garantează faptul că Sinergia Mării Negre va fi eficientă în viitor, în special în domeniul energiei. De asemenea, Sinergia poate fi un bun instrument, de exemplu, dacă vorbim despre sprijinirea Georgiei în cadrul transformărilor democratice și economice prin care trece în ultimii ani. Cu toate acestea, primul și cel mai important pas, astăzi, este să organizăm inițiative în această parte a Europei, astfel încât să putem fi mândri de acestea, dar și astfel încât acestea să fie cu adevărat eficiente privind atingerea unor obiective specifice.

David Campbell Bannerman, în numele Grupului EFD. – Dnă președintă, referitor la dezbateră regiunii Mării Negre, un singur cuvânt îmi vine în minte, și acela este „atenție”. Toți să pășim cu atenție aici.

Regiunea Mării Negre este curtea din spate a Rusiei. Aceasta are flota ancorată în Crimeea, la Sevastopol, aproape de câmpurile de bătălie însângerate ale războiului Crimeii. Am fost martorii conflictului nefericit din Georgia, în care vina a aparținut ambelor părți. Dacă Georgia ar fi fost în NATO, consecințele ar fi putut fi dezastruoase. Chiar dacă sprijin independența Georgiei, nu este înțelept să întărâtăm ursul rus în bârlogul său.

Și apoi mai e și cazul Turciei, cu care UE se joacă oferindu-i calitatea de membru în ciuda realității că unii membrii, precum Franța, vor interzice o aplicare. Doar 4 % din pământul Turciei se află în Europa. Nu ar trebui să fie în UE. Există adevărate pericole în faptul de a duce de nas Turcia. Dezamăgirea poate duce Turcia în mâinile extremiștilor islamici.

În fine, la originea tuturor acestora este faptul că Marea Neagră este nodul pentru petrolul și gazul vital din regiunea Caspică. Într-adevăr, trebuie să pășim cu atenție.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Dnă președintă, aș dori să mă alătur majorității opiniilor exprimate în această Cameră și să-l felicit pe raportor pentru rezultatele obținute cu acest raport. *Pontus Euxinus*, astfel cum era denumită Marea Neagră în antichitate, a avut întotdeauna o mare semnificație geostrategică și economică pentru Europa. Și astăzi mai are această semnificație.

De aceea este foarte important ca această strategie să fie transpusă cu adevărat în acțiune, deoarece dezbatem încă o dată, și îmi aduc aminte de o dezbatere similară pe care am avut-o recent. De aceea doresc să tragem efectiv o linie sub afirmațiile făcute de deputații grupului socialist și să sprijin acel punct care prevede un articol bugetar separat pentru punerea în aplicare a strategiei.

Prin urmare, îi solicit Comisiei să acționeze. Doar cu fonduri adecvate vom putea transpune în practică afirmațiile de astăzi din această Cameră, astfel încât să aibă un impact asupra cetățenilor europeni.

Iuliu Winkler (PPE). – Dnă președintă, aș vrea să încep prin a-l felicita pe dl Ungureanu pentru inițiativa sa de a elabora raportul privind Marea Neagră. De asemenea, salut aprobarea unora dintre vorbitorii anteriori, colegii mei distinși, care s-au angajat să promoveze o nouă viziune europeană pentru regiunea Mării Negre.

Într-adevăr, Marea Neagră a devenit parțial o mare internă a Uniunii Europene. Importanța sa geostrategică cu greu poate fi exagerată, luând în considerare stabilitatea regională, procesul de democratizare și aspectele legate de securitatea energetică, economică și comercială. Cred cu fermitate că noi, Uniunea Europeană, trebuie să beneficiem de potențialul regiunii Mării Negre și nu alții.

Pentru a atinge acest obiectiv, Uniunea Europeană trebuie să se bazeze mai mult pe statele sale membre care aparțin regiunii, trebuie să renunțe la orice ancorare în trecut și trebuie să demonstreze mai mult dinamism, spirit de conducere și viziune. Fără a atinge subiectele referitoare la procesul de extindere, aș dori le transmit un mesaj scepticilor în privința Mării Negre. Orice încetinire a procesului de integrare a regiunii în UE va avea un efect de recul asupra evoluției democratice din zonă. Riscul constă în instabilitatea pe termen mediu și lung, ale cărei implicații pentru Uniunea Europeană vor fi greu de evaluat și chiar mai greu de gestionat.

În concluzie, UE are nevoie de Marea sa Neagră internă și avem nevoie de o strategie integrată pentru această regiune. Strategia Mării Negre ar trebui elaborată de Comisie, bazându-se

pe recomandările făcute de raportorul nostru. Astăzi, această Cameră trebuie să-și ofere sprijinul necondiționat pentru strategie.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Dnă președintă, astăzi dezbaterem un raport extrem de important privind o anumită zonă apropiată de Uniunea Europeană: Marea Neagră. Zona combină state membre ale UE și țări care sunt importante pentru cooperarea regională. Prin urmare, avem o nevoie comună de protecție a existenței unei zone de pace, democrație, securitate și stabilitate în jurul Mării Negre.

Avem un cadru stabil pentru cooperare prin intermediul Sinergiei Mării Negre, care s-a pus în mișcare acum ceva timp, deși nu cu rezultate tangibile. Aplicarea cu succes a acestuia prin intermediul acțiunilor tuturor țărilor participante va consolida și mai mult relațiile noastre pe baza valorilor comune. Acesta trebuie să completeze politica de vecinătate instituită și Parteneriat Estic.

Stabilitatea și securitatea zonei Mării Negre au un impact direct asupra Europei. În consecință, Uniunea Europeană are responsabilitatea de a sprijini rezolvarea pașnică a conflictului și de a construi încrederea. Această zonă este importantă pentru Uniune, în special datorită implicațiilor privind energia și transportul. Consolidarea democrației și un sistem puternic al statului de drept vor facilita comerțul, investițiile și libera circulație a persoanelor.

Aprob pe deplin opinia că trebuie stabilită o linie specială în bugetul pentru Sinergia Mării Negre. Aceasta va furniza ajutor eficient pentru modernizarea zonei. Utilizarea politicilor noastre în vederea apropiării acestor țări de Europa, în avantajul reciproc al tuturor, depinde de noi.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). – Dnă președintă, din 2007, am recunoscut importanța regiunii Mării Negre, dar impactul abordării noastre a fost modest, ba chiar minim: niciun proiect concret, niciun rezultat concret. Avem nevoie de un plan de acțiune și financiar realist și cu obiective clare, acțiuni și standarde de prioritate și o mai bună diviziune a sarcinilor și o coordonare cu Parteneriatul Estic și strategia privind regiunea Dunării.

Trebuie să lansăm parteneriatul privind energia și transportul odată cu parteneriatul privind mediul. Doar prin intermediul unei astfel de abordări pe bază de proiecte, concentrată pe proiecte specifice la scară mică, putem depăși problema intereselor extrem de diverse și complexe din regiune. Trebuie depășim și abordarea noastră fragmentată în ceea ce privește finanțarea. Până acum, am avut diverse instrumente financiare și o vizibilitate scăzută. De aceea trebuie să facem din programul operațional comun privind Marea Neagră instrumentul nostru central pentru punerea în aplicare a strategiei Mării Negre, utilizând-o drept bază financiară pentru a atrage instituțiile pregătite să investească în regiune și, prin urmare, să promoveze cooperarea.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Dnă președintă, ritmul lent al punerii în aplicare a proiectului, lipsa planurilor de acțiune și a rapoartelor de evaluare, absența reuniunilor la nivel înalt, riscul de duplicitate cu Parteneriatul Estic și multe alte probleme indică faptul că decizia statelor membre de a adopta un rol conducător în ceea ce privește aplicarea strategiei Mării Negre a fost nechibzuită. Se pare că, în calitate de secretariat și mediator al acestei strategii pentru Marea Neagră, Comisia Europeană ar trebui să joace un rol mai semnificativ.

De asemenea, cred cu fermitate că această strategie, ca și celelalte strategii macroregiuni, trebuie să rămână neutre în termeni bugetari, instituționali și legislativi; cu alte cuvinte, că

nu ar trebui să implice utilizarea mai multor resurse financiare suplimentare, stabilirea unor noi instituții sau elaborarea unei noi legislații.

Nu sunt necesare programe operaționale noi și articole bugetare specifice, dar trebuie să ne concentrăm asupra aplicării unor proiecte specifice, în legătură cu care statele afectate vor fi adevărat interesate.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Dnă președintă, dle comisar, în zilele noastre este aproape o formalitate să subliniem faptul că Marea Neagră este o zonă de importanță strategică pentru Uniunea Europeană. Cum poate fi altfel, acum că, în urma aderării Bulgariei și României, aceasta este practic o mare internă în cadrul Uniunii Europene? Energia, securitatea, stabilitatea și, desigur, democrația sunt sectoarele de maximă importanță pentru noi în acest domeniu.

Din 2007, când am inițiat această politică în acest domeniu, care este crucial sub anumite aspecte, am realizat o serie de progrese și am obținut o serie de succese. Cu toate acestea, din păcate, am fost și martorii unor amânări și abordări fragmentate și perioade de inerție. Este păcat că nu s-a organizat nicio reuniune ministerială privind această politică din 2008. Această situație este cu mult sub ambițiile noastre inițiale și, datorită importanței geostrategice, geopolitice și economice a acestei zone, avem doar o singură alegere: să ne consolidăm politica și acțiunile privind Marea Neagră.

Prin urmare, sprijin fără rezerve propunerea raportorului, dl Ungureanu, de a promova politica europeană privind Marea Neagră la o strategie integrată susținută de o linie separată de buget. În acest cadru, în calitate de membru al Comisiei pentru transport și turism, vreau să subliniez importanța acestor două sectoare, care trebuie să fie componentele constituente ale unei strategii europene pentru Marea Neagră.

În fine, nu trebuie să mai subliniem faptul că Politica maritimă integrată a UE poate aduce la rândul ei o contribuție esențială la dezvoltarea uniformă, viabilă a regiunii Mării Negre. Acest lucru trebuie efectuat acum. Cu toate acestea, extinderea reprezintă o altă problemă și necesită o analizare foarte atentă.

Evgeni Kirilov (S&D). – Dnă președintă, odată cu aderarea Bulgariei și României, regiunea Mării Negre a devenit o regiune învecinată a UE. Aceasta reprezintă o punte strategică, care conectează Europa cu Marea Caspică și Asia Centrală. Importanța sa geopolitică și economică pentru UE crește în mod constant în ceea ce privește securitatea, stabilitatea și energia. Prin urmare, Uniunea trebuie să-și sporească prezența, să-și dezvolte politicile active și să găsească soluții durabile la problemele existente în regiune.

Nu doar țările cu litoral la Marea Neagră manifestă un mare interes într-o cooperare regională multilaterală – care este crucială pentru rezolvarea problemelor urgente de importanță regională și europeană, cum ar fi conflictele „înghețate”, traficul și alte probleme legate de securitate.

În prezent, este necesar să ne concentrăm asupra unor probleme de interes practic pentru toate statele cu ieșire la Marea Neagră. O astfel de problemă este reprezentată de securitatea maritimă. În ultimii ani, s-a înregistrat o creștere a numărului de accidente care au ca rezultat pierderi de vieți umane și daune ecologice în Marea Neagră. UE ar trebui să reducă riscul accidentelor civile, furnizând asistență operațiunilor de căutare și salvare în cadrul politicii maritime integrate europene. Ne așteptăm să votăm în curând raportul colegului nostru, Iliana Malinova Iotova, care abordează pentru prima dată politica UE în domeniul

pescuitului în Marea Neagră. De asemenea, acesta ar trebui să ofere o bază bună pentru cooperarea multilaterală în regiune.

Sprijinul UE este dezirabil și pentru proiectele în desfășurare, precum autostrada din jurul Mării Negre, coridoarele paneuropene de transport 8 și 9 și conexiunile de transport dintre porturile de la Marea Neagră.

Aș dori să-i mulțumesc raportorului pentru sprijinul acordat amendamentelor mele și pentru excelența sa contribuție orală.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Dnă președintă, când vorbim despre regiunea Mării negre, trebuie spus că nu există un loc similar acestuia în Uniunea Europeană în care să existe astfel de diferențe extreme, atât de multe conflicte intense – inclusiv conflictele sângeroase – și atât de multe interese conflictuale. Prin urmare, nu trebuie să ne amăgim singuri că prin formularea oricărei politici vom putea rezolva problemele pe care alte politici nu le pot rezolva. Aceasta nu este o emisiune radio la cerere și nu putem rezolva problemele legate de energie când Rusia nu dorește gazoductul, dar noi ni-l dorim. Nu putem rezolva nici conflictele regionale. De fapt, aceasta este o politică foarte limitată, dar din aceste motive, merită aplicată.

Întrucât vorbim despre sinergie în legătură cu politica Mării Negre, nu trebuie să uităm că sinergie înseamnă o anumită valoare adăugată. Aș dori să întreb, de exemplu, de ce Parlamentul European nu colaborează cu organizațiile din regiune, cum ar fi Adunarea Parlamentară a Cooperării Economice la Marea Neagră (PABSEC). Ele ar dori să colaboreze cu noi. Parlamentul European crede că este prea mare și prea important și nu caută această cooperare. Propun să începem această cooperare și să colaborăm cu ceilalți.

George Sabin Cutaș (S&D). - Regiunea Mării Negre este de o importanță strategică pentru Uniunea Europeană. Constatăm, însă, lipsa unei abordări structurate în ceea ce privește această regiune. Nu a fost elaborat un plan de acțiune pentru Sinergia Mării Negre, iar finanțarea este realizată prin intermediul mai multor instrumente neordonate. Devine, astfel, imperativă crearea unei strategii a Uniunii pentru Marea Neagră, deținând același grad de prioritate cu celelalte strategii regionale ale Uniunii Europene și axată în jurul a trei linii directoare: dezvoltarea economică, socială și umană; energie, transport și mediu, precum și securitate și bună guvernare.

Anumite proiecte-cheie pentru economia europeană, precum gazoductul Nabucco, care ar permite mai multă independență energetică, sau dezvoltarea porturilor aflate la Marea Neagră au nevoie de impulsione imediată, iar acest lucru nu se poate realiza decât sub egida unei strategii comune.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Dnă președintă, Marea Neagră este foarte importantă pentru securitatea energetică a Europei. Dle comisar, mai există și problema principală a gazoductului Nabucco, de care depinde energia Europei în mare măsură. Cu toate acestea, în ceea ce-l privește pe furnizorul acestei mari conducte, informațiile sunt neclare. Ieri, președintele Comisiei, dl Barroso, ne-a comunicat că a vizitat Azerbaijan și Turkmenistan și că discuțiile au decurs bine. Ce înseamnă acest lucru? La un moment dat, va trebui să stabilim un termen limită. Când vom ști dacă gazoductul Nabucco este viabil sau nu și că nu risipim energia și că putem căuta alternative? Problema gazoductului Nabucco, care este una dintre problemele esențiale în ceea ce privește securitatea energetică a Europei, este extrem de importantă și trebuie clarificată. Avem un furnizor sau nu?

Petru Constantin Luhan (PPE). - Mai întâi, aş vrea să felicit raportorul Ungureanu pentru munca deosebită depusă pentru acest raport de o importanță deosebită, atât din punct de vedere geopolitic, cât și din punct de vedere economic. Regiunea dispune de un potențial semnificativ de producere și aprovizionare cu energie și trebuie să i se acorde mai multă atenție, în special pentru asigurarea securității energetice a Uniunii.

Având în vedere că, până în momentul de față, demersurile UE nu au fost suficient de bine cristalizate și Sinergia Mării Negre nu și-a atins potențialul scontat, îmi afirm speranța că Serviciul European de Acțiune Externă va dispune de resursele necesare, umane și materiale, pentru ducerea la bun sfârșit a implementării celor trei parteneriate: mediu, transporturi și energie. Consider că Uniunea Europeană nu trebuie să neglijeze această regiune, ci dimpotrivă, trebuie să își facă simțită prezența prin acțiuni consecvente și pe termen lung, care să permită valorificarea posibilităților de dezvoltare.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, ca deputat ungar, îmi aduc contribuția la strategia pentru Marea Neagră, deoarece mi se pare că văd două obiective în raport care sunt identice cu principalele priorități ale Președinției ungare.

Primul este faptul că raportul își ia un angajament față de dezvoltarea regională dintre Uniunea Europeană și această regiune. Pentru noi, deputații ungari, acest lucru este deosebit de important în vederea sprijinirii strategiei privind regiunea Dunării, deoarece orice solicitare de sprijin pentru această strategie poate fi credibilă doar dacă rămânem deschiși față de sprijinirea altor strategii.

Cel de al doilea este securitatea energetică în sine. În afară de intenția sa de a asigura pacea și stabilitatea în regiune, probabil că cel mai important obiectiv al strategiei pentru Marea Neagră în domeniul securității energetice este să asigure securitatea energetică în sine și, astfel cum s-a afirmat ieri, securitatea energetică este cealaltă prioritate principală a Președinției ungare, acest lucru fiind tot în interesul nostru.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Dnă președintă, Marea Neagră ne bate la ușă și, dintr-o perspectivă energetică, este cu adevărat europeană. În calitate de raportor alternativ al Grupului Partidului Popular (Creștin Democrat) pentru Comisia pentru industrie, cercetare și energie și în calitate de coordonator pentru politica regională, aş dori să aprob această viziune încă o dată. Marea Neagră ne oferă o mare oportunitate. În această privință, cooperarea este esențială. Tocmai am vorbit despre investițiile privind Nabucco; aceste lucruri pot funcționa doar dacă există relații stabile. Ieri, dl Barroso a raportat rezultatele obținute în Azerbaidjan și Turkmenistan. Pe scurt, valoarea adăugată a unor astfel de strategii nu poate fi contestată; acest lucru este foarte clar și, accidental, dl Brok a subliniat acest lucru.

În ceea ce mă privește, diversificarea fluxului nostru energetic ar fi foarte importantă ca parte a unei rețele mult mai extinse. De asemenea, doresc să-i mulțumesc raportorului, dl Ungureanu, pentru raportul său necesar și convingător.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). - Marea Neagră este importantă pentru Uniunea Europeană pentru poziția sa strategică, dar și pentru oportunitățile economice existente și premisele unei dezvoltări regionale mai puternice. Strategia destinată acestui spațiu este benefică prin contribuția sa la diversificarea activităților economice între statele riverane, intensificarea colaborării în domeniul educației și cercetării, dar și intensificarea colaborării în regiune, pentru o protecție importantă a resurselor naturale.

Consider că Uniunea Europeană trebuie să încurajeze țările din zona Mării Negre, pentru valorificarea adecvată a resurselor ambientale naturale, dezvoltarea durabilă a zonei și îmbunătățirea calității vieții în această zonă, precum și constituirea de parteneriate locale și regionale.

Ștefan Füle, *membru al Comisiei*. – Dnă președintă, referitor la acest punct o să fac doar trei observații. Pe prima am amintit-o deja la începutul dezbaterii noastre, și anume că apreciez acest raport oportun privind regiunea Mării Negre.

În al doilea rând, permiteți-mi să salut dovezile clare, astfel cum au fost prezentate în cadrul dezbaterii noastre, ale importanței pe care o atribuiți acestei regiuni speciale, care este împărtășită de Serviciul pentru acțiune externă și de Comisie.

Cea de-a treia remarcă este că aștept cu nerăbdare cooperarea cu Camera privind strategia Mării Negre și punerea sa în aplicare.

Traian Ungureanu, *raportor*. – Dnă președintă, sunt foarte norocos că pot fi concis, nu doar din cauza zgomotului, dar și datorită faptului că am fost destul de norocos să fiu susținut de ambele tabere, în general, ale acestei Camere. Cred că, astfel cum a subliniat dl Brok în cadrul observațiilor sale excelente, raportul pe care ne pregătim să-l votăm astăzi este un foarte bun exemplu de cooperare între partidele acestui Parlament; trebuie să-i mulțumesc în special dlui Pașcu, care s-a dovedit a fi un susținător foarte activ și onest al acestui raport.

Nu vreau să mai dau alte nume, întrucât acest lucru ar fi incorect, având în vedere că fiecare a avut câte ceva de comunicat în cadrul acestui raport: în ceea ce privește unicitatea spațiului Mării Negre, în ceea ce privește fragilitatea sa și în ceea ce privește nevoia de a fi atenți atunci când formulăm politica pentru zona Mării Negre.

Desigur, este esențial să observăm necesitatea proiectului Nabucco și importanța sa paneuropeană. Aș dori să-i mulțumesc și comisarului Füle pentru observațiile sale, în special pentru menționarea dimensiunii maritime pe care Comisia o modelează chiar acum și, desigur, pentru realizarea conexiunilor necesare între strategia Marea Neagră și cea a Dunării.

Președinta. – Dezbaterea a fost închisă.

Votul va avea loc în câteva minute.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Elena Băsescu (PPE), *în scris*. – În primul rând, doresc să îl felicit pe colegul meu, dl Traian Ungureanu, pentru redactarea acestui raport cu o importanță deosebită pentru România. Țara mea este cel mai activ membru UE în promovarea importanței strategice a Mării Negre și a necesității unui rol crescut al Uniunii în această zonă. Importanța regiunii s-a conturat în mai multe instrumente UE pentru vecinătatea estică, însă rezultatele Sinergiei Mării Negre au fost limitate. Consider că prioritățile UE trebuie să vizeze consolidarea unei zone stabile și democratice. Conflictele înghețate au devenit punctul nevralgic în zona Mării Negre. Ele pot fi reactivate în orice moment, amenințând securitatea regională. Marea Neagră prezintă o importanță aparte și pentru securitatea energetică a UE. Comisia Europeană trebuie să pună în continuare un accent deosebit pe proiectele din domeniul energiei, planificate în această regiune.

Corina Crețu (S&D), *în scris.* – Obiectivele confuze și suprapunerea formelor de cooperare riscă să golească de substanță strategia UE în regiunea Mării Negre. Lucrurile tind să nu se îmbunătățească din cauza diversității statutului țărilor implicate în raport cu Uniunea Europeană, intereselor adesea divergente ale actorilor acestei cooperări și din cauza unei lipse de viziune, prezentă și în Raportul Ungureanu. Dacă vrem să grăbim rezolvarea conflictelor înghețate din zonă, trebuie să plecăm de la constatarea că acest lucru a fost mult întârziat de concurența între sponsorii diverselor planuri, iar lucrurile trenează de mai bine de 15 ani. Iar această concurență trădează interesele lor divergente, cel mai adesea legate, explicit sau implicit, de controlul rutelor de transport al energiei în zonă. Din punctul meu de vedere, lucrurile se vor limpezi abia în momentul în care va fi foarte clar ce se va întâmpla cu aderarea Turciei la UE și ce statut va avea Rusia în raport cu Uniunea. Abia această clarificare va duce la rezolvarea conflictelor înghețate și la stabilizarea pe termen lung a zonei.

András Gyürk (PPE), *în scris.* – (HU) Ne așteptăm ca strategia pentru Marea Neagră să joace un rol din ce în ce mai important în viitorul Uniunii Europene. Acest lucru este ilustrat destul de bine de declarația comună semnată de Comisia Europeană și Azerbaidjan săptămâna trecută, în care Azerbaidjan și-a declarat în scris angajamentul de a pune la dispoziția Europei o cantitate mare de surse de gaz. Mă bucur să observ că, într-un final, Comisia Europeană face pașii concreți pentru a promova proiectul Nabucco, deoarece trebuie să i se acorde o prioritate specială asigurării accesului la sursele de gaz localizate în regiunea Caspică. Cu toate acestea, între timp, nu trebuie să uităm de transportul gazelor către Europa, care se poate realiza doar traversând țările cu ieșire la Marea Neagră.

Intensificarea dialogului dintre UE și țările de la Marea Neagră poate reprezenta un progres major în ceea ce privește garantarea securității surselor europene de energie, întrucât construirea conductei Nabucco le va furniza statelor membre caracterizate în prezent de o foarte slabă diversitate de resurse accesul la noile surse de gaz. Cu toate acestea, construirea conductelor va necesita și contribuția activă a țărilor implicate. Un cadru de transport transparent, nediscriminatoriu și un mediu comercial care susține investițiile nu sunt importante doar pentru securitatea furnizării către statele membre ale UE, dar sunt cruciale și pentru stabilitatea și prosperitatea regiunii. Din punctul meu de vedere, regiunea Mării Negre poate doar beneficia de pe urma construirii conductei Nabucco: gazoductul va furniza o sursă previzibilă de venituri pentru țările din regiune și le va furniza, în același timp, acces direct la cea mai mare piață gazelor din lume.

Danuta Jazłowiecka (PPE), *în scris.* – (PL) Autorul raportului dezbătut indică clar că ceea ce numim Sinergia Mării Negre, care a fost adoptată în 2007, nu a îndeplinit complet speranțele pe care ni le-am pus în aceasta. Extinderea Uniunii cu Bulgaria și România a însemnat că această regiune s-a regăsit în centrul atenției noastre. După ce situația din Europa Centrală și de Est s-a stabilizat, părea că a venit momentul ca Uniunea să se concentreze asupra regiunii Mării Negre. Cu toate acestea, criza economică globală a făcut efectiv ca acest subiect să dispară de pe ordinea de zi a Europei. Nu trebuie să uităm că Uniunea nu înseamnă doar bazinul baltic sau mediteranean. Desigur, evenimentele actuale din Tunisia arată că și aceste regiuni necesită atenția noastră. Cu toate acestea, trebuie să începem să realizăm că regiunea Mării Negre devine încet-încet centrală din punct de vedere european. Acolo vom găsi soluția la problemele noastre energetice. Acolo sunt localizate rutele de comunicare care sunt importante pentru economia noastră. Acolo se regăsesc și sursele de instabilitate care pentru noi pot reprezenta un pericol semnificativ. Din toate aceste motive, este necesar să convenim cu raportorul că a venit momentul să dezvoltăm o politică comunitară cuprinzătoare pentru regiunea Mării Negre. Mai mult, se pare că

schimbările aduse de Tratatul de la Lisabona pot contribui la introducerea eficientă a unui astfel de plan. Mai mult, stabilirea unei unități adecvate în cadrul Serviciului european pentru acțiune externă poate rezolva majoritatea imperfecțiunilor din Sinergia Mării Negre.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), *în scris*. – (CS) Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Negre este similară unui yeti. Toată lumea vorbește despre acesta, dar nimeni nu l-a văzut. Credința mea este susținută de o serie de contradicții pe care le pot vedea chiar în partea introductivă a rezoluției. În primul rând, definirea regiunii Mării Negre. Este mai degrabă curios că Azerbaijan, o țară de la Marea Caspică, este inclusă, în timp ce Macedonia nu este, deși este cea mai apropiată de cele două vecine, Bulgaria și Grecia, care sunt incluse în regiunea Mării Negre, „în conformitate cu definiția Comisiei Europene”. Nu știam că Grecia se întinde până la malurile Mării Negre. Cele 13 domenii de cooperare în care se anticipează o mai mare implicare a UE în regiune cuprind o listă foarte detaliată. Se pare că anterior, Comisia nu a apreciat importanța acestei regiuni. În fine, având în vedere faptul că în primăvara acestui an s-au retras 1,5 milioane de euro de la un proiect pilot privind mediul și dezvoltarea regiunii și au fost redirecționate către un proiect privind bananele din statele ACP, a trebuit să pun sub semnul întrebării informațiile pe baza cărora Comisia a luat o astfel de decizie. Este curios că autorul „nu a observat” gazoductul South Stream, dar menționează totuși proiectul controversat și finanțat parțial Nabucco. Aș vrea să subliniez faptul că șansa de a intra în relații de parteneriat cu diverse regiuni ale UE va fi foarte importantă pentru dezvoltarea ulterioară a regiunii, excluzând zona menționată anterior. Concluziile ultimei dezbateri privind suspendarea vizelor cu Ucraina lipsesc.

Iosif Matula (PPE), *în scris*. – Dezbaterem astăzi un proiect important pentru viitorul Uniunii Europene, din mai multe puncte de vedere. Aderarea României și Bulgariei la UE a adus valoare adăugată prin accesul la Marea Neagră, regiune care reunește și state din vecinătatea Uniunii, inclusiv parteneri strategici. Prin elaborarea unei strategii comune pentru Marea Neagră vom face pași semnificativi în direcția creării unui spațiu de stabilitate, securitate, democrație și prosperitate. Putem considera, în acest context, că inițiativele comune și integrate ale țărilor din regiune reprezintă un pas premergător reunificării continentului nostru.

Ca român, dar și ca membru în Comisia pentru Dezvoltare Regională, susțin corelarea viitoarei strategii a Mării Negre cu Strategia Dunării, lansată recent de către Comisia Europeană. Consider că este necesară o mai mare implicare a UE în zona Mării Negre și colaborarea cu țările terțe, deoarece regiunile noastre sunt interconectate din punct de vedere teritorial și economic. În felul acesta, vom asigura un plus de securitate energetică pentru viitor, implementând proiectele de infrastructură precum coridorul sudic sau terminalele de gaz lichefiat, diversificând rutele și sursele de aprovizionare.

De asemenea, trebuie să acordăm importanța cuvenită corelării instrumentelor financiare disponibile pentru regiunea Mării Negre, să asigurăm dezvoltarea și modernizarea porturilor și să reducem poluarea acestei zone.

Zbigniew Ziobro (ECR), *în scris*. – (PL) Sinergia Mării Negre este un alt exemplu de șansă ratată în domeniul relațiilor cu regiunile care au o importanță geopolitică și strategică pentru viitorul acesteia. Când s-a adoptat strategia, construirea interconexiunilor energetice între țările de la Marea Neagră și Uniunea Europeană a fost stabilită drept o prioritate. Principala investiție care ne va facilita obținerea acestui obiectiv este gazoductul Nabucco. Din păcate, de mult timp, suntem martorii unei lipse de determinare din partea Bruxellesului în această privință. Țările vecine care sunt interesate de construirea gazoductului afirmă

același lucru. De un an deja, Azerbaidjan semnaleză necesitatea unor acțiuni din partea Uniunii pentru a contracta gaz din Kazakstan și Tajikistan, deoarece, fără implicarea acestora, construirea gazoductului nu va merita efortul financiar. Între timp, un proiect concurent care trece prin țările caucaziene – gazoductul rus South Stream – primește acordul tacit pentru construire. Nu trebuie să acționăm astfel. Prevederile raportului privind energia sunt insuficiente. Acestea trebuie să fie mai specifice, să conțină informații referitoare la mijloacele alocate investițiilor de o semnificație strategică pentru viitorul UE.

(Ședința a fost suspendată pentru câteva minute)

PREZIDEAZĂ GIANNI PITTELLA

Vicepreședinte

7. Votare

Președintele. - Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii cu privire la vot: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

Dna Morkūnaitė-Mikulėnienė a solicitat depunerea unei moțiuni de procedură.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – *(LT)* Dle președinte, doamnelor și domnilor, anul acesta, pe 13 ianuarie, se sărbătorește cea de-a 20-a aniversare a unui eveniment care a dărâmat zidurile imperiului sovietic. În 1991, în Lituania, un grup neînarmat format din câteva mii de persoane a rezistat agresiunilor armatei sovietice și a apărât libertatea și independența. Evenimentele sângeroase din noaptea de 13 ianuarie au uimit Europa și întreaga lume. Țări, organizații internaționale și persoane au reacționat față de violența forțelor crotropitoare și au trimis mesaje de susținere către Vilnius. În numele tuturor oamenilor din Lituania, doresc să-i mulțumesc Parlamentului European pentru rezoluția adoptată pe 24 ianuarie 1991, document care susține statele baltice și condamnă agresiunea sovietică. Le mulțumim țărilor pe care dumneavoastră le reprezentați și care nu ne-au părăsit. Ca simbol al recunoștinței noastre, veți găsi în pupitrele dumneavoastră o publicație comemorativă, realizată în amintirea acelor evenimente. Pentru ca această situație tragică să nu se mai repete niciodată, trebuie să...

Președintele. – Vă mulțumesc, dnă Morkūnaitė-Mikulėnienė. Vă rog să vă opriți acum, pentru că v-am dat cuvântul cu toate că rezoluția pe care o depuneți nu este una de procedură. Nu am dorit să vă întrerup din politețe și pentru că punctați câteva aspecte valide. Vă mulțumesc.

7.1. Acordul-cadru UE-Libia (A7-0368/2010, Ana Gomes) (vot)

7.2. Situația creștinilor în contextul libertății religioase (B7-0039/2011) (vot)

– *Înainte de exprimarea votului asupra alineatului (14):*

Elmar Brok (PPE). – *(DE)* Dle președinte, având consimțământul celorlalte grupuri, dorim să facem o clarificare: Nu dorim să modificăm sistemul SEAE, ci mai degrabă să extindem capacitățile. Prin urmare, exprimarea pe care am ales-o este mai precisă și îi rugăm pe colegii deputați să o accepte. De asemenea, am folosit denumirea oficială corectă stabilită pentru Serviciul european pentru acțiune externă.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

7.3. Situația din Belarus (B7-0044/2011) (vot)

– Înainte de exprimarea votului asupra alineatului (2):

Justas Vincas Paleckis (S&D). – Dle președinte, sugerăm o completare scurtă și importantă la alineatul (2): „își exprimă îngrijorarea în special în legătură cu starea de sănătate a lui Mikalay Statkevich, care se află în greva foamei de 31 de zile”.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

– Înainte de exprimarea votului asupra alineatului (3):

Jacek Protasiewicz (PPE). – Dle președinte, acesta este un amendament foarte asemănător celui făcut de Justas Paleckis. Întrucât rezoluția nu este doar o declarație politică făcută de Parlament, ci oferă totodată susținere morală celor aflați în închisoare, dorim să propunem ca în rezoluția noastră să fie incluse numele a patru foști candidați la alegerile prezidențiale care încă se află în custodia KGB.

Aceștia sunt Vladimir Nekliayev, Andrei Sannikov, Nikolai Statkevich și Alexei Mikhalevich, precum și doi lideri ai partidelor democratice de opoziție, Pavel Severinets, copreședinte al creștin-democraților din Belarus, și Anatoly Lebedko, liderul Partidului Civic Unit. Solicităm susținerea dumneavoastră, stimați colegi, pentru includerea acestor șase nume în alineatul (3).

(Amendamentul oral a fost acceptat)

– Înainte de exprimarea votului asupra alineatului (9):

Vytautas Landsbergis (PPE). – Dle președinte, ar fi bine să ținem cont de următoarea idee sau poate chiar să includem această idee în text, la alineatul (9): „în același timp, Comisia ar trebui să finanțeze retipărirea și distribuirea cărților de poezie ale lui Uladzimir Niakliayeu, care au fost confiscate și aruncate în foc de curând de către autoritățile belaruse”. Dacă este posibil, vă rog să nu vă opuneți acestei propuneri.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

– Înainte de exprimarea votului asupra alineatului (13):

Kristiina Ojuland (ALDE). – Dle președinte, dorim să propunem un amendament oral și să adăugăm cuvintele „nu mai târziu de” după cuvintele „activități ale Parteneriatului estic” de la alineatul (13). Avem nevoie de acest amendament pentru că avem nevoie de decizii rapide în ceea ce privește relația cu Belarus și în special în ceea ce privește decizia privind Parteneriatul estic și participarea belarusă continuă. Dorim să vă solicităm susținerea.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

7.4. Raportul privind politica în domeniul concurenței pe anul 2009 (A7-0374/2010, Derk Jan Eppink) (vot)

– Înainte de exprimarea votului asupra alineatului (105):

Michael Cramer (Verts/ALE) – (DE) Dorim să propunem introducerea următoarelor informații la alineatul (105):

„Solicită statelor membre și Comisiei, în timpul perioadei de tranziție”.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

7.5. O politică durabilă a UE pentru nordul îndepărtat (A7-0377/2010, Michael Gahler) (vot)

7.6. O strategie a UE pentru Marea Neagră (A7-0378/2010, Traian Ungureanu) (vot)

– Înainte de exprimarea votului asupra alineatului (13):

Adrian Severin (S&D). – Dle președinte, doresc să depun un amendament oral la alineatul (13). După a doua frază, care spune „este convins că un dialog instituțional care să aducă la masa tratatelor UE și OCEMN ar putea reprezenta un pas înainte făcut către crearea unui parteneriat veritabil în regiune”, aș sugera să includem următoarea frază: „în acest scop, solicită înființarea unui grup comun de lucru între Comisia pentru afaceri externe a Parlamentului European și Adunarea Parlamentară a OCEMN”. Acest lucru ne-ar furniza un instrument adecvat cu care am putea pune în aplicare ideea generală, care pare să fie agreată. Am vorbit cu raportorul, care pare să susțină și să accepte acest amendament.

(Amendamentul oral nu a fost acceptat)

Aici se încheie votul

8. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

Raport: Ana Gomes (A7-0368/2010)

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Dle președinte, vă mulțumesc că mi-ați oferit ocazia de a-mi exprima punctul de vedere în privința acordului pe care UE l-a semnat astăzi cu Libia, despre care trebuie să spun că prezintă o lacună gravă. Este ciudat să vedem că ceea ce probabil este cel mai important lucru din punctul de vedere ale europenilor lipsește cu desăvârșire din acest raport, mai precis faptul că imigranții ilegali folosesc foarte mult Libia ca țară de tranzit pentru a ajunge în Europa din întreaga Africă și din Asia, cu alte cuvinte din regiuni vaste ale lumii. Este binecunoscut faptul că UE este un teritoriu magic, unde curge lapte și miere. Prin urmare, este ca un magnet pentru un număr incredibil de persoane care vor să scape de limitarea, sărăcia și nefericirea pe care le reprezintă țările lor. La fel de clar este că însuși faptul că Libia, alături de alte țări nord-africane, este folosită extensiv ca țară de tranzit reprezintă o provocare enormă pentru noi, cei din UE. Acest aspect ar fi trebuit să aibă un rol mult mai important în discuțiile pe care le-am purtat cu autoritățile libiene – un rol mult mai important în ceea ce privește cerințele pe care le impunem pentru a împiedica crearea acestei presiuni asupra granițelor Europei. Este bine că am inițiat discuții, însă este frustrant că nu este permis ca discuțiile să abordeze subiecte care sunt importante.

Propuneri de rezoluție: (RC-B7-0039/2010)

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, sentimentul antisemit și antiislamic încă există în prezent, într-o mai mică sau mai mare măsură, în multe părți ale lumii, la fel cum există ostilitate și sentimente ostile față de creștini.

Evenimentele care s-au petrecut de curând, inclusiv atacurile violente împotriva creștinilor din Pakistan, Irak, Egipt, Nigeria și Cipru, trebuie condamnate în cei mai duri termeni. Înțelegerea reciprocă a valorilor altor popoare reprezintă piatra de temelie a libertății religioase și nu trebuie limitată într-o manieră atât de gravă. Prin urmare, libertățile fundamentale ale oamenilor trebuie protejate, indiferent dacă acești oameni sunt creștini sau de altă confesiune.

În același timp, Uniunea Europeană nu poate și nu trebuie să risipească resurse substanțiale pe promovarea altor religii, în special în această perioadă de criză economică. Comisia a cheltuit suma incredibilă de 4 milioane de euro pentru promovarea islamismului. Aceste fonduri ar fi putut fi probabil folosite în alte scopuri importante.

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, cred că ceea ce am aprobat astăzi reprezintă chestiuni fundamentale. Libertatea religioasă este mama tuturor libertăților. Reprezintă unul dintre drepturile fundamentale și inalienabile ale omului, fiind inclusă în Declarația universală a drepturilor omului.

Printre aceste drepturi se numără libertatea persoanelor de a-și schimba religia sau credința și libertatea de a-și manifesta religia sau credința, individual sau împreună cu alții, fie în mod public, fie în mod privat, prin propovăduire, practicare, venerare sau practicarea de ritualuri. Totuși, masacrele din ultimele luni care au făcut victime în rândul minorităților creștine reprezintă punctul culminant al unei ofensive purtate împotriva creștinilor în multe părți ale lumii, prin violență sistematică și nediscriminatorie.

Din păcate, așa cum dovedesc aceste evenimente, dreptul la libertate religioasă este în prezent contestat. Acest fapt generează intoleranță, care este deseori încurajată și manipulată în scopuri politice și financiare. Ceea ce este cel mai frapant în actualul context este faptul că instituțiile nu spun nimic. Toate protestele pașnice sunt reduse cu ușurință la tăcere.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Dle președinte, împărtășesc îngrijorările și punctele de vedere exprimate de antevorbitori. Totuși, există un anumit aspect căruia, de fapt, i-a fost acordată mult prea puțină atenție în acest raport. Este vorba de alineatul (7), care se referă la condamnarea modului în care autoritățile turce se comportă în nordul Ciprului, teritoriu care, potrivit tuturor reglementărilor internaționale, este ocupat în mod ilegal de Turcia – de trupele turce –, prin urmare, de către o țară care negociază, atât oficial, cât și real, aderarea la UE.

Vedem cum locuitorii greco-ciprioți care vor să se întoarcă la bisericile, mănăstirile și locașurile lor sfinte din nordul Ciprului sunt împiedicați atunci când vor să revină, vedem cum sunt împiedicați să intre în bisericile lor și să le restaureze și vedem cum sunt împiedicați să se întoarcă și să își ceară înapoi proprietățile care le aparțin de drept.

De fapt, în nordul Ciprului asistăm la discriminarea violentă și la suprimarea comunității creștine, iar asta cu susținerea directă a unei țări candidate la UE, și anume Turcia. Acest lucru este inacceptabil, prin urmare, Parlamentul European ar trebui să acționeze în conformitate cu prevederile alineatului (7) și să recomande ca negocierile cu Turcia să fie oprite, cel puțin până în momentul când liniștea va domni în nordul Ciprului.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Dle președinte, având în vedere rădăcinile pe care le are, Europa are o obligație specială de a proteja toți creștinii din întreaga lume. Această rezoluție este, fără îndoială, o expresie a acestei obligații. Evident, am aprobat-o. Cu toate acestea, Europa mai are și obligația de a lua măsuri care să protejeze pe viitor toți

creștinii din întreaga lume și care să nu permită ca tragedii similare să se mai petreacă vreodată.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Dle președinte, de curând, în mai multe țări din lume, în special în țări unde există o importantă majoritate musulmană, s-au petrecut acte brutale de persecutare a minorităților creștine. Nu putem sta cu mâinile în sân în fața unor astfel de evenimente. Problema libertății religioase, precum și cea a altor libertăți civile, continuă să fie o prioritate a activității Parlamentului European. Acesta este motivul pentru care susțin în totalitate declarația făcută de Președintele Parlamentului European, dl Buzek, în care condamnă aceste crime. Fac, de asemenea, apel la Uniunea Europeană să ia toate măsurile diplomatice posibile pentru a garanta libertate religioasă pentru minorități, în special în țările ai căror cetățeni încalcă acest drept. În raportul din 2009 privind drepturile omului, care a fost adoptat recent, am subliniat necesitatea ca Uniunea să joace un rol activ în eforturile de îmbunătățire a situației drepturilor omului și a democrației din întreaga lume. Am solicitat numirea unui reprezentant special al UE în domeniul drepturilor omului. Rezoluția de astăzi este punctul perfect de plecare pentru următoarea etapă a luptei noastre pentru respectarea acestor drepturi.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Dle președinte, doresc să îmi exprim încântarea față de adoptarea rezoluției privind persecutarea creștinilor, la care am fost și eu coautor. În plus, țin să îi transmit mulțumiri dnei Ashton pentru reacția dumneaei față de situația creștinilor din Alexandria. Ne amintim de vizita episcopilor sirieni din Irak și de povestirile lor tragice despre situația creștinilor din Irak. Doresc, de asemenea, să îl menționez pe Papa Ioan Paul II – de a cărui sanctificare ne vom bucura în câteva luni –, care a fost un excelent militant pentru pace și dialog între creștini, evrei, musulmani și adepții altor religii. Ne amintim de întrunirile de la Assisi și de vizitele făcute de Papa Ioan Paul II atât la o moschee, cât și la o sinagogă, în numele respectului și iubirii de aproape.

Situația creștinilor din întreaga lume are nevoie de acțiuni ale Uniunii Europene. Este obligația noastră. Trebuie să facem uz de toate mijloacele politice, dar trebuie totodată să îi ajutăm pe cei care au suferit din punct de vedere material din cauza persecuțiilor.

Tunne Kelam (PPE). – Dle președinte, în calitate de coautor, am votat în favoarea acestei rezoluții istorice, însă există două mesaje importante către Înalțul Reprezentant și către Comisie, mesaje care trebuie duse la îndeplinire cât mai repede posibil.

În primul rând, Comisia trebuie să elaboreze, cu titlu de urgență, o strategie europeană privind intrarea în vigoare a dreptului la libertate religioasă, precum și o listă cu măsuri ce trebuie luate împotriva țărilor care, cu bună știință, refuză să ofere protecție minorităților religioase.

În al doilea rând, Comisia trebuie să dezvolte un sistem permanent în cadrul Directoratului pentru drepturile omului din cadrul Serviciului pentru acțiune externă, sistem care să monitorizeze restricțiile guvernamentale impuse asupra libertății religioase și să raporteze anual Parlamentului.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, libertatea religioasă reprezintă baza civilizației. Fără ea, democrația este schilodită, iar societatea este forțată să adopte o credință care neagă umanitatea și demnitatea umană.

Iată ce se întâmplă în diverse părți ale lumii. Convingerile extremiste și fundamentaliste declanșează acte mortale de violență împotriva creștinilor, care devin adevărați martiri moderni. Intoleranța care generează această violență izvorăște dintr-o cultură

fundamentalistă. Acesta este motivul pentru care orice manifestare care neagă identitatea religioasă ori culturală a altor popoare trebuie condamnată rapid și în mod consecvent. Comunitatea internațională și instituțiile sale au datoria de a proteja respectul față de credința religioasă. Ele nu au luat întotdeauna măsuri rapide atunci când creștinii au căzut victime ale masacrelor.

Comunitatea chaldeilor din Irak și comunitatea coptă din Egipt sunt în pericol să dispară din zonele în care trăiesc de sute de ani. Încă o dată doresc să îi mulțumesc Președintelui Buzek pentru că a acceptat cu entuziasm ideea unei procesiuni cu torțe, o lumină pentru creștini, în amintirea tuturor victimelor fundamentalismului.

Libertatea religioasă trebuie să devină un stindard al comunității umane, iar dorința mea este ca fiecare persoană să se bucure de credință, speranță și dragoste, dar și de dreptate și libertate.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, și eu am votat în favoarea acestei rezoluții, pentru că problema protejării minorităților religioase în întreaga lume este acum mai importantă ca niciodată.

Este extrem de îngrijorător faptul că în anul 2011 încă mai există persoane care sunt persecutate pentru convingerile lor. Articolul 10 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene nu lasă loc de interpretare. El formulează clar dreptul la libertate totală de gândire, de conștiință și de religie. Atacurile împotriva anumitor comunități religioase care s-au produs în ultimele câteva săptămâni sunt un alt indicator al necesității urgente ca toate guvernele să adopte măsuri eficiente pentru a proteja minoritățile religioase, în ciuda oricăror dificultăți sau amenințări.

Obiectivul Uniunii Europene trebuie să fie acela de a încuraja dialogul interconfesional printr-o mai bună cooperare între țările din Europa, însă în special în țările unde, din păcate, libertatea religioasă nu este încă garantată. Dreptul la libertate religioasă trebuie respectat și garantat peste tot, fără nicio excepție.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Dle președinte, aceasta este o rezoluție istorică excelentă. Trebuie să ne concentrăm atenția asupra libertății religioase în Europa. Este important să ne amintim de rădăcinile noastre, care se găsesc în valorile iudeo-creștine. Valorile și drepturile europene fundamentale sunt construite pe această moștenire – pe aceste rădăcini. Poate că ceea ce li s-a întâmplat creștinilor copti din Egipt ne-a făcut să ne ridicăm și să luăm aminte. Creștinii au nevoie de protecție în diverse părți ale lumii, nu doar în Egipt: lucruri similare s-au întâmplat în Turcia și în Siria.

Noi, europenii, ar trebui, de asemenea, să manifestăm un interes special față de faptul că există situații în Uniunea Europeană în care ar trebui să intervenim. Oamenii devin victime ale persecutării din cauza religiei lor.

La rândul său, acest lucru este cauzat de o frică exagerată de islamism. Ne-am abandonat valorile și, prin urmare, am călcat în picioare valorile creștine cu prețul lor. Nu ar trebui să ne comportăm astfel; în schimb, avem nevoie de dialog și de libertate religioasă. Trebuie să ne asigurăm că păstrăm moștenirea noastră culturală europeană și valorile noastre iudeo-creștine și trebuie să le apărăm cu fermitate. Aceste valori reprezintă elementele esențiale ale identității noastre europene.

Philip Claeys (NI). – (NL) Dle președinte, am votat în favoarea propunerii de rezoluție privind situația creștinilor în contextul libertății religioase și sunt bucuros că ea a fost

adoptată, dar mai am câteva rezerve în ceea ce privește utilizarea limbajului voalat. De exemplu, nu s-a afirmat niciunde fără echivoc faptul că cele mai grave probleme cu care se confruntă creștinii se petrec în țările islamice.

Apoi, în considerentul N, se afirmă că Europa nu este în totalitate nevinovată atunci când vine vorba de încălcarea libertății religioase. Se poate să fie așa, însă spunând aceste lucruri încadrăm problemele ocazionale și izolate din Europa în aceeași categorie cu discriminarea structurală și atacarea creștinilor care trăiesc în țările musulmane. În plus, nu vorbim aici numai de atentate cu bombă și de alte forme de violență fizică săvârșite de extremiști musulmani; în multe țări musulmane există și o politică oficială direcționată împotriva creștinilor. Gândiți-vă doar la presupusa lipsă de resurse pentru renovarea bisericilor creștine din Turcia sau la dificultățile care există în jurul succesiunii Patriarhului Ecumenic al Constantinopolului. Comportamentul forțelor turcești de ocupație din Cipru este și el o adevărată rușine.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Dle președinte, am participat la dezbateră ținută ieri aici. A fost foarte interesantă și foarte importantă. Am participat, de asemenea, la ceremonia de aprindere a lumânărilor desfășurată ieri în apropiere de clădirea Parlamentului și îi mulțumesc președintelui nostru, Jerzy Buzek, pentru spiritul de lider de care a dat dovadă în timpul acestui eveniment.

Persecutarea creștinilor din ultimul timp ne aduce aminte de perioada din vremea Imperiului Roman când creștinii erau considerați ținte ușoare pentru crime și atacuri. Aceste lucruri trebuie oprite. Este important ca Uniunea Europeană să își joace rolul în acest sens și cred că facem acest lucru, pentru a asigura libertate de exprimare și libertate de practică pentru diverse grupuri religioase nu doar în Uniune, ci și în țările care vor să adere la aceasta. Aceasta este o problemă foarte importantă în toată lumea.

(GA) Sunt încântat că această rezoluție istorică a fost adoptată astăzi și mai ales de faptul că a fost adoptată în unanimitate.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dle președinte, această rezoluție este foarte importantă pentru că este prima și pentru că vine într-un moment deosebit de important. Am aflat cu toții despre masacrarea creștinilor din Irak. Știm ce se petrece în Egipt și știm ce nu s-a întâmplat acolo în ultimii ani. Cunoaștem cazuri particulare – care sunt totuși importante – de ucidere a unor clerici creștini – și nu doar clerici – în Turcia, Siria și Pakistan. Știm, de asemenea, și ce se întâmplă în unele țări din Africa, unde există o majoritate musulmană. Ținând cont de toate acestea, sunt foarte surprins de tăcerea Președintelui Comisiei Europene, dl Barroso. O săptămână întregă dumnealui nu a făcut niciun comentariu. Abia când a fost presat de prim-miniștrii statelor membre – chiar dacă nu și de premierul țării mele – a făcut o declarație privind această problemă. Este bine că dna Ashton a spus ceva despre acest subiect, dar șeful Comisiei Europene ar fi trebuit să intervină imediat în această chestiune. Nu a făcut acest lucru, fapt ce este regretabil.

Propuneri de rezoluție: (RC-B7-0044/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Dle președinte, sunt încântat că acest Plen este informat cu privire la faptul că regiunea Rutenia Albă a alunecat spre autocrație. Regimul din Belarus reprezintă un sistem de guvernare la care acest continent ar fi trebuit să renunțe de acum 20 de ani.

Totuși, sper că această propunere i-ar putea determina pe unii dintre colegi să facă o introspecție. Priviți lucrurile din punctul de vedere al unui fost aparatcic sovietic care

analizează Uniunea Europeană. Vă asigur că o astfel de persoană ar putea găsi câteva lucruri care l-ar face să se simtă ca acasă. Ar vedea că suntem guvernați nu de un președinte ales sau de un sistem ales, ci de un birou politic format din 27 de membri și numit de Comisia Europeană, ar privi și ar vedea acest Parlament aprobat automat care l-ar putea face să simtă o oarecare nostalgie, ar vedea seria de planuri cincinale cu ajutorul cărora ne administrăm activitatea, ar vedea chiar flota de limuzine deosebite și magazinele speciale destinate angajaților sistemului și membrilor nomenclaturii.

Mai presus de toate, ar vedea ceea ce Engels numea „doctrina falsei conștiințe” – faptul că atunci când oamenii votează, ei nu își înțeleg adevăratul lor interes, iar nouă nu ne rămâne decât să le impunem un sistem mai bun. Îmi aduc aminte de scena terifiantă care încheie romanul „Ferma animalelor” al lui Orwell, unde animalele se uită când la om, când la porc și își dau seama că nu pot face diferența între ei.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Dle președinte, și eu am votat în favoarea acestei rezoluții, care era cel puțin necesară. După părerea mea, Uniunea Europeană ar trebui să fie îndeosebi vigilentă în ceea ce privește încălcările drepturilor omului care se produc în regiunile învecinate. Aș fi dorit să văd mai multe chestiuni legate de problemele cu care se confruntă tinerii. Organizațiilor de tineret din Belarus nu li se permite să acționeze liber; în schimb, trebuie să acționeze pe ascuns.

De mai bine de un an, tinerii din Europa obișnuiesc să organizeze evenimente stradale în timpul cărora pun căluș unor statui importante din capitalele europene, pentru că sunt mute. Acesta este un protest față de faptul că în Belarus nu există libertate de exprimare. Sper că tinerii europeni nu vor fi nevoiți să pună un căluș și Parlamentului European sau să ne facă să fim muți, în schimb sper că putem să ne apărăm cu mare curaj valorile și democrația.

Kristian Vigenin, în numele grupului S&D. – (BG) Dle președinte, doamnelor și domnilor, Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European susține rezoluția propusă. Noi credem că va fi un semnal de alarmă important atât pentru autoritățile belaruse, cât și pentru societatea civilă, pentru mijloacele de informare și pentru toți cei care luptă pentru dezvoltarea democratică a țării. Sperăm ca măsurile propuse în rezoluție să fie analizate cu atenție și discutate de Comisie și Consiliu, iar apoi să fie puse în aplicare cât mai repede posibil, pentru a putea produce efecte.

De fapt, ceremonia de investire a președintelui reales Lukașenco programată pentru mâine nu va pune capăt problemelor care au fost ridicate în legătură cu dumnealui, cu legalitatea alegerilor și cu felul în care au fost înregistrate rezultatele acestor alegeri. Până acum, Uniunea Europeană a folosit diverse politici și mecanisme pentru a influența statul Belarus și conducerea belarusă, totul cu rezultate modeste. Poate că a venit vremea să avem în vedere alte opțiuni sau să cântărim dacă în regiune nu există cumva o situație nouă, fapt ce ne va permite să aplicăm alte mecanisme.

O chestiune care a fost menționată în rezoluție, un lucru pe care noi îl considerăm extrem de important și care nu a fost încercat până acum, este coordonarea politicii noastre și a relațiilor pe care le avem cu statul Belarus cu vecinii săi imediați care nu fac parte din UE, respectiv cu Rusia, care este partenerul nostru strategic, și cu Ucraina, care face parte din Parteneriatul estic. Cred că prin intermediul unor eforturi comune și coordonate am putea reuși măcar să creăm un mediu care, din punct de vedere politic, să fie mai favorabil unor alegeri parlamentare corecte și democratice, alegeri care sunt programate pentru anul viitor.

De asemenea, Parlamentul European trebuie să exploateze la maximum opțiunile care există. Astăzi am hotărât să trimitem o delegație în Belarus și cred că pentru conducerea belarusă va fi o piatră de încercare să permită delegației să viziteze țara și să îi acorde acesteia ajutorul și contactele necesare. De asemenea, vizita ne va oferi ocazia de a ne face o idee clară și de a vedea cu ochii noștri opțiunile pe care le oferă situația de acolo.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Dle președinte, în primul rând, doresc să îmi exprim indignarea față de faptul că dl Hannan a comparat statul Belarus cu Uniunea Europeană. Afirmatia fără sens pe care a făcut-o a fost cu atât mai neplăcută cu cât a fost aplaudată de unii dintre colegii mei deputați din Polonia, din rândul conservatorilor și reformiștilor europeni.

Regimul Lukașenko ar trebui izolat. Actuala politică care denotă credința că regimul se va deschide treptat spre democrație s-a dovedit a fi o eroare de calcul. Sancțiunile care ar trebui aplicate regimului Lukașenko trebuie să fie dure, pentru că, printre alte motive, aceasta este o țară aflată în imediata vecinătate a Europei. În ceea ce privește aceste țări, ar trebui să pretindem aceleași standarde ca și în cazul statelor membre ale Uniunii Europene. În special, mi-ar plăcea ca instituții de independente de comunicare cum sunt TV Belsat, Radio Racyja și altele să fie susținute de Comisia Europeană. Ele sunt importante pentru diseminarea informațiilor, pentru ca acestea să ajungă la cetățenii statului Belarus.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Dle președinte, evenimentele petrecute în Belarus legate de alegerile prezidențiale au cutremurat din nou opinia publică din Europa. După o perioadă de calm relativ, președintele Lukașenko folosește din nou forța împotriva activiștilor din opoziție. A recurs din nou la cele mai rușinoase caracteristici ale dictaturii sale. Ciocnirile violente cu participanții la o demonstrație pașnică și arestarea liderilor opoziției și candidaților opoziției la alegeri reprezintă o încălcare evidentă a drepturilor omului și semnifică abandonarea măsurilor menite să îmbunătățească relațiile cu țările democratice din Europa.

Prin urmare, susțin în totalitate rezoluția Parlamentului care solicită eliberarea imediată a deținuților politici și repetarea alegerilor. Condamn cu fermitate practicile dictatoriale ale regimului președintelui Lukașenko. Cred că presiunea exercitată de instituțiile europene vor ajuta la atenuarea represiunii asupra cetățenilor belaruși. De asemenea, susțin toate măsurile care sprijină dezvoltarea societății civile prin relaxarea politicilor privind vizele, acordarea de burse studenților și personalului universitar și furnizarea de finanțări pentru organizațiile independente și pentru mijloacele de informare în masă.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Dle președinte, nu există nicio îndoială că Belarusul dă dureri de cap Europei și este corect să profităm de orice ocazie pentru a critica regimul care este – din fericire – ultima dictatură comunistă. În Danemarca se spune că cei care locuiesc în case de sticlă nu ar trebui să arunce cu pietre, prin urmare, poate ar merita să analizăm felul în care arată UE din punctul de vedere al Belarusului. Ei bine, UE este guvernată de o Comisie alcătuită din funcționari care nu au niciun fel de mandat popular și doar această Comisie, alcătuită din persoane care nu sunt susținute de vreo mișcare populară, nu dau socoteală nimănui și nu au un mandat din partea cetățenilor, poate face propuneri. Odată ce aceste propuneri sunt înaintate și adoptate, cine decide, în final, printr-o uriașă influență politică, cum urmează să fie pusă în aplicare legislația UE în statele membre? Tot persoane care nu au fost alese în mod democratic, judecători care stau la o distanță confortabilă de ceea ce se întâmplă în realitate. Același lucru se poate spune despre acest Parlament, unde marea majoritate a deputaților stă confortabil în palatele de cleștar în care

au fost așezați, fără a răspunde în fața nimănui și fără a înțelege îngrijorările uriașe, rezistența și agitația cetățenilor europeni. Dacă privim UE din punctul de vedere al statului Belarus, s-ar putea să vedem teribil de multe asemănări cu dictatura împotriva căreia încercăm să luptăm.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dle președinte, am susținut rezoluția, conștient fiind de faptul că situația din Belarus este una specială. Ne confruntăm cu o intensificare teribilă a represiunilor îndreptate împotriva apărătorilor drepturilor omului. Pe de altă parte, se poate spune că acest lucru se întâmplă chiar ca urmare a politicii nechibzuite a unora dintre statele membre ale Uniunii Europene, pentru că, fără îndoială, nu a fost absolut deloc necesar ca Europa și Uniunea Europeană să îi acorde credit dlui Lukașenco, așa cum au făcut dl Berlusconi, care a vizitat Belarusul, președintele Lituaniei, dna Grybauskaitė, și miniștrii de externe ai Germaniei și Poloniei. Trebuie să luptăm astăzi pentru libertățile civile în Belarus, cu toate că ar trebui să facem acest lucru evitând totodată să împingem Belarusul în brațele Rusiei, pentru că și acest aspect este foarte important.

Raport: Derk Jan Eppink (A7-0374/2010)

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Dle președinte, experiența raportată în mai multe state membre arată că, la șase ani după Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului, încă nu exista o mișcare pozitivă în direcția unei puneri în aplicare consistente a regulilor privind concurența.

Atunci când iau decizii în privința litigiilor, tribunalele naționale nu fac uz de posibilitatea de a solicita Comisiei Europene informații sau o opinie cu privire la un anumit caz și nici nu fac uz de dreptul de a adresa o întrebare preliminară Curții de Justiție a Uniunii Europene, dar nici Comisia nu își exercită dreptul de a interveni ca *amicus curiae*. Practica dovedește că există probleme considerabile în ceea ce privește aplicațiile juridice în acest domeniu, precum și abateri serioase de la soluțiile juridice stabilite de tribunalele europene. Prin urmare, am solicitat Comisiei să acorde atenție deciziilor luate de tribunalele naționale și să ia măsurile necesare pentru a îndeplini acest obiectiv. Această solicitare a fost inclusă în raportul privind politica referitoare la concurență, iar eu am susținut varianta finală a textului raportului.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Dle președinte, nu există nicio îndoială că, în prezent, competitivitatea europeană este supusă unei presiuni însemnate. Trebuie să ne întrebăm dacă statele membre vor cu adevărat să facă ceva în această privință. Totuși, un lucru este clar, și anume faptul că noi am creat o monedă comună, care se dovedește a fi dezastruoasă pentru economia din întreg sudul Europei. Un motiv pentru acest lucru este faptul că cele mai multe dintre aceste țări nu pot ține pasul și au eșuat complet în demersul de a pune în aplicare reformele care sunt necesare dacă vrem să facem față viitoarei concurențe cu China, India, America de Sud și alții. Cu toate acestea, este imposibil să ajungem la un acord, chiar și în domeniile pe care am vrea să le considerăm drept facile și ușor de gestionat. Un exemplu este reprezentat de o inițiativă clară cum este cea privind brevetul european comun. Este îngrozitor faptul că, în acest domeniu, unde este vorba pur și simplu de chestiuni tehnice, nu am reușit nici măcar o dată să ajungem la un acord. Acesta este o dovadă a ineficienței UE. Am permis ca diferențele de limbă să stea în calea realizării unui acord într-un domeniu care ar putea atât de ușor să fie benefic. În realitate, acest lucru spune probabil multe despre falsa fundație pe care se bazează această cooperare.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, am apreciat flexibilitatea de care a dat dovadă Comisia în elaborarea măsurilor temporare de ajutor de

stat, care au fost introduse ca reacție la criza financiară și economică. De asemenea, sunt de acord că este o idee bună să pregătim o evaluare detaliată a deciziilor luate, pentru a asigura condiții echitabile de concurență în cadrul Uniunii.

Sunt de acord cu ideea de a solicita Comisiei să se asigure că băncile rambursează nivelurile exorbitante de ajutoare de stat pe care le-au primit, asigurând astfel o concurență loială pe piața internă. Eu m-am numărat printre cei care au criticat sumele uriașe ale ajutoarelor de stat acordate din banii contribuabililor. Cred că banii publici ar fi trebuit folosiți pentru a promova creșterea.

Sper că aceasta este ultima dată când economiile contribuabililor sunt folosite în beneficiul acționarilor băncilor și al managerilor neglijenți și sper că vor fi create noi controale pentru a nu mai permite speculațiilor să afecteze economia pe viitor.

Salut dorința de a susține utilizarea ajutoarelor pentru a promova proiecte de interes comun, în special pe cele care implică energia regenerabilă.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Dle președinte, și eu am avut plăcerea de a susține această rezoluție.

Aș spune că una dintre principalele funcții ale Uniunii Europene este de a garanta concurență loială pentru toți, în special pentru IMM-uri și, bineînțeles, pentru consumatori.

Există de mult suspiciunea că piața este exploatată și, în acest moment, în țara mea, oamenii sunt extrem de îngrijorați de creșterea uniformă și sistematică, de exemplu, a prețului benzinei și motorinei la toate stațiile de carburanți din țară.

De asemenea, agricultorii bănuiesc și ei de mult că există un cartel care acționează, mai ales când vine vorba de reducerea uniformă și accelerată a prețului vitelor la apariția celui mai mic moft.

Și, bineînțeles, am văzut recent cum Curtea Europeană a formulat o decizie împotriva companiilor de telecomunicații în ceea ce privește tarifele de roaming practicate în Europa.

Prin urmare, trebuie să fim mereu vigilenți și pregătiți să acționăm rapid și cu fermitate de fiecare dată când avem de-a face cu concurență neloială.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dle președinte, acesta este un raport important, care a fost redactat de o persoană cu o vastă experiență în domeniu. Cred că trebuie afirmat foarte clar că Uniunea Europeană merită să aibă o mai mare deschidere și un nivel mai ridicat de concurență. Nu trebuie să ne temem de aceste lucruri. Ele promovează dezvoltarea Europei într-un moment când, sincer vorbind, suntem în urmă în comparație cu America și Asia. O rezoluție de acest fel contribuie la creșterea eficienței economiei europene, fapt ce o face cu atât mai importantă și mai necesară, prin urmare, eu am votat în favoarea adoptării ei.

Raport: Michael Gahler (A7-0377/2010)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Dle președinte, doresc să îi mulțumesc raportorului, dl Gahler, pentru raportul său excelent. Documentul ia foarte bine în considerare nevoile nordului îndepărtat al Uniunii Europene și dezvoltarea durabilă de care este nevoie în această regiune. Pentru că eu însumi provin dintr-o regiune nordică, mi-a făcut mare plăcere să urmăresc acest proces. Am descoperit că raportul a abordat în mod satisfăcător chestiuni legate de climă și de condițiile de trai. De exemplu, a avut în vedere problema creșterii

renilor, animale ce reprezintă un element important pentru traiul în această regiune. De asemenea, dl Gahler a acordat o foarte mare atenție singurei populații indigene europene, populația sami.

Doresc să îl laud pe dl Gahler și să îi mulțumesc în special pentru faptul că a acordat atenție amendamentului pe care eu l-am depus referitor la înființarea unui centru arctic de informații în cadrul Universității din Laponia și, mai mult, pentru faptul că l-a menționat în raport. Acest lucru este foarte important. Sunt încântat de faptul că finlandezii dovedesc o cooperare între partide în privința acestui subiect. Este vorba aici de viitorul regiunii nordice a Finlandei și al întregii Europe de Nord, unde vrem să vedem că există dezvoltare durabilă.

Raport: Traian Ungureanu (A7-0378/2010)

Kristian Vigenin, în numele grupului S&D. – (BG) Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European consideră că raportul privind strategia pentru Marea Neagră este cu adevărat important și oportun, pentru că furnizează o evaluare a ceea ce s-a realizat în regiunea Mării Negre până acum și oferă câteva recomandări cu privire la ceea ce poate Uniunea Europeană să facă în continuare în această privință.

Suntem de părere că, deocamdată, coordonarea politică între parteneri care au grade foarte diferite de cooperare cu Uniunea Europeană este dificilă, dar nu imposibilă. De asemenea, are sens să încercăm, la nivel politic, să ne combinăm eforturile, ținând seama de faptul că trei dintre țări sunt state membre ale Uniunii Europene, una este partener strategic, iar celelalte fac parte din Parteneriatul estic, în timp ce Turcia este candidată la aderare.

Incapacitatea Uniunii Europene de a se angaja mai energic în regiune ne-a privat, cel puțin până acum, de dezvoltarea și oportunitatea de a folosi un potențial mare și, în acest sens, ar trebui să spunem acum că Sinergia Mării Negre, care încă de la început a fost evaluată drept o inițiativă nu foarte ambițioasă a Uniunii Europene, trebuie dezvoltată și transformată într-o strategie adecvată pentru Marea Neagră.

Avem deja modele de interacțiune care pot fi aplicate cu succes, dar bineînțeles, cu condiția ca ele să fie adaptate regiunii. Un exemplu este strategia pentru Marea Baltică, o strategie care, la nivel macroregional, s-a dovedit a fi de succes pentru dezvoltarea cooperării regionale.

Credem că există mai mulți pași – care nu au fost toți incluși în raport – care trebuie făcuți chiar acum. În primul rând, la nivel practic, în cadrul revizuirii politicii privind vecinătatea care se efectuează în prezent, trebuie să avem în vedere o mai mare coerență între Sinergia Mării Negre și Parteneriatul estic, întrucât aproape toate țările din Parteneriatul estic, în afară de Belarus, fac parte din Sinergia Mării Negre.

Al doilea aspect este faptul că dialogul politic trebuie consolidat la nivel ministerial, dar și la nivel parlamentar, și ar trebui să încercăm să găsim o mai mare coerență între strategia pentru Dunăre și viitoarele inițiative pentru regiunea Mării Negre. Toate acestea ar trebui să aibă drept rezultat o strategie care să funcționeze în paralel cu o finanțare bugetară separată în următorul cadru bugetar.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Dle președinte, propunerea inclusă în rezoluția dlui Ungureanu, care acum a fost adoptată, prin care se susține transformarea politicii privind Marea Neagră într-o strategie cu drepturi deplină, merită să primească o susținere vastă. Faptul că Bulgaria și România sunt state membre ale UE, Parteneriatul estic – relațiile

speciale cu țările din cadrul Parteneriatului estic și cu Rusia – și negocierile care se poartă cu alte țări din regiune cu privire la aderarea la UE, toate acestea justifică însemnătatea politică pe care o prezintă regiunea pentru Uniunea Europeană. Marea Neagră a devenit o zonă importantă pentru tranzitul resurselor de energie și pentru proiecte promițătoare, importante pentru Uniune, ca de exemplu Nabucco, un proiect care, din punct de vedere strategic, este important pentru diversificarea furnizării de gaze. Și eu împărtășesc în totalitate opinia dlui Ungureanu, pe care îl felicit pentru raport, conform căreia strategia trebuie să asigure recunoașterea tuturor actorilor din regiune și nu doar a celor mai mari țări și că este necesar ca ea să se armonizeze cu alte strategii, precum strategia pentru Marea Mediterană.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Dle președinte, odată cu aderarea României și Bulgariei în 2007, o parte a Mării Negre a devenit o mare continentală a Uniunii Europene. Regiunea are o importanță strategică excepțională, iar implicarea noastră aici trebuie să fie intensificată. În acest sens, este esențial ca Parlamentul să elaboreze o strategie nouă, pe lângă asigurarea unor resurse financiare și umane sub forma unui element separat în cadrul bugetului UE. Noua strategie trebuie să servească la asigurarea păcii, stabilității și prosperității în regiunea Mării Negre și la garantarea securității energetice a UE. Diversificarea rutelor de furnizare și a resurselor trebuie să fie considerată drept o mai mare prioritate și, prin urmare, doresc să subliniez importanța dezvoltării planificate a terminalelor de gaze naturale lichide din porturile de la Marea Neagră. De asemenea, rutele de tranzit care traversează regiunea ar putea îmbunătăți în mod semnificativ furnizarea către UE. O mai mare intensificare a cooperării cu țările de la Marea Neagră reprezintă un element esențial pentru succesul proiectului Nabucco, al conductei transadriatice și al conductei petroliere paneuropene, care prezintă o importanță aparte pentru UE. Din acest motiv, am votat în favoarea acestui raport.

Propuneri de rezoluție: (RC-B7-0044/2010)

Cristian Dan Preda (PPE). - La fel ca și în cazul Belarusului, am vrut să îmi exprim justificarea pentru votul dat pe Strategia Uniunii pentru Marea Neagră spunând, înainte de toate, că ideea colegului meu Traian Ungureanu de a pregăti un raport din proprie inițiativă vine într-un moment foarte potrivit, în care Uniunea Europeană își întărește politica regională prin formularea unor strategii pentru zonele limitrofe, precum Marea Baltică, nordul îndepărtat și, iată, Marea Neagră.

Vreau, de asemenea, să îmi exprim satisfacția în ceea ce privește includerea amendamentelor propuse de mine în textul rezoluției. Aceste amendamente au subliniat necesitatea creării unei rețele de ONG-uri în această zonă, încurajarea programelor care promovează dialogul intercultural și interreligios și a inițiativelor precum rețeaua universităților de la Marea Neagră. Toate acestea reprezintă bune exemple, cred eu, ale felului în care interacțiunea societăților civile poate determina sinergii pozitive în regiune.

În fine, am dorit să subliniez necesitatea unui echilibru între dezvoltarea economică și protecția mediului, dar și necesitatea unei aplicări integrale a Convenției privind protejarea Mării Negre împotriva poluării. Sper că această inițiativă, adoptată azi de Parlament, va primi atenția cuvenită și din partea Consiliului, care ar trebui să o trateze ca pe o chestiune prioritară pentru agenda europeană.

Explicații scrise ale votului

Raport: Ana Gomes (A7-0368/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) Ținând cont de situația geografică a Libiei și de interdependența economică dintre UE și Libia, urmărirea încheierii unui parteneriat strategic UE/Libia este în interesul comun. Cu toate acestea, nu putem uita regimul dictatorial care guvernează această țară și care nu respectă drepturile omului și libertățile fundamentale. În pofida interesului clar din partea mai multor state membre de a încheia un acord-cadru cu Libia, UE nu poate pierde din vedere valorile fundamentale pe care le apără și nu se poate subordona numai intereselor economice. Este necesar un parteneriat pentru a pune în aplicare reforme juridice în privința drepturilor omului în țară și, în același timp, pentru a permite diversificarea economiei naționale, ținând cont de anumite progrese care s-au obținut deja, precum renunțarea la programul nuclear sau chiar obligațiile internaționale pe care le are statul în ceea ce privește drepturile omului, în pofida sancțiunilor aplicate de ONU.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), în scris. – Am votat în favoarea acestei rezoluții privind negocierile asupra acordului-cadru UE-Libia. Libia rămâne un regim autoritar, populația acesteia nu se bucură de drepturile fundamentale ale omului, iar pedeapsa capitală se aplică cu regularitate. Instituțiile de stat nu sunt responsabile la nivel democratic, iar puterea de stat nu este ancorată în statul de drept. Cu toate acestea, Libia are relații comerciale și politice extinse cu statele membre ale UE, iar țara este importantă pentru UE din punct de vedere strategic. Negocierile privind un acord-cadru între UE și Libia au început în noiembrie 2008.

Cu toate acestea, dezvoltarea relațiilor trebuie să asigure respectarea pe deplin a valorilor și principiilor europene și este important să se solicite în mod ferm luarea măsurilor necesare de către Consiliu și Comisie, precum recomandarea hotărâtă ca Libia să ratifice și să pună în aplicare Convenția de la Geneva privind refugiații din 1951 și protocolul său din 1967; cerința ca autoritățile din Libia să semneze un memorandum de înțelegere prin care UNHCR să beneficieze de prezență juridică în țară; încurajarea Libiei să încheie un moratoriu privind pedeapsa cu moartea etc., pentru a proteja valorile europene.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), în scris. – (PT) Salut angajamentele asumate în temeiul acordului-cadru în curs de negociere, care cuprinde o gamă largă de aspecte, de la consolidarea dialogului politic la gestionarea migrației, de la dezvoltarea relațiilor economice și comerciale la securitatea energetică și îmbunătățirea cooperării într-o serie de sectoare. Consider că acordul-cadru ar putea reprezenta o ocazie de a consolida dialogul politic dintre Libia și UE. Aș sublinia rolul acordului-cadru, care cuprinde măsuri de asistență în ceea ce privește dezvoltarea capacității instituționale ca modalitate de consolidare a societății civile, modernizarea ajutoarelor, încurajează introducerea reformelor democratice și crearea comunicării sociale independente și a statului de drept și susține alte eforturi care urmăresc crearea unor condiții pentru întreprinderi, instituții de învățământ, organizații neguvernamentale și alți actori din Libia.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Parteneriatul economic dintre Europa și Libia este deja o realitate. Libia deține cele mai mari rezerve confirmate de petrol din Africa și este al treilea furnizor de energie (petrol și gaz) al Europei. În plus, UE este cel mai mare partener comercial al Libiei (reprezentând 70 % din comerțul total în 2009). Europa trebuie să recunoască faptul că Libia joacă un rol important în domeniul securității regionale și mondiale, atât în contextul limitării extremismului islamic, cât și în contextul stabilizării regionale.

Prin urmare, salutăm negocierea unui acord-cadru de parteneriat, însă, după cum reiese clar din raport, nu trebuie omise anumite chestiuni pe care le consider fundamentale: democratizarea treptată a regimului; un respect mai mare pentru drepturile omului, în special libertatea sub diferitele sale forme; o modificare treptată a sistemului de drept penal, urmărind eliminarea pedepsei cu moartea; acceptarea jurisdicției Curții Penale Internaționale; ratificarea Convenției de la Geneva din 1951.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris. – (PT)* Deschiderea negocierilor între Uniunea Europeană și Libia reprezintă o oportunitate de a garanta condiții mai bune de dezvoltare economică pentru ambele părți și, în același timp, de a promova o schimbare drastică în regiunea mediteraneană și în Africa în ceea ce privește respectarea drepturilor omului, contribuția acestora la pacea și stabilitatea la nivel mondial și combaterea schimbărilor climatice. Libia are 6 milioane de locuitori, dintre care 2 milioane sunt străini. Deține cele mai mari resurse confirmate de petrol din Africa și este cel de-al treilea furnizor de energie al Europei, sub formă de petrol și gaz. UE este cel mai mare partener comercial al său: în 2009, tranzacțiile dintre cele două părți au reprezentat aproape 70 % din schimburile comerciale ale Libiei. Acordul-cadru de parteneriat cu UE trebuie considerat drept o oportunitate de a demonstra avantajele valorilor umane și ale democrației în privința dezvoltării durabile și diversificate. După cum subliniază raportul, acest proces nu poate fi disociat de valorile fundamentale ale UE, precum combaterea pedepsei cu moartea și a discriminării împotriva minorităților, imigranților și refugiaților, promovarea sănătății publice și nevoia de democratizare politică.

Lorenzo Fontana (EFD), *în scris. – (IT)* Punerea în aplicare a unui acord-cadru conceput să promoveze cooperarea în combaterea imigrației ilegale și urmărind, în același timp, obținerea unui dialog politic bazat pe drepturile omului este una din prioritățile politicii mediteraneene a Uniunii. Deși textul final conține câteva elemente inexacte, consider că ar trebui să îl sprijinim, în speranța că va stimula guvernul de la Tripoli să depună eforturi mai mari pentru a combate traficul de persoane în regiune și, de asemenea, să evalueze situația pentru a deveni un partener responsabil în alte domenii, precum securitatea și energia.

Jarosław Kalinowski (PPE), *în scris. – (PL)* Libia este o țară în care trebuie depuse multe eforturi. Dictatura, nerespectarea drepturilor omului, lipsa unei politici privind migrația și un serviciu de sănătate slab dezvoltat sunt numai câteva dintre problemele cu care se confruntă în fiecare zi populația din Libia și străinii care locuiesc în Libia. Pe de altă parte, potențialul, resursele naturale bogate și patrimoniul cultural al acestei regiuni din Africa reprezintă valori care îi pot permite Libiei să se dezvolte din punct de vedere economic, să amelioreze calitatea vieții oamenilor care locuiesc acolo și să se deschidă față de piețele internaționale. Conceperea unor condiții corespunzătoare pentru acordul UE-Libia, care presupune convingerea autorităților libiene să pună capăt practicilor care încalcă drepturile fundamentale ale omului, să modifice politica privind migrația și să își asume responsabilitatea juridică, va aduce avantaje reciproce și va contribui la dezvoltarea regiunii.

Giovanni La Via (PPE), *în scris. – (IT)* Raportul adoptat astăzi conține propuneri pe care Parlamentul European le consideră indispensabile pentru încheierea negocierilor în curs dintre Uniunea Europeană și Libia, care urmăresc încheierea unui acord de cooperare. Încheierea acordului-cadru ar oferi ocazia de a aborda aspecte importante precum relațiile politice, imigrația și securitatea, energia, sănătatea publică, dezvoltarea, schimburile comerciale, schimbările climatice, energia și cultura. În același timp, ar fi un pas decisiv în vederea atingerii scopului mai general al îmbunătățirii relațiilor dintre zona mediteraneană

a Uniunii Europene și Africa. În calitate de deputat italian în PE, trebuie să subliniez motivele istorice și economice care au condus la relațiile favorabile ale Italiei cu Libia în decursul anilor. În același timp, trebuie să subliniez importanța consolidării cooperării dintre UE și Libia și prin aceasta înțeleg cooperarea nu numai în domeniul economic, ci și din punctul de vedere al protejării drepturilor omului. Sper că Uniunea Europeană poate juca un rol de lider în primirea migranților și în sprijinirea combaterii traficului de persoane.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Acest raport uimește prin contradicțiile sale. Salută negocierile privind acordul-cadru UE-Libia care are drept scop, în cele din urmă, intrarea Libiei în zona euro-mediteraneană de liber schimb, pe care eurocrația o pregătește de 15 ani. Cu toate acestea, el enumeră, de asemenea, o serie de încălcări ale drepturilor omului și ale democrației din partea unui regim pe care îl descrie drept autoritar. Între timp, se menține poziția comună împotriva Cubei. Acesta este un caz de standarde duble. Pentru Uniunea Europeană de astăzi, condiția preliminară a schimburilor comerciale nu este respectarea drepturilor omului și a democrației, ci mai degrabă instituirea unei economii de piață și a concurenței libere, denaturate. Uniunea reprezintă în mod laș imperialismul, așa cum demonstrează răspunsul său tardiv referitor la situația din Tunisia.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Suntem cu toții conștienți că Libia menține un regim dictatorial și încalcă în mod sistematic convențiile internaționale privind drepturile și libertățile fundamentale. În pofida acestor fapte, Libia își extinde relațiile comerciale și politice cu o serie de state membre ale UE. S-a constatat că rolul Libiei, în calitate de partener în numeroase domenii în regiunea mediteraneană și în Africa, are un impact major asupra securității și stabilității regiunii, în special privind migrația, sănătatea publică, dezvoltarea, relațiile economice și comerciale, schimbările climatice, energia și patrimoniul cultural. În acest context, acordul-cadru în curs de negociere este important, însă trebuie să răspundem la câteva aspecte fundamentale, în special: democratizarea treptată a regimului, respectarea drepturilor omului, modificările sistemului de justiție penală, prin abolirea pedepsei cu moartea ca cea mai importantă prioritate și aderarea la Convenția de la Geneva.

Andreas Mølzer (NI), *în scris.* – (DE) Având în vedere complexitatea și importanța lor pentru Europa, relațiile dintre Uniunea Europeană și Libia trebuie analizate în mod obiectiv. Firește, respectarea drepturilor omului joacă un rol important, de aceea este logic ca Bruxelles-ul să îi solicite Libiei să ratifice Convenția de la Geneva privind refugiații din 1951 sau să solicite un moratoriu privind pedeapsa cu moartea. Cu toate acestea, trebuie, de asemenea, să avem în vedere faptul că Libia este o țară importantă de tranzit pentru imigrația ilegală în masă din Africa înspre Europa. De aceea, nu servește la nimic respingerea generală a unui acord de readmisie cu Tripoli, după cum prevede raportul din partea Comisiei pentru afaceri externe.

Dacă nu obținem un acord de readmisie cu Libia, presiunea asupra Europei în calitate de destinație pentru imigranți va crește și mai mult. Întrucât imigrația ilegală în masă este un aspect esențial în ceea ce privește supraviețuirea Europei ca entitate istorică, ar fi de preferat ca UE să adopte o perspectivă diferită asupra relațiilor cu Tripoli și să includă Libia între strategiile sale de controlare a fluxului migrației.

Cristiana Muscardini (PPE), *în scris.* – (IT) Am votat în favoarea propunerii de recomandare a Parlamentului European către Consiliu privind negocierile asupra acordului-cadru UE-Libia. Sprijin pe deplin aspectele cheie subliniate de dna Gomes în raport, și anume necesitatea ca Libia să introducă un moratoriu privind utilizarea pedepsei cu moartea, să ratifice Convenția de la Geneva privind refugiații, să combată în mod activ

traficul de persoane, să garanteze acorduri echitabile pentru migrații ilegali și să adopte legi moderne privind azilul.

Aș dori să adaug că, în repetate rânduri, am solicitat ca instituțiilor europene să li se permită să verifice condițiile reale ale taberelor de refugiați din Libia înainte de a se ajunge la un acord-cadru. Parlamentul trebuie să ia măsuri imediate pentru a aborda mai hotărât problema. Eu și numeroși colegi deputați nu vom putea sprijini acordul-cadru până nu sunt îndeplinite condițiile menționate de dna Gomes în raportul adoptat astăzi.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris. – (IT)* Negocierile actuale dintre Uniunea Europeană și Libia de finalizare a unui acord-cadru conceput să promoveze relațiile politice și economice dintre statele membre și această țară din Maghreb sunt de o importanță strategică esențială pentru relațiile transfrontaliere ale Uniunii. Prin urmare, am votat în favoarea recomandării Parlamentului European către Consiliu. Obiectivul principal al acordului constă în îmbunătățirea vieții poporului libian din punct de vedere politic, social și economic prin promovarea drepturilor fundamentale ca temei al acordului. Acordul va încerca să compenseze deficitele Libiei, oferind o protecție mai mare a drepturilor democratice și ale omului și dezvoltând cooperarea comercială, precum și instituind controale comune stricte asupra imigrației ilegale.

Frédérique Ries (ALDE), *în scris. – (FR)* În mod reticent, s-a acordat undă verde continuării negocierilor dintre UE și Libia, ca modalitate de consolidare a relației noastre cu Libia. Cu toate acestea, este vorba despre orice altceva numai nu un cec în alb. Securitatea noastră energetică, interesele noastre comerciale și economice și cooperarea noastră în gestionarea fluxurilor migratorii nu ar trebui să ascundă niciodată ignorarea continuă a drepturilor fundamentale ale omului, de care dau dovadă autoritățile libiene și colonelul Gaddafi. Colonelul Gaddafi este un dictator care deține puterea de 41 de ani și care a afirmat acum câteva zile că regretă plecarea omologului său tunisian, dl Ben Ali. Acesta este un regim represiv: pedepse cu moartea (506 în mai 2009 – dintre care 50 % erau străini), execuții și pedeapsă corporală, detenție ilegală și tratament inuman al migraților care traversează teritoriul său pentru a ajunge în Europa.

Rezoluția noastră subliniază în mod deosebit acest aspect, reamintind că orice politică obișnuită în domeniul migrației trebuie să fie condiționată de prevederi mai stricte privind protecția migraților și a altor libertăți fundamentale. În aceeași măsură, orice acord de readmisie cu această țară trebuie să excludă automat solicitanții de azil, refugiații sau cei care au nevoie de protecție și ar trebui să evite expulzările colective.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris. –* De peste 40 de ani, Libia este guvernată de un regim dictatorial în care puterea îi aparține unui singur om, colonelul Gaddafi, liderul african și arab cu cel mai lung mandat. Libienii se bucură de învățământ și îngrijiri medicale gratuite și locuințe subvenționate, beneficiind de un anumit grad de repartizare socială a veniturii din petrol. Cu toate acestea, în pofida ratelor de creștere a PIB-ului, dezvoltarea rămâne în urma țărilor bogate în petrol, iar Libia este una dintre cele mai puțin diversificate economii din regiune, investițiile străine rămânând la mila deciziilor neprevăzute ale conducătorului.

Poporul libian nu se bucură de drepturile și libertățile fundamentale ale omului, în pofida faptului că statul are obligații internaționale specifice de a respecta drepturile omului, întrucât a fost ales recent în Consiliul ONU pentru Drepturile Omului și a ratificat o serie de instrumente internaționale obligatorii din punct de vedere juridic. Pedeapsa capitală se aplică în mod frecvent.

În concluzie, importanța strategică a Libiei și numeroasele provocări cu care se confruntă subliniază nevoia unei politici cuprinzătoare a UE cu privire la Libia. UE trebuie să coopereze cu Libia într-o gamă variată de domenii. Acest acord-cadru trebuie să reprezinte, de asemenea, un instrument solid de promovare a statului de drept, a respectării drepturilor omului, a protecției migranților și refugiaților și a dezvoltării durabile în Libia.

Licia Ronzulli (PPE), *în scris.* – (IT) Am votat în favoarea acestei rezoluții, deoarece consider că poate ajuta poporul libian să își îmbunătățească nivelul de trai, care de multe ori este condiționat de lipsa respectării drepturilor omului și a libertăților de bază.

Cooperarea dintre UE și Libia poate fi un factor decisiv în creșterea potențialului țării, care în prezent trebuie să facă față unei situații foarte complexe. Prizonierii sunt supuși adesea torturii, pedepselor corporale precum biciuirea, bătaia, șocurile electrice și neacordarea deliberată a asistenței medicale. În Libia nu există legi privind azilul și, prin urmare, nu există recunoașterea legală a nevoii de a garanta protecția refugiaților.

Ca și cum acestea nu ar fi suficiente, pedeapsa cu moartea încă se aplică unui număr ridicat de infracțiuni, iar pedepsele cu moartea sunt în continuare acordate de instanțele libiene, încălcând astfel standardele internaționale privind dreptul la un proces echitabil. Uniunea Europeană trebuie să încheie acordul-cadru în cel mai scurt timp. Va fi primul acord corespunzător dintre Libia și UE și, prin urmare, va aduce avantaje reale populației locale în privința drepturilor fundamentale, precum și la nivel politic și socio-economic.

Debora Serracchiani (S&D), *în scris.* – (IT) Votul de astăzi privind acordul-cadru dintre UE și Libia este rezultatul unor negocieri dificile, mai ales privind problema migranților. În Libia, situația drepturilor omului pentru refugiați și solicitanții de azil este extrem de periculoasă. Ei nu sunt recunoscuți la nivel legal și nu există niciun sistem de protecție a acestora. Sper că drepturile lor fundamentale ale omului vor fi protejate, precum și dreptul la azil.

Libia nu a ratificat Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951 sau protocolul din 1967 privind statutul refugiaților și, în prezent, nu are de gând să facă acest lucru. Cu toate acestea, în 1981 a ratificat Convenția din 1969 care reglementează aspecte specifice problemelor refugiaților în Africa. Prin urmare, ea este obligată să respecte principiul nereturnării migranților care necesită protecție internațională, care trebuie identificați în conformitate cu criteriile la fel de stricte ca cele prevăzute de Convenția de la Geneva.

În temeiul dreptului internațional, persoanele din țări precum Somalia, Sudan, Eritreea și Etiopia au dreptul la protecție umanitară și azil politic și sper că autoritățile libiene vor fi de acord să coopereze cu Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați.

Propuneri de rezoluție: (RC-B7-0039/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE), *în scris.* – Am votat în favoarea acestei rezoluții importante, deoarece trebuie să condamnăm ferm atacurile recente asupra comunităților creștine din lume – din Egipt, Pakistan, Irak sau orice altă țară.

Există comunități creștine care trăiesc în diferite țări musulmane din Orientul Mijlociu încă de la începuturile creștinismului. Prin urmare, este cu totul inacceptabil ca, după secole de coabitare pașnică, creștinii să fie obligați să părăsească aceste țări sau să fie izolați în ghetouri. Totuși, acesta este un alt motiv pentru a ne continua lupta împotriva fundamentalistilor islamici care denaturează realitatea și doresc să înfățișeze acțiunea noastră globală împotriva

terorismului drept un atac împotriva lumii musulmane. Tocmai fundamentalistii islamici sunt cei care doresc să poarte război între religii și civilizații.

Prin urmare, trebuie să facem tot posibilul pentru a-i opri pe acești fanatici religioși și pentru a-i marginaliza în societățile lor respective. Acest lucru trebuie realizat în cooperare cu elementele moderate ale societăților musulmane. Prin urmare, trebuie să salutăm reacțiile publice hotărâte din anumite țări musulmane, de exemplu Egiptul, unde publicul larg a condamnat puternic atacurile teroriste împotriva creștinilor și a solicitat luarea de măsuri împotriva celor responsabili.

Sophie Auconie (PPE), în scris. – (FR) Am fost cu toții foarte șocați de recentul atac terorist împotriva catedralei catolice siriene din Bagdad. Acest atac se numără printre alte evenimente grave, toate fiind motivate religios. Acesta este un subiect foarte delicat. Partidul Popular European (Creștin Democrat) este legat de principiile seculare și este în favoarea respectării tuturor religiilor din Europa, inclusiv islamismul. Având în vedere aceste lucruri, nu putem rămâne indiferenți față de destinul pe care îl vor avea o serie de comunități creștine din întreaga lume. Fiecare religie trebuie să se bucure de același respect și, de aceea, am aprobat această rezoluție a Parlamentului European. Toate evenimentele pe care le condamnă Parlamentul au avut loc în țări musulmane, unde trebuie acordată o atenție deosebită destinului creștinilor. Prin urmare, trebuie să colaborăm cu toții pentru a asigura respectarea diferitelor credințe religioase și consider că acest text coincide cu această abordare.

Dominique Baudis (PPE), în scris. – (FR) Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European privind situația creștinilor în contextul libertății religioase, care condamnă atacurile mortale împotriva creștinilor din Est. Atacurile asupra creștinilor din ultimele luni sunt o tragedie pentru numeroasele victime, mai ales în Bagdad și Alexandria, dar și pentru persoanele de aceeași confesiune. Creștinii trăiesc în Orient de 2000 de ani; sunt integrați în istoria țării lor. Cu toate acestea, astăzi părăsesc în masă această regiune. Din cauza acestui exil forțat, aceste țări își pierd un procent considerabil din resursele umane. Regiunile din Orientul Apropiat și Mijlociu au fost întotdeauna o zonă de diversitate și coabitare a minorităților religioase. Teroriștii care se află în spatele acestor atacuri încearcă să instige la un conflict între Orient și Occident, opunând lumea musulmană și lumea creștină. Toate acestea au fost planificate în mod hain. Creștinii din Irak și Egipt se pot simți abandonați și trădați. Este important ca autoritățile egiptene și irakiene să îi găsească și îi judece aspru pe autorii acestor masacre.

Mara Bizzotto (EFD), în scris. – (IT) În cele din urmă, Parlamentul a reușit să voteze o rezoluție cuprinzătoare privind situația creștinilor din întreaga lume; astăzi, știm din surse sigure că, la nivel mondial, comunitatea creștină este cea mai afectată de povara și tragedia persecuției și discriminării sociale și legale continue. Europa trebuie să depună mult mai multe eforturi decât până acum în privința protejării creștinilor din întreaga lume. Deține instrumentele pentru a face acest lucru, dacă dorește. Se speră că această rezoluție va marca începutul unei schimbări a abordării adoptate de organismele Uniunii, mai ales din punct de vedere diplomatic și comercial, în cadrul dialogurilor lor bilaterale cu numeroasele – prea multe – țări care tolerează persecuțiile împotriva creștinilor sau chiar sprijină cultura creștinofobiei. Când UE semnează acorduri comerciale, economice și de cooperare cu țări terțe, trebuie să aplice cu adevărat și ferm clauzele privind drepturile omului, ceea ce nu a făcut până acum. Nu mai este acceptabil ca țările în care au loc discriminări și persecuții împotriva creștinilor să semneze acorduri importante cu UE, care se bazează în mod fundamental pe respectarea drepturilor omului. Prin urmare, votez în favoarea rezoluției.

Antonio Cancian (PPE), *în scris.* – (IT) Susțin propunerea de rezoluție privind situația creștinilor în contextul libertății religioase, deoarece politica europeană nu ar trebui să ignore creșterea violențelor care a avut loc în ultimele luni.

Europa nu trebuie să fie prea precaută și să îi fie teamă să sprijine dreptul comunităților creștine din Orientul Mijlociu și din întreaga lume de a-și practica credința și religia în mod liber. Dialogul și respectul reciproc sunt valori inalienabile pentru Uniunea Europeană și este esențial ca Înalta Reprezentantă, Catherine Ashton, să devină purtătoarea de cuvânt a acestei poziții și să o susțină în mod puternic în relațiile noastre bilaterale cu alte țări.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Felicit Uniunea Europeană pentru că și-a demonstrat în mod repetat angajamentul privind libertatea religioasă, libertatea de conștiință și libertatea de gândire. Guvernele au datoria de a garanta aceste libertăți în întreaga lume, ținând cont de faptul că dezvoltarea drepturilor omului, democrației și libertăților civile este baza comună pe care Uniunea Europeană își construiește relațiile cu alte țări și care este prevăzută în clauza privind democrația integrată în acordurile încheiate între UE și țările terțe.

David Casa (PPE), *în scris.* – Am fost cu toții martorii situației creștinilor copti din Egipt din ultimele luni. Astfel de acte de violență trebuie condamnate cât mai ferm posibil. Nu trebuie condamnată numai intoleranța față de creștini, ci orice formă de intoleranță față de exercitarea libertății religioase a unei persoane. Consider că această rezoluție a fost bine echilibrată și, prin urmare, am votat în favoarea rezoluției.

Lara Comi (PPE), *în scris.* – (IT) Sunt încântată că Parlamentul European a dezbătut și a adoptat o rezoluție care condamnă atacurile recente asupra creștinilor. Libertatea religioasă este unul dintre principalele drepturi fundamentale ale omului; un drept care este recunoscut în general de constituțiile naționale și de convențiile internaționale. Existența unui număr atât de mare de standarde la diferite niveluri de guvernare, atât la nivel național, cât și internațional, în întreaga lume, arată că există un consens unanim privind importanța libertății religioase. Cu toate acestea, legislația nu este suficientă. Ea este baza pe care se vor construi politici eficiente. În ultimii 50 de ani, procesul de globalizare a stabilit legături între civilizații îndepărtate. Pentru a asigura că aceste legături nu se transformă în conflicte, nu este suficientă numai condamnarea atacurilor recente. Trebuie să ne reafirmăm angajamentul față de crearea de politici care să încurajeze pluralismul religios și să garanteze că diferite grupuri învață să fie tolerante unul față de altul. Nu numai fundamentalismul constituie o amenințare. Astăzi, libertatea religioasă este atacată și de secularismul răspândit, care încearcă să elimine din viața publică lumea spirituală a individului. Libertatea religioasă se referă la toate religiile; se referă chiar și la ateii. Motivul este că, dacă se acceptă libertatea religioasă, se acceptă și opusul acesteia, cu alte cuvinte libertatea de a nu practica nicio religie.

Corina Crețu (S&D), *în scris.* – Înmulțirea atacurilor asupra creștinilor impune o poziție comună de protejare a acestora. Pentru a spori toleranța religioasă e nevoie ca guvernele respective să garanteze identificarea și aducerea în fața justiției a autorilor atentatelor în conformitate cu procedurile legale. Protejarea creștinilor trebuie făcută în temeiul respectării fiecărei confesiuni în mod egal.

În contextul în care respectarea drepturilor omului și a libertăților civile, inclusiv a libertății religioase sau a credinței, constituie principii și obiective fundamentale ale Uniunii Europene și reprezintă o bază comună pentru relațiile cu țările terțe, se impune o reafirmare a

sprijinului pentru orice inițiativă de promovare a dialogului și a respectului reciproc dintre comunitățile religioase și alte comunități.

Nu în ultimul rând, autoritățile religioase sunt rugate să promoveze toleranța și să ia inițiative împotriva urii, a radicalizării violente și a extremismului.

Mário David (PPE), în scris. – (PT) Am fost unul dintre primii susținători ai acestei propuneri de rezoluție, care, în opinia mea, descrie în mare măsură situația minorităților creștine din unele țări ale Orientului Mijlociu în mod oportun și precis. Una dintre cele mai nobile funcții ale Parlamentului European în privința acțiunilor externe este apărarea și promovarea valorilor în care credem: în acest caz, ne referim în mod specific la libertatea de gândire, libertatea de conștiință, libertatea de exprimare și libertatea religioasă. Aceste libertăți au fost puse la îndoială prin atacurile lașe ale fanaticilor religioși, care au ucis oameni nevinovați, uneori în masă, într-un mod pe care îl consider inuman și de neînțeles.

Sper că această rezoluție, susținută de toate grupurile parlamentare, va contribui la creșterea conștientizării în rândul publicului și în rândul funcționarilor la nivel înalt din guvern și administrația publică din țările în cauză privind importanța exercitării depline a libertăților fundamentale în țările lor și a urmării penale a criminalilor și instigatorilor. Acestea sunt importante pentru a promova dialogul între religii și culturi la nivel intern și între societățile noastre care, deși trăiesc pe continente diferite, împărtășesc numeroase valori și viziuni comune.

Philippe de Villiers (EFD), în scris. – (FR) Începând cu anul 2011, comunitatea creștină este cea mai persecutată din lume; din fericire, statele membre ale UE au observat acest lucru și încep să reacționeze.

Condamnarea atacurilor din partea noastră este justă și necesară, însă nu este suficientă: principiul reciprocității nu apare în această rezoluție.

În plus, condamnarea nehotărâtă din partea UE a acțiunilor Turciei în zona Ciprului, pe care o ocupă militar, nu va fi urmată, din păcate, de rezultatele pe care le speră poporul francez – întreruperea negocierilor de aderare cu Turcia – și nu va oferi niciun stimulent.

Susțin această rezoluție care vine în sprijinul creștinilor uciși în întreaga lume, însă regret anumite omisiuni și inconsecvențe.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Atacurile asupra creștinilor sunt din ce în ce mai numeroase în întreaga lume. Această situație îngrijorătoare și deplorabilă este de regretat, mai ales întrucât creștinismul predică pacea și înțelegerea între oameni, indiferent dacă sunt evrei sau greci, așa cum ar spune Sf. Pavel. Este amenințată libertatea religioasă și pacea comunităților care există de secole. Acestea au trăit pașnic alături de alte religii în zonele în care s-au stabilit și sunt supuse violențelor nediscriminatorii, numai deoarece cred în Hristos. Totuși, problema merge mult mai departe. În afară de atacurile recente, sunt atacate și credința creștină și manifestările acesteia chiar în Europa, de multe ori sub pretextul coruperii unor concepte precum secularitatea și neutralitatea statelor și instituțiilor. În această privință, trebuie să deplâng atacurile recente asupra oficierii slujbei catolice în Barcelona și solicit guvernului spaniol și instituțiilor europene să condamne și să combată atmosfera creștinofobă care pare a se intensifica. Cei care își neagă propriile origini nu merită respect din partea celorlalți.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Toată lumea are dreptul la libertatea religioasă, libertatea de conștiință și de gândire. Acest drept conferă libertatea de a practica

propria religie sau propriile convingeri, individual sau împreună cu alții, atât în public, cât și în mediul privat, prin cult, ritualuri, practici și învățare. Statisticile privind libertatea religioasă arată că majoritatea actelor de violență religioasă sunt îndreptate împotriva creștinilor. De fapt, se știe foarte bine că recent, s-au pierdut vieți nevinovate în atacuri sângeroase împotriva comunităților creștine din Nigeria, Alexandria, Filipine, Irak și Siria. În plus, guvernul iranian și-a intensificat campania împotriva creștinilor din Republica islamică. Și în Vietnam are loc o reprimare severă a activităților Bisericii catolice și altor comunități religioase. În afară de condamnarea acestor atacuri și solicitarea de urgență ca guvernele să garanteze libertatea religioasă, de conștiință și gândire, Consiliul, Comisia și Înalțul Reprezentant al UE pentru afaceri externe trebuie să acorde mai multă atenție problemei libertății religioase și să ia măsuri specifice, urgente, inclusiv măsuri împotriva țărilor care nu protejează în mod deliberat confesiunile religioase.

Carlo Fidanza (PPE), *în scris.* – (IT) Rezoluția votată astăzi a evidențiat o mare preocupare pentru intoleranța, reprimarea și actele de violență tot mai numeroase împotriva creștinilor. Cred că este esențial să condamnăm episoadele recente din țări îndepărtate, dar care au o comunitate creștină consacrată. Evenimentele din Egipt, Nigeria, Pakistan, Filipine, Cipru, Iran și Irak sunt chiar mai grave dacă se are în vedere faptul că religia este exploatată numai pentru exercitarea puterii. Uniunea Europeană, prin Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, ar trebui să facă din libertatea religioasă și de cult și securitatea comunităților religioase, inclusiv creștinii, o prioritate în relațiile internaționale ale Uniunii. Această prioritate trebuie să se reflecte în acordurile internaționale și în rapoartele privind drepturile omului. Am convingerea că libertatea religioasă trebuie apărată în mod energic, chiar cu prețul impunerii unor sancțiuni aspre asupra țărilor care nu respectă acest principiu fundamental.

Lorenzo Fontana (EFD), *în scris.* – (IT) În conformitate cu prevederile rezoluției, promovarea democrației și respectării drepturilor omului trebuie considerată ca fiind unul dintre cele mai importante obiective ale Uniunii Europene. În ultimele luni, am fost martorii intensificării violențelor împotriva minorităților creștine din întreaga lume, în special în țări în care islamismul reprezintă religia majoritară. Acest lucru nu mai poate fi tolerat. Sprijin această rezoluție, în speranța că instituțiile europene vor combate mai ferm intoleranța religioasă și că se vor folosi de toate mijloacele de care dispun pentru a garanta siguranța și libertatea de cult pentru milioanele de creștini răspândiți în întreaga lume.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *în scris.* – (FI) Săptămâna viitoare, sărbătorim Ziua memorială a Holocaustului care, desigur, ne va aminti de trecut și de Auschwitz. Este un aspect pozitiv faptul că rezoluția pe care am adoptat-o se referă la prezent, pentru a-i avea în vedere pe martirii de astăzi. Premisa este că libertatea religioasă trebuie să se aplice tuturor religiilor.

Întrucât ridicăm problema separat de persecuțiile suferite de creștini, acest lucru nu înseamnă că suntem părtinitori. Motivul este că acest grup, cel mai mare grup care suferă persecuții, este cel care tinde să fie cel mai ușor de ignorat în Europa. Este timpul să corectăm această problemă, deoarece știm că în ultimul secol au murit mai mulți creștini din cauza credinței decât în cei 1900 de ani anteriori. Din cei omorâți acum din cauza religiei lor, 75 % sunt creștini.

Open Doors International a enumerat cele 10 țări în care creștinii se confruntă cu cel mai mare grad de violență din lume. Acestea sunt Coreea de Nord, Iran, Arabia Saudită, Somalia, Maldive, Afganistan, Yemen, Mauritania, Laos și Uzbekistan, însă lista continuă. În fiecare zi, aproximativ 100 de milioane de creștini sunt supuși violențelor din cauza religiei.

Evident, din rezoluția pe care am adoptat-o trebuie să decurgă acțiuni concrete. Serviciul european pentru acțiune externă trebuie să dea dovadă de hotărâre și să abordeze aceste deficiențe ale libertății religioase. Acordurile noastre de politică externă cu țările terțe trebuie să includă o clauză privind libertatea religioasă și reciprocitatea. Din perspectiva promovării drepturilor omului, este extrem de important să se menționeze libertatea religioasă, deoarece acesta este indicatorul critic al respectării drepturilor omului: libertatea cuvântului și de exprimare și libertatea de întrunire sunt în centrul drepturilor omului.

Elisabeth Köstinger (PPE), *în scris. – (DE)* În ultimii ani, 75 % din atacurile teroriste de natură religioasă au fost îndreptate împotriva creștinilor. În special în ultimele luni, s-a înregistrat o creștere a numărului atacurilor, inclusiv atacuri directe asupra bisericilor în timpul oficierei slujbelor. Este inacceptabil ca în secolul XXI comunităților religioase să le fie teamă să își profeseze liber credința. Principiul libertății religioase trebuie să se aplice tuturor în întreaga lume. Prin urmare, sprijin propunerea de elaborare a unei strategii prin care să se permită efectiv exercitarea dreptului la libertatea exprimării religioase.

Giovanni La Via (PPE), *în scris. – (IT)* Prin originile mele creștine, nu pot decât să condamn orice act de violență împotriva creștinilor și altor comunități religioase din lume. De asemenea, această condamnare se extinde asupra oricărui tip de discriminare și intoleranță bazată pe religie și credință împotriva celor care practică o religie. Consider că dreptul la libertatea de gândire, conștiință și religie este un drept fundamental al omului, pe care sperăm să-l protejăm prin intermediul acestei rezoluții.

David Martin (S&D), *în scris. –* Am votat pentru această rezoluție, care condamnă puternic toate actele de violență împotriva creștinilor și altor comunități religioase, precum și toate tipurile de discriminare și intoleranță pe motiv de religie și credință împotriva persoanelor religioase, apostatilor și necredincioșilor. Rezoluția subliniază că dreptul la libertatea de gândire, conștiință și religie este un drept fundamental al omului și exprimă preocupări privind exodul de creștini din diferite țări, mai ales din Orientul Mijlociu, înregistrat în ultimii ani.

Solicit autorităților statelor cu niveluri alarmant de ridicate de atacuri împotriva confesiunilor religioase să își asume răspunderea de a asigura practici religioase normale și publice pentru toate confesiunile religioase; să își intensifice eforturile de a oferi protecție fiabilă și eficientă confesiunilor religioase din țările lor; și să asigure siguranța personală și integritatea fizică a membrilor confesiunilor religioase de acolo, respectând astfel obligațiile pe care s-au obligat deja să le respecte pe scena internațională.

Kyriakos Mavronikolas (S&D), *în scris. – (EL)* În calitate de socialiști, susținem drepturile omului, care sunt una dintre politicile noastre de bază. Drepturile religioase fac parte integrantă din această politică și, de aceea, suntem în favoarea consolidării acestora. Evenimentele care s-au petrecut cu ocazia Crăciunului, când forțele de ocupație au întrerupt slujba în Rizokarpaso, în partea ocupată a Ciprului, au fost rușinoase. Terorismul de stat este impus în partea ocupată a Ciprului de Turcia și armata de ocupație, în detrimentul creștinilor ortodocși, mai ales a celor câțiva greci ciprioți blocați în regiunea respectivă.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris. – (FR)* Conceptul de secularism al Republicii Franceze este separarea dintre biserică și stat. Acesta garantează libertatea de conștiință și de cult. Violența religioasă provine din dogmatismul inerent în toate religiile. Prin urmare, trebuie să îi protejăm pe oameni împotriva violenței generate de aceste religii. În pofida trimiterilor implicite la teoria penală a unui „conflict al civilizațiilor” și la afirmațiile oarbe ale Bisericii catolice, acest text este un mijloc de a solicita libertatea religioasă în întreaga

lume și protecția indivizilor practicanți împotriva fanatismului. Voi vota pentru, din compasiune și convingere.

Nuno Melo (PPE), *în scris. – (PT)* Trebuie să condamnăm vehement diferitele atacuri împotriva comunităților creștine din întreaga lume, în special din Africa, Asia și Orientul Mijlociu. Proliferarea acestor episoade de intoleranță, represiune și acte violente împotriva comunităților trebuie să ne privească pe toți. Autoritățile din țările în cauză au depus toate eforturile pentru a identifica făptașii și responsabilii pentru aceste atacuri împotriva comunităților creștine. Cei responsabili de aceste atacuri și de alte acte de violență împotriva creștinilor trebuie aduși în fața justiției și judecați în mod corespunzător.

Andreas Mølzer (NI), *în scris. – (DE)* Devotamentul de care Uniunea Europeană pretinde că dă dovadă față de libertatea religioasă nu este suficient. În special în țările islamice, creștinii sunt priviți drept o țintă ușoară pentru suprimare și adesea pentru crimă. În pofda acestei situații șocante, UE, ca o comunitate înaltă de valori, a ales în principal o politică de tăcere politicoasă. La nivel global, s-ar părea că elita politică de la Bruxelles, care este indiferentă față de originile creștine ale Europei, a uitat, de asemenea, de destinul creștinilor din țările islamice. În loc să solicităm să se pună capăt persecuțiilor creștinilor, ne refugiem în corectitudine politică, preferând să ne preocupăm de bunăstarea musulmanilor care trăiesc în UE, care se bucură de un nivel de libertate religioasă la care majoritatea creștinilor din lumea islamică pot doar să viseze.

În viitor, situația disperată a creștinilor trebuie să joace un rol special în gestionarea relațiilor externe ale UE cu țările islamice. UE dispune de modalități și mijloace suficiente pentru a contribui la ameliorarea situației creștinilor. De exemplu, ajutorul pentru dezvoltare și alte mijloace de sprijin financiar trebuie să fie acordate cu condiția oferirii libertății religioase creștinilor. Am votat în consecință.

Claudio Morganti (EFD), *în scris. – (IT)* Astăzi am votat cu hotărâre pentru condamnarea violențelor împotriva comunităților creștine și minorităților religioase.

Respectarea drepturilor omului și libertății religioase trebuie să fie elementul primordial al relațiilor cu alte țări. Personal, am fost martorul ocupării turce din nordul Ciprului, situație pe care Europa a ignorat-o, deși Cipru este un stat membru al UE. În partea ocupată a Ciprului, majoritatea bisericilor au fost distruse, statuile sfinților au fost desfigurate și de Crăciun, soldații turci au împiedicat oficierea slujbei în două biserici ortodoxe.

Libertatea noastră, supraviețuirea unei culturi și a unui mod de viață bazate pe valoarea absolută a persoanei umane și egalitatea tuturor în fața statului, drepturi egale pentru femei, democrație și justiție socială sunt astăzi în pericol.

Intoleranța religioasă devine un fenomen tot mai frecvent în diferite părți ale lumii, iar atacurile teribile împotriva creștinilor din Egipt și Irak din ultimele săptămâni sunt cea mai recentă provocare periculoasă din partea terorismului fundamentalist. Cu toții în Europa trebuie să deschidem ochii și să luăm măsuri pentru a proteja libertatea religioasă.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris. – (IT)* Atacurile recente împotriva comunităților creștine din Egipt, Nigeria, Irak și Pakistan au impus intervenția europeană, iar UE a condamnat ferm persecuțiile și și-a mobilizat Înaltul Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate. Am votat în favoarea rezoluției privind situația creștinilor în contextul libertății religioase, deoarece consider că, din păcate, suntem martorii unui atac la nivel mondial asupra creștinismului, în care violența religioasă este utilizată în scopuri politice pentru a stopa creșterea și dezvoltarea, pentru a încuraja ura socială și pentru a destabiliza sistemul

în țările în care au loc aceste atacuri. Prin urmare, consider că este important ca Europa, care sprijină respectarea drepturilor omului și a libertăților civile și democratice, să condamne ferm aceste atacuri violente, care aduc lumea cu secole în urmă și elimină orice speranță de dialog intercultural, toleranță, creștere și bunăstare socială.

Georgios Papanikolaou (PPE), *în scris.* – (EL) Am votat în favoarea rezoluției privind situația creștinilor în contextul libertății religioase. Rezoluția comună, în urma atacului împotriva credincioșilor care se rugau într-o biserică coptă din Alexandria, în Egipt, la 1 ianuarie 2011, condamnă toate formele de violență împotriva cetățenilor, indiferent de gruparea religioasă căreia îi aparțin, și își exprimă îngrijorarea privind numărul tot mai mare de cazuri de agresiune religioasă. Aș dori să-i amintesc Parlamentului că Grecia este sensibilă în special la acest aspect, deoarece a deplâns victimele unui atac similar al islamiştilor fanatici împotriva turiștilor greci, care a avut loc la Cairo, în Egipt, la 18 aprilie 1996.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Uniunea Europeană și-a exprimat în mod repetat angajamentul față de libertatea religioasă, libertatea de conștiință și libertatea de gândire și a subliniat că guvernele au datoria de a garanta aceste libertăți în întreaga lume. Dezvoltarea drepturilor omului, democrației și libertăților civile este baza comună pe care Uniunea Europeană își construiește relațiile cu țările terțe și este prevăzută de clauza privind democrația din acordurile dintre UE și țările terțe. Articolul 18 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice declară că orice persoană are dreptul la libertatea de gândire, de conștiință și la libertatea religioasă; iar libertatea de gândire, de conștiință și libertatea religioasă nu se aplică numai persoanelor religioase, ci și ateilor, agnosticilor și persoanelor fără credință.

Astfel, condamnăm recente atacuri împotriva comunităților creștine din diferite țări și ne exprimăm solidaritatea față de familiile victimelor; ne exprimăm preocuparea față de proliferarea episodelor de intoleranță și reprimare și față de evenimentele violente împotriva comunităților creștine, mai ales în țări din Africa, Asia și Orientul Mijlociu.

Oreste Rossi (EFD), *în scris.* – (IT) Dezbaterem persecutarea creștinilor din întreaga lume, însă în timp ce vorbim despre violențele care au avut loc în Irak, Egipt, Filipine, India și în alte părți, continuăm să ignorăm ceea ce s-a întâmplat mai aproape de casă. Mă refer la ocuparea, în 1974, a unei treimi a teritoriului Ciprului de către armata turcă.

Această ocupație militară este încă în desfășurare. Treizeci și opt de mii de soldați turci sunt amplasați în Republica Turcă a Ciprului de Nord, iar insula este împărțită în două prin construirea unor ziduri și garduri care separă chiar orașe și sate. De-a lungul anilor, 520 de biserici și mănăstiri creștine au fost distruse în mod sistematic și înlocuite de minarete. Lucrările de artă din aceste biserici au fost arse, profanate sau prădate; cimitirele au fost distruse, iar episcopilor creștini li s-a interzis să officieze slujbe. De Crăciun, polițiștii turci au interzis oficierea slujbei în Karpasia, la Biserica Sf. Synesios din Rizokarpaso și la Biserica Sfintei Treimi. Cu toate acestea, lucrul cel mai uimitor este că mulți deputați din Parlament apără creștinii din întreaga lume și totuși sunt pentru aderarea Turciei la UE.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris.* – (PL) Auzim tot mai des de persecutarea creștinilor. Statisticile oferite de organizațiile internaționale sunt groaznice: se afirmă că în fiecare an sunt uciși 1 50 000 de creștini în lume. Nu trebuie să fim indiferenți la o astfel de nerespectare a vieții umane. Uniunea Europeană, în calitate de gardian al valorilor democratice fundamentale și al drepturilor omului, trebuie să monitorizeze mai bine situația din țările terțe, în special din Orientul Mijlociu. Eforturile noastre trebuie să fie

nechivoce și mai hotărâte. Libertatea religioasă este un drept fundamental al omului, iar discriminarea și violențele pe motiv de religie nu sunt compatibile cu valorile noastre. Respectând aceste drepturi, oferim un exemplu altor țări, însă trebuie să reușim să și cerem același respect din partea celorlalți. Drepturile omului sunt universale și trebuie respectate oriunde și trebuie să reacționăm hotărât față de orice fel de manifestare a intoleranței, în special a intoleranței religioase. Uniunea dispune de instrumente adecvate care ne permit să obligăm guvernele țărilor cu care avem relații politice sau comerciale să ia măsuri corespunzătoare și să respecte libertățile civile, inclusiv libertatea religioasă. În țările musulmane, dar și în țări precum China, India și Nepal, bisericile și capelele sunt arse cu impunitate, oamenii sunt izgoniți pe stradă, torturați sau chiar uciși, iar femeile sunt obligate să facă avort. În numele relațiilor economice corecte, aceste aspecte nu sunt menționate la masa negocierilor. Europa nu trebuie să tacă.

Dominique Vlasto (PPE), *în scris.* – (FR) Susțin din toată inima această rezoluție, care condamnă puternic numărul tot mai mare de atacuri împotriva comunităților creștine. Nu putem sprijini astfel de acte barbare: acestea sunt expresia urii și intoleranței. Condamn violența și pierderile de vieți omenești pe care le deplâng numeroase familii și toate comunitățile creștine din lume. Atacarea acestor comunități înseamnă subminarea valorilor noastre fundamentale. Respectul pentru diversitatea și libertatea religioasă este un principiu universal care trebuie susținut. Aceste atacuri, care au loc în numele unui obscurantism extremist din altă epocă, sunt menite să creeze un climat de teamă, iar în cele din urmă, supraviețuirea acestor comunități vechi este amenințată direct. UE trebuie să dea dovadă de solidaritate cu victimele și trebuie să susțină autoritățile, care se angajează să îi urmărească pe făptași. Această solicitare trebuie să se afle în centrul relațiilor cu partenerii noștri, ca și clauzele privind drepturile omului. Între toleranță și pace există o legătură strânsă și, ca întotdeauna, voi sprijini acțiunile Uniunii Europene de a asigura respectarea și promovarea valorilor, libertăților și drepturilor noastre în întreaga lume.

Angelika Werthmann (NI), *în scris.* – (DE) Această rezoluție comună merită susținere, deoarece numărul atacurilor asupra comunităților creștine din lume a crescut în 2010. În Uniunea Europeană, libertatea religioasă și libertatea de exprimare sunt intrinseci identității noastre europene. În același timp, creștinismul este deosebit de important în acest context, fiind totodată și o componentă semnificativă a culturii europene. În UE, libertatea religioasă este reglementată de articolul 10 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, articolul 18 din Declarația universală a drepturilor omului și articolul 9 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Propuneri de rezoluție: (RC-B7-0044/2010)

Mara Bizzotto (EFD), *în scris.* – (IT) Uniunea Europeană trebuie să dea dovadă de o hotărâre neclintită în relațiile sale cu Belarus, ultimul regim din Europa și un exemplu anacronistic de violență politică de stat, ceea ce este total incompatibil cu standardele occidentale minime de democrație și libertate. În această rezoluție, Europa adoptă din nou o poziție prin care condamnă în mod ferm evenimentele care au avut loc pe parcursul ultimelor alegeri, reiterându-și totodată condamnarea evenimentelor care au loc în Belarus de decenii: cenzurarea informațiilor, arestarea și închiderea dizidenților și celelalte măsuri pe care dictatura deplorabilă de la Minsk le ia în fiecare zi pentru a ține sub control societatea civilă. Votez din toată inima în favoarea rezoluției comune.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea rezoluției privind situația din Belarus. Peste 700 de persoane au fost deținute pentru că au participat la demonstrația

de la 19 decembrie de la Minsk, dintre care majoritatea au fost eliberate după executarea unor sentințe administrative scurte, în timp ce 24 de activiști și jurnaliști din opoziție, inclusiv 6 candidați la președinție, au fost acuzați de „organizarea unor tulburări în masă” însoțite de atacuri violente și opoziție armată, care pot presupune pedepse cu închisoarea de până la 15 ani. Condamnăm utilizarea forței brutale de către poliție și serviciile KGB împotriva protestatarilor în ziua alegerilor. Acest comportament reprezintă o încălcare gravă a principiilor democratice de bază, precum libertatea de întrunire și libertatea de exprimare, precum și a drepturilor omului. Având în vedere situația actuală din Belarus, solicit Comisiei să continue să acorde ajutor financiar Universității Europene de Științe Umaniste cu sediul la Vilnius, Lituania, pentru a spori numărul de burse pentru studenții din Belarus, reprimăți pentru activitățile lor civice și exmatriculați din universități, și să ofere asistență organizației „Solidaritate cu Belarus”.

David Casa (PPE), *în scris*. – Situația din Belarus s-a deteriorat în ultimele luni și în acest moment reprezintă un motiv serios de îngrijorare. S-a demonstrat că alegerile care au avut loc nu respectă în niciun fel cerințele privind alegerile libere și corecte dintr-o democrație. Arestarea și detenția continuă a candidaților la președinție, precum și violențele față de protestatari trebuie condamnate. UE trebuie să facă tot ce-i stă în putere pentru a dovedi că aceste evenimente nu vor fi tolerate și printre măsurile posibile trebuie să se numere aplicarea de sancțiuni economice împotriva Belarusului. Din aceste motive, am decis să susțin propunerea comună de rezoluție.

Corina Crețu (S&D), *în scris*. – E regretabilă decizia autorităților belaruse de a pune capăt misiunii Biroului OSCE din Belarus; acestea sunt invitate să-și retragă imediat această decizie.

Tot în aceeași ordine de idei, e condamnabilă blocarea în ziua alegerilor a mai multor site-uri internet importante. Legislația privind mass-media în vigoare în Belarus nu îndeplinește standardele internaționale și, prin urmare, autoritățile belaruse sunt invitate să o revadă și să o modifice.

În urma evaluării situației politice din Belarus, s-a constatat o gravă încălcare a drepturilor și a regulilor democratice. În consecință, nu putem decât condamna represaliile față de protestatarii pașnici, liderii opoziției democratice, precum și a numeroși activiști ai societății civile, jurnaliști, profesori și studenți.

Mário David (PPE), *în scris*. – (PT) Privesc situația politică și socială din Belarus cu o anumită teamă, dar în același timp, și cu multă speranță. De aceea, susțin necondiționat această rezoluție comună semnată de cinci grupuri parlamentare, cu excepția Grupului Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică. Totuși, exprimându-mi în același timp regretul în legătură cu evenimentele actuale, care sunt descrise foarte bine în rezoluție, aș dori să subliniez măsurile specifice vizate de această rezoluție, pe care cred că atât Consiliul, cât și Comisia trebuie să le pună imediat în practică: aplicarea unor sancțiuni economice; înghețarea întregului ajutor financiar acordat prin Fondul Monetar Internațional și prin Banca Europeană de Investiții și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare; sprijinirea prin toate mijloacele posibile a eforturilor societății civile din Belarus, în vederea ameliorării libertății și democrației din cadrul societății; restabilirea interdicției privind acordarea vizelor principalilor lideri belaruși, extinderea acesteia la funcționarii la nivel înalt; suspendarea participării Belarusului la activitățile Parteneriatului Estic în cadrul reuniunii la nivel înalt a Parteneriatului Estic care va avea loc la Budapesta; și, în cele din

urmă, intensificarea activității privind directivele de negociere a acordurilor de facilitare a vizelor și de readmisie, în vederea consolidării contactului dintre populații.

Diogo Feio (PPE), *în scris. – (PT)* Belarus este singura țară din lume în care poliția încă își desfășoară activitatea sub denumirea de KGB. Acest fapt simplu ilustrează în mod simbolic tipul de regim în vigoare în această țară. Cetățenii din Belarus solicită și merită schimbări eficiente care le vor îmbunătăți condițiile de trai, vor promova în mod eficient democrația și le vor permite autodeterminarea politică deplină. Sper ca țările democratice să își dea seama cât de incapabil este regimul din Belarus să promoveze democratizarea țării și se vor opune în mod deschis mijloacelor și metodelor sale represive.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris. – (PT)* Pe baza rezultatelor preliminare și concluziilor Adunării parlamentare a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) și ale OSCE/Biroului pentru instituții democratice și drepturile omului, alegerile prezidențiale de la 19 decembrie 2010 nu au respectat standardele internaționale privind alegerile libere, corecte și transparente. Prin urmare, trebuie organizate în curând noi alegeri libere și democratice, în conformitate cu standardele OSCE.

În plus, recurgerea brutală la forță de către poliție și Agenția securității de stat din Republica Belarus împotriva demonstrațiilor din ziua alegerilor este inacceptabilă. Trebuie să îmi exprim îngrijorarea cu privire la încercările din partea autorităților belaruse de a-l încredința în custodia statului pe Danil Sannikov, fiul de trei ani al lui Andrei Sannikov, candidat la președinție, și al Irinei Khalip, jurnalistă de investigație, ambii deținuți din ziua alegerilor, la 19 decembrie.

De asemenea, trebuie condamnate toate măsurile represive, iar autorităților belaruse trebuie să li se solicite de urgență să înceteze imediat toate formele de persecuție, intimidare și amenințare a activiștilor civili.

În opinia mea, Consiliul, Comisia și Înaltul Reprezentant al UE trebuie să revizuiască politica UE cu privire la Belarus, incluzând posibilitatea aplicării unor sancțiuni economice specifice și înghețarea întregului ajutor macrofinanciar.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Indiferent de analiza noastră a situației din Belarus, nu putem fi complici în acest atac ostentativ la adresa independenței și suveranității naționale ale acestei țări, încurajând intervenția directă în afacerile sale interne și manipulând evenimente pe care numai belarușii și autoritățile țării au dreptul să le soluționeze, pentru a alinia statul și autoritățile acestuia la interesele Uniunii Europene.

Această rezoluție este o paradă de acțiuni inacceptabile, cu obiectivul de a instala la Minsk un regim deschis față de interesele UE. Să analizăm câteva exemple:

- solicită Comisiei să sprijine, prin toate mijloacele financiare și politice, eforturile societății civile din Belarus, mijloacele independente de informare în masă (inclusiv TV Belsat, Radioul European pentru Belarus, Radio Racja și altele) și organizațiile neguvernamentale din Belarus pentru a promova democrația și a se opune regimului;

- solicită Comisiei să instituie un mecanism de înregistrare a ONG-urilor cărora li se refuză înregistrarea în Belarus din motive politice, pentru a le permite să beneficieze de pe urma programelor UE.

Prin urmare, nu am votat în favoarea acestei rezoluții.

Sandra Kalniete (PPE), *în scris.* – (LV) Uniunea Europeană trebuie să își declare în mod activ poziția privind evenimentele din Belarus. Trebuie să condamnăm reprimarea violentă a opoziției și falsificarea rezultatelor alegerilor prezidențiale. Libertatea este una din valorile fundamentale ale Uniunii Europene și putem coopera cu succes numai cu statele în care sunt respectate aceste valori. De aceea, eliberarea prizonierilor politici este una din condițiile preliminare ale reluării dialogului dintre Uniunea Europeană și Belarus. Prin această declarație, Parlamentul European trebuie să trimită un semnal clar guvernului din Belarus că dorim cooperare, însă nu vom fi dispuși niciodată să ignorăm libertatea politică a indivizilor sau falsificarea rezultatelor alegerilor în favoarea intereselor economice, mai ales întrucât, acum peste 20 de ani, o mare parte din deputații din Parlamentul European luptau ei înșiși pentru libertate. Trebuie introduse sancțiuni împotriva regimului din Belarus, însă acestea nu trebuie să afecteze poporul belarus căruia trebuie să i se deschidă o fereastră către Europa.

Universitățile europene trebuie să accepte tinerii din Belarus care sunt excluși din universitățile lor din cauza activității lor politice și care nu vor mai putea să studieze într-o țară condusă de Lukașenko. Trebuie să ne consolidăm colaborarea cu reprezentanții societății civile din Belarus, să le sprijinim eforturile și să împărtășim experiențe cu aceștia. Am convingerea că poporul din Belarus merită un stat democratic în care sunt respectate drepturile omului, în care au loc alegeri echitabile și în care predomină libertatea de exprimare. Dacă guvernul din Belarus dorește să coopereze cu noi, atunci va trebui să respecte aceste condiții.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE), *în scris.* – (LV) O situație în care, foarte aproape de noi, în Belarus, manifestarea democrației la nivel politic și în cadrul ONG-urilor este suprimată în mod brutal, este inacceptabilă. Am sprijinit această rezoluție, deoarece consider că sprijinirea aliaților vestici este esențială pentru opoziția față de regimul autoritar din Belarus. Aceasta este o ocazie pentru Uniune de a elabora o politică externă comună și de a apăra valorile pe care le susține în mod obișnuit. În același timp, Uniunea Europeană trebuie să introducă sancțiuni împotriva guvernului autoritar din Belarus și să acorde sprijin moral și financiar mișcării democratice din Belarus.

Tunne Kelam (PPE), *în scris.* – Am votat pentru rezoluția comună privind Belarus, fiind unul dintre inițiatorii acesteia, în numele Grupului PPE. Rezoluția abordează în mod clar și neambiguu situația tragică din Belarus, creată de dictatorul său, Lukașenko, începând cu 19 decembrie 2010. Prin urmare, aș dori să subliniez alineatul (15), în care statele membre ale UE sunt invitate să nu atenueze acțiunile comune ale UE prin inițiative bilaterale care ar putea submina credibilitatea și eficacitatea abordării europene. De asemenea, consider că neorganizarea Campionatului Mondial de hochei pe gheață din 2014 la Minsk este una dintre cele mai eficiente elemente din propunere, în scopul influențării autorităților din Belarus să renunțe la politica represivă.

Giovanni La Via (PPE), *în scris.* – (IT) Uniunea Europeană a considerat întotdeauna că politica umanitară și protecția drepturilor fundamentale ale omului sunt prioritățile sale. Vocația sa, care astăzi îi permite să joace un rol principal pe scena mondială și să exporte dincolo de granițele sale principiile democrației, respectării drepturilor omului și legalității, ne permite să înțelegem motivele propunerii de rezoluție comună care are drept scop să îi solicite Belarusului să respecte toate eforturile depuse în domeniul dreptului internațional și al drepturilor omului. Din păcate, evenimentele care au avut loc în timpul alegerilor de la 19 decembrie sunt bine cunoscute. Acestea s-au caracterizat prin reprimarea brutală a demonstrațiilor populare care protestau împotriva unor cazuri evidente de falsificare a

voturilor de către poliție și agenții serviciilor secrete. Aceste evenimente inacceptabile au determinat Parlamentul European, acționând conform declarațiilor anterioare ale președintelui său, dl Buzek, să solicite Uniunii să impună Belarusului sancțiuni aspre și să lanseze o anchetă derulată de autorități externe, imparțiale pentru a reconstitui evenimentele care au avut loc și pentru a descoperi responsabilitățile.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *în scris. – (PL)* Țările din fostul bloc socialist înțeleg foarte bine situația politică din Belarus – restricționarea libertății personale și libertății presei și a mijloacelor de informare, precum și un sistem nedemocratic de guvernare. Având în vedere evenimentele recente din Belarus în urma alegerilor prezidențiale, aș dori să atrag atenția asupra pașilor pe care Parlamentul European îi va întreprinde împreună cu Comisia și Consiliul pentru a interveni în această privință. La urma urmei, trebuie să vorbim despre măsurile de a ajuta democrația din Belarus și să găsim modalități eficiente de a revizui politica UE față de regimul Lukașenko. În situația actuală, trebuie să exercităm presiuni asupra Minskului și să solicităm eliberarea prizonierilor politici și încetarea persecutării jurnaliștilor. Din acest motiv, am votat în favoarea adoptării rezoluției. Vă mulțumesc.

David Martin (S&D), *în scris. –* Situația din Belarus este de netolerat și mă alătur colegilor care condamnă recurgerea la forță brutală de către poliție și serviciile KGB împotriva protestatarilor în ziua alegerilor, în special atacul brutal asupra dlui Niakliayeu, printre numeroase cazuri de încălcări grave ale principiilor democratice, precum libertatea de întrunire și libertatea de exprimare, precum și a drepturilor omului, și îmi exprim îngrijorarea față de încercările autorităților din Belarus de a-l încredința în tutela statului pe Danil Sannikov, fiul de trei ani al candidatului la președinție Andrei Sannikov și al Irinei Khalip, jurnalistă de investigație, care au fost închiși cu ocazia alegerilor de la 19 decembrie. Mă alătur solicitării Comisiei de a sprijini prin toate mijloacele financiare și politice eforturile societății civile din Belarus de a promova democrația și de a opune rezistență regimului.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *în scris. – (CS)* Nu trebuie pur și simplu să închidem ușa și să reducem astfel ocazia unui dialog îmbunătățit. Introducerea unor sancțiuni stricte ar putea, prin impactul său, să creeze o barieră și să izoleze și mai mult această țară. În analiza finală, probabil cel mare impact va fi resimțit de alte persoane decât cele vizate. Comunicarea dintre UE și Belarus trebuie să continue în mod intensiv, utilizând toate posibilitățile diplomației și trebuie revizuită în mod periodic. În ceea ce privește eficiența, aceasta ar trebui să presupună instituirea unui dialog diferit, organizat sub altă formă și la niveluri diferite, inclusiv o evaluare echilibrată și nu una unilaterală. Cu toate acestea, elementul principal trebuie să fie o evaluare atentă a experienței de până acum a comunicărilor reciproce dintre UE și Belarus, pe baza căreia experiența ar putea fi integrată într-un plan strategic care reflectă clar politica externă a UE în ceea ce privește această țară.

Acest lucru ar putea conduce, pe termen lung, la îmbunătățirea relațiilor și la începerea unor noi proiecte de cooperare, contribuind la dezvoltarea continuă a acestei țări și menținându-i suveranitatea. Parteneriatul estic poate juca un rol semnificativ în această privință.

Clemente Mastella (PPE), *în scris. – (IT)* A apărut un consens general în dezbaterile din Parlament, potrivit căruia Europa trebuie să reacționeze puternic la evenimentele recente care au avut loc în Belarus în urma alegerilor prezidențiale.

Eu consider că trebuie adoptată o abordare coordonată: deși, pe de o parte, Europa dorește să exercite o anumită presiune asupra guvernului belarus, pe de altă parte, nu trebuie să întreprindă definitiv cooperarea cu autoritățile de la Minsk, fără a aproba din acest motiv

politica lor. De fapt, o astfel de abordare nu ar face decât să afecteze populația din Belarus. De aceea, trebuie să susținem în continuare toate măsurile care favorizează societatea civilă și să protejăm opoziția, mijloacele independente de informare în masă și organizațiile neguvernamentale.

Prin urmare, se pare că mecanismele de cooperare dintre Uniunea Europeană și Belarus nu trebuie întrerupte, deoarece numai ele pot aduce o contribuție reală la bunăstarea țării și la creșterea sa socială și democratică. Prin urmare, aș susține că „dialogul critic” pe care l-au instituit deja cele 27 de state membre ale UE trebuie menținut, pentru a convinge Belarusul că trebuie să își consolideze hotărârea de a adopta standardele europene privind respectarea democrației și protecția drepturilor omului.

Nuno Melo (PPE), *în scris. – (PT)* Situația din Belarus trebuie să îi preocupe pe toți cei care cred în democrație și statul de drept. Cetățenii acestei țări trăiesc sub un regim care nu respectă drepturile omului și care menține o forță polițienească politică extrem de barbară. UE trebuie să sprijine toate eforturile în vederea democratizării acestui regim și îmbunătățirii nivelului de trai al populației. Este necesar să se pună capăt reprimării care încă există în Belarus.

Louis Michel (ALDE), *în scris. – (FR)* Nu putem decât să condamnăm recurgerea la forță și violență de către poliție și KGB împotriva protestatarilor în ziua alegerilor. Peste 600 de persoane au fost arestate și închise. Arestările, perchezițiile și condamnările au continuat în zilele următoare. Această atitudine inacceptabilă față de opoziție trebuie să reprezinte un motiv serios de îngrijorare. Toate persoanele arestate din motive politice trebuie eliberate imediat. Trebuie să se pună capăt persecutării opoziției, forțelor democratice sau reprezentanților societății civile.

Poziția adoptată de autorități este, de asemenea, șocantă, deoarece este contrară celei adoptate pe parcursul campaniei electorale, când am fost martorii apariției forțelor pluraliste, formării unei opoziții reale și a unei societăți civile active. UE nu a recunoscut rezultatele oficiale ale alegerilor. Indiferent dacă trebuie sau nu luate măsuri împotriva guvernului, acestea nu trebuie să penalizeze oamenii, ONG-urile sau societatea civilă. Consiliul Afaceri Externe din 31 ianuarie 2011 va trebui să stabilească măsuri corespunzătoare.

Andreas Mölzer (NI), *în scris. – (DE)* În mijloacele de informare în masă se susține că reintroducerea sancțiunilor împotriva președintelui Belarusului, Lukașenko, care acum peste doi ani nu au fost severe, ar fi echivalentă cu recunoașterea eșecului eforturilor noastre îndelungate de reconciliere. Adevărul este că aceste eforturi au eșuat înainte, de exemplu în timpul alegerilor prezidențiale și, dacă nu mai devreme, au eșuat în mod clar în momentul în care s-au închis birourile OSCE de la Minsk și s-au făcut acuzații de încercări de destabilizare împotriva Germaniei și Poloniei.

Cu toate acestea, în numeroase rânduri, rezoluția exagerează problemele, făcând ca un text bun în esență să fie susceptibil criticilor. De exemplu, prin solicitarea de a interzice tuturor funcționarilor guvernamentali ai sistemului de justiție de a pătrunde în UE nu se va atinge obiectivul vizat. Anularea Campionatului Mondial de hochei pe gheață din 2014 ar fi un exemplu similar de diplomație excesivă, exagerată. Din acest motiv, m-am abținut de la vot.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), *în scris. – (LT)* Sunt de acord că politica UE privind Belarus ar trebui revizuită în mod fundamental cu ocazia următorului Consiliu Afaceri Externe. Consider că Belarus și situația din această țară trebuie să beneficieze de

atenție constantă nu numai din partea Parlamentului European și a Comisiei, dar și la nivel ministerial și la nivelul șefilor de stat, deoarece Belarus este o țară care are graniță comună cu UE. Numirea coordonatorilor UE pentru afaceri belaruse ar putea asigura o acțiune concertată din partea UE cu privire la această țară. Susțin prevederea că UE ar trebui să înghețe interdicția privind vizele pentru o listă lungă de funcționari din Belarus, însă, în același timp, să deblocheze cât mai mult contactele și circulația în cadrul UE pentru cetățenii obișnuiți din Belarus. Lituania urmează această cale, deoarece a semnat un acord privind îmbunătățirea circulației transfrontaliere cu Belarus și acordarea de vize gratuite cetățenilor belaruși. De asemenea, susțin obiectivul stabilirii „celor mai sensibile zone” și luarea unei decizii privind aplicarea unor sancțiuni cu un scop precis, destinând în același timp asistența UE Belarusului și adaptând-o societății sale civile. Solicit Comisiei să găsească modalități de sporire a accesului la informații independente pentru populația belarusă. Universitatea Europeană de Științe Umaniste de la Vilnius este unul dintre cele mai reușite proiecte de cooperare pe termen lung cu privire la Belarus. În fața unei astfel de situații interne în Belarus, în care toate căile către cetățenia critică, conștientă și liberă au fost blocate acum mult timp, Universitatea Europeană de Științe Umaniste devine nu numai o oază de gândire belarusă liberă, dar și un loc în care sunt creați viitorii lideri belaruși. Astfel, asistența UE pentru această universitate nu trebuie numai menținută, ci și intensificată. Aceasta este o măsură logică și pe care ar trebui să o salutăm.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Propunerea de rezoluție conține câteva solicitări foarte exagerate, precum restricții privind vizele pentru funcționarii de stat și membrii sistemului judiciar. De asemenea, exprimă intenția de a boicota Campionatul Mondial de hochei pe gheață din 2014. Prin urmare, m-am abținut de la vot.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris.* – (IT) În urma alegerilor prezidențiale din Belarus din 19 decembrie 2010, care au avut drept rezultat realegerea președintelui Lukașenko, au avut loc demonstrații de protest care au fost suprimate în mod violent de poliție. Numeroși protestatari și lideri ai opoziției au fost arestați și pot primi pedepse aspre. Uniunea Europeană nu poate sta indiferentă și privi aceste evenimente: trebuie să ne concentrăm cu toții atenția asupra eliberării acestor oameni în urma evenimentelor ulterioare alegerilor. Acesta este unul din motivele pentru care votul meu pentru dorește a fi o aprobare a unei rezoluții comune privind sprijinirea Belarusului în participarea la procesul de cooperare cu Uniunea Europeană. În opinia mea, trebuie să abordăm această problemă în mod rapid și practic într-un demers coordonat, prin care se sprijină în mod activ societatea civilă și se protejează opoziția și familiile acesteia. Votul meu favorabil se bazează pe nevoia tot mai stringentă în UE de a convinge Belarusul că trebuie să adopte standardele europene cu privire la respectarea democrației și protecția drepturilor omului.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Prin această rezoluție, Parlamentul consideră în mod clar – în conformitate cu concluziile preliminare ale Adunării parlamentare a OSCE și OSCE/ODIHR – că alegerile prezidențiale de la 19 decembrie 2010 nu au respectat standardele internaționale privind alegerile libere, echitabile și transparente; el consideră că acest vot reprezintă încă o ocazie ratată a unei tranziții democratice în Belarus și, în lumina numeroaselor și gravelor nereguli raportate de OSCE/ODIHR, solicită organizarea unor noi alegeri în condiții libere și democratice, în conformitate cu standardele OSCE.

De asemenea, condamnă recurgerea la forță de către poliție și serviciile KGB împotriva protestatarilor în ziua alegerilor și în special își exprimă indignarea privind un atac brutal asupra lui Uladzimir Niakliayeu – exemple de încălcare gravă a principiilor democratice de bază precum libertatea de întrunire și libertatea de exprimare, precum și a drepturilor

omului, și își exprimă îngrijorarea în legătură cu încercările autorităților belaruse de a-l încredința în tutela statului pe Danil Sannikov, fiul de trei ani al candidatului la președinție Andrei Sannikov și al unei jurnaliste de investigație, Irina Khalip, care sunt închiși de la alegerile din 19 decembrie.

Rafał Trzaskowski (PPE), *în scris.* – (PL) Politica UE privind Belarusul, o politică de dialog și deschidere, s-a dovedit a fi ineficientă. Astfel, a venit timpul adoptării unor hotărâri dificile, dar ferme, care, pe de o parte, va presupune sancțiuni împotriva regimului, însă, pe de altă parte, va însemna deschidere către societatea civilă din Belarus, deoarece fără sprijinul acesteia, modificările necesare nu vor avea loc în Belarus. Rezoluția menționează aceste aspecte.

Raport: Derk Jan Eppink (A7-0374/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Salut acest raport, reacția Comisiei la această criză și, în același timp, aplicarea de către aceasta a unor măsuri politice în domeniul concurenței. Pledez pentru exercitarea de către Parlament a rolului său de colegiator cu privire la politica în domeniul concurenței și, din moment ce acest lucru nu este posibil, fac un apel la Comisie să informeze Parlamentul în detaliu asupra modului în care sunt urmate recomandările sale și să justifice orice abatere de la acestea. Este regretabil că încă nu a fost posibilă îmbunătățirea cadrului concurențial pe piața unică, pentru a-l face mai favorabil întreprinderilor mici și mijlocii.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestei rezoluții asupra raportului privind politica în domeniul concurenței pe anul 2009. Împărtășesc opinia raportorului conform căreia Parlamentul ar trebui să aibă un rol mai activ în conturarea politicii din domeniul concurenței prin introducerea unui rol colegiativ. Pentru a atinge acest obiectiv, Parlamentul trebuie să fie informat în mod regulat în legătură cu toate inițiativele din acest domeniu. Nu mă îndoiesc că rolul activ al Parlamentului în conturarea politicii UE în domeniul concurenței va constitui o contribuție importantă la aplicarea cu succes a politicii privind concurența și la funcționarea fără restricții a pieței interne, care sunt premise esențiale ale unei creșteri economice durabile în Uniunea Europeană.

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris.* – Unul dintre principiile din Tratatul privind Uniunea Europeană este cel conform căruia Statele Membre trebuie să adopte o politică economică „în concordanță cu principiile economiei de piață deschisă, bazată pe concurență loială”. Politica în domeniul concurenței are ca obiectiv crearea unei concurențe reale pe piața comună, prin măsuri referitoare la structurile pieței și la comportamentul actorilor acesteia. Libera concurență favorizează inovația, reduce costurile de producție, crește eficiența economică și, în consecință, ridică nivelul de competitivitate al economiei europene. Raportul acoperă atât politicile antitrust, cât și politicile de control al ajutorului de stat. De asemenea, include norme și proceduri de combatere a comportamentului anticoncurențial al societăților comerciale și de împiedicare a acordării de către guverne a ajutoarelor de stat care distorsionează concurența pe piața internă.

Am votat în favoarea acestui raport, deoarece consider că politica în domeniul concurenței este un instrument esențial care îi permite Uniunii Europene să aibă o piață internă dinamică, eficientă și inovatoare, să fie competitivă la nivel mondial și, de asemenea, să depășească criza financiară. Atunci când politica concurenței este efectiv aplicată, consumatorii au cele mai mari beneficii.

Sophie Auconie (PPE), *în scris.* – (FR) În fiecare an, Direcția Generală Concurență din cadrul Comisiei Europene publică raportul său asupra politicii UE în domeniul concurenței. Comisia Europeană este echipată cu competențe foarte largi în acest domeniu, astfel încât poate asigura funcționarea corespunzătoare a pieței interne. Anul 2009 a fost marcat de condiții de criză dificile, pe care Comisia Europeană a trebuit să le ia în considerare în monitorizarea practicilor întreprinderilor. Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului, deoarece face un apel la Comisia Europeană să se asigure că deputații din PE se implică mai mult în procesul de luare a deciziilor referitoare la această politică, că se acordă o mai mare atenție serviciilor de interes general și că serviciile sale acordă o mai mare atenție activității întreprinderilor din sectorul financiar.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *în scris.* – (FR) Dacă ar fi existat un vot electronic asupra raportului privind politica în domeniul concurenței pe anul 2009, m-aș fi abținut. Au existat, într-adevăr, unele lucruri bune în acest raport (evaluarea politicii în domeniul concurenței, drepturile consumatorilor, inovarea și rolul mai mare al IMM-urilor), dar este deplorabilă perspectiva din care a fost scris acesta: o anumită suspiciune în legătură cu ajutoarele de stat – despre care se presupune că intră în conflict *a priori* cu politica de concurență - și modul în care se pledează pentru liberalizarea prematură a câtorva sectoare ale economiei, în mod special cel feroviar, care mi se pare nepotrivită.

Noi trebuie să schimbăm această perspectivă și să reaşezăm cetățenii în centrul problemei. Putem observa, în special în cazul serviciilor publice, că regulile privind ajutoarele de stat sunt inadecvate sarcinilor îndeplinite de un serviciu public și, prin urmare, trebuie să fie rescrise, luându-se în considerare, mai presus de orice, necesitățile cetățenilor și coeziunea socială.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestui raport referitor la raportul privind politica în domeniul concurenței pe anul 2009. Comisia Europeană a reacționat rapid la criza economică și financiară, iar măsurile politice în domeniul concurenței au fost adaptate în mod eficient. Doresc să atrag atenția asupra faptului că Parlamentul ar trebui să participe mai activ în elaborarea politicii în domeniul concurenței prin introducerea unui rol legislativ. În plus, Parlamentul trebuie informat în mod regulat în privința tuturor inițiativelor din acest domeniu. O politică comunitară în domeniul concurenței bazată pe principiile pieței deschise și pe condiții echitabile de concurență în toate sectoarele constituie o piatră de temelie a unei piețe interne de succes și o condiție prealabilă pentru crearea unor locuri de muncă durabile, bazate pe cunoaștere. Aș dori să subliniez necesitatea de a proiecta reguli de concurență clare, utile și favorabile întreprinderilor mici și mijlocii (IMM), deoarece aplicarea cu succes a politicii în domeniul concurenței și funcționarea fără restricții a pieței interne sunt condiții prealabile esențiale pentru creșterea economică durabilă în Uniunea Europeană. Aș îndemna Comisia să se concentreze mai mult asupra asigurării unei concurențe loiale pe piața internă și a unor condiții echitabile de concurență cu privire la condițiile de ieșire.

David Casa (PPE), *în scris.* – Este de o importanță esențială să remarcăm faptul că, datorită circumstanțelor excepționale la care am fost martori și care au fost cauzate de criza financiară, a fost necesară exersarea unui anumit grad de flexibilitate în contextul politicii UE în domeniul concurenței. Cu toate acestea, este decisiv să înțelegem că principiile pe care se bazează această politică sunt cele ale pieței deschise și asigurării condițiilor echitabile de concurență. Acestea sunt condiții esențiale pentru o piață internă de succes. Opinia mea este că acest raport a abordat în mod adecvat chestiunile îngrijorătoare care au apărut ca

rezultat al crizei. Raportul a mai înregistrat succes și în stabilirea celui mai bun mod de a progresa. De aceea am decis să votez în favoarea raportului.

Corina Crețu (S&D), *în scris*. – Raportul privind politica în domeniul concurenței este un document important, care subliniază că, pe timp de criză, este esențial să se asigure stabilitatea financiară, să se restabilească fluxurile de credit, dar mai ales să ne asigurăm că există toate condițiile și mecanismele de verificare și de control pentru ca piețele să funcționeze bine.

Pe de altă parte, în asemenea condiții, normele de concurență trebuie aplicate cu flexibilitate, atunci când acest lucru se impune, fără a face concesii principiilor care stau la baza politicilor în domeniu. Să nu uităm că pe fondul crizei s-au auzit nu puține apeluri pentru introducerea unor politici protecționiste, care nu ar face decât să adâncească și să prelungească criza.

Politica în domeniul concurenței este un instrument esențial, care îi permite UE să aibă o piață internă dinamică, eficientă și inovatoare, competitivă la nivel mondial; de aceea sunt bine-venite observațiile și recomandările din raport privind politicile sectoriale în domeniu, precum și cele privitoare la scopul și destinația ajutoarelor de stat.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Politica UE în domeniul concurenței nu este doar una dintre politicile fundamentale care se află cu adevărat la temelia cadrului juridic european, ci, de asemenea, constituie baza unei piețe interne de succes și a unei economii durabile și competitive. De aceea, consider că este important Parlamentul să fie informat de Comisie cu privire la elaborarea și aplicarea acesteia. Astfel cum știm cu toții, anul 2009 a fost din motive diverse unul neobișnuit. A fost anul care a urmat colapsului înregistrat de Lehman Brothers (septembrie 2008), ceea ce a însemnat că au fost introduse diverse măsuri excepționale în privința concurenței, în special privind ajutoarele de stat, cele patru comunicări referitoare la sectorul financiar și cadrul temporar destinat celorlalte sectoare rămase. Prin urmare, consider că este esențial să desfășurăm o analiză aprofundată a impactului pe care aceste măsuri l-au avut asupra economiei și finanțelor diverselor state și să examinăm eficiența lor astfel încât să se poată trage concluziile necesare.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Această rezoluție are în vedere politica în domeniul concurenței pe 2009 și conține o perspectivă globală a întregului sprijin de stat acordat sectorului transporturilor în cadrul UE, ceea ce este fundamental pentru existența unei piețe fără granițe și pentru libera circulație a persoanelor, bunurilor și serviciilor.

Criza economică din ultimii ani se reflectă în falimentul multor întreprinderi și este imperativ să fie adoptate măsuri de reglementare care să prevină distorsionarea acestei activități, mai exact prin reglementarea sprijinului acordat acestui sector. Mai mult decât atât, țările periferice ale UE au fost confruntate cu creșteri ale costurilor în acest domeniu, atunci când au fost necesare fonduri pentru atenuarea situației.

În consecință, salut adoptarea acestei rezoluții și salut crearea unui set de măsuri de monitorizare a pieței, preocupările referitoare la emisiile de CO₂ și stimularea cercetării asupra modalităților de îmbunătățire a competitivității în Europa, mai exact prin recomandarea adresată atât Comisiei cât și statelor membre conform căreia acestea ar trebui să prevadă un nivel de 3 % al investițiilor în acest domeniu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Este inacceptabil că într-un moment în care criza economică și financiară se adâncește, Parlamentul European trebuie să aprobe un raport asupra politicii din domeniul concurenței pe anul 2009 care apără concurența și

insistă în direcția unor noi măsuri de liberalizare, în special în sectorul feroviar, când declară că este necesar să realizeze piața unică în domeniul feroviar prin deschiderea piețelor naționale ale transportului de pasageri. Același lucru se întâmplă în legătură cu sectorul farmaceutic, când cere Comisiei să urgenteze construirea pieței interne a medicamentelor, ca și pe cea a telecomunicațiilor etc.

Ceea ce avem atunci este un raport care intenționează să lărgescă liberalizarea în sectoarele de bază pentru a îmbunătăți condițiile de trai ale oamenilor, dar fără a lua în considerare efectele asupra șomajului, prețurilor și vieților oamenilor. Acesta este interesat doar de profiturile grupurilor economice și financiare, chiar dacă se referă ocazional și la întreprinderile mici și mijlocii, pe care politica neoliberală a Uniunii Europene le pune în pericol. Acesta scapă din vedere întotdeauna faptul că așa numita concurență liberă permite marilor companii să le strivească pe cele mici, atunci când cei care suferă consecințele sunt lucrătorii, consumatorii și micii întreprinzători.

În consecință, am votat împotriva raportului.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris. – (LT)* Am votat în favoarea acestei rezoluții, deoarece protecționismul și neaplicarea regulilor de concurență doar ar adânci și prelungi criza. Politica în domeniul concurenței este un instrument important pentru a permite UE să aibă o piață internă dinamică, eficientă și inovativă și să fie competitivă la nivel global și, de asemenea, să depășească criza financiară. Concurența este încă imperfectă în sectorul energiei, în cel al producției agricole și în alte sectoare, iar Parlamentul ar trebui, prin urmare, să participe mai activ la elaborarea politicii din domeniul concurenței, prin introducerea unui rol colegislativ. Rolul activ al Parlamentului în elaborarea politicii UE în domeniul concurenței va fi o contribuție semnificativă la aplicarea cu succes a politicii în domeniul concurenței și la funcționarea pieței interne, care sunt condiții prealabile și premize esențiale ale creșterii economice durabile în Uniunea Europeană.

Iliana Ivanova (PPE), *în scris. – (BG)* În ceea ce privește chestiunea raportului privind politica în domeniul concurenței pe anul 2009, aș dori să reiterez importanța acțiunilor ulterioare pentru evaluarea eficienței ajutoarelor de stat acordate. Este vital pentru piața unică europeană ca serviciul competent din cadrul Comisiei să efectueze o analiză detaliată atât a consecințelor revizuirii mecanismului de asistență de stat adoptat ca răspuns la criză, cât și o analiză cu privire la concurența sănătoasă și garantarea condițiilor echitabile de concurență în UE, reforma financiară și crearea de locuri de muncă.

Nu trebuie să uităm că procesul de revizuire a mecanismelor de acordare a asistenței de stat a fost inițiat cu un singur scop: să ajute economiile statelor membre să se redreseze în urma crizei. Prin monitorizarea rezultatelor acordării asistenței de stat, Comisia trebuie să se încredințeze că măsurile luate nu exced scopul inițial, deoarece esența politicii UE în domeniul concurenței constă în participarea în condiții echitabile pe piața unică.

Bogusław Liberadzki (S&D), *în scris. – (PL)* Am votat un document de o importanță crucială pentru politica UE în domeniul concurenței. Concurența este esențială pentru funcționarea sănătoasă a economiei. Concurența trebuie examinată la nivel mondial, precum și în interiorul granițelor Uniunii. În cadrul abordării mondiale, trebuie să ne concentrăm, printre alte lucruri, asupra regulilor de pe piață și asupra laturii care privește costurile concurenților competitivi din afara Uniunii Europene. Este vorba în special de producătorii chinezi și coreeni. Salut apelul în vederea definitivării pieței unice în domeniul feroviar de la un capăt la celălalt al Europei. Principiile sănătoase ale concurenței pot contribui la revitalizarea rețelelor feroviare și la creșterea ponderii lor pe piața

transporturilor. Acestea ne-ar putea aduce mai aproape de ideea unui sistem feroviar european, similar sistemului rutier sau aviatic.

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris*. – Anul 2009 a reprezentat, pentru Uniunea Europeană și nu numai, un an dificil, marcat de criza financiară și economică deosebit de gravă. Efectele negative s-au abătut asupra economiei și mediului de afaceri, precum și asupra factorilor de decizie. În timp ce factorii de decizie au încercat să elaboreze politici care să minimizeze impactul crizei asupra economiei reale, Comisia Europeană, împreună cu statele membre și băncile centrale, au muncit din greu pentru stabilizarea sistemului financiar. Raportul din acest an acordă o atenție deosebită acestor aspecte și constată cu satisfacție reacția rapidă a Comisiei și utilizarea de către aceasta cu succes a măsurilor politicii în domeniul concurenței. Am votat în favoarea acestui raport deoarece consider că Uniunea Europeană are nevoie de o politică solidă în domeniul concurenței, întemeiată pe principiul pieței deschise și concurenței echitabile în toate sectoarele, care să genereze o piață internă de succes și să favorizeze crearea de locuri de muncă durabile și bazate pe cunoaștere.

David Martin (S&D), *în scris*. – Am votat pentru acest raport și doresc în mod special să atrag atenția asupra alineatului (105), care solicită Comisiei să facă eforturi pentru a finaliza piața unică în domeniul feroviar. Aceasta este o solicitare pe care o sprijin cu hotărâre.

Clemente Mastella (PPE), *în scris*. – (IT) Am votat în favoarea acestui raport, deoarece, pe baza unei evaluări pozitive a acțiunii întreprinse de Comisia Europeană din nou în acest an, sprijin în mod hotărât un rol mai activ al Parlamentului în conturarea politicii în domeniul concurenței. În consecință, solicităm un rol colegiativ și ca Parlamentul să fie în mod regulat informat cu privire la toate inițiativele în acest domeniu. Dorim să accentuăm faptul că o politică a UE bazată pe principiile pieței deschise și condițiile echitabile de concurență în toate sectoarele constituie o piatră de temelie pentru o piață internă de succes și o condiție prealabilă pentru crearea de locuri de muncă durabile. Prin urmare, reiterăm apelul nostru la o mai mare consecvență între toate politicile UE și prioritățile stabilite în Strategia UE 2020 pentru creștere și locuri de muncă. Este necesar să se redacteze norme de concurență mai clare, care să încurajeze creșterea întreprinderilor mici și mijlocii, care constituie motorul creșterii în toate economiile noastre. În același timp, facem un apel la statele membre să coopereze în mod activ cu Comisia la elaborarea și evaluarea normelor temporare stabilite ca răspuns la criza financiară și economică, furnizând rapoarte precise și detaliate cu privire la aplicarea și eficiența normelor respective.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) Acest raport este o odă închinată concurenței libere și nedenaturate pe care o promovează drept remediu infailibil împotriva crizei financiare. În realitate, lucrurile stau exact invers. Concurența este boala, nu tratamentul. Acest raport este un crez absurd. Voi vota împotriva acestuia.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Analiza raportului privind politica în domeniul concurenței pe anul 2009 arată că criza economică care a început în anul 2008 se poate să fi avut un efect exact asupra acestei politici, nu în ultimul rând deoarece statele membre au acordat ajutor economiilor respective în moduri diferite. Este timpul să analizăm consecințele asupra pieței interne ale acestui ajutor și să determinăm dacă a denaturat concurența. Nu putem uita că politica UE în domeniul concurenței se bazează pe principiile pieței deschise și pe un plan de activitate care este echitabil în toate sectoarele; aceasta

constituie o piatră de temelie pentru o piață internă de succes și o condiție prealabilă pentru crearea de locuri de muncă durabile, bazate pe cunoaștere.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Criza economică și financiară care a lovit piețele financiare, a produs, de asemenea, un impact și asupra politicii noastre în domeniul concurenței. Acest impact se manifestă atât prin deficite financiare ascendente și creșterea datoriei publice în multe state membre, încetinind redresarea economică, cât și prin măsurile de sprijin de stat luate ca răspuns la criza financiară.

Garanțiile guvernamentale au generat efecte și denaturări foarte variate, precum o reducere a răspândirii împrumuturilor private, cât și un impact asupra strategiei urmate de fondurile de pensii. Politica europeană în domeniul concurenței trebuie să facă piața internă să fie competitivă la nivel global. Faptul că o abordare coordonată în acest domeniu are sens este în afara oricărei îndoieli. Cu toate acestea, abordarea coordonată nu trebuie să degenereze într-un atac la adresa suveranității. Din acest motiv, am votat împotriva raportului.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris.* – (IT) Am votat în favoarea raportului dlui Eppink privind politica în domeniul concurenței pe anul 2009, deoarece politica de concurență este un instrument esențial pentru abordarea efectelor crizei economice. În termeni de concurență pentru 2009, ca urmare a redresării sectorului financiar, Comisia și-a dus la îndeplinire – și încă o mai face – sarcina esențială de a supraveghea restituirea de către bănci a ajutoarelor de stat acordate pentru revitalizarea economiei. Întreprinderile mici și mijlocii (IMM) sunt cele care au nevoie să fie sprijinite în primul rând. Deoarece IMM-urile au un rol crucial de jucat pentru întreaga economie europeană, datorită potențialului lor ridicat de inovare, acestea au nevoie de norme de concurență clare, echitabile și nediscriminatorii pentru a facilita tranzacțiile transfrontaliere și a beneficia de piața UE prin folosirea eficientă a SEPA (zona unică de plăți în euro).

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Am sprijinit în ansamblu raportul propus, deși am pierdut câteva voturi importante în privința impozitării ecologice. Cu toate acestea, în termeni generali, textul a fost până la urmă suficient de bun pentru a fi sprijinit de noi (este adevărat, fără entuziasm).

Licia Ronzulli (PPE), *în scris.* – (IT) Devine din ce în ce mai evident, inclusiv în lumina raportului Comisiei pe anul 2009 asupra politicii în domeniul concurenței în Europa, că politica în materie de concurență este un instrument esențial, care va ajuta Uniunea Europeană să aibă o piață internă dinamică, eficientă și inovativă și să fie competitivă la nivel global și, de asemenea, să depășească criza financiară.

În acest context, Parlamentul European trebuie să aibă un rol mai activ, începând cu creșterea implicării sale în orice inițiativă a Comisiei în acest domeniu, deoarece Comisia este singura autoritate cu competență extinsă la nivelul întregii UE în domeniul concurenței. Raportul arată că întreprinderile mici și mijlocii sunt în mod special importante pentru întreaga economie europeană, subliniază potențialul major de inovare al întreprinderilor mici și mijlocii și reiterează solicitările anterioare adresate Comisiei de a adopta noi inițiative care să se axeze pe asigurarea unor condiții de concurență echitabile și nediscriminatorii pentru astfel de întreprinderi.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris.* – (PL) Noi dorim ca piața internă să fie eficientă, dinamică și inovativă. Politica în materie de concurență este instrumentul potrivit pentru a atinge aceste obiective. O prioritate a perioadei următoare constă în asigurarea unei creșteri economice de durată prin creșterea nivelurilor de ocupare a forței de muncă, care

va rezulta într-o consolidare a competitivității noastre. Aceasta va contribui la îmbunătățirea poziției Uniunii pe plan mondial și ne va permite să depășim criza, dar, cel mai important, va crește calitatea vieții cetățenilor noștri. Dacă concurența funcționează corespunzător pe piața bunurilor și serviciilor, putem să garantăm o calitate mai bună, prețuri mai mici și o posibilitate mai mare de a alege pentru consumator. Trebuie să ne aducem aminte în special de întreprinderile mici și mijlocii, care nu numai că creează locuri de muncă pentru majoritatea cetățenilor noștri, ci posedă și un potențial uriaș de inovare. De aceea este foarte important să creștem condiții echitabile și nediscriminatorii pentru funcționarea acestora și să elaborăm norme de concurență foarte clare și transparente. Folosirea eficientă de către Comisia a instrumentelor politicii din domeniul concurenței a permis stabilizarea economiei și moderarea efectelor crizei economice asupra întreprinderilor și consumatorilor. Anul 2009 a fost un an în care ajutorul a fost esențial pentru menținerea integrității și competitivității pieței unice. Politica din domeniul ajutoarelor de stat este un element crucial al politicii din domeniul concurenței, deoarece permite garantarea oportunităților egale pentru toți oamenii de afaceri care activează pe piața unică. Cu toate acestea, un astfel de ajutor trebuie monitorizat, astfel încât să nu dăuneze funcționării pieței.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris.* – (PT) Analiza raportului privind politica în domeniul concurenței pregătit de Comisia Europeană pentru anul 2009 ne permite să tragem concluzii referitoare la avantajele acestei politici europene. Politica europeană de liberă concurență este una dintre politicile cheie ale integrării europene. Conceptul aflat la baza acesteia își propune să realizeze o piață internă în care jucătorii economici pot să-și inițieze și exercite activitățile în mod liber. Astfel cum se declară în acest document, cred că este necesar să avem norme clare de concurență, astfel încât crearea întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) să fie o posibilitate reală. În prezent, Uniunea Europeană parcurge una dintre cele mai serioase perioade de criză economică și financiară din întreaga sa istorie, iar activitatea întreprinderilor mici și mijlocii este vitală pentru relansarea economiei. Sunt mulțumit să văd crearea unor mai mari sinergii între politica din domeniul concurenței și politica din domeniul protecției consumatorilor. Cu toate acestea, regret că există încă competiție neloială pe piața energiei și sprijin invitația adresată Comisiei Europene în documentul supus astăzi votului de a monitoriza îndeaproape aplicarea de către statele membre a celui de-al treilea pachet pentru liberalizarea pieței energiei.

Derek Vaughan (S&D), *în scris.* – Sprijin integral apelurile formulate în această rezoluție la norme mai puternice în domeniul politicii de concurență. Compensarea persoanelor și a întreprinderilor acolo unde au avut loc încălcări ale normelor antitrust ale UE va contribui în mare măsură la descurajarea întreprinderilor și persoanelor de a mai încălca aceste norme. Această propunere este echilibrată și solicită elaborarea unei serii extinse de instrumente pentru a descuraja persoanele să încalce aceste norme, incluzând responsabilitatea individuală, transparența și responsabilitatea întreprinderilor, dreptul la apărare și la un proces echitabil. Mă bucur că propunerea nu a mers la fel de departe ca cea din S.U.A., unde nivelul amenziilor a condus la acordarea de despăgubiri excesive, generând pierderea unor locuri de muncă.

Raport: Michael Gahler (A7-0377/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Votez pentru acest raport, luând în considerare faptul că trei state membre ale UE sunt membre ale Consiliului Arctic, în timp ce Islanda și-a depus candidatura pentru aderarea la UE. UE joacă un rol important în această regiune și are deja competențe comune în câteva domenii, ca și competențe exclusive în altele, cum este cazul pescuitului. În plus, UE joacă un rol de lider în cadrul anumitor politici, precum

cercetarea în materie de mediu și schimbări climatice. Mai mult decât atât, este necesar să luăm în considerare faptul că anumiți parteneri din regiunea arctică sunt deja furnizori majori de energie, materii prime și pește ai Europei. Diversitatea resurselor acestora și potențialul pentru surse alternative de energie pot fi dezvoltate doar printr-o abordare ecosistemică și cu planuri de administrare integrată. De asemenea, dezvoltarea noilor rute comerciale ar putea să aducă beneficii economiei europene, având în vedere poziția privilegiată a Europei în ceea ce privește prestarea de servicii, cum este acoperirea sistemului de poziționare globală folosind sistemul Galileo.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), *în scris. – (LT)* Am votat în favoarea acestei rezoluții referitoare la o politică durabilă a UE pentru nordul îndepărtat. Sunt de acord că există necesitatea unei politici comunitare unificate și coordonate privind regiunea arctică, în care atât prioritățile UE, cât și strategia și potențialele provocări sunt stabilite în mod clar, luând în considerare resursele arctice regenerabile și neregenerabile, impactul schimbărilor climatice asupra regiunii și, la o scară mai largă, aprecierea în mod diferit a Arcticii din punct de vedere geopolitic. Arctica este o regiune sensibilă, în care efectele schimbărilor climatice sunt deosebit de vizibile, având repercusiuni grave asupra altor regiuni ale lumii. De aceea, cea mai bună protecție a Arcticii o constituie încheierea la nivel global a unui acord ambițios pe termen lung cu privire la climă, dar, în plus, încălzirea rapidă a Arcticii face să fie necesar să lucrăm asupra unor măsuri suplimentare posibile pe termen scurt pentru a limita încălzirea sa. Acest lucru este în mod special important având în vedere interesul crescând față de exploatarea resurselor. De asemenea, nu ar trebui să uităm faptul că economia populației indigene se bazează într-o măsură importantă pe folosirea durabilă a resurselor naturale și că, în consecință, atenuarea schimbărilor climatice și a efectelor acestora, precum și dreptul populațiilor indigene la un mediu natural nepoluat constituie aspecte care țin, de asemenea, de problematica drepturilor omului.

Sophie Auconie (PPE), *în scris. – (FR)* Se estimează că aproape o cincime din totalul resurselor nedescoperite de hidrocarburi sunt localizate în regiunea arctică. De asemenea, această regiune este o rută foarte importantă pentru transportul maritim mondial. Prin urmare, disponibilitatea și siguranța acestor rute de transport sunt de importanță majoră. Chiar dacă Uniunea nu are o zonă de coastă la această mare, este de la sine înțeles că europenii sunt, desigur, afectați în mare măsură de ceea ce se întâmplă în Arctica. De aceea am votat în favoarea acestei rezoluții, care susține o strategie pentru nordul îndepărtat. Uniunea trebuie să își joace rolul său de putere mondială, afirmând cu hotărâre atât interesele sale în regiune, cât și necesitatea unei bune guvernante globale a resurselor naturale și a provocărilor referitoare la mediu care vor apărea cu siguranță. Cu această ocazie, a fost făcută o referire explicită la rolul pe care l-ar putea juca aderarea Islandei în acest domeniu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris. – (LT)* Am votat în favoarea raportului referitor la o politică durabilă a UE pentru nordul îndepărtat, deoarece schimbările climatice constituie motorul schimbării în Arctica, ca și oriunde altundeva. Este un lucru stabilit faptul că Arctica este o regiune care este afectată mai devreme și într-o măsură mai mare de schimbările climatice și poluarea provenind din zone ale lumii care sunt industrializate sau se află în curs de dezvoltare. Această situație trebuie abordată la un nivel global, deoarece va afecta întreaga planetă, deși cauzele sale se află în afara Arcticii. UE se află deja în fruntea cercetării și politicilor referitoare la mediu și la schimbările climatice în context internațional și va continua să își păstreze această poziție. Spunând acest lucru și reamintind contribuția deja adusă astăzi de către UE și statele sale membre la cercetare, finanțare, impactul legislației UE privind mediul, clima, pescuitul etc., ca și posibilitățile de cooperare în viitor asupra

unor aspecte precum dezvoltarea cartografierii și siguranței maritime, dezvoltarea economică și altele asemenea, se poate ajunge la concluzia că UE poate contribui semnificativ la dezvoltarea durabilă a Arcticii. Această regiune va fi de o importanță majoră pentru o lume care se adaptează schimbărilor climatice, confruntându-se cu o populație în creștere și o diminuare a resurselor.

Corina Crețu (S&D), *în scris*. – Efectele schimbărilor climatice afectează regiunea arctică mai mult ca orice altă zonă. E necesar să fie combătute urmările unor schimbări în ceea ce privește mediul și clima, până la geopolitica căilor de navigație și siguranța aprovizionării cu resurse.

Dat fiind faptul că expansiunea unor noi economii conduce la creșterea nevoii de resurse, energie și minereuri, este firesc interesul manifestat de UE de a asigura siguranța aprovizionării cu resursele și energia necesare populației și activităților industriale din Europa.

În ceea ce privește configurația geopolitică, aceasta va cunoaște schimbări semnificative dacă negocierile de aderare a Islandei la UE vor fi încununete de succes. Aderarea Islandei ar consolida, de asemenea, prezența UE în regiune.

UE poate aduce o contribuție semnificativă la dezvoltarea durabilă a Arcticii, o regiune care va prezenta o importanță majoră pentru o lume în curs de adaptare la schimbările climatice, confruntată cu creșterea populației și penuria de resurse.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Trei state membre – Danemarca, Suedia și Finlanda – participă în cadrul Consiliului Arctic, la care UE este observator. Ținând cont de faptul că 40 % din comerțul maritim mondial este desfășurat de statele membre ale UE, este esențială garantarea securității noilor rute mondiale care traversează Arctica, în special pentru statele membre ale UE. La fel ca și autorul acestui raport, cred că este binevenită cooperarea vizând protejarea mediului fragil al Arcticii, a intereselor locuitorilor acesteia și a dezvoltării regiunii.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) În contextul actual al punerii în prim plan a combaterii schimbărilor climatice, apărarea și promovarea regiunii arctice este de o importanță decisivă, nu numai din perspectiva mediului, dar și din cea a dezvoltării economice, a stabilității globale și securității. Potențialul său în termeni de furnizare de energie regenerabilă și pește este deosebit de important, însemnând că exploatarea durabilă a resurselor naturale ale acestei regiuni este decisivă.

Cu toate acestea, în cadrul acestui proces, nu trebuie să eșuăm în a acorda suficientă importanță intereselor populației indigene din această regiune. În această privință, Uniunea Europeană poate și trebuie să își asume un rol major în protejarea culturii, limbii, obiceiurilor și condițiilor de viață ale acestor comunități indigene. Fără acest lucru, orice strategie de intervenție pentru a proteja o regiune extrem de importantă pentru viitorul populației lumii și al planetei va fi în pericol. Aș sublinia importanța garantării celor mai bune condiții pentru cercetarea științifică.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris*. – (LT) Am votat în favoarea acestei rezoluții referitoare la o politică durabilă a UE pentru nordul îndepărtat. Regiunea arctică atrage din ce în ce mai multă atenție, datorită efectelor schimbărilor climatice, care constituie principalul factor declanșator al evoluțiilor. Nu numai că Europa poartă o anumită responsabilitate, fiind una dintre cele mai importante surse de poluare și de emisie de gaze cu efect de seră, dar are și un interes special în Arctica, deoarece va trebui să se confrunte cu consecințele

schimbărilor care au loc acolo, de la chestiuni legate de mediu și schimbările climatice și până la aspectele geopolitice ale rutelor navale și securitatea aprovizionării cu resurse. Este esențial să se formuleze politica UE în privința regiunii arctice cu propuneri foarte concrete și cuprinzătoare: de la includerea locuitorilor din regiune în cadrul dialogului și stabilitatea și securitatea din regiune la dimensiunile ecologice și cele privind schimbările climatice ale proiectelor viitoare. Comunitățile indigene au dreptul la un mediu natural nepoluat.

Jarosław Kalinowski (PPE), *în scris.* – (PL) Regiunea Oceanului Arctic capătă o importanță mai mare ca niciodată, nu doar pentru continentul european, ci și pentru întreaga lume. Schimbările climatice care se produc în nordul îndepărtat vor avea o importanță colosală pentru întreaga umanitate. Este absolut esențial să ne concentrăm eforturile asupra cercetării științifice și să elaborăm un plan pentru abordarea acestor schimbări. Arctica este, de asemenea, o zonă cu resurse, cum sunt hidrocarburile, și cu un potențial de obținere a energiei regenerabile, cum sunt energia eoliană sau hidroenergia.

O altă resursă economică importantă o constituie peștele, care este de o importanță fundamentală în contextul securității alimentare. Nu putem uita nici de rutele maritime de transport, care facilitează comerțul internațional și permit multor întreprinderi să funcționeze mai bine. În toate aceste domenii, Uniunea Europeană poate și ar trebui să își aducă o contribuție, ajutând la dezvoltarea regiunii și instituind noi standarde, străduindu-se să protejeze mediul planetei noastre.

Elisabeth Köstinger (PPE), *în scris.* – (DE) Nordul îndepărtat este bogat în resurse și energie și va deschide noi rute maritime care ar putea fi folosite de Uniunea Europeană. Resursele minerale care se află acolo sunt valoroase și trebuie, de asemenea, tratate ca atare. Atunci când se extrag materii prime, este important ca sistemul ecologic să nu fie prea grav afectat. De asemenea, populația indigenă are nevoie de o atenție și protecție speciale. Arctica este inclusă în patrimoniul mondial și trebuie privită ca atare. De aceea, atenția noastră trebuie să se îndrepte către conservarea acestui patrimoniu și nu către extragerea resurselor. Sprijin raportul colegului meu deputat, dl Gahler, privind o politică durabilă a UE pentru nordul îndepărtat.

Giovanni La Via (PPE), *în scris.* – (IT) Astfel cum declară raportul Gahler, „provocările cu care se confruntă Arctica sunt de natură mondială și ar trebui, în consecință, să includă toți actorii relevanți”. Chestiunea regiunii arctice solicită acum, mai mult ca niciodată, atenția noastră constantă, din cauza problemelor îngrijorătoare cauzate de efectele schimbărilor climatice. Din punct de vedere geopolitic, Arctica este o regiune foarte importantă, despre care se estimează că ar conține o cincime din totalul resurselor mondiale nedescoperite de hidrocarburi. Faptul că trei state membre ale UE – Danemarca, Finlanda și Suedia – sunt țări arctice explică interesul Uniunii de a se asigura că factorii de mediu sunt luați în considerare de acum înainte mult mai mult decât în prezent. Uniunea a luptat întotdeauna pentru protecția mediului și a făcut eforturi mari să îl protejeze prin măsuri preventive. Aceasta își confirmă încă o dată poziția cu hotărâre, prin rezultatul votului de astăzi din acest Parlament.

David Martin (S&D), *în scris.* – Salut sugestia referitoare la o politică a UE pentru nordul îndepărtat, dar orice astfel de politică trebuie atât să aibă în vedere necesitatea de a proteja mediul fragil al Arcticii, cât și să sublinieze importanța stabilității generale și a păcii în regiune. Aceasta ar trebui să accentueze faptul că UE trebuie să aibă în vedere politici care să garanteze că măsurile de abordare a preocupărilor referitoare la mediu iau în considerare interesele locuitorilor din regiunea arctică, inclusiv interesele populației indigene, de

protejare și dezvoltare a regiunii. De asemenea, ar trebui să mai accentueze și similaritatea de abordare, analiză și stabilire a priorităților dintre comunicarea Comisiei și documentele politice ale statelor arctice și necesitatea de a se angaja în politici care respectă interesul pentru utilizarea și gestionarea durabilă a resurselor naturale ale regiunii arctice, din mare și de pe uscat, neregenerabile și regenerabile, care în schimb, pun la dispoziție resurse importante pentru Europa și sunt o sursă majoră de venit pentru locuitorii regiunii.

Véronique Mathieu (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea raportului privind politica durabilă a UE pentru nordul îndepărtat care accentuează necesitatea de a dezvolta un dialog cu comunitățile indigene ale Arcticii, pentru a înțelege mai bine cultura și condițiile lor de viață. Această idee, care este repetată de mai multe ori în cadrul textului, este decisivă. Interesele Uniunii Europene trebuie să reflecte interesele comunităților indigene de a proteja și dezvolta regiunea arctică. Noi facem un apel la măsuri specifice pentru conservarea culturii, limbii și obiceiurilor acestor oameni, ceea ce implică un dialog continuu între reprezentanții lor și instituțiile UE. Noi facem un apel la Comisia Europeană să aprobe interesele comunităților indigene atunci când negociază acorduri comerciale. De aceea, deplâng regulamentul european privind interzicerea produselor derivate din focă, care este contrar intereselor – în termeni de gestionare durabilă a resurselor - culturii și obiceiurilor comunităților arctice. Acest regulament, care a fost atacat în mod întemeiat de Canada și Norvegia, subminează interesele Uniunii Europene în regiunea arctică și ar trebui, în opinia mea, să fie retras.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Acest raport pledează pentru exploatarea durabilă a Arcticii, dar scutește companiile de petrol și gaze de orice responsabilitate în această privință. Acesta desconsideră comentariile ecologiștilor referitoare la jefuirea regiunii care este vitală pentru supraviețuirea omenirii. Și mai grav, nu ia nicăieri în considerare reducerea investițiilor în exploatarea resurselor neregenerabile din nordul îndepărtat, în avantajul cercetării energiei regenerabile. Acest raport validează o crimă ecologică. Voi vota împotriva acestuia.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Legătura care există între UE și Arctica este indubitabilă, din moment ce Danemarca, Finlanda și Suedia sunt țări arctice și atât Finlanda, cât și Suedia sunt localizate în interiorul cercului arctic. În lumina atât a contribuției UE și a statelor sale membre la cercetare și finanțare, cât și a impactului acestei contribuții prin intermediul legislației UE privind mediul, clima, pescuitul și chestiunile similare, dar și a posibilităților de cooperare în viitor în domenii cum sunt dezvoltarea siguranței și cartografierii maritime, dezvoltarea economică și chestiunile similare, se poate ajunge la concluzia că UE are o contribuție majoră la dezvoltarea durabilă a Arcticii. Această regiune va fi de o importanță decisivă pentru o lume care trebuie să se adapteze pentru a face față schimbărilor climatice, populației în creștere și diminuării resurselor.

Louis Michel (ALDE), *în scris.* – (FR) Regiunea arctică atrage din ce în ce mai mult atenția datorită efectelor schimbărilor climatice, principalul factor al evoluției acesteia. Uniunea Europeană contribuie în mod semnificativ la schimbările climatice și, de aceea, trebuie să joace un rol de lider în combaterea acestui fenomen. Având în vedere nevoia tot mai mare de resurse naturale, în mod special în UE, Arctica reprezintă o oportunitate importantă și diversă în termeni de aprovizionare cu energie (gaze naturale, energii regenerabile), materii prime și pește. UE trebuie să se implice în politici care iau în considerare gestionarea și exploatarea durabilă a resurselor naturale din regiune, în termeni ecologici, de securitate și organizare. Cererea de aderare a Islandei la Uniunea Europeană pune în lumină necesitatea de a stabili o politică pentru Arctica, coordonată la nivel european. Uniunea Europeană

este responsabilă atât pentru menținerea unui echilibru optim între preocupările referitoare la mediu și cursa pentru exploatarea resurselor naturale, cât și pentru luarea în considerare a intereselor oamenilor care trăiesc în regiunea arctică.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Resursele minerale incalculabile ale Arcticii au transformat zona în subiectul unei dispute încinse. Se estimează că doar sub gheață se află 90 de miliarde de barili de petrol nefolosiți. În mod inevitabil, există un sentiment de neliniște, pentru că, dintre toate companiile, companiei BP, care a cauzat catastrofa petrolieră din Golful Mexic de anul trecut, i se va permite să extragă resursele din acest mediu natural fragil, unde condițiile sunt mult mai dificile decât cele din Golful Mexic. Până la urmă, realitatea este că regiunea arctică oferă locul de odihnă veșnică pentru emisiile de mercur ale lumii. În lumina încălzirii globale și a consecințelor așteptate, aceasta este o problemă care nu poate fi supraestimată. Am votat în favoarea raportului, deoarece prezintă în mod adecvat multitudinea factorilor implicați.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris.* – (IT) Schimbările climatice care au afectat regiunea arctică în ultimii ani pun în evidență responsabilitatea pe care Uniunea Europeană trebuie să o accepte pentru o situație atât de importantă și de urgentă. Aceste efecte au o amploare mai mare în Arctica decât în alte regiuni și nivelul mării crește, iar schimbările climatice nu sunt decât o consecință a gazelor cu efect de seră pe care UE le emite constant. Cred că votul meu favorabil unei politici durabile pentru nordul îndepărtat este de o importanță decisivă, prin faptul că regiunea trebuie să fie salvagardată și protejată din moment ce a trebuit să facă față impacturilor ecologice dezastruoase care nu depind direct de propriul teritoriu, ci de țările europene mai industrializate. În consecință, problema trebuie abordată la nivel global, deoarece, deși cauzele ei se află în afara Arcticii, ele au, în schimb, un efect asupra întregii planete. În plus, regiunea are vaste resurse naturale de surse de energie și minerale și UE are un interes în asigurarea securității aprovizionării necesare oamenilor și industriilor din Europa. Prin urmare, Arctica este un furnizor major de energie, materii prime și pește pentru Europa.

Teresa Riera Madurell (S&D), *în scris.* – (ES) Raportul parlamentar asupra nordului îndepărtat adoptat astăzi constituie un pas important înainte în stabilirea liniilor directoare ale politicii europene privind regiunea arctică. Schimbările climatice și topirea gheții ca urmare a acestora cauzează schimbări ale regiunii și ale preocupărilor statelor arctice, care au acționat de urgență prin definirea strategiilor de abordare a oportunităților care se ivesc. Mai exact, topirea calotei de gheață deschide noi oportunități de creare a noi rute de navigație și de exploatare a resurselor naturale. Am sprijinit acest raport, deoarece scoate în evidență atât responsabilitatea UE în ceea ce privește procesul de schimbare climatică care modifică fizionomia Arcticii, cât și necesitatea de a acționa corespunzător pentru temperarea acestui proces.

În mod similar, raportul recunoaște interesul legitim al UE de a juca un rol pe această nouă scenă și accentuează imperativul de a beneficia de oportunitățile care apar, sprijinind dezvoltarea durabilă a zonei de către locuitorii acesteia, în special de către comunitățile indigene. De asemenea, este important să remarcăm faptul că raportul semnalizează, în primul rând, necesitatea de a se respecta dreptul internațional în privința oricărei acțiuni întreprinse în Arctica, iar în al doilea rând, de a se urmări o abordare care vizează cooperarea în guvernarea regiunii.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Regiunea arctică atrage din ce în ce mai multă atenție, datorită efectelor schimbărilor climatice, care constituie principalul factor

declanșator al evoluțiilor. Efectele acestora se produc la o scară mai largă decât în alte regiuni ale lumii. În același timp, acele schimbări afectează alte regiuni ale lumii, pe de o parte, prin creșterea nivelului mării, iar pe de altă parte, prin consecințele pe care le au asupra climatelor regionale adiacente. Astfel, Europa nu numai că poartă o anumită responsabilitate, fiind una dintre principalele surse de poluare și emisii de gaze cu efect de seră, dar are, de asemenea, un interes special în Arctica, din moment ce va trebui să se confrunte cu consecințele schimbărilor care au loc acolo, de la chestiuni privind mediul și schimbările climatice, până la geopolitica rutelor navale și securitatea aprovizionării cu resurse.

Licia Ronzulli (PPE), *în scris. – (IT)* Am sprijinit acest acord, deoarece schimbările climatice și poluarea care își au sursa în zonele industrializate ale lumii au ajuns, din nefericire, și în Arctica, de ceva timp. Această zonă este frecvent descrisă drept o zonă imaculată, dar, din nefericire, de mulți ani, situația nu mai este aceasta. Spre deosebire de Antarctica, Arctica este locuită, iar în mod tradițional, resursele sale sunt exploatate în detrimentul mediului.

În 1996, într-o încercare de a pune capăt acestui fenomen, a fost creat Consiliul Arctic pentru a proteja mediul în această regiune. Printre membrii acestuia se află și trei state membre ale UE – Suedia, Danemarca și Finlanda. Economii emergente vor avea nevoie din ce în ce mai mult de resurse care se găsesc din belșug în Arctica. Energie, minerale, pește, gaze naturale, petrol, energie eoliană sau energie a valurilor, aceste resurse sunt disponibile în mod abundent în regiune, fapt care o face pe aceasta vulnerabilă la speculații.

Raport: Traian Ungureanu (A7-0378/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris. – (PT)* Votez pentru acest raport privind strategia Uniunii Europene pentru Marea Neagră. Fac acest lucru în primul rând datorită propunerii Comisiei de a dezvolta strategia de stabilire a unor obiective măsurabile și parteneriate sectoriale pentru a facilita proiecte comune, printre alte măsuri importante. Al doilea motiv este faptul că raportorul prezintă necesitatea unei evaluări actualizate a activității Uniunii Europene în regiunea Mării Negre. Și ultimul motiv este faptul că există o fragmentare considerabilă a finanțării pentru această strategie, deoarece este finanțată prin mai multe instrumente. Pentru ca fragmentarea să nu mai existe, se propune ca această strategie să aibă propria linie de finanțare.

Sunt de acord și cu recomandările prezentate în acest raport în scopul dezvoltării unui cadru politic mai puternic, inclusiv o abordare integrată a acestei regiuni pentru Uniunea Europeană, care trebuie să fie consolidată prin aplicarea unui plan specific de acțiune și cu resurse umane și financiare adecvate.

Laima Liucija Andrikiėnė (PPE), *în scris. – (LT)* Am votat în favoarea acestei rezoluții privind o strategie a Uniunii Europene privind Marea Neagră. Sunt de acord cu opinia raportorului că, având în vedere importanța strategică a regiunii Mării Negre pentru Uniunea Europeană și rezultatele oarecum limitate ale Sinergiei Mării Negre, ar trebui lansată o strategie pentru a spori coerența și vizibilitatea acțiunii Uniunii Europene în regiune și Sinergia Uniunii Europene ar trebui să fie o parte integrantă a viziunii mai largi a politicii externe și de securitate a Uniunii Europene. La trei ani de la elaborarea Sinergiei Mării Negre, o analiză a situației actuale indică, înainte de toate, lipsa unei imagini clare, cuprinzătoare și actualizate asupra rezultatelor aplicării Sinergiei Mării Negre. De aceea, strategia Uniunii Europene pentru Marea Neagră ar trebui să pună în aplicare un cadru politic mai puternic și să stimuleze implicarea Uniunii Europene în regiunea Mării Negre. Sprijin opinia conform căreia principalele obiective ale strategiei Mării Negre ar trebui să determine crearea unui

spațiu de pace, stabilitate și prosperitate în regiunea Mării Negre, asigurând în același timp securitatea energetică a Uniunii Europene. Prin urmare, securitatea, buna guvernare, energia, transportul, mediul înconjurător, dezvoltarea socio-economică și umană ar trebui considerate drept acțiuni prioritare. Este foarte important pentru dimensiunea securității Mării Negre să includem acțiuni hotărâte pentru consolidarea normelor democratice, buna guvernare și construirea capacității statului.

Sophie Auconie (PPE), *în scris.* – (FR) În ultimii 50 de ani, Uniunea Europeană a adus pace și stabilitate popoarelor din Europa de Vest. Cu toate acestea, nu trebuie să uităm că țările noastre vecine continuă să se confrunte cu frământări serioase. Uniunea trebuie să fie receptivă la această situație și trebuie să dea un impuls nou strategiei sale pentru regiunea Mării Negre. Această rezoluție oferă un răspuns de acest gen și, prin urmare, am votat în favoarea acesteia. Ea creează o nouă linie bugetară, care va da prioritate finanțării unor proiecte de dezvoltare de dimensiuni mici și cooperării transfrontaliere și consolidează resursele umane. Un sistem de 'alertă timpurie' va acționa ca un instrument de prevenire a conflictelor și sporire a încrederii în regiune, anticipând orice escaladare a violenței. Rezoluția atrage atenția, în ultimul rând, asupra contractului de închiriere prelungit pentru flota rusească de la Marea Neagră din Crimeea și îngrijorările pe care acesta le provoacă.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea raportului privind strategia Uniunii Europene pentru Marea Neagră. Importanța strategică a regiunii Mării Negre pentru Uniunea Europeană a fost recunoscută în anul 2007, în contextul aderării României și Bulgariei la Uniunea Europeană. Deoarece evenimentele din această regiune, situată în mod strategic la intersecția dintre Europa, Orientul Mijlociu și Asia Centrală, au început să aibă impact direct asupra afacerilor interne ale Uniunii Europene, Uniunea Europeană a recunoscut nevoia de a reflecta asupra unei mai mari implicări a acesteia în regiune. Acest lucru a avut drept rezultat lansarea unei noi abordări a politicii Uniunii Europene în ceea ce privește această regiune, denumită Sinergia Mării Negre. Obiectivul Sinergiei Mării Negre constă în dezvoltarea cooperării regionale între Uniunea Europeană și regiune, precum și a celei din interiorul regiunii. Totuși, s-au obținut mult mai puține în domeniul aplicării, în timp ce sectoare precum stabilitatea, democrația și buna guvernare par să fi înregistrat mai puține progrese în contextul deteriorării normelor democratice în mai multe state cu ieșire la Marea Neagră și al războiului Rusia-Georgia din anul 2008. În plus, regiunea se confruntă în continuare cu următoarele provocări: conflicte prelungite, tendințe spre militarizare și proliferarea armelor, supravegherea maritimă, traficul ilicit și criminalitatea transfrontalieră. Pentru a obține o aplicare eficientă, consider că este necesară elaborarea unor mecanisme pentru raportări, monitorizare, evaluare și urmărire regulate. În plus, principalele obiective ale strategiei Mării Negre ar trebui să determine construirea unui spațiu de pace, stabilitate și prosperitate în regiunea Mării Negre, asigurând în același timp securitatea energetică a Uniunii Europene. Prin urmare, securitatea, buna guvernare, energia, transportul, dezvoltarea în materie de mediu, cea socio-economică și umană ar trebui considerate drept acțiuni prioritare.

Jan Březina (PPE), *în scris.* – (CS) Am votat în favoarea raportului Ungureanu, deoarece cred cu tărie că Uniunea Europeană are nevoie în mod urgent de o strategie coezivă și vizibilă pentru regiunea Mării Negre. Strategia ar trebui să fie strâns legată de Politica europeană de vecinătate, a cărei dezvoltare a primit un impuls major de la Președinția cehă a Uniunii Europene în prima jumătate a anului 2009. Prioritatea cheie a strategiei Uniunii Europene pentru Marea Neagră ar trebui să fie asigurarea furnizării de energie către Uniunea Europeană și sprijinul aferent pentru proiectele de energie care sunt în interesul Uniunii

Europene și care se axează pe diversificarea furnizării de gaze către Uniunea Europeană. Înființarea Adunării Parlamentare Euronest este, de asemenea, importantă și necesară urgent în ceea ce privește securitatea energetică a Uniunii Europene.

Printre proiectele care ar trebui să fie susținute de aplicarea strategiei Mării Negre aș include proiectul Nabucco, proiectul gazoductului South Stream, proiectul pentru aducerea gazului natural lichefiat (GNL) în Europa și dezvoltarea terminalelor de GNL în porturile Mării Negre și conducta paneuropeană de petrol Constanta-Trieste. Comisia nu trebuie să întârzie și, până la sfârșitul anului 2011, ar trebui să semneze contracte cu potențiale țări furnizoare pentru conducta Nabucco. Pachetul de măsuri pentru infrastructura energetică, pe care Comisia intenționează să-l înainteze în viitorul apropiat, ar trebui să evidențieze în special proiectele energetice din regiunea Mării Negre menționate anterior. Și nu în ultimul rând, este necesară sublinierea potențialului considerabil de surse de energie regenerabilă din regiunea Mării Negre, care ar putea contribui în mod semnificativ la viitoarea securitate energetică a Uniunii Europene și a întregii lumi.

Mário David (PPE), în scris. – (PT) • Marea Neagră este înconjurată parțial de teritoriul Uniunii Europene și, din punct de vedere geografic, este în mare parte Europeană. În plus, în ciuda Comunicării Comisiei din anul 2007 intitulată *Sinergia Mării Negre – O nouă inițiativă de cooperare regională*, au fost adoptate măsuri la scurt timp după aceea, în vederea aplicării unei strategii eficiente pentru viitorul Mării Negre.

De aceea, salut inițiativa și adoptarea acestui raport, pe care îl susțin cu tărie, în speranța că recomandările adoptate recent de Parlamentul European vor fi acceptate de Comisie, Consiliu și vecinii noștri din est, cu care administrăm în comun Marea Neagră, și anume cele legate de conflictele înghețate, frontierele închise și/sau controlul inefficient de la frontieră, transportul energiei și securitate și apărare. Doar dacă se soluționează aceste aspecte va fi posibil să atingem cele două obiective principale propuse de raport: 1) pacea, democrația, stabilitatea și prosperitatea în regiune; și 2) securitatea energetică pentru Uniunea Europeană.

Diane Dodds (NI), în scris. – Salut această moțiune și raportul paralel care se află în prezent la Comisia pentru pescuit. Ambele rapoarte se referă la 'Sinergia Mării Negre'. În contextul Europei de sud-est, definiția sinergiei se referă la abilitatea unui grup de a obține rezultate mai bune decât cel mai bun membru individual al său. Aparent, anumite persoane de aici sunt de acord că cel mai bun membru individual al Sinergiei Mării Negre este Uniunea Europeană. Aș sugera prudență în ceea ce privește această idee, mai ales cu privire la pescuit. Politica comună în domeniul pescuitului a eșuat. Mesajul meu pentru colegii din Regiunea Mării Negre ar fi următorul: învățați din greșelile PCP, analizați consecințele regimului actual asupra pescuitului la scară mică din partea de nord-est a Atlanticului și întrebați-vă dacă doriți acest lucru pentru Marea Neagră? Strategia Mării Negre trebuie să se bazeze pe unicitatea zonei. După cum am văzut, ideile care sunt potrivite pentru o parte a Europei nu funcționează în altă parte.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Conflictul care a implicat Rusia și Georgia demonstrează potențiala instabilitate care afectează regiunea Mării Negre, justificând pe deplin adoptarea de către Uniunea Europeană a strategiei pentru abordarea provocărilor specifice prezentate de acea zonă a lumii. În ciuda tensiunii care încă mai există, aceasta este și o regiune care poate avea un viitor mai stabil și mai echilibrat, iar Uniunea poate deține un rol important în acest proces de stabilizare. În acest sens, este necesar nu numai să stabilim obiective, ci, mai presus de toate, să le oferim celor responsabili pentru aplicarea strategiei europene

resursele umane, tehnice și financiare necesare pentru a le permite să-și realizeze activitatea cât mai bine. Având în vedere localizarea lor geografică, istoria și cunoașterea specifică a regiunii, România, Bulgaria și Grecia ar putea avea o contribuție valoroasă pentru a ne asigura că strategia care va fi elaborată poate obține obiectivele de promovare a păcii, securității, democrației, bunei guvernante și dezvoltare economică, socială și umană.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Importanța Mării Negre pentru Uniunea Europeană este binecunoscută, așa cum sunt și problemele de instabilitate care afectează această regiune. Într-un context care include state membre ale Uniunii Europene – Bulgaria, Grecia și România – împreună cu Turcia și mai multe state din fostul bloc sovietic, inclusiv Rusia, Marea Neagră este crucială pentru alimentarea cu energie și diversificarea distribuției gazelor. Este un pod strategic care leagă Europa de zona Mării Caspice, Asia Centrală și Orientul Mijlociu, sud-estul Asiei și China. Printre principalele diferențe și rivalități, relațiile strânse istorice și culturale sunt extrem de importante, ca și dialogul intercultural și interconfesional. În acest context, este necesar un mai mare angajament din partea Uniunea Europeană, în afară de o mai mare eficiență în ceea ce privește formularea măsurilor menite să sprijine stabilizarea și revitalizarea acestei regiuni într-un proces care trebuie să implice toate țările în cauză.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Acest raport nu conține nimic nou. Strategiile și obiectivele sunt aceleași ca cele care constituie de mult timp așa-numita politică externă a Uniunii Europene: controlul resurselor naturale din regiune, în special petrolul și gazele naturale, de care depinde Uniunea Europeană, asigurarea furnizării fără probleme a acestora, pe lângă încercarea de a garanta accesul la piețele sale și exploatarea lucrătorilor.

Mecanismele avute în vedere pentru atingerea acestor obiective sunt, de asemenea, aceleași: interferența și încercările repetate de a limita suveranitatea națională a acestor țări prin campanii internaționale controlate de principalele agenții de știri și organizațiile neguvernamentale finanțate din fondurile Uniunii Europene; avântul către militarism și cursa înarmării, cum este cazul actualei reînarmări a Georgiei; și alegerea unor persoane din aceste țări care, în schimbul unor avantaje pentru ei sau interesele pe care le deservesc, apără interesele Uniunii Europene și ale Statelor Unite, ca și ale grupurilor lor economice, acceptând expansiunea NATO spre est și permițând instalarea bazelor militare ale Statelor Unite în regiune, utilizate drept platformă pentru furnizarea de trupe NATO în Afganistan.

Este evident că acest drum nu poate fi urmat fără surprize: imperialismul, indiferent că este al Statelor Unite sau al Uniunii Europene, se confruntă cu o rezistență tenace a oamenilor care, atât aici, cât și în țările respective, se organizează pentru a preveni un astfel de pas înapoi în istorie.

Lorenzo Fontana (EFD), *în scris.* – (IT) Deși consider că dl Ungureanu a făcut o treabă bună, nu cred că o nouă linie bugetară pentru Marea Neagră este adecvată. Uniunea are multe priorități și toate investițiile noi trebuie să fie cântărite cu atenție, chiar dacă vorbim de zone de importanță deosebită în domeniul energiei. Prin urmare, votez împotriva raportului menționat anterior.

Elisabetta Gardini (PPE), *în scris.* – (IT) Alineatul (39) din acest raport menționează scopul diversificării rutelor. Menționează în mod specific importanța strategică a proiectului Nabucco.

Deși recunosc importanța acestui proiect, as dori să subliniez necesitatea de a trata alte proiecte din Coridorul Sudic (ITGI, TAP și White Stream) ca fiind la fel de importante. Aș dori, de asemenea, să reafirm rolul fundamental al South Stream în obținerea diversificării.

În plus, ca și conducta Constanta-Trieste care a fost deja menționată, ar trebui, de asemenea, să vorbim despre rolul fundamental al Samsun-Ceyhan, pe care dl Oettinger l-a recunoscut ca fiind fundamental pentru reducerea traficului în Strâmtoarea Bosfor și, în consecință, a riscului accidentelor de mediu în Marea Neagră (Conferința de la Odessa, 27 iulie 2010).

Doar luând în considerare toate rutele posibile, nu doar câteva dintre acestea, va fi posibil în cele din urmă să atingem obiectivul de a diversifica sursele de energie și a face Europa independentă din punct de vedere energetic.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestei rezoluții privind o strategie a Uniunii Europene pentru Marea Neagră. Importanța strategică a regiunii Mării Negre pentru Uniunea Europeană a fost recunoscută în anul 2007, în contextul aderării României și Bulgariei la Uniunea Europeană. Evenimentele din Europa, Orientul Mijlociu și Asia Centrală au început să aibă un impact direct asupra afacerilor interne ale Uniunii Europene, iar Uniunea Europeană a recunoscut necesitatea de a reflecta asupra unei mai mari implicări a acesteia în zonă. Acest lucru a avut drept rezultat lansarea unei noi abordări a politicii Uniunii Europene în ceea ce privește această regiune, denumită Sinergia Mării Negre. Obiectivul Sinergiei Mării Negre constă în dezvoltarea cooperării regionale între Uniunea Europeană și regiune, precum și a celei din interiorul regiunii. Sunt de acord cu opinia că principalele obiective ale unei strategii ale Mării Negre ar trebui să determine construirea unui spațiu de pace, stabilitate și prosperitate în regiunea Mării Negre, ca și asigurarea securității energetice a Uniunii Europene. Prin urmare, securitatea, buna guvernare, energia, transportul, dezvoltarea în materie de mediu, cea socio-economică și umană ar trebui considerate drept acțiuni prioritare. Dimensiunea securității Mării Negre trebuie să includă acțiuni ferme menite să consolideze conducerea democratică, buna guvernare și capacitatea statului. În cele din urmă, dezvoltarea economică, socială și umană în regiunea Mării Negre este o premisă importantă pentru transformarea Mării Negre într-un spațiu stabil și prosper.

Jarosław Kalinowski (PPE), *în scris.* – (PL) Regiunea Mării Negre este o zonă strategică pentru Europa. De aceea, consolidarea cooperării la mai multe nivele este în interesul Uniunii Europene. Pentru ca aceste măsuri să aibă succes, trebuie să fie consecvente și să ia în considerare diferențele de condiții dintre anumite țări. De asemenea, trebuie să ne asigurăm că nu vom da doar, fără a primi ceva în schimb. Țările din bazinul Mării Negre ne pot oferi multe, începând cu sursele de energie și bogățiile naturale. Împărtășesc temerile raportorului cu privire la aspectul lipsei unei strategii clare pentru aceste țări. În această situație, un rol important ar putea fi deținut de Bulgaria și România, care fac deja parte din Uniune. Aceste țări înțeleg cel mai bine politica regiunii. Ultimul aspect este Turcia și ar trebui, cu siguranță, să ne aducem aminte de Turcia, deoarece spre deosebire de Europa, este o țară care se dezvoltă într-un ritm frenetic. Ar trebui să avem grijă de acest parteneriat.

Giovanni La Via (PPE), *în scris.* – (IT) Ca pod strategic care leagă Europa de Asia Centrală și Orientul Mijlociu, regiunea Mării Negre este extrem de importantă pentru Uniunea Europeană. Dacă la aceste considerente pur geografice adăugăm faptul că multe țări din regiune sunt și state membre ale Uniunii, ne vom afla într-o poziție mai bună pentru a înțelege de ce Europa lucrează de mulți ani la consolidarea relațiilor cu țările din această zonă. Raportul Ungureanu face apel atât la Comisie, cât și la Serviciul european pentru

acțiune externă pentru stabilirea unei strategii pentru relațiile de cooperare din ce în ce mai strâns dintre Uniunea Europeană și regiunea Mării Negre. Asemenea relații ar trebui totuși să se supună unor controale stricte pentru a menține coordonarea efectivă a activităților și subdivizarea responsabilităților. De fapt, consider că succesul unui parteneriat atât de important depinde, într-o anumită măsură, de soluționarea pașnică a conflictelor actuale. În final, aș dori să subliniez partea din raport care face apel la Uniune să promoveze strategii pentru a consolida instituțiile țărilor din zona Mării Negre, deoarece consider că respectul față de democrație trebuie să sprijine asemenea relații.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *în scris*. – Am votat acest raport deoarece consider că este extrem de important pentru zona Mării Negre și pentru UE. Discuțiile despre Sinergia Mării Negre au început în 2007. Propunerea pentru Strategia Dunării a fost făcută în 2006. Strategia Dunării va fi finalizată în primul semestru al acestui an. Este foarte bine că discutăm acum despre Marea Neagră, dar cred că trebuie să finalizăm această discuție printr-o propunere concretă. Marea Neagră poate contribui la dezvoltarea Dunării. Zona Dunării contribuie la dezvoltarea Mării Negre. Cele două zone sunt interdependente, de aceea cred că trebuie luată în considerare o abordare comună. Subiectul care ar putea aduce un rezultat imediat este energia. Noile surse de energie din Marea Caspică, precum și noile trasee pot dezvolta zona Mării Negre și, implicit, zona Dunării. Cel mai important proiect în acest sens este Gazoductul Nabucco. De aceea consider că este nevoie de sprijinul Uniunii pentru finalizarea acestui proiect.

David Martin (S&D), *în scris*. – Am votat pentru acest raport, care subliniază că principalul obiectiv urmărit de Uniunea Europeană și statele membre prin strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Negre ar trebui să fie stabilirea unei zone de pace, democrație, prosperitate și stabilitate, fondate pe respectul față de drepturile umane și libertățile fundamentale și asigurarea securității energetice a Uniunii Europene și consideră că buna guvernare, statul de drept, promovarea respectării drepturilor omului, gestionarea migrației, energia, transportul, mediul și dezvoltarea economică și socială ar trebui să constituie acțiuni prioritare.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) • Strategia Uniunii Europene pentru Marea Neagră este dedicată în totalitate dezvoltării conductei Nabucco și creării unei zone de liber schimb, garantându-i securitatea energetică și hegemonia asupra regiunii. Lupta împotriva dezastrului ecologic actual a trecut pe plan secund, ca și interesele sociale și economice ale popoarelor din regiune. Acest text este un manifest imperialist. Preia argumentele propagandei utilizate de aventurosul guvern georgian, ale cărui practici antidemocratice nu sunt menționate: propagandă și amenințări. Este un text incendiar și voi vota împotriva acestuia.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Regiunea Mării Negre este crucială în termeni strategici pentru Uniunea Europeană datorită amplasării sale geografice, care include trei state membre ale Uniunii Europene – Grecia, România și Bulgaria – și mai mulți parteneri importanți, inclusiv Rusia și Turcia. Pe de altă parte, îngrijorările privind securitatea și aprovizionarea cu energie duc la necesitatea unei implicări mai mari a Uniunii Europene și a țărilor din această regiune. Prin urmare, sunt de acord cu principalele îngrijorări exprimate în raport: garantarea păcii, democrației și stabilității în regiunea Mării Negre și protejarea securității energetice a Uniunii Europene. Dezvoltarea relațiilor dintre Uniunea Europeană și Regiunea Mării Negre va fi, fără îndoială, importantă, deoarece părțile pot beneficia de pe urma acestui lucru și coopera mai eficient.

Louis Michel (ALDE), *în scris.* – (FR) Importanța strategică a Mării Negre este acum bine stabilită. Ca nouă graniță a Uniunii Europene de la aderarea Bulgariei și a României, acesta este un evident spațiu geostrategic. Uniunea Europeană intenționează să se implice direct și permanent. Turcia, Georgia și Ucraina și-au exprimat în mod repetat dorința de a adera la Uniunea Europeană. Comisia a răspuns prin lansarea Comunicării privind Sinergia Mării Negre în anul 2007. Asigurând stabilitatea în regiune, comunicarea acoperă nevoile statelor candidate care doresc o ancorare euro-atlantică și un cadru de cooperare extinsă. Uniunea Europeană trebuie să continue în această direcție. Ar trebui să-și consolideze implicarea în Marea Neagră pentru a da o dovadă pozitivă a diplomației sale de ‘putere necoercitivă’. Astfel, Uniunea Europeană va garanta crearea unui spațiu de pace, stabilitate și prosperitate și va asigura securitatea aprovizionării cu energie în Uniunea Europeană.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Raportul privind strategia Uniunii Europene pentru Marea Neagră este importantă și, din acest motiv, este pe bună dreptate foarte cuprinzătoare. Dezvoltarea continuă a sinergiei în regiunea Mării Negre este semnificativă nu doar din motive legate de strategia energetică. Avem nevoie de noi impulsuri pentru modernizarea spațiului economic și noi inițiative antreprenoriale în regiunea Mării Negre. Este deosebit de importantă asigurarea alimentării cu gaz natural a Europei. Totuși, indiferent de eforturile realizate de Uniunea Europeană, nu trebuie uitate nici interesele Rusiei.

Rusia este un partener strategic vital dacă se dorește o dezvoltare pașnică și prosperă a regiunii Mării Negre. Criticarea staționării prelungite a florei rusești din Marea Neagră reprezintă o provocare inutilă. Am votat totuși în favoarea raportului.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *în scris.* – Raportul este important inclusiv prin referirile la importanța Mării Negre ca resursă naturală și la situația mediului în această regiune; nu trebuie ignorat faptul că în ultimul timp s-a constatat o creștere fără precedent a mortalității piscicole în Marea Neagră. Cei mai importanți factori poluatori care afectează biodiversitatea marină sunt fluviile Nipru, Don, Nistru și Dunărea (care varsă în fiecare an în Marea Neagră 60.000 de tone de fosfor și 340 de tone de azot anorganic). Alți factori care contribuie la degradarea Mării Negre sunt pescuitul excesiv și deșeurile. Un grup de specialiști a apreciat că, în aproximativ 30 de ani, viața subacvatică va dispărea complet din Marea Neagră, din cauza hidrogenului sulfurat. Consider că aceste probleme ar trebui să ocupe un loc cât mai important pe agenda europeană.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) În anul 2007, a fost recunoscută importanța strategică a regiunii Mării Negre pentru Uniunea Europeană. Ca urmare a aderării României și Bulgariei, o parte a Mării Negre a devenit mare interioară a Uniunii Europene. Deoarece evenimentele din această regiune, care este situată din punct de vedere geopolitic între Europa, Orientul Mijlociu și Asia Centrală, au, de asemenea, impact asupra afacerilor interne ale Uniunii Europene, există necesitatea unei implicări mai mari în această zonă. Scopul constă în dezvoltarea cooperării regionale între Uniunea Europeană și această regiune, precum și în interiorul regiunii. Se urmărește dezvoltarea regiunii Mării Negre într-o zonă de stabilitate, securitate, democrație și prosperitate. În plus, se inițiază proiecte comune, cum este crearea unui Forum al societății civile din regiunea Mării Negre, consolidarea rețelelor academice și de studenți și crearea unui institut pentru studii europene în regiunea Mării Negre. Prin urmare, am votat în favoarea raportului.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *în scris.* – (PL) Regiunea Mării Negre este importantă pentru Uniunea Europeană și o regiune care necesită o abordare integrată și o mai mare vizibilitate în cadrul acțiunii Uniunii Europene din viitor. Regiunea are nevoie de măsuri

democratice, menite, în principal, să asigure securitatea, stabilitatea și pacea și să crească prosperitatea. Obiectivul strategiei este și asigurarea securității energetice a Uniunii Europene. În contextul creării unei strategii pentru macroregiunea Mării Negre și apoi pentru regiunea Dunării, propunerea înaintată de Comisia Europeană în anul 2007 intitulată 'Sinergia Mării Negre – o nouă inițiativă de cooperare regională' (care recunoștea rolul strategic al regiunii pentru Uniunea Europeană) este metoda cea mai bună de a aborda aspectele menționate anterior. Din nefericire, rezultatele sinergiei Mării Negre au fost oarecum limitate până în prezent. În plus, nu există o imagine clară și cuprinzătoare cu privire la rezultatele actuale ale aplicării, motiv pentru care este criticat din ce în ce mai mult faptul că Uniunea Europeană nu are o viziune coerentă și că strategia este prea fragmentată. De aceea, conform raportului, deși fondată pe meritele Sinergiei Mării Negre, strategia Uniunii Europene pentru Marea Neagră ar trebui să pună în aplicare un cadru politic mai puternic și să stimuleze implicarea Uniunii Europene în regiunea Mării Negre. Ca și în cazul strategiei Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice și regiunea Dunării, succesul aplicării va depinde de un dialogul reușit la toate nivelele cooperării regionale, deoarece acest dialog va da naștere unor propuneri de mecanisme adecvate și regulate de raportare, monitorizare, evaluare și urmărire.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris.* – (IT) Importanța strategică a regiunii Mării Negre este recunoscută încă din anul 2007: odată cu aderarea României și Bulgariei la Uniunea Europeană, Marea Neagră a început să aibă un impact direct asupra afacerilor interne ale Uniunii, motiv pentru care trebuie să existe o mai mare implicare a Uniunii Europene în zonă. În opinia mea, aplicarea unei strategii pentru a încuraja o mai mare cooperare între Uniunea Europeană și această regiune este un obiectiv pe care Uniunea ar trebui să și-l fixeze cât mai curând. Această inițiativă, denumită Sinergia Mării Negre, ar putea transforma regiunea într-o zonă de stabilitate, securitate, democrație și prosperitate. În linie cu Parlamentul, aprob – votând pentru – sprijinirea creării și lansării Sinergiei Mării Negre. Consider că se poate promova dezvoltarea economică, socială și culturală a regiunii, respectând drepturile omului și libertățile fundamentale, liberalizând în continuare comerțul și intensificându-l în interiorul regiunii. În contextul dezvoltării și al unei mai mari integrări între statele membre, aprobând acest raport, încurajez creșterea și dezvoltarea regiunii Mării Negre prin intermediul unui plan de acțiune care conține obiective clare și acțiuni emblematic.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Facem apel la Comisie și la Serviciul european pentru acțiune externă (SEAE) pentru a redacta o strategie pentru regiunea Mării Negre, în paralel cu revizuirea politicii europene de vecinătate, definind astfel o abordare comunitară cuprinzătoare a provocărilor și oportunităților regiunii, cu un plan de acțiune detaliat, obiective clare, inițiative emblematic și indicatori de referință. Considerăm că strategia va crea condiții pentru o coordonare eficientă a activităților și repartizarea sarcinilor. În afară de acest lucru, PE reiterează apelul său către Comisie și SEAE pentru a realiza revizuri regulate ale aplicării strategiei, stabilind mecanisme concrete de monitorizare, evaluare, urmărire și raportare, și solicită consultarea comisiilor relevante din cadrul Parlamentului European în etapele cheie ale acestui proces.

Licia Ronzulli (PPE), *în scris.* – (IT) Drept urmare a aderării României și Bulgariei la Uniunea Europeană în anul 2007, unele părți ale țărmurilor Mării Negre au devenit parte din Europa. În același an, a fost creată o nouă politică europeană denumită Sinergia Mării Negre, care are menirea de a promova stabilitatea, securitatea, democrația și prosperitatea în regiune.

Încă din anul 2008, Parlamentul European și-a exprimat sprijinul pentru crearea sinergiei și a solicitat și elaborarea unui plan de acțiune detaliat pentru această zonă, stabilind o serie de obiective concrete de atins. Din nefericire, până în prezent, proiectul pare a fi eșuat parțial, ca urmare a lipsei de vizibilitate a fondurilor puse la dispoziție. Prin urmare, trebuie creată cât mai curând o linie bugetară specifică pentru acesta. Ar trebui să prevadă reguli clare pentru acordarea fondurilor, pentru ca cerințele și caracteristicile specifice ale regiunii să se poată axa asupra acestora.

Trebuie să implicăm într-o măsură mai mare autoritățile locale, comunitățile de afaceri și organizațiile neguvernamentale prezente în teritoriu. Trebuie dezvoltat potențialul de creștere economică și socială din regiunea Mării Negre, începând cu sectoare cum sunt învățarea de-a lungul vieții și adaptarea educației la cerințele pieței muncii, precum și planificarea unei strategii comerciale interregionale care să poată mări volumul comerțului internațional.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *în scris.* – Importanța strategică a Mării Negre în ceea ce privește energia, comerțul și transportul poate uneori implica o trecere pe plan secundar a preocupărilor de mediu. În comunicarea sa din anul 2007 privind Sinergia Mării Negre, Comisia a declarat că "aderarea Comunității la Convenția privind protecția Mării Negre împotriva poluării este o prioritate". În anul 2008, Comisia a confirmat că "analizează condițiile aderării Comunității Europene". Raportul pe care l-am votat astăzi reafirmă importanța acestei convenții și aș dori să reiterez necesitatea continuării activității Comisiei în direcția aderării depline a Uniunii Europene la aceasta. Trebuie să colaborăm cu alți parteneri în acest cadru pentru a garanta deplina aplicare a măsurilor de protecția mediului, de care are extraordinar de mare nevoie această regiune.

Csanád Szegedi (NI), *în scris.* – (HU) Consider că raportul, care urmărește dezvoltarea regiunii Mării Negre în cadrul strategiei comunitare relevante, merită sprijin. Consider că este important ca Uniunea Europeană să elaboreze un plan de acțiune cu privire la Sinergia Mării Negre. Obținerea păcii și stabilității în regiune este în opinia mea un obiectiv prioritar, iar garantarea securității energetice prin intermediul proiectului este la fel de importantă.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris.* – (PT) Regiunea Mării Negre prezintă o importanță strategică majoră pentru Uniunea Europeană. Această importanță rezultă din locația sa geografică, care cuprinde trei state membre ale Uniunii Europene, și anume Grecia, România și Bulgaria, o țară candidată, Turcia, și șase parteneri, inclusiv Rusia. În afară de acest lucru, provocările cu privire la sursele de securitate și energie fac necesară creșterea implicării și angajamentului Uniunii Europene în relațiile sale cu țările din această regiune. De aceea, mă alătur îngrijorările exprimate în documentul votat astăzi, care se împart în două categorii: garantarea păcii, democrației și stabilității în regiunea Mării Negre și garantarea securității alimentare cu energie a Uniunii Europene. Din punct de vedere regional, consider că este necesară crearea unor sinergii și dezvoltarea unei mai mari cooperări prin stabilirea unui parteneriat mai eficient cu privire la transport și energie, pentru o mai mare diversificare a canalelor și surselor de aprovizionare. Consolidarea dialogului dintre Uniunea Europeană și regiunea Mării Negre va fi cu siguranță avantajoasă, deoarece diferitele părți vor putea beneficia de o cooperare mai eficientă.

Angelika Werthmann (NI), *în scris.* – (DE) Am susținut raportul privind strategia Uniunii Europene în regiunea Mării Negre. Măsurile adoptate în trecut în Mediterana Europeană de Est nu au fost coordonate, iar rezultatele obținute au fost marginale. Regiunea Mării Negre se confruntă cu conflicte bilaterale de mulți ani. Având în vedere faptul că două state

membre ale Uniunii Europene se învecinează cu Marea Neagră și că regiunea a devenit, prin urmare, una dintre vecinii direcți ai Uniunii, Uniunea Europeană trebuie să se implice mai îndeaproape în dialogul regional pentru a promova stabilitatea politică în regiune. Cooperarea în scopul stabilirii structurilor regionale va fi, de asemenea, în avantajul mediului înconjurător, care constituie în prezent o cauză considerabilă de îngrijorare. Uniunea Europeană trebuie să furnizeze sprijin activ pentru a influența echilibrul dintre dezvoltarea economică și protecția mediului înconjurător. La urma urmei, și Europa are interese pe care le urmărește în regiunea Mării Negre. Zona face parte integrantă din strategia energetică a Uniunii Europene, prin urmare, această nouă strategie este o aplicare a unei strategii energetice la nivel mai înalt și va oferi sinergie și continuitate muncii noastre la nivel european.

9. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 13.10 și reluată la ora 15.00)

PREZIDEAZĂ: LIBOR ROUČEK

Vicepreședinte

10. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

11. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (dezbateri)

11.1. Pakistan: asasinarea lui Salmaan Taseer, guvernatorul provinciei Punjab

Președintele. Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateri cu privire la cele șapte propuneri de rezoluție referitoare la Pakistan ⁽¹⁾.

Marietje Schaake, *autoare.* – Dle președinte, În Pakistan se poartă o luptă fundamentală, iar acțiunile extremiste pe care le-am văzut trebuie să se încheie, în special legile abuzive referitoare la blasfemie. Acestea creează un climat de frică și intoleranță și, în cele mai rele cazuri, de extremism.

Combaterea extremismului nu este o sarcină ușoară, motiv pentru care guvernul pakistanez și toți acei cetățeni care sunt de acord că intoleranța și extremismul sunt inacceptabile au nevoie de ajutorul nostru. Trebuie să ne continuăm lupta împotriva terorismului.

Dl guvernator Taseer a fost ucis în mod violent din cauza unei intoleranțe pure, de către garda sa corp, o persoană care ar fi trebuit să îl protejeze. Fiica sa, Shehrbano, a scris o scrisoare publicată în *The New York Times*, din care aș dori să citez un fragment, deoarece consider că exprimă esența și că este bine să folosesc cuvintele sale în memoria tatălui său.

Ea spune despre autorul crimei: „Poate că în ziua respectivă dl Quadri și susținătorii săi au doborât un stejar semeț, dar se înșeală amarnic dacă își imaginează că au reușit să reducă la tăcere vocea tatălui meu sau vocile milioanei de oameni asemenea lui, care cred în viziunea laică a fondatorului Pakistanului, Mohammed Ali Jinnah”. Apoi continuă: „Există persoane care spun că moartea tatălui meu reprezintă ultimul cui bătut în coșciugul unui

(1) A se vedea procesul-verbal

Pakistan tolerant. Că vocile liberale ale Pakistanului vor fi acum reduse la tăcere. Însă noi am îngropat un erou, nu curajul pe care l-a insuflat altora.”

Au urmat și alții, chiar politicieni conservatori, care au condamnat legile referitoare la blasfemie. Parlamentul European trebuie să susțină aceste acțiuni. Fiica guvernatorului Taseer a urmat cursurile universității Smith College și a studiat politica europeană și drepturile omului, dar în Pakistan există prea mulți oameni educați în madrasah. Trebuie să ne asigurăm că noua generație are oportunități și învață cum să conviețuiască în societatea diversă care există în Pakistan.

Tomasz Piotr Poręba, *autor.* – (PL) Dle președinte, la câteva săptămâni după ce coaliția de guvernare din Pakistan a fost pe punctul de a se prăbuși, țara a fost zguduită de împușcarea în plină zi a guvernatorului regiunii Punjab. Salmaan Taseer a fost guvernatorul provinciei celei mai bogate și populate a țării și un politician important al partidului aflat la putere. A murit pentru că a avut forța morală și curajul de a solicita eliberarea lui Asia Bibi, de religie creștină, condamnată la moarte pentru blasfemie. Asasinarea acestuia de către una din gărzile sale de corp și insuflată de extremiștii musulmani, nu este doar un alt atac la adresa unui politician cu o funcție importantă din Pakistan și o dovadă a nivelului extrem de scăzut al securității din această țară. Este, în primul rând, o dovadă a alunecării vizibile a țării - a Pakistanului - către o situație în care o parte a forțelor armate, elita politică și juridică sprijină atât deschis, cât și în secret, o politică de concesiuni acordate extremiștilor politici și religioși islamici.

Ieri, am dezbătut în această Cameră subiectul persecutării creștinilor. Astăzi am adoptat o rezoluție referitoare la acest subiect. Mi se pare că dna Ashton și serviciul său au de lucru și că trebuie să exercite presiuni politice și diplomatice asupra autorităților pakistaneze, care trebuie să înceapă, în cele din urmă, să lupte împotriva extremismului religios.

Eija-Riitta Korhola, *autoare.* – Dle președinte, primirea veștii asasinării guvernatorului Taseer a fost șocantă, dar, din nefericire, nu m-a surprins. Am cunoscut-o personal pe Benazir Bhutto, iar dl ministru Shahbaz Bhatti a devenit un bun prieten al meu. Toți trei au în comun curajul imens de a critica deschis legile referitoare la blasfemie și folosirea abuzivă a acestora de către grupurile extremiste.

Într-adevăr, guvernul pakistanez a luat câteva măsuri importante pentru a îmbunătăți drepturile minorităților, de exemplu, alocarea unui procent minim de posturi în administrația publică. De asemenea, guvernul a înființat o comisie pentru revizuirea tuturor legilor discriminatorii, inclusiv a legii referitoare la blasfemie. Totuși, mai rămân multe de făcut. În ciuda măsurilor importante luate, atâta vreme cât există o deficiență legislativă, precum această lege referitoare la blasfemie, atât de mare încât le permite teroriștilor și extremiștilor să își promoveze agenda, este dificil să crezi în existența unui adevărat angajament pentru democrație.

Sper că prin această rezoluție ne putem exprima solidaritatea permanentă cu guvernul pakistanez în lupta împotriva terorismului și a răspândirii extremismului.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *autoare.* – (PL) Dle președinte, cu exact opt luni în urmă, la 20 mai, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la libertatea religioasă în Republica Islamică Pakistan. Astăzi, subiectul a revenit în această Cameră din cauza condamnării la moarte din motive religioase a lui Asia Bibi, în vârstă de 45 de ani, și a asasinării guvernatorului provinciei Punjab, dl Salmaan Taseer, care i-a luat apărarea în mod public.

Prin urmare, situația pe care am descris-o acum opt luni nu s-a îmbunătățit, ci dimpotrivă, s-a înrăutățit. În Pakistanul de azi îți poți pierde viața atât pentru o așa-numită blasfemie, cât și pentru libertatea de expresie - în acest caz o declarație publică referitoare la o hotărâre judecătorească. Asasinarea dlui Taseer demonstrează fragilitatea situației cu care avem de-a face. Pakistanul este atât de divizat de religie, încât în ambele tabere - creștini și musulmani - mor oameni, inclusiv reprezentanți ai elitelor locale. Sprijinirea publică a modificării Codului penal pakistanez, în special a secțiunii 295 C, care prevede pedeapsa capitală pentru blasfemie, poate implica, de asemenea, riscul de a muri.

Cu toate acestea, ar trebui să le cerem politicianilor pakistanezi să dea dovadă de curaj, în special opoziției, de exemplu Ligii Musulmane Pakistaneze, care blochează reforma guvernamentală a codului. De asemenea, putem sprijini activitatea Ministerului Minorităților și putem ajuta guvernul prim-ministrului Gilani în probleme precum îmbunătățirea calității jurnalismului și a raportării efectuate de către mijloacele de informare și standardul materialelor educaționale în școli, de exemplu. Astăzi, Parlamentul European nu intervine în afacerile interne ale Pakistanului, ci atrage doar atenția asupra articolului 20 din Constituția pakistaneză din 1973 și asupra libertății de religie pe care acesta o prevede.

Marie-Christine Vergiat, *autoare.* – (FR) Dle președinte, aș dori să îmi încep discursul prin a spune că am citit cu mult interes rezoluția referitoare la Pakistan și mai ales la asasinarea guvernatorului Taseer. Este foarte diferită de rezoluția adoptată în această dimineață referitoare la minoritățile creștine.

Noi toți ne-am angajat sau cel puțin așa sper, să apărăm libertatea de expresie, de conștiință și de religie. Ar trebui să ne preocupe în egală măsură toți cei care sunt victime ale persecuțiilor din motive de alegere a religiei, inclusiv atunci când decid să își schimbe religia și atunci când nu cred în Dumnezeu.

Dacă dorim să combatem fundamentalismul, indiferent de felul său, atunci trebuie să acordăm tuturor victimelor sale același tratament. Nicio religie nu este sau nu a fost vreodată invulnerabilă la ceea ce eu numesc deviații intolerabile. Să ne amintim de uciderea în masă a indienilor americani, în special în Caraibe și America Latină. Să ne amintim de perioada dureroasă a cruciadelor, a Inchiziției sau a războaielor religioase dintre catolici și protestanți. Să ne amintim de antisemitismul care a avut efecte atât de devastatoare în secolul XX și care persistă, în stare mai mult sau mai puțin latentă, în mai multe țări ale UE.

Fiecare religie își are propria formă de fundamentalism și primele victime ale acestuia sunt adesea adepții cu viziuni moderate ai religiilor respective. Din această perspectivă, asasinarea guvernatorului provinciei Punjab, Salmaan Taseer, este un exemplu clasic. Acest bărbat a fost ucis pentru că a fost un model de toleranță și pentru că a îndrăznit să condamne legile referitoare la blasfemie aflate în vigoare în țara sa și folosirea abuzivă a acestora de către anumite grupuri extremiste, așa cum s-a întâmplat în cazul lui Asia Bibi, o creștină condamnată la moarte pentru blasfemie conform Codului penal pakistanez.

Este încă și mai greu de acceptat aprecierea asasinării sale de către grupurile fanatice. Să nu uităm că legea referitoare la blasfemie se aplică în principal musulmanilor, că afectează toate minoritățile religioase, mai ales femeile, dar și activiștii sindicalişti, jurnaliștii și avocații și că persoanelor din toate aceste grupuri li se refuză frecvent libertățile fundamentale, ba chiar sunt obligate să se ascundă.

Așadar, este timpul ca Serviciul pentru acțiune externă și Comisia să își schimbe politica și aș dori ca dvs., dle comisar, să faceți o analiză corectă a acordului cu Tunisia și a acordului

cu Pakistan cu privire la democrație și drepturile omului și aș dori ca Tunisia să fie o lecție pentru noi toți, o lecție pentru dvs.

Jean Lambert, *autor.* – Dle președinte, cred că toți am dori să transmitem condoleanțe familiei și prietenilor lui Salmaan Taseer, guvernatorul provinciei Punjab, pus în funcție de guvernul Pakistanului, și ne aducem aminte astăzi, aici, de sprijinul fără echivoc pe care i l-a acordat lui Asia Bibi - sprijin despre care știa că îl va pune într-o situație controversată și chiar periculoasă.

Ne-a întristat pe bună dreptate asasinarea lui și reacția populației pakistaneze, dar nu ar trebui să uităm nici faptul că mulți l-au plâns și că au făcut acest lucru în public, ca act public. Există acțiuni pe care ar trebui să le laudăm, de exemplu măsura adoptată de autoritatea de reglementare în domeniul mijloacelor de informare în ceea ce privește prezentarea de către acestea din urmă a subiectului presupusei crime.

Totuși, după cum știm, legea pakistaneză referitoare la blasfemie pune în pericol viețile cetățenilor pakistanezi: musulmani, creștini și alții asemenea, așa cum au afirmat mulți vorbitori în această după-amiază. Știm că Pakistanul este o democrație tânără, că se confruntă cu anumite conflicte la granițele sale și că s-a confruntat cu dezastrul provocat recent de inundații și de cutremurul din această săptămână. Știm că guvernul depune eforturi semnificative, dar recunoaștem și faptul că are nevoie de sprijinul nostru în dezvoltarea democrației în Pakistan și, nu în ultimul rând, în lupta politică împotriva extremismului și în favoarea drepturilor omului, este rolul nostru, ca parlamentari aleși în mod democratic, să îi sprijinim pe toți cei care acționează în direcția unei schimbări pozitive și să le oferim șansa să se exprime, pe care alții le-ar refuza-o.

De asemenea, solicităm guvernului pakistanez să adopte anumite măsuri, precum eliminarea rezervelor în ceea ce privește Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice - pe care l-au ratificat cu foarte multe rezerve - măsură pe care am solicitat-o cu ocazia vizitei recente a delegației noastre în Pakistan. În egală măsură, dorim ca guvernul pakistanez să își continue eforturile pentru a modifica legea referitoare la blasfemie, utilizată mai adesea în mod abuziv, decât în mod corect.

Tunne Kelam, *în numele Grupului PPE.* – Dle președinte, condamnăm cu toții asasinarea brutală a guvernatorului provinciei Punjab din 4 ianuarie. Crima a fost comisă în contextul opoziției dlui Taseer față de binecunoscuta lege referitoare la blasfemie, folosită ca justificare legală a persecuțiilor și opresiunii exercitate împotriva altor grupuri religioase.

Exprimându-ne îngrijorarea cu privire la creșterea influenței extremiștilor în Pakistan, ne dăm seama și de faptul că musulmanii moderați și guvernul pakistanez, dl Taseer fiind un membru influent al acestuia, au suferit o pierdere gravă și le transmitem condoleanțe.

Suntem îngrijorați de faptul că tinerii avocați l-au laudat pe asasin, dar observăm și că o majoritate covârșitoare a societății pakistaneze condamnă această crimă. Este important faptul că autorități religioase influente au solicitat modificarea legii referitoare la blasfemie, solicitare pe care o împărtășim la rândul nostru. Le dorim succes autorităților pakistaneze în intensificarea eforturilor de combatere a extremismului din această țară.

Mitro Repo, *în numele Grupului S&D.* – (FI) Dle președinte, asasinarea lui Salmaan Taseer reflectă de fapt intoleranța religioasă care domină în societatea pakistaneză. Taseer a fost una dintre rarele persoane care au îndrăznit să se exprime împotriva legii referitoare la blasfemie. I-a solicitat președintelui să o absolve pe Asia Bibi, o femeie creștină condamnată la moarte pentru blasfemie, și a vizitat-o în închisoare. Soarta unui cetățean care se opune

nedreptății este dură și crudă în Pakistanul zilelor noastre. Oare Asia Bibi va avea aceeași soartă dacă va fi eliberată? O vor omori și pe ea?

La fel de bine am putea întreba și dacă un stat ca Pakistanul ar trebui să beneficieze de avantajele comerciale oferite de Uniunea Europeană. Parlamentul ar trebui să considere respectarea drepturilor omului drept un element fundamental în dezbaterea regulamentului privind introducerea unor preferințe comerciale autonome de urgență pentru Pakistan.

Kristiina Ojula, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, asasinarea guvernatorului Salmaan Taseer nu este doar o tragedie personală, ci și o tragedie pentru democrația din Pakistan.

Toate incidentele și cazurile deplorabile menționate în rezoluție constituie un semnal intimidant al refuzului societății pakistaneze de a se orienta către laicizare și al intensificării extremismului religios.

Cum poate Pakistanul să se numească o democrație atunci când libertatea de religie acordată prin Constituție este ignorată complet prin aplicarea legii referitoare la blasfemie, căreia Salmaan Taseer i s-a opus.

Aș dori ca Uniunea Europeană să analizeze implicațiile pentru relațiile cu Pakistanul a aplicării unei legi atât de inumane. Pakistanul ar avea multe avantaje dacă ar abroga legile referitoare la blasfemie și ar revoca pedepsele acordate pe baza acestora. De asemenea, aș dori ca guvernul pakistanez să consolideze măsurile adoptate pentru a combate răspândirea extremismului violent.

Violența generează violență și sunt foarte sigură că Pakistanul nu își poate permite o agravare a situației până la un adevărat război civil cu grupările extremiste precum talibanii.

Ryszard Czarnecki, în numele Grupului ECR – (PL) Dle președinte, vorbim din nou despre Pakistan și din nou există o problemă și o crimă politică. Așadar, vorbim din nou despre acest subiect. Acum două luni am adoptat o rezoluție referitoare la Pakistan. Problema a revenit și este vorba de o problemă cam riscantă. Mi se pare necesar să spun în acest sens câteva cuvinte despre tolerarea inacceptabilă a acelor imami musulmani care solicită public comiterea unor crime în Pakistan - de exemplu, în Peshawar - și oferă în schimb recompense financiare autorilor. Aceste lucruri s-au întâmplat și autoritățile pakistaneze nu au luat nicio măsură. Ar trebui să afirmăm clar că lipsa lor de acțiune și de reacție înseamnă, într-o oarecare măsură, că sunt responsabile pentru aceste lucruri.

William (The Earl of) Dartmouth, în numele Grupului EFD. – Dle președinte, aș dori să fac o declarație în ceea ce mă privește și să spun că am petrecut mult timp în compania lui Salmaan Taseer când amândoi aveam în jur de douăzeci de ani. Eram prieteni. Salmaan mi-a scris la Parlament și m-a invitat să petrec ceva timp, în calitate de invitat personal, în casa guvernatorului din provincia Punjab. Scrisoarea respectivă a ajuns după asasinarea guvernatorului Taseer.

Salmaan era un om fermecător, carismatic și foarte inteligent. De asemenea, era foarte capabil și eficace. El a reprezentat cea mai bună tradiție din Pakistan - un musulman devotat, dar nu în sensul fundamentalist. După cum s-a mai spus, Salmaan a sprijinit puternic o femeie creștină condamnată conform legilor referitoare la blasfemie și a plătit cu propria viață pentru acest sprijin. A fost o crimă politică.

Pakistanul nu este numai o țară mare în curs de dezvoltare, ci și o țară cu peste 20 de focose nucleare. Astăzi am venit aici în primul rând pentru a-mi exprima durerea, dar trebuie să îmi exprim și îngrijorarea - îngrijorarea noastră - cu privire la Pakistan.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Dle președinte, moartea violentă a guvernatorului provinciei Punjab, Salmaan Taseer, un model de toleranță religioasă, consolidează forțele extremiste în ochii lumii. Zeci de mii de oameni au demonstrat pe străzi după această atrocitate, protestând nu împotriva crimei, ci în sprijinul autorului. Dl Taseer s-a opus vehement legilor referitoare la blasfemie, care prevăd pedeapsa capitală pentru blasfematori. Foarte recent, după cum au menționat deja unii dintre colegii mei deputați, creștina Asia Bibi a fost condamnată la moarte pentru o presupusă insultare a profetului Mahomed.

Ca membru moderat al partidului PPP, Salmaan Taseer a fost una dintre cele mai puternice voci împotriva extremismului. Moartea sa slăbește guvernul, care se luptă deja să supraviețuiască politic după retragerea unui partener de coaliție. În Pakistan trăiesc doar 3 milioane de creștini dintr-o populație de 160 de milioane. Ce soartă o așteaptă pe această minoritate întotdeauna pașnică?

Europa trebuie să intervină, iar Delegația pentru relațiile cu țările din Asia de Sud-Est, al cărei vicepreședinte sunt, va continua să sprijine pe deplin mișcarea pentru drepturile omului. Această crimă trebuie anchetată în mod corespunzător, iar autorul și persoanele care îl sprijină trebuie aduși în fața justiției.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Dle președinte, da, situația din Pakistan este extrem de complicată din cauza unor factori atât interni, cât și externi, și, prin urmare, evenimente de tipul asasinării politice din motive religioase, dar mai ales a unei persoane atât de importante, zguduie imediat întreaga țară și societatea în ansamblul său. După asemenea șocuri, evenimentele din țară pot lua o întorsătură periculoasă către consolidarea fanatismului religios și restricționarea drepturilor omului. Rezoluția noastră ar trebui să garanteze că această întorsătură nu va avea loc și că guvernul pakistanez poate, chiar și în această situație, să găsească forța necesară pentru a merge pe calea promovării drepturilor omului și a combaterii fanatismului religios. Trebuie să sprijinim ferm aceste măsuri și, cu siguranță, independența și protecția sistemului judiciar în cazurile complexe referitoare la blasfemie.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Dle președinte, mi-am exprimat sprijinul ferm în mai multe ocazii în ceea ce privește adoptarea unor măsuri puternice de apărare a drepturilor omului în relațiile UE cu țările terțe. O fac din nou cu ocazia evenimentelor din Pakistan, pentru că o astfel de poziție transmite mesajul că Europa nu îi abandonează pe cei care vorbesc în sprijinul toleranței, al libertății de religie și al tratamentului egal pentru minorități. Știm cu toții că persecuțiile împotriva creștinilor au loc în multe țări. Nu numai în Pakistan ar fi nevoie de lideri precum Salmaan Taseer. Din acest motiv, Uniunea Europeană trebuie să profite de orice ocazie pentru a susține importanța valorilor sale comune la unison, prin Serviciul pentru acțiune externă. Una dintre aceste valori comune este libertatea de religie. Dacă nu condamnăm răspicat atrocitățile comise împotriva creștinilor sau a altor minorități religioase, nu putem să ne luăm în serios credința.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, Europa nu poate rămâne inertă în fața evenimentelor din Pakistan. Asasinarea dlui Taseer, guvernatorul provinciei Punjab, este un act tragic și șocant, într-un context care s-a înrăutățit enorm în ultimele luni.

Diviziunea dintre creștini și musulmani devine din ce în ce mai evidentă, iar legea referitoare la blasfemie se află la baza multor acte care încalcă libertățile fundamentale. Oricine se opune sau își exprimă doar dezaprobarea față de această lege, precum guvernatorul provinciei Punjab, este eliminat.

Guvernatorul a murit pentru că era un moderat și din cauza viziunilor sale moderate, din cauza curajului cu care și-a exprimat opoziția față de această lege și de alte legi care încalcă libertățile fundamentale. De aceea, o lipsă de reacție clară și fermă din partea Europei riscă să îi arunce în izolare pe cei care luptă cu curaj pentru un lucru pe care ar trebui să îl susținem.

Pino Arlacchi (S&D). – Dle președinte, am câteva cuvinte de critică referitoare la modul în care anumite părți ale publicului european, dar și anumite părți ale acestui Parlament tratează Pakistanul și lupta acestuia împotriva terorismului.

Observ prea multe exerciții de respingere a Pakistanului și o desconsiderare a efortului depus de guvernul și societatea pakistaneză împotriva extremismului. Ar trebui să fie clar pentru toată lumea că 90 % sau chiar mai mult din societatea pakistaneză dezaprobă terorismul și plătesc scump pentru acest lucru.

Moartea guvernatorului Salmaan Taseer a fost condamnată de o majoritate covârșitoare a populației și de cei mai importanți profesori de religie. Musulmanii moderați și toate autoritățile guvernamentale au suferit o mare pierdere, fapt care ar trebui să fie recunoscut de toată lumea.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Dle președinte, libertatea de religie este unul dintre drepturile fundamentale ale omului. Cu toate acestea, ea este încălcată aproape zilnic în toată lumea. Avem de-a face cu nimic mai puțin decât o intoleranță nemiloasă.

Legea referitoare la blasfemie datează din vremurile dictaturii militare aflate la putere în Pakistan în anii 1980. Este inacceptabil ca legea să fie folosită pentru a persecuta minoritățile religioase și a condamna la moarte zeci de oameni în fiecare an. UE ar trebui să acționeze hotărât și consecvent pentru a convinge autoritățile pakistaneze să abroge această lege crudă.

Charles Tannock (ECR). – Dle președinte, când guvernatorul Salmaan Taseer a fost înmormântat, mi s-a părut că toate speranțele legate de un Pakistan moderat și stabil au fost înmormântate odată cu el. Asasinarea dezgustătoare a unui funcționar public dedicat și luminat a fost determinată de susținerea de către acesta a reformării legilor pakistaneze draconice referitoare la blasfemie. El s-a exprimat cel mai vehement în cazul femeii creștine care acum își așteaptă execuția - ați putea crede - după ce a fost condamnată pentru defăimarea islamului.

Noi, cei din Parlament, solicităm de mult timp reformarea sau modificarea acestor legi nefericite referitoare la blasfemie, utilizate frecvent în Pakistan împotriva minorităților religioase. Asasinarea scoate în evidență radicalizarea din ce în ce mai mare a societății pakistaneze. Dacă Jinnah ar fi în viață acum, ar fi șocat de situație.

Puțini dintre politicienii moderați au îndrăznit să urmeze exemplul lui Salmaan Taseer și să sugereze o reformare a legilor referitoare la blasfemie, iar acum vor fi și mai puțini cei care vor putea face acest lucru. Le va fi frică. La polul opus, radicalii și fanaticii violenți - printre care se numără, mă tem, și juriști de seamă - l-au lăudat pe asasin și au solicitat

eliberarea lui. Aceștia par să câștige bătălia ideilor în Pakistan. În consecință, terorismul intern prosperă și am văzut o manifestare a acestuia și săptămâna trecută.

Poate UE să susțină acum o relație strategică cu o țară atât de instabilă și mai ales în contextul concesiilor foarte generoase pe care le-am făcut în ceea ce privește comerțul și ajutoarele?

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, vorbim despre o dublă tragedie: prima, executarea unui om nevinovat, și a doua, executarea acestuia de către o persoană care ar fi trebuit să îl protejeze, garda sa de corp. Pot să înțeleg și să compătinesc mai ales familia, pentru că nu mai târziu decât acum o săptămână, am trăit o experiență similară în circumstanțe diferite, când o tânără frumoasă de 27 de ani din Irlanda, aflată în luna de miere în Insulele Mauritius, a fost asasinată în propriul dormitor în momentul în care i-a surprins pe cei din personalul hotelului furând din cameră. Au sugrumat-o, au pus-o în cadă și au încercat să pretindă că este vorba de o sinucidere. Circumstanțele sunt diferite, dar rezultatul este același: o persoană nevinovată a murit.

De asemenea, cu câteva săptămâni în urmă, am făcut parte din delegația UE-SUA în America, unde l-am întâlnit pe ministrul pakistanez de externe. M-a surprins să constat că este o persoană foarte rezonabilă, rațională și fără prejudecăți și a subliniat faptul că religia înseamnă toleranță și că ar trebui să încercăm să transmitem acest mesaj extremiștilor și fundamentalistilor.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Dle președinte, cel mai alarmant element al asasinării guvernatorului provinciei Punjab, Salmaan Taseer, este contextul acestui act violent.

Faptul că asasinatul a avut loc cu aprobarea tacită a liderilor spirituali pakistanezi și că avocații locali îl sprijină pe asasin înseamnă că asasinatele din motive de intoleranță religioasă sunt acceptate de societatea pakistaneză. Legile pakistaneze referitoare la blasfemie facilitează persecutarea minorităților religioase amenințându-le cu pedeapsa capitală, așa cum s-a întâmplat în cazul lui Asia Bibi, mamă a cinci copii, care își așteaptă pedeapsa în închisoare.

Așadar, chiar nu putem rămâne indiferenți la ceea ce se întâmplă. Presiunea noastră asupra administrației pakistaneze este foarte legitimă și aștept un răspuns similar de la toate forțele libere și democratice din lume. Nu putem tolera astăzi - în mileniul al treilea - comportamentul brutal medieval al opresorilor care fac abuz de religie.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în primul rând trebuie să subliniez faptul că situația din Pakistan este destul de îngrijorătoare nu numai în acest caz, ci și în general. Nu trebuie să considerăm că problemele Pakistanului sunt departe de noi, deoarece toți știm prea bine că problemele care apar în regiunea Asiei Centrale, indiferent dacă sunt economice, etnice sau legate de emigrație, vor ajunge să afecteze mai devreme sau mai târziu Uniunea Europeană. De aceea, trebuie neapărat să abordăm problema Pakistanului. Pakistanul se confruntă în principal cu două probleme: pe de o parte, atacurile continue din Afganistan și India și, pe de altă parte, aspectul cel mai important în cadrul acestei reuniuni, extremiștii musulmani, cărora Salmaan Taseer le-a căzut victimă. Din acest motiv, solicit Parlamentului European să asigure Pakistanul de sprijinul nostru, astfel încât să se ajungă la o rezolvare satisfăcătoare a situației cât mai curând posibil.

Monica Luisa Macovei (PPE). - Asasinarea guvernatorului Salman Taseer, una dintre vocile dedicate toleranței și drepturilor minorităților în Pakistan, arată un nivel dramatic al încălcării drepturilor omului. Exercițiul libertății de exprimare și de religie în Pakistan

este pedepsită de lege prin închisoare sau chiar cu moartea. Salman Taseer a plătit cu viața pentru apărarea libertății religioase, pentru apărarea vieții și libertății altora. Noi trebuie să îi sprijinim pe cei care luptă curajos și cu riscul vieții lor pentru drepturile omului și democrație. Cerem autorităților din Pakistan să îi pedepsească pe criminali, pe complicii lor și să elimine legile blasfemiei.

Gerard Batten (EFD). – Dle președinte, asasinarea guvernatorului Salmaan Taseer este într-adevăr o crimă brutală și tragică. Se pare că a fost ucis de un extremist islamic pentru că a susținut modificarea legii referitoare la blasfemie. Crima este o tragedie pentru Pakistan, dar ce înseamnă ea pentru Occident?

În loc să facem tot ce ne stă în putere pentru a combate înrădăcinarea adâncă a fundamentalismul islamic în Europa, noi îi facem concesii și încercăm să îl aplanăm. Legea sharia este acum recunoscută în unele tribunale din Regatul Unit. Există zone urbane unde domină de facto legea sharia. Europa, unde s-au născut Renașterea, Epoca luminilor, revoluția industrială și minunile epocii științifice moderne, se prosternează acum în fața unei ideologii din secolul VI.

Guvernele se tem să o înfrunte din motive de corectitudine politică și din cauza puterii economice a unor țări islamice. Trebuie să sprijinim elementele moderate și progresiste din țări ca Pakistan, dar, înainte de toate, trebuie să afirmăm clar că legea sharia și fundamentalismul islamic nu își au locul într-o democrație modernă, occidentală și liberală.

Cristian Dan Preda (PPE). - Aș vrea, mai întâi, să spun că, la rândul meu, condamn asasinarea brutală a guvernatorului provinciei Punjab, figură prominentă a vieții politice din Pakistan, ce s-a remarcat printr-o luptă curajoasă împotriva extremismului, a intoleranței și a fanatismului. În urmă cu șapte luni, am susținut aici necesitatea revizuirii urgente a dispozițiilor referitoare la ofensele aduse religiilor din așa-numitele „legi ale blasfemiei”.

Vreau să reamintesc faptul că posibilitățile de abuz oferite de aceste legi creează o atmosferă de intoleranță, care încurajează violența pe motive religioase, care încurajează, de asemenea, discriminarea, intimidarea și persecuția minorităților religioase. Cazul Asiei Bibi, ce a culminat, de altfel, prin uciderea guvernatorului Taseer, e emblematic în acest sens. Cred că autoritățile pakistaneze trebuie să demonstreze în fapt atașamentul declarat față de lupta împotriva extremismului în această țară, abolind legile blasfemiei. Vreau, prin urmare, să preiau aici apelul către vocile rațiunii din Pakistan, lansat de fiica defunctului guvernator al Punjabului, Sher Bano Taseer.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Dle președinte, aș dori să încep prin a-mi exprima compasiunea față de cetățenii pakistanezi și tristețea pentru pierderea unei personalități politice atât de importante ca Salmaan Taseer.

Mă îngrijorează faptul că persoane cu o anumită credință și grupuri religioase, precum creștinii, sunt persecutate în continuare în această țară, un exemplu în acest sens fiind cazul binecunoscut al femeii care, pe baza legii sharia, a legii referitoare la blasfemie, își așteaptă acum execuția. Faptul că grupuri extremiste islamice există în continuare chiar în interiorul serviciilor de securitate pakistaneze nu contribuie la stabilitatea țării și subminează evident încrederea că țara este guvernată de legile unui stat legitim. Sper că procesul de reformă va continua în această țară și, prin urmare, aș dori să le solicit tuturor forțelor politice, inclusiv instituțiilor religioase, să sprijine mai ferm caracterul moderat, toleranța și respectul reciproc între comunități.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Dle președinte, Pakistanul este o țară fragilă din multe puncte de vedere. Este fragilă din punct de vedere politic pentru că guvernul nu este suficient de puternic pentru a impune în mod eficient direcția stabilizării politice și economice și pentru că ofensiva armatei împotriva extremiștilor din zonele de frontieră determină de fapt creșterea rezistenței. Este fragilă din punct de vedere economic pentru că criza financiară mondială și inundațiile devastatoare din țară au dat înapoi dezvoltarea cu mai mulți ani. Este fragilă din punct de vedere social pentru că structurile sale sociale nu au reușit să se dezvolte de-a lungul anilor, astfel încât să permită unor părți importante ale societății să beneficieze de dezvoltarea economică.

Uniunea Europeană trebuie să dialogheze cu clasa politică din această țară pentru a promova recunoașterea faptului că este nevoie de o schimbare economică și socială profundă, astfel încât oamenii să beneficieze de perspective care le oferă mai mult decât alternative la extremism și fundamentalism.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dle președinte, regimurile cele mai odioase și mai violente cunoscute vreodată au fost regimurile antireligioase ale iacobinilor, naziștilor și comuniștilor din Europa. Din acest motiv, nu cred că este de ajutor faptul că dna Vergiat atacă religiile în termeni atât de duri. Totuși, este o realitate faptul că religiile sunt adesea utilizate greșit în scopuri ideologice, tendință pe care trebuie să o combatem. După cum este cazul Pakistanului, de exemplu.

Pe de altă parte, nu trebuie să uităm că Pakistanul a fost creat pe baza unor criterii religioase, atunci când India a fost împărțită. Pakistanul este o țară fără istorie, dar a fost creată ca stat musulman de forțele coloniale britanice la retragerea lor din regiune. De aceea ar trebui să înțelegem că este vorba de un stat islamic. Cu toate acestea, trebuie să insistăm asupra faptului că țara ar trebui să se organizeze de-a lungul unor direcții de toleranță și că libertatea de religie trebuie susținută. Creștinii trebuie să fie tratați cu mai mult respect decât până acum, iar UE trebuie să dea dovadă de mai multă fermitate în exercitarea rolului său de susținător al acestui grup. La urma urmei, dacă UE nu îi apără pe creștinii din toată lumea, cine o va face?

Sari Essayah (PPE). – (FI) Dle președinte, mulți dintre noi au spus că Salmaan Taseer a fost o persoană care a apărut femeile vulnerabile și reprezentanții minorităților religioase atât cu vorba, cât și cu fapta. El a luptat împotriva nedreptății în general. Taseer a fost un susținător al statului democratic și a s-a opus legilor pakistaneze referitoare la blasfemie, afirmând că acestea sunt aplicate de oameni și că, prin urmare, pot fi modificate de aceștia.

Mai mulți vorbitori s-au referit deja la modul ferm în care a apărut o femeie creștină condamnată la moarte, încercând să revoce sentința. Toate aceste fapte în numele justiției au însemnat distrugerea sa. UE ar trebui să sprijine forțele pakistaneze adevrate ale schimbării, pentru că nu toată populația Pakistanului îi sprijină pe fundamentalisti. Prin urmare, în politica sa externă, UE ar trebui să își analizeze cu înțelepciune poziția cu privire la situația din Pakistan.

Ștefan Füle, membru al Comisiei. – Dle președinte, această dezbateră constituie încă o dovadă a faptului că Uniunea Europeană este șocată de asasinarea brutală, la 4 ianuarie, la Islamabad, a lui Salmaan Taseer, guvernatorul provinciei Punjab. Înaltul Reprezentant Ashton a condamnat ferm crima în declarația sa din 4 ianuarie și a îndemnat autoritățile pakistaneze să îi aducă pe autori în fața justiției. Crima este cu atât mai tulburătoare cu cât, pe baza rapoartelor disponibile, a fost motivată de faptul că dl Taseer a vorbit în apărarea

unei femei creștine, Asia Bibi, condamnată la moarte pentru acuzații îndoielnice de blasfemie.

Trebuie să remarcăm faptul că, la 12 noiembrie 2010, Înaltul Reprezentant Ashton și-a exprimat îngrijorarea profundă față de pedeapsa cu moartea pronunțată în cazul dnei Asia Bibi. A solicitat Pakistanului să abroge pedeapsa capitală și să respecte drepturile omului, garantate prin convențiile internaționale la care această țară este parte.

Uniunea Europeană a adus în discuție în mod repetat continuarea aplicării legilor referitoare la blasfemie cu guvernul pakistanez, ca parte a dialogului privind drepturile omului. Suntem conștienți de faptul că legile referitoare la blasfemie, în forma lor actuală, pot fi utilizate în mod abuziv și că au fost aplicate adesea împotriva minorităților religioase. Mai suntem conștienți și de faptul că s-au folosit acuzații false pentru a soluționa litigii private sau în beneficiul personal.

Ne-au încurajat măsurile anterioare adoptate de guvernul pakistanez în încercarea de a modifica aspectele mai controversate ale legilor. Desigur, ideal ar fi ca aceste legi să fie abrogate. Ne întristează faptul că în cazul morții dlui Taseer mulți cetățeni l-au sprijinit pe criminal. Ne preocupă faptul că s-au pronunțat fatwa nu numai împotriva dlui Taseer, ci și împotriva altor personalități publice care au susținut în mod deschis reformarea legilor referitoare la blasfemie. Incitățile nepedepsite la ură și violență nu ar trebui să fie permise.

Guvernul Pakistanului are responsabilitatea de a-i proteja pe cetățenii săi și contăm pe faptul că acesta va depune toate eforturile posibile pentru a le asigura siguranța. Există temeri că asasinarea dlui Taseer reflectă o intensificare a extremismului și a intoleranței în Pakistan. Trebuie să recunoaștem existența acestei situații și să analizăm atent care ar trebui să fie reacția noastră, știind că guvernul și instituțiile democratice ale statelor în general se confruntă în continuare cu probleme grave. Aș dori să fie foarte clar faptul că nu există alternativă în afară de a continua consolidarea forțelor democratice și progresiste din societatea pakistaneză.

Constituția Pakistanului protejează în mod explicit drepturile minorităților și, în consecință, guvernul trebuie să soluționeze problema extremiștilor nu numai în zonele de frontieră, ci și pe străzile orașelor pakistaneze. În cooperarea noastră pentru dezvoltare trebuie să ne axăm permanent pe educație și trebuie să depunem mai multe eforturi pentru a promova toleranța în cadrul sistemului educațional, în special față de minorități. Cunoaștem cu toții situația vulnerabilă a persoanelor aparținând minorităților religioase din Pakistan; nu este vorba doar de creștini, ci și de hinduși, shia, ahmadi și alții. Uniunea Europeană trebuie să sprijine cauza lor comună, nu cauza fiecărui grup sau fiecărei religii în parte, pentru că de acest lucru ar profita cei care doresc să adâncească diviziunea dintre creștini și musulmani.

Ne vom axa în continuare pe nevoia de a proteja pe deplin dreptul fiecărei persoane la libertatea de religie în Pakistan și oriunde în lume.

Președintele. – Dezbaterea a fost închisă.

Votarea va avea loc în scurt timp.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), în scris. – Aș dori să-mi exprim profunda indignare față de asasinarea guvernatorului provinciei Punjab din Pakistan, Salmaan Taseer, la 4 ianuarie 2011, pentru că și-a exprimat opoziția față de legile pakistaneze privind blasfemia. Conform valorilor societăților noastre occidentale, crima este considerată cea mai gravă infracțiune.

Prin urmare, este dificil să înțelegem cum poate cineva să comită o crimă ca o formă de ripostă. Libertatea de conștiință și libertatea religioasă sunt la fel de importante ca și libertatea de exprimare, ceea ce poate da naștere unor conflicte între aceste libertăți. Totuși, orice definiție de către guverne a ceea ce trebuie considerat blasfemie este o restricție inacceptabilă a libertății de exprimare. O societate modernă trebuie să considere ca legitime toate punctele de vedere exprimate într-un mod inofensiv. În plus, dacă Pakistanul dorește să devină o societate tolerantă, astfel de acte barbare motivate de fundamentalismul religios trebuie condamnate. Acest incident este încă un semnal de alarmă că libertatea de exprimare continuă să lipsească în unele regiuni ale lumii. Având în vedere istoria țării sale, Salmaan Taseer a avut curaj să-și exprime opoziția față de legile pakistaneze privind blasfemia și să se pronunțe în favoarea libertății de exprimare. Este regretabil că acest lucru l-a costat în cele din urmă viața.

11.2. Brazilia: extrădarea lui Cesare Battisti

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbaterea asupra celor șase propuneri de rezoluții privind Brazilia: extrădarea lui Cesare Battisti ⁽²⁾.

Mara Bizzotto, *autoare.* – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, conform dreptului internațional, un refugiat politic este o persoană care, ca urmare a unei temeri de a fi persecutată din motive legate de rasă, religie, naționalitate, opinii politice sau apartenența la un anumit grup social, se află în afara țării al cărei cetățean este.

Cesare Battisti nu este un refugiat politic. Indiferent de refugiul oferit de Franța timp de mulți ani, vorbim despre autorul unui masacu, care a făptuit sau a ordonat patru omoruri și care s-a ascuns în spatele pretextului luptei politice pentru a scăpa de o condamnare pe viață. Este rușinos că o țară minunată, precum Brazilia, poate refuza extrădarea unui criminal nepedepsit, acordându-i statut de refugiat politic. Autoritățile italiene și, mai presus de toate, rudele victimelor, insistă ca acest criminal să fie adus în fața justiției.

Confruntată cu aroganța președintelui Lula în ceea ce privește respingerea extrădării, UE nu poate lăsa guvernul italian de unul singur. Europa dispune și trebuie să utilizeze toate instrumentele diplomatice pe care le are la dispoziție pentru a se asigura că dl Battisti este predat Italiei, chiar cu riscul suspendării acordurilor de cooperare cu Brazilia.

Anneli Jäätteenmäki, *autoare.* – (FI) Dle președinte, respectul pentru independența autorităților judecătorești și legalitatea deciziilor acestora este una dintre condițiile statului de drept și ale societății democratice. Fiecare persoană are dreptul la un proces corect, iar hotărârea unei instanțe independente trebuie respectată.

În acest caz, Curtea Supremă din Brazilia a decis să permită extrădarea lui Battisti. Deciziile adoptate în Italia, prin care se solicită extrădarea, sunt în conformitate cu ordinea legală corespunzătoare. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a respins apelul. Cu alte cuvinte, acest caz a fost înlăturat.

Acum, autoritățile braziliene trebuie să acționeze pentru a se asigura că legea este aplicată și să-l extrădeze pe Battisti. Grupul meu speră că Serviciul european pentru acțiune externă va face tot posibilul pentru a se asigura că sistemul juridic și statul de drept vor avea câștig de cauză.

(2) A se vedea procesul-verbal

Raül Romeva i Rueda, autor. – (ES) Dle președinte, adevărul este că nu am făcut nicio încercare de a-mi disimula disconfortul față de acest aspect și de situație, deoarece cred că, într-adevăr, ne confruntăm cu o chestiune importantă. Totuși, această problemă afectează atât Italia, cât și Brazilia și există multe foruri în care cred că trebuie să abordăm subiectul. Totuși, nu sunt convins că acest for, unde se discută rezoluțiile privind încălcările drepturilor omului din întreaga lume, este cel competent.

Spun acest lucru cu cel mai mare respect și, de la început, sunt complet solidar cu toate victimele terorismului din orice parte a lumii, mai ales din aceasta. Spun acest lucru pentru a încuraja o dezbatere generală privind modul în care aceste tipuri de subiecte ajung să fie discutate într-o sesiune de joi după-amiază, când, și subliniez acest lucru, în acest context, avem o situație *sub judice* cu o decizie deja în vigoare.

Este dificil ca grupul nostru să sprijine această situație și, din acest motiv, ne simțim obligați să ne abținem. Dorim să ne abținem și, subliniez acest lucru, nu deoarece conținutul sau chestiunea nu merită o dezbatere, ci pentru că am considerat că acesta nu este momentul sau locul pentru a face acest lucru.

Roberta Angelilli, autoare. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, prin această rezoluție, facem apel la instituțiile europene să joace un rol în afirmarea drepturilor la justiție și la legalitate în timp ce-și îndeplinesc funcțiile diplomatice.

Astăzi, Parlamentul European solicită unanim ca această Cartă a drepturilor fundamentale să nu fie privită doar ca o colecție de hârtii și ca cetățenii să nu fie priviți doar ca niște consumatori ai pieței comune, ci ca deținători de drepturi fundamentale inalienabile și nenegociabile. Rudele victimelor lui Cesare Battisti – care a ucis patru oameni decenti și muncitori într-un masacru absurd, în fața familiilor și a copiilor acestora – au venit ieri aici în acest spirit al încrederii.

Dle comisar, cu pasiune și cu forța legii de partea noastră, avem încredere că toți își vor aduce contribuția și, în aceste ultime secunde, aș dori să-i rog pe colegii mei să ținem un moment de reculegere în memoria victimelor.

David-Maria Sassoli, autor. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, ne aflăm astăzi în această Cameră pentru a ne aminti că Parlamentul European și instituțiile democratice trebuie să protejeze și să sprijine rudele victimelor terorismului și să ofere sentimentul de justiție pe care îl așteaptă opinia publică europeană.

În rezoluția pe care am prezentat-o și pe care o vom vota în curând, subliniem că relațiile dintre Brazilia și UE se bazează pe recunoașterea reciprocă și respectarea statului de drept și a drepturilor fundamentale. Prin urmare, nu există semne de întrebare asupra relației noastre de prietenie cu Brazilia.

Aș dori să subliniez că acuzatul, Cesare Battisti, a fost găsit vinovat pentru patru omoruri în Italia. Deși fugar, dl Battisti a primit asigurările legale în procesele sale – care s-au desfășurat în prezenta avocatului apărării – că sistemul italian de justiție și-a urmat cursul, epuizând toate nivelurile de justiție, și că acestea l-au condamnat la două sentințe pe viață.

Dle președinte, chiar și Franța – unde a fugit înainte Cesare Battisti – a decis în 2004 să accepte cererea de extrădare a Italiei, recunoscând crimele sale și sentințele corespunzătoare, deoarece Cesare Battisti este un criminal care trebuie adus în fața justiției. Comportamentul contradictoriu al Braziliei este dificil de înțeles, mai ales pentru că autoritățile braziliene

nu l-au recunoscut în mod oficial ca refugiat politic. Aceste este unul dintre motivele pentru a suspenda acordul bilateral dintre Italia și Brazilia privind extrădarea.

Acesta este motivul pentru care decizia Curții Supreme părea de neînțeles pentru familiile victimelor și pentru publicul mai larg. Dle președinte, reprezentăm o Europă a drepturilor și a drepturilor pentru toți. Victimele au dreptul să știe că cei vinovați de astfel de infracțiuni odioase își vor ispăși pedeapsa în închisorile propriilor țări.

Ryszard Czarnecki, autor. – (PL) Dle președinte, nu sunt Italian, nu sunt brazilian, sunt un cetățean al unui stat membru al UE și nu vreau ca Uniunea să fie o Uniune care și-a pierdut simțul proporțiilor – o Uniune în care un infractor se bucură de aceleași drepturi ca și victimele infracțiunilor și familiile lor. Acest lucru nu este acceptabil. Este vorba despre anumite standarde elementare – aș spune chiar de standarde umane – și nu de unele europene. Din punctul de vedere al unei persoane care nu este foarte implicată emoțional și care poate privi situația cu răceală și obiectivitate, cred că pot să spun că a avut loc o anumită pierdere a echilibrului privind această chestiune, ceea ce este de neconceput pentru contribuabilii și pentru alegătorii noștri. Cred că decizia Curții Supreme din Brazilia este de neînțeles și va fi de neînțeles pentru toți cei care o analizează.

Mario Mauro, în numele Grupului PPE. – (IT) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, dle Romeva i Rueda, într-o conferință de presă care a avut loc ieri în Parlament, rudele victimelor crimelor făptuite la întâmplare de Cesare Battisti au vorbit sincer și cu demnitate pentru a prezenta încă o dată chestiunea aflată în centrul acestui incident tragic.

Nu este vorba despre răzbunare, însă trebuie să se facă dreptate. Prin urmare, deoarece trebuie făcută dreptate, Cesare Battisti trebuie extrădat, iar pentru că dl Battisti trebuie extrădat, sperăm că prin această rezoluție, Parlamentul poate amplifica în mod autoritar și credibil aceeași opinie: nu este vorba despre răzbunare, însă trebuie să se facă dreptate.

Uniunea Europeană este un proiect politic în care am combinat valorile noastre și idealurile noastre pentru a învinge definitiv puterea ideologiilor, a ideologiilor totalitare, a violenței arbitrare și a răului fără limite al terorismului. Pentru a realiza acest proiect, astăzi cerem cu convingere încă o dată: să nu căutăm răzbunarea, ci să ne asigurăm că se face dreptate.

Gianluca Susta, în numele Grupului S&D. – (IT) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, se întâmplă prea des ca intelectualii sau instituțiile de la nivel înalt din unele țări să refuze să înțeleagă fenomenul terorismului italian, suscitând îndoieli cu privire la credibilitatea sistemului nostru juridic.

Deoarece aceasta este baza legală pentru refuzul de extrădare a lui Cesare Battisti, nu putem decât să-l respingem. Cesare Battisti, o persoană cu un trecut ambiguu, este produsul unei perioade în care mii de tineri – dintre care mulți erau foarte singuri – au ales lupta armată ca un mijloc de luptă politică și au ajuns să transforme într-o crimă visul utopic alienant în care credeau. Alte țări au cunoscut tragedii similare, dar niciuna nu a oferit până acum protagoniștilor acestora nicio șansă de schimbare, spre deosebire de Italia, care, în combaterea terorismului, a consolidat cu adevărat sentimentul său de unitate națională.

Prin urmare, reluând apelul rudelor victimelor, solicităm ca Cesare Battisti să fie adus în fața sistemului juridic Italian, care va ști cum să arate – așa cum a făcut-o în sute de alte cazuri de foști teroriști, care sunt reintegrați în viața socială și civilă – că a fi pedepsit înseamnă, de asemenea, să repari o greșală, așa cum a arătat civilizației juridice occidentale italianul Cesare Beccaria, și nu doar intimidare sau brutalizare, așa cum se tem autoritățile Braziliene.

Ilda Figueiredo, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Dle președinte, avem de-a face cu o chestiune care nu este foarte urgentă, dar nu ducem lipsă de subiecte privind chestiuni cu adevărat urgente, cum ar fi întemnițarea și asasinarea sindicaliştilor din Columbia, represaliile și decesele din Honduras sau situația tragică din teritoriile Palestinei ocupate de israelieni.

Dacă doriți să vorbim despre Brazilia, atunci ar fi foarte urgent să dăm dovadă de solidaritate cu persoanele afectate de furtunile care au lovit recent statul Rio de Janeiro, în special orașele Nova Friburgo, Petrópolis și Teresópolis, care s-au soldat cu peste 700 de pierderi de vieți omenești, au lăsat peste 13 000 de persoane fără adăpost și a cauzat pagube inimaginabile.

Ester lamentabil că Parlamentul European nu a făcut niciun comentariu cu privire la această tragedie și nu a solicitat Comisiei Europene să-și exprime solidaritatea activă față de președintele Braziliei și disponibilitatea sa de a oferi orice ajutor necesar. Prin urmare, din acest for, o felicităm pe noua președintă a Braziliei, Dilma Roussef, pentru câștigarea recentă a alegerilor. Transmitem sentimentele noastre de solidaritate și profund regret pentru consecințele tragice ale furtunilor, sentimente care se extind asupra Congresului Braziliei, familiilor care sunt victimele acestei tragedii și întregului popor brazilian.

Cu privire la rezoluția prezentată aici, insistăm asupra necesității de a respecta deciziile autorităților legitime ale Braziliei, unde este reținut Cesare Battisti, și de a aștepta deciziile autorităților legitime ale Braziliei, fără presiune din partea acestui Parlament. Prin urmare, aș dori ca propunerea să fie retrasă, pentru a evita o decizie regretabilă.

(Vorbitorul a fost de acord să accepte două întrebări în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură)

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să-i răspund colegei care a spus că există multe alte chestiuni urgente care trebuie abordate, pur și simplu menționând faptul că, spre deosebire de multe alte chestiuni care merită foarte clar interesul nostru, aceasta este o problemă urgentă care nu implică doar o țară din afara UE, ci și un stat membru, și ne referim, de asemenea, la cetățenii uciși sau mutilați și care sunt cetățeni europeni.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Dle președinte, am spus deja și repet, aceasta nu este o chestiune foarte urgentă. Știm că autoritățile legitime din Brazilia se ocupă de acest caz și că cetățeanul italian este reținut în Brazilia. Prin urmare, considerăm că acest Parlament nu trebuie să exercite presiuni asupra autorităților legitime din Brazilia. Trebuie să așteptăm deciziile pe care le vor lua la momentul potrivit. Cu privire la chestiunile urgente, există o mulțime, inclusiv, în Brazilia, solidaritatea cu victimele furtunilor, care au provocat peste 700 de victime.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, am o întrebare simplă pentru dna Figueiredo. Nu credeți că 30 de ani – deoarece au trecut mulți ani de când au fost ucise aceste persoane – sunt suficienți pentru a cere urgent dreptate, în cele din urmă?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Dle președinte, după cum am spus deja și reiterăm, dle președinte, depinde cum discutăm despre această chestiune. O discutăm într-un moment în care ar trebui să discutăm despre chestiuni urgente. Chiar din declarațiile pe care le-a făcut dna Angelilli, este clar că ar fi fost posibil ca dezbateră să aibă loc cu alte ocazii și că mai poate avea loc totuși o dezbatere cu altă ocazie, dar nu acum, ca un subiect urgent.

Urgența o reprezintă solidaritatea pentru cele 700 de victime din ultimele câteva zile, ca urmare a furtunilor din Brazilia.

Fiorello Provera, în numele Grupului EFD. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, Cesare Battisti nu este un erou romantic, așa cum l-au prezentat unii, ci un ucigaș feroce cu antecedente pentru furt, care a fost găsit vinovat de uciderea a patru persoane prin împușcare în ceafă.

Acesta a beneficiat pe nedrept de doctrina privind azilul politic a dlui Mitterand și a fost protejat și idealizat de unii intelectuali francezi de stânga. Fugind în Brazilia pentru a evita repatrierea și închisoarea, dl Battisti a fost salvat de președintele Lula ca urmare a unei decizii eronate, care a fost luată, probabil, din motive politice, fără a lua în considerare suferința victimelor și a rudelor acestora.

Dnă Figueiredo, Parlamentul le solicită autorităților braziliene și Comisiei nu numai respectarea regulilor juridice și a acordurilor bilaterale, ci urmărește, de asemenea, să afirme principiul conform căruia niciun motiv ideologic nu poate justifica acțiunile unui criminal și nicio țară nu poate garanta impunitatea sa.

Nu trebuie să uităm că există valoare etică în oferirea unei reparații morale victimelor prin executarea unei condamnări. Aceasta se află la baza contractului social care susține toate comunitățile civilizate sau care aspiră să devină.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, crimele teribile săvârșite de Cesare Battisti și de gruparea sa nu au fost uitate nici acum, după 31 de ani.

Suferința rudelor victimelor, pe care le-am auzit ieri într-o conferință de presă care a avut loc la Strasbourg, este o dovadă clară în acest sens. Dl Mastella, ministru de justiție în guvernul italian la vremea aceea, este cel care, într-adevăr, a depus eforturi majore prin acțiuni instituționale pentru a face dreptate în cele din urmă în cazul Battisti.

Astăzi, împreună cu rudele victimelor, cetățenii italieni și întreaga țară, Parlamentul European, dând dovadă de o unitate extraordinară prin propunerea comună de rezoluție, este cel care solicită cu hotărâre unei alte țări, care este un prieten al Europei și al Italiei, extrădarea imediată a lui Cesare Battisti, care este un criminal și un terorist și care a fost condamnat prin hotărâri definitive, pentru a pune capăt astfel acestui episod dificil și dureros care continuă de prea mult timp.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor „Acesta era un escroc mărunț sau delicvent minor, dar era inteligent și, la fel ca mine, credea că poate deveni politician. Cei care au suferit cel mai mult, emoțional și fizic, în urma infracțiunilor săvârșite de gruparea lui nu au cerut niciodată răzbunare, dar, în modul cel mai decent, chiar și acum, aceștia cer adevărul și dreptatea. Nu pentru că este o condamnare pe viață, ci pentru că hotărârea judecătorească a fost luată și pedeapsa decisă conform regulilor sistemului nostru juridic trebuie să fie respectată și dusă la îndeplinire în consecință”. Acestea sunt cuvintele lui Arrigo Cavallina, care l-a recrutat pe Cesare Battisti din închisoare în timp ce acesta executa o pedeapsă pentru furt, la adresa dlui Battisti, a crimelor sale și a familiilor victimelor.

Aceasta este însăși esența întregii chestiuni: acesta era un infractor de drept comun, care s-a reinventat ca terorist și care a fost condamnat la închisoare pe viață pentru înfăptuirea sau ordonarea uciderii a patru persoane fără apărare, care s-a ascuns mai întâi în Mexic,

apoi în Franța și acum în Brazilia, protejat de o rețea de sprijin internațional, ca și cum ar fi fost un revoluționar idealist, și nu un ucigaș cu sânge rece.

Din acest motiv, extrădarea lui Cesare Battisti în Italia nu este doar cel mai nou act al unei istorii îndelungate de presupusă persecuție politică, așa cum încă și-ar dori să credem unii intelectuali de fotoliu, ci cererea legitimă a unui stat membru – fără a mai menționa fondator – al UE de a se respecta tratatele internaționale și propriul sistem juridic.

(Aplauze)

Charles Tannock (ECR). – Dle președinte, contest decizia dvs. de a da cuvântul în cadrul procedurii „catch the eye” numai celor care nu au luat cuvântul în dezbateră cu privire la Pakistan. Aceasta este o dezbateră complet diferită cu privire la un aspect diferit. Până acum, aceasta a fost o dezbateră între vorbitorii de portugheză și vorbitorii de italiană. Ceea ce este foarte bine, dar poate că și alte țări au o opinie cu privire la acest aspect, precum și alte delegații din alte grupuri politice.

Președintele. – Sunt total de acord că aceasta este o dezbateră complet diferită, dar avem un timp alocat de două minute, astfel încât pot să acord timp pentru două persoane. Dați ați fi în locul meu, ce ați face? Doresc să acord o șansă egală tuturor celor care nu au luat cuvântul cu privire la punctul anterior de pe ordinea de zi, o șansă egală reprezentanților fiecărui grup politic. Este foarte adevărat că au luat cuvântul în principal colegii noștri italieni, astfel încât voi avea grijă să dau cuvântul mai ales membrilor care nu sunt italieni.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Dle președinte, într-o anumită măsură, înțeleg frustrarea pe care o încearcă unii dintre colegii mei deputați cu privire la caracterul imperios al unei rezoluții referitoare la Cesare Battisti.

La sfârșitul lunii decembrie, după ce președintele Lula da Silva a luat decizia de a respinge extrădarea, dl Berlusconi a anunțat că își va rechema ambasadorul din Brazilia și va continua să lupte pentru a obține extrădarea dlui Battisti în Italia. Acest fapt face parte, fără îndoială, din aceeași luptă.

Totuși, acest lucru nu reduce gravitatea crimelor lui Battisti. Acesta s-a sustras sistemului juridic italian timp de 30 de ani și, ca urmare, a scăpat până acum de o condamnare la închisoare pe viață pentru omor. Relațiile dintre UE și Brazilia se bazează pe încredere, în măsura în care există un respect pentru democrație, statul de drept și drepturile omului. Ridicarea criminalilor la statutul de refugiat politic nu poate fi acceptată.

Corina Crețu (S&D). - Consider că respectarea independenței justiției, norma fundamentală împărtășită de Uniunea Europeană și Brazilia, trebuie să primeze asupra oricăror altor considerente. Sunt convinsă că relațiile excelente dintre cele două părți atât în plan economic, cât și politic, vor fi dublate de o cooperare la fel de bună și în materie judiciară, astfel încât Cesare Battisti, condamnat la închisoare pe viață pentru patru crime și alte infracțiuni, să își ispășească pedeapsa conform legislației căreia i se supune.

Între Italia și Brazilia există un tratat bilateral privind extrădarea. Drept urmare, este esențial să adresăm un apel părții braziliene la respectarea acestui acord. Întrucât controversa are și o componentă politică la nivel înalt, cred că se impune un dialog pe acest palier cu noua șefă a statului brazilian.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, sunt ușor surprinsă de numărul de deputați care se află în această Cameră într-o joi

după-amiază. Având în vedere că sunt prezentă în fiecare după-amiază de joi, mi se pare extraordinar interesul brusc față de aspecte cu privire la drepturile omului.

Aș fi salutat acest lucru dacă nu aș fi remarcat că cei care participă sunt în majoritate deputați italieni, care nu sunt interesați de obicei de drepturile omului și care, adesea, sunt de fapt primii care...

(Proteste)

Stimate coleg deputat, vrei să vorbești mai clar? Atunci vă rog să vorbești la microfon și vă voi răspunde. Aceasta poate fi numită o acuzație personală. Dvs. sunteți italian, eu sunt francez, vă respect ca italian. Oricine poate vedea, până la urmă, că majoritatea deputaților din Parlament sunt italieni, ceea ce, pentru o după-amiază de joi, este neobișnuit, pentru a nu spune mai mult. Domnule, eu sunt prezentă aici în fiecare după-amiază de joi! În fiecare joi după-amiază, sunt aici în plen!

(Interpelări)

Liniște, vă rog, vreau să vorbesc! Nu am obiceiul să-i întrerup pe colegii deputați și nu tolerez să fiu întreruptă! Dle președinte, îmi permiteți să folosesc timpul alocat?

(Președintele a rugat-o pe vorbitoare să continue).

Am remarcat, de asemenea, că, în general, deputații italieni sunt primii care cer ca democrația lor să fie respectată și ca nimeni să nu se amestece în afacerile italiene. Acesta este un fapt. Acest lucru reiese clar din dezbaterile Parlamentului European. Nu suntem aici să aflăm dacă Cesare Battisti este vinovat sau nu. Mă adresez dvs. acum, știu că anii de plumb sunt o perioadă pe care italienii o acceptă cu dificultate. Știu acest lucru. Știu că au existat multe victime. Totuși, știu, de asemenea, că nu au fost judecați în Italia toți cei vinovați de atacuri teroriste. Repet: nu au fost judecați în Italia toți cei vinovați de atacuri teroriste!

(Interpelări)

Îmi permiteți să vorbesc fără să mă întrerupeți? Parcă ne-am afla într-un parlament național! Nu așa se procedează în Parlamentul European! Dle președinte, pot să vorbesc fără să fiu întreruptă?

(Președintele a rugat-o pe vorbitoare să încheie)

Cred că nu avem niciun drept, într-o după-amiază de joi, să intervenim în relațiile dintre Brazilia și Italia. Suntem aici să ne asigurăm că dreptul la justiție este respectat, sunt complet de acord cu acest lucru, dar, pe de altă parte, să lăsăm Curtea Supremă din Brazilia să ia o hotărâre la momentul potrivit. Cazul se judecă acum în instanțele braziliene, Curtea Supremă nu a luat încă o hotărâre, acest aspect nu intră sub...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

(Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură)

– (FR) Dle președinte, îi respect pe colegii mei deputați și sunt pregătită să răspund la întrebare. Aș dori foarte mult ca aceștia să dea dovadă de aceeași toleranță față de mine.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, dacă îi respectați pe colegii dvs. deputați, dnă Vergiat, nu ar trebui să îndrăzniți sub nicio formă să spuneți că pe colegii dvs. italieni nu îi interesează niciodată drepturile omului.

Sunt aici de 16 ani. Puteți consulta istoricul activității mele în Parlament și, cu siguranță, nu merit să primesc o lecție cu privire la drepturile omului de la dvs.

În numele colegilor mei deputați, dorim să vă întrebăm dacă nu vă este rușine să ridicați îndoieli cu privire la aceste patru persoane?

Știți unde munceau acești oameni? Aceștia erau oameni foarte modești. Unul era agent de pază, unul era măcelar, altul comerciant și altul un agent al forțelor de ordine publică.

Ieri, copiii acestor persoane, care la momentul respectiv aveau între 10 și 15 ani, ne-au spus că își aduc aminte în fiecare zi de tații lor zăcând într-o baltă de sânge. Chiar credeți că normal să provocați dispute?

Marie-Christine Vergiat, autor. – (FR) Dle președinte, cred că aceasta este o întrebare sub forma unei acuzații personale. Nu îmi este rușine, dnă Angelilli, deoarece am pus punctul pe i afirmând că am considerat anii de plumb niște ani foarte dificili pentru Italia. Cred că anii de plumb au fost ani foarte dificili pentru Italia! Știu câte victime au fost în Italia. Am fost interesată de această perioadă.

Prin urmare, nu îmi este rușine. Nu pun la îndoială victimele; Pun sub semnul întrebării utilizarea de către deputații italieni a unei ședințe de joi după-amiază rezervată aspectelor cu privire la drepturile omului pentru a dezbate un aspect care privește exclusiv Italia și Brazilia. Cred – și sper că comisarul va răspunde, de asemenea, la fel – că Uniunea Europeană nu are dreptul să se amestece în afacerile dintre Italia și Brazilia; nu acesta este rolul său. Aceste ședințe sunt rezervate drepturilor omului! În plus, dnă Angelilli, nu v-am ținut o lecție în legătură cu acest aspect!

Președintele. – Nu voi mai accepta nicio întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru”. Argumentele și contraargumentele au fost prezentate. (Vom trece acum la următorul vorbitor.)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să solicit respectarea Regulamentului de procedură în legătură cu alcătuirea ordinii de zi. Aș dori să subliniez că acest aspect se află pe ordinea de zi ca urmare a unei decizii luate de Conferința președinților, care a fost apoi ratificată printr-un vot în plen luna trecută.

Acest punct nu se află pe ordinea de zi în urma dorinței deputaților italieni. Acesta este un document oficial solicitat mai întâi de Conferința președinților și apoi de întreg Parlamentul.

(Aplauze)

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, Uniunea Europeană trebuie să se asigure efectiv că tratatul încheiat între Brazilia și Italia, care urmărește să reglementeze termenii și procedurile de cooperare în materie de extrădare, este respectat.

Curtea Supremă din Brazilia a decis să permită extrădarea lui Cesare Battisti, care a fost găsit vinovat în șapte procese și condamnat în contumacie la patru sentințe pe viață pentru tot atâtea omoruri, hotărârile definitive fiind date de autoritățile juridice italiene. În mod incredibil, fostul președinte al Braziliei a refuzat extrădarea acestui criminal în Italia. În plus, într-un act de dispreț extrem pentru țara noastră, un grup de deputați brazilieni de

stânga l-au vizitat pe Cesare Battisti în închisoare și s-au fotografiat cu acesta într-o atmosferă aniversară.

UE, care are relații comerciale și economice excelente cu Brazilia, nu poate evita să intervină pentru a aplica legea și dreptul rudelor victimelor la justiție. Rudele victimelor s-au întâlnit ieri cu deputați din Parlamentul European la Strasbourg, care, pentru prima dată, au ajuns cu toții la un acord, indiferent de afilierea lor politică.

Ștefan Füle, *membre al Comisiei*. – Dle președinte, Comisia este la curent cu decizia recentă a fostului președinte al Braziliei de a refuza extrădarea unui cetățean italian, dl Battisti, condamnat în contumacie la închisoare pe viață și la alte câteva pedepse cu închisoarea de către instanța de judecată din Italia.

Am luat notă de punctele dvs. de vedere în legătură cu acest caz particular și împărtășesc sentimentele dvs. față de victime și de familiile lor. Cu toate acestea, Comisia consideră că nu se poate implica în acest caz. UE nu a încheiat niciun acord de extrădare cu Brazilia și chiar dacă ar fi fost așa, nu ar avea niciun drept să intervină în cazurile individuale de extrădare. O decizie privind extrădarea între statele membre ale UE sau între statele membre ale UE și țările terțe revine în întregime instanței judecătorești.

Relațiile Italiei cu Brazilia în privința cooperării penale sunt guvernate de un tratat bilateral de extrădare semnat în 1989. Autoritățile braziliene și-au utilizat puterea discreționară în limitele legii pentru a refuza extrădarea dlui Battisti.

Aș dori să adaug, în termeni foarte clari: în cazul extrădării, nu am nicio îndoială că justiția Italiană se va ridica la înălțimea standardelor așteptate de la statele membre ale UE.

Președintele. – Dezbateră a fost închisă.

Votarea va avea loc în scurt timp.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Ana Gomes (S&D), *în scris*. – (PT) Nu sunt de acord cu inițiativa acestei rezoluții, deoarece cred că într-o dezbatere din acest Parlament cu privire la cazurile urgente de „încălcare ale drepturilor omului, ale democrației și ale statului de drept” nu își are locul cazul extrădării lui Cesare Battisti, pur și simplu deoarece nu reprezintă o încălcare a drepturilor omului, a democrației sau a statului de drept în Brazilia și, de asemenea, pentru că nu este o problemă urgentă. Aceasta este o dispută juridică și politică între Brazilia și Italia și Curtea Federală Supremă din Brazilia urmează să ia o decizie. În acest moment, Parlamentul trebuie să trimită alte două mesaje Braziliei: unul de solidaritate cu privire la dezastrul în care și-au pierdut viața peste 700 de persoane și unul de încântare pentru alegerea democratică a președintei Dilma Rousseff. Brazilia este, fără îndoială, o țară democrată, care a realizat progrese semnificativ în afacerile politice, civile, sociale, economice și culturale în ultimul deceniu și este un model de luptă împotriva sărăciei și a foametei, datorită programelor guvernamentale Zero foame și Alocație pentru familie.

Monica Luisa Macovei (PPE), *în scris*. – Statul de drept trebuie susținut. Credibilitatea instituțiilor publice depinde de acesta. Președintele brazilian Lula a fost autorizat de Curtea Supremă din Brazilia să-l extrădeze pe Cesare Battisti, un cetățean italian condamnat pentru patru omoruri, printre alte acuzații. La 31 decembrie 2009, ultima zi de mandat a președintelui Lula, acesta a refuzat să-l extrădeze pe Battisti în Italia. Mă aștept ca autoritățile braziliene să ia o decizie finală imparțială și apolitică; o decizie care să susțină statul de

drept. Statul de drept este fundamental pentru relațiile dintre Brazilia și UE. Tratatul nostru se bazează pe principiile drepturilor omului și pe corectitudine. Am încredere că aceste principii vor rămâne reciproce.

11.3. Iran, în special cazul lui Nasrin Sotoudeh

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateră asupra celor șapte propuneri de rezoluții referitoare la Iran, în special cazul lui Nasrin Sotoudeh ⁽³⁾.

Bastiaan Belder, autor. – (NL) Dle președinte, cu o săptămână în urmă, laureata Premiului Nobel, Shirin Ebadi, a publicat un articol pătrunzător în *The Wall Street Journal* despre prietena sa, avocata iraniană în domeniul drepturilor omului, Nasrin Sotoudeh, care tocmai fusese condamnată la 11 ani de închisoare. Ebadi a îndemnat occidentul să acorde mai multă atenție cazului Sotoudeh și tuturor apărătorilor curajoși ai drepturilor omului de pe teritoriul Republicii Islamice Iran.

Dezbateră din Parlament face parte din răspunsul la apelul urgent al dnei Ebadi. Nu putem și nu vom putea să o uităm pe Nasrin Sotoudeh și nici pe luptătorii pentru drepturile fundamentale din Iran. Dle președinte, doamnelor și domnilor, acesta va fi, de asemenea, mesajul raportului pe care sper să-l prezint în numele Comisiei pentru afaceri externe în ședința plenară din martie și sper ca toți să votați în favoarea acestuia. O voce europeană unită, puternică pentru drepturile poporului iranian.

Marietje Schaake, autoare. – Dle președinte, încă o dată, suntem nevoiți să vorbim despre drepturile omului din Iran, după ce Nasrin Sotoudeh a fost condamnată la 11 ani de închisoare. Acestea i s-a interzis să practice avocatura, dar noi punem să ne punem în slujba justiției.

Statul de drept nu mai este practicat sau existent în Iran și instanțele de judecată sunt foarte politizate. Apărarea drepturilor omului este considerată în prezent un atac la adresa securității naționale. Nasrin Sotoudeh, avocată și mamă a doi copii, este acuzată că a acționat împotriva securității naționale. Aceasta a fost avocata, printre alții, a lui Zahra Bahrami, cetățean cu dublă cetățenie, iraniană și olandeză, care a fost condamnată la moarte înainte ca diplomații olandezi să o poată contacta și într-un climat de îndoieli serioase cu privire la corectitudinea procesului.

Pe cât de puternică este și a fost o femeie ca Nasrin Sotoudeh în apărarea dreptății, pe atât este de slab regimul, care își reprimă cetățenii în loc să le asigure bunăstarea. Dna Ashton, Înalțul Reprezentant, va fi la Istanbul la sfârșitul acestei luni, într-o încercare de a convinge regimul iranian să coopereze cu comunitatea internațională în problema nucleară. Sancțiunile economice au același scop. Mă îndoiesc că acestea vor avea rezultatul dorit înainte de a aduce prejudicii disproporționate poporului iranian care, în consecință, va deveni tot mai dependent de guvernul nedispus la compromisuri.

Totuși, deși sunt sceptică cu privire la impactul sancțiunilor economice, am încredere că sancționarea persoanelor responsabile cu încălcarea drepturilor, de exemplu, prin cenzură, viol, tortură și execuții, va reprezenta un pas eficient și necesar pentru a pune capăt impunității și pentru a onora justiția pentru care a militat Nasrin Sotoudeh. Drepturile omului sunt în mod evident călcâiul lui Ahile al regimului Iranian.

(3) A se vedea procesul-verbal

Dle președinte, aș dori să vă rog să-i încurajați pe colegii noștri italieni să facă liniște în timp ce iau cuvântul, deoarece este foarte deranjant faptul că încep să vorbească în Cameră după ce a fost tratat cazul lor.

Președintele. – Stimați colegi, ați auzit cererea dnei Schaake. Și alți colegi v-au rugat, de asemenea, să faceți liniște. Dacă aveți ceva personal de discutat, puteți face acest lucru afară.

Struan Stevenson, *autor.* – Dle președinte, astăzi am avut intenția să compar Republica Islamică Iran cu Germania nazistă, dar trebuie să recunosc că din multe puncte de vedere poate fi și mai rău. Mulahii au spânzurat până acum 65 de persoane anul acest. 10 au fost spânzurați ieri: mai întâi, au fost aspru amendați și li s-au confiscat locuințele, iar apoi fiecare a fost flagelat fără milă înainte de a fi dus la spânzurătoare. 87 de persoane au fost spânzurate în ultimele patru săptămâni.

Ahmadinejad nu recunoaște Holocaustul și urăște poporul evreu; acesta afirmă că dorește să șteargă Israelul de pe hartă și acum produce arme nucleare care îi vor da posibilitatea să facă acest lucru. Ahmadinejad și Khamenei conduc suprimarea nemiloasă a cetățenilor iranieni prin spânzurări, tortură, lapidare, amputări și flagelări devenite un lucru obișnuit și prin rutina executării copiilor și chiar a femeilor gravide. Brațele a doi prizonieri din Mashhad au fost amputate săptămâna aceasta; alți doi au fost condamnați la amputare, iar sentințele vor fi executate în curând.

Oricine încearcă să denunțe acest flagel este vizat imediat. Nasrin Sotoudeh este un caz în acest sens: o avocată curajoasă pentru drepturile omului, care a apărut mulți oameni inocenți, condamnați pe nedrept și executați de acest regim fascist. Condamnarea revoltătoare a acesteia la 11 ani de închisoare pentru că și-a făcut meseria este o insultă la adresa umanității. Adevărații criminali sunt tiranii de la Teheran și aceștia vor fi trași la răspundere. Aceștia cred că criticii lor din vest fac parte dintr-o conspirație internațională care urmărește să le răstoarne regimul. Ei bine, eu unul m-aș angaja în acest proiect chiar astăzi. Răul nu trebuie lăsat niciodată să învingă și cu cât mai devreme putem vedea libertatea, democrația, umanitatea și drepturile femeilor restabilite în Iran, cu atât mai bine va fi pentru toată lumea.

Rosario Crocetta, *autoare.* – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, prin cererea de eliberare imediată a lui Nasrin Sotoudeh, îndemnăm Uniunea și statele sale membre să facă mai mult pentru a elibera cetățenii iranieni și lumea de unul dintre cele mai crude și mai autoritare regimuri din istorie.

Republica Islamică Iran nu este caracterizată numai prin amenințările pe care le reprezintă pentru pacea mondială cu un proiect nuclear capabil să evoce teroarea războiului nuclear, ci și prin lipsa de legitimitate a alegerilor sale; arestări în masă în rândul populației care cere alegeri libere; uciderea oponentilor; violul și abuzul psihic al celor care nu sprijină acest regim; inechitatea procedurilor judiciare, unde deciziile pot fi anticipate de îndată ce se aduc acuzațiile; discriminarea gravă la adresa femeilor și a homosexualilor; și absența libertății de exprimare și de asociere. Condițiile prizonierilor iranieni din tabăra de la Ashraf, unde aceștia sunt supuși violenței și chiar lapidării, sunt absolut incredibile.

În fiecare zi, cel puțin două persoane, inclusiv copii, sunt condamnate la moarte în Iran și acestea nu au altă vină decât aceea că nu sunt pe placul regimului. Dovezile juridice sunt adesea create prin utilizarea crudă și abilă a metodelor brutale de tortură. Desigur, aceste critici nu sunt la adresa Islamului, care este bazat pe pace, ci la adresa regimului iranian. Arestarea și condamnarea lui Nasrin Sotoudeh aduce la lumină un nivel nou de înșelăciune

judiciară, deoarece în acest caz, este atacată și condamnată o avocată a poporului, ceea ce înseamnă că cetățenii Iranului nici măcar nu se mai pot apăra.

Cristian Dan Preda, *Autor*. – Dacă există, poate, un început de deschidere din partea Iranului în dosarul nuclear, trebuie, din păcate, să constatăm că ușa e în mod clar închisă, în această țară, atunci când este vorba despre drepturile omului.

Cazul lui Nasrin Sotoudeh demonstrează pe deplin acest lucru. Ea a fost pedepsită pentru munca în favoarea drepturilor omului printr-o sentință extrem de dură: 11 ani de închisoare, 20 de ani de interdicție de a profesa ca avocat, interdicția de a părăsi teritoriul. Această decizie a fost luată în urma unui simulacru de proces.

Cazul acesta este departe de a fi un incident izolat. El face parte dintr-o strategie deliberată a regimului iranian de a reduce sistematic la tăcere apărătorii drepturilor omului. O întregă serie de sentințe foarte dure țintesc avocații activi în materie de drepturile omului și trebuie să fim solidari cu cei care, oameni de curaj, susțin, acționează, în ciuda amenințărilor, a torturii și a pedepselor cu închisoarea, drepturile omului.

Raül Romeva i Rueda, *autor*. – Dle președinte, trebuie să spun că deplâng profund faptul că trebuie să vorbim din nou despre Iran, dar trebuie să facem acest lucru. Trebuie neapărat să facem acest lucru, deoarece situația din Iran este foarte dificilă și dramatică.

Din acest motiv, este important ca Parlamentul să reitereze apelul său pentru eliberarea tuturor deținuților de conștiință, incluzându-i pe toți cei care au fost arestați în ultimul an în legătură cu activitățile lor pașnice – și repet, pașnice – din sfera politică și a drepturilor omului. Parlamentul trebuie să facă apel din nou la autoritățile iraniene pentru ca acestea să respecte drepturile la libertatea de exprimare și de adunare, recunoscute la nivel internațional, și să condamne ferm sentința extrem de aspră împotriva lui Nasrin Sotoudeh și să o elogieze pentru curajul său și pentru angajamentul său.

Acesta este și motivul pentru care Parlamentul trebuie să-i ia în considerare pe dna Sotoudeh și pe ceilalți activiști pentru drepturile omului și pe deținuții de conștiință și să ceară eliberarea sa imediată. Trebuie să ne exprimăm îngrijorarea în legătură cu sentința impusă tot mai frecvent de interdicție a părăsirii Iranului, ceea ce poate duce la concluzia rațională că a rămâne în Iran este considerată o pedeapsă de către autorități.

Trebuie să le solicităm autorităților să combată impunitatea celor care încalcă drepturile omului în cadrul forțelor de securitate și să reiterăm, de asemenea, cererea noastră de a efectua o investigație independentă a acuzațiilor referitoare la execuțiile extrajudiciare de după alegerile prezidențiale contestate din iunie și de a aduce presupușii făptași în fața justiției. În mod evident, trebuie să condamnăm ferm, de asemenea, atacul cu bombă din Chabahar și să transmitem condoleanțe familiilor victimelor și celor răniți.

În cele din urmă, aș dori să spun că suntem foarte îngrijorați de persecutarea anumitor religii și grupuri etnice în Iran. Trebuie să ne exprimăm convingerea, susținută de istoria europeană recentă, că dezvoltarea socială și politică pașnică și echilibrată poate fi realizată numai dacă sunt luate în considerare aspirațiile culturale și sociale ale diferitelor regiuni.

Bogusław Sonik, *în numele Grupului PPE*. – (PL) Dle președinte, Nasrin Sotoudeh a fost motivul dezbaterii anterioare a Parlamentului European cu privire la lipsa apărării drepturilor omului în Iran, când, pe 4 septembrie 2010, aceasta a fost arestată sub acuzația de propagandă împotriva statului, conspirație și adunare pentru a acționa împotriva securității naționale. Aceasta este arestată de patru luni. Acum, după proces, această

apărătoare distinsă a drepturilor omului și colegă dedicată a laureatei Premiului Nobel, Shirin Ebadi, a fost condamnată la 11 ani de închisoare, urmată de o interdicție de 20 de ani de a practica avocatura și de a părăsi Iranul. Să ne amintim că și alți prizonieri politici au primit, de asemenea, condamnări la ani lungi de închisoare. Activista de 26 de ani pentru drepturile omului, Shiva Nazar Ahari, a fost condamnată la patru ani de închisoare și la 74 de lovituri de bici pentru aceeași infracțiune.

Trebuie să ne exprimăm clar opoziția față de încălcările grave ale drepturilor fundamentale ale omului: libertatea de asociere, libertatea de exprimare, dreptul la libertatea de gândire și dreptul la un proces echitabil. Nasrin Sotoudeh, care și-a dedicat viața luptei pentru apărarea drepturilor omului – apărându-i pe minorii care au fost condamnați la moarte și pe cetățenii acuzați de organizarea de proteste pașnice, precum și de colaborare strânsă cu opoziția – a devenit o dovadă vie a încălcărilor drepturilor omului în Iran. Uniunea Europeană nu mai poate fi în continuare un observator pasiv al acestei lupte inegale dintre societatea iraniană și regim.

Corina Crețu, în numele grupului S&D . – Ne alăturăm și noi cererii de eliberare necondiționată și imediată a lui Nasrin Sotoudeh și a tuturor prizonierilor de opinie din Iran. După fraudele electorale ce au menținut regimul Ahmadinejad la putere, mii de iranieni au plătit cu prețul libertății curajul de a protesta față de un regim tot mai represiv. Nasrin Sotoudeh a fost condamnată, după luni de izolare și tortură, la 11 ani de închisoare, pentru că, în calitate de avocată și militantă pentru drepturile omului, a apărut opoziția ai puterii de la Teheran, printre care și laureata premiului Nobel pentru pace.

Alături de numeroși dizidenți, în închisorile iraniene suferă rele tratamente și zeci de jurnaliști și bloggeri care au îndrăznit să își exercite libertatea esențială de exprimare a propriei conștiințe. Cred că angajamentul Uniunii Europene în favoarea eliberării acestor luptători pentru democrație trebuie să ia nu numai forma protestului public, ci și a unor demersuri concrete ale Serviciului European de Acțiune Externă, în vederea mobilizării internaționale pentru o presiune comună sporită, în vederea încetării acestor încălcări ale drepturilor omului în Iran.

Charles Tannock, în numele Grupului ECR. – Dle președinte, nu trebuie să uităm niciodată în acest Parlament că libertatea de dezbateră și de dezacord, de care ne bucurăm atât de mult în Europa, este rară și inexistentă în multe părți ale lumii. Nicăieri nu este mai evident acest lucru decât în Iran.

Discutăm încă o dată în Parlament despre situația îngrozitoare a drepturilor omului din această Republică Islamică. Ca avocată, Nasrin Sotoudeh a ajutat mulți susținători ai opoziției, care au fost arestați și hărțuiți în urma alegerilor prezidențiale falsificate de acum 18 luni. Aceasta a reprezentat, de asemenea, minori condamnați la moarte, o faptă cu adevărat eroică într-o țară care execută copii fără să stea mult pe gânduri. Ea a fost arestată în luna septembrie a anului trecut sub acuzația că a răspândit propagandă și că a conspirat împotriva securității naționale. Acum a fost condamnată la 11 ani de închisoare și i-a fost interzis dreptul de a practica avocatura timp de 20 de ani.

Aceasta trebuie eliberată imediat și necondiționat. Fac apel la vicepreședinta Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să exprime clar acest lucru.

Parlamentul și Comisia au subliniat cu hotărâre încălcările drepturilor omului de către regimul brutal – aproape dezgustător – al lui Ahmadinejad. Consiliul ar trebui deja să pună

valorile comune ale UE înaintea intereselor comerciale individuale ale statelor membre în această țară.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, avem încă o dezbatere cu privire la încălcarea drepturilor omului și a democrației în Iran. De această dată, este cazul unei avocate care îi apără pe activiștii pentru drepturile omului din Iran.

Într-adevăr, ideea este să se rezolve problema de la sursă, renunțând la arestarea persoanelor care luptă pentru drepturile lor și vizându-i, în schimb, direct pe cei care îi apără, numai pentru a arăta în ce direcție bate vântul pentru cei care doresc să se opună regimului Ahmadinejad.

Aș face un pariu astăzi, dle Președinte, că în câteva săptămâni, ne vom întoarce în această Cameră pentru a vorbi despre alt caz în care toate drepturile de bază au fost încălcate în Iran. Încălcarea va fi deghizată de un oarecare motiv penal, care ar fi ridicol dacă nu ar fi atât de tragic, precum acționarea împotriva securității naționale sau propaganda împotriva regimului, la fel ca în cazul pe care îl discutăm astăzi.

Dle președinte, mă întreb dacă Parlamentul ar mai trebui să aibă o delegație pentru relații cu un regim care este exact opusul a tot ce reprezintă fundamentele Uniunii Europene.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, încă o dată, o situație revoltătoare ne parvine din Iran. Înainte de Crăciun, am discutat despre situația lui Sakineh Ashtiani, care a fost condamnată la lapidare pentru acuzația de adulter, o sentință comutată ulterior la moarte prin spânzurare pentru acuzația de omor. Astăzi, avem situația nefericită a lui Nasrin Sotoudeh, care a fost condamnată la 11 ani de închisoare pentru că și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu. Bunurile sale au fost înghețate și i-a fost refuzat accesul la un avocat. Soțul său a fost arestat în timpul săptămânii pentru, citez, „răspândire de minciuni și tulburarea opiniei publice”. Înțelegeți dvs. ceva dacă puteți!

Cred că tot ce putem face este să ne utilizăm influența cât mai bine posibil pentru a încerca să punem capăt acestei aiureli nocive, în special maltratarea femeilor și lipsa de respect față de femei. Cele două exemple sunt cazuri clare.

George Sabin Cutaș (S&D). - Condamnarea militantei pentru drepturile omului, Nasrin Sotoudeh, reflectă fragilitatea respectului pentru drepturile omului în Iran. De la controversata realegere a președintelui Ahmadinejad, în iunie 2009, toate protestele au fost reprimare brutale, mii de cetățeni fiind arestați și câteva sute suferind deja condamnări.

Sanționarea abuzivă a doamnei Nasrin Sotoudeh la 11 ani de închisoare a fost provocată de faptul că, în calitate de avocat, a apărut numeroși opozanți arestați în cursul demonstrațiilor de după alegerile prezidențiale. De asemenea, i s-au imputat interviurile acordate presei străine în această perioadă. Ne aflăm în fața unui caz tipic de încălcare a dreptului la libera exprimare, a dreptului avocaților de a-și practica meseria fără presiuni și constrângeri, dar și a dreptului inculpatului la un proces imparțial.

În acest context, țin să amintesc Comisiei și Consiliului că orice cooperare între Uniunea Europeană și Iran trebuie să pornească de la premisa obligativității respectării drepturilor omului.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dle președinte, acesta este alt subiect care revoltă opinia publică europeană și care revoltă deputații din acest Parlament. Dacă asistăm în continuare

la situații care încalcă evident drepturile omului în aceeași țară, trebuie să ne gândim la structura și la responsabilitatea țării respective. Se poate observa clar că respectul pentru propriile tradiții și obiceiuri nu se potrivește totuși cu acceptarea anumitor standarde declarate sau standarde europene – mă refer aici la drepturile omului. Acest lucru este evident. Este bine că Parlamentul European tratează acest subiect. Mai există totuși un aspect legat de presiunea politică, deoarece aceasta este, ca să spun așa, următorul subiect despre care vorbește Parlamentul European, când ne referim la Iran, și nu obține niciun succes semnificativ. Poate că este necesar să începem să aplicăm o presiune mult mai puternică decât în prezent.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Dle președinte, activiștii și avocații care militează pentru drepturile omului în Iran au fost îndelung persecutați și arestați, iar verdictul împotriva avocatei Nasrin Sotoudeh reprezintă un exemplu trist al aceste persecuții.

Regimul Iranian a făcut același lucru în cazul activistei Shiva Nazar Ahari, al avocatului Mohammad Seifzadeh și al avocatului Mohammad Oliyafar. Alți activiști sunt amenințați cu o soartă similară.

Represaliile din Iran continuă să se înrăutățească și încercările noastre de a îmbunătăți situația nu au niciun efect. Acțiunea guvernului împotriva celor care au rezerve la adresa regimului a ajuns acum la un nivel la care trebuie să începem să luăm în considerare cu seriozitate o schimbare a politicii față de această țară și să luăm în considerare alte posibilități de a exercita o presiune mai eficientă asupra administrației iraniene, astfel încât să putem ajuta poporul iranian să aibă parte de mai multă libertate. Cu siguranță că nu va fi ușor, dar cred că este responsabilitatea noastră să încercăm să schimbăm situația din Iran.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Dle președinte, Nasrin Sotoudeh este una dintre cele mai cunoscute avocate pentru drepturile omului din Iran și, printre alții, aceasta a reprezentat-o pe Shirin Ebadi, laureată a Premiului Nobel pentru pace. Printre clienții săi s-au numărat, de asemenea, minori care au fost condamnați la moarte și victimele violenței în familie. Singura sa vină este aceea că și-a practicat profesia, aceea de a apăra oamenii care nu sunt capabili să se apere singuri împotriva regimului brutal al Iranului.

Frământările care au urmat alegerilor din 2009 și consecințele acestora au determinat autoritățile iraniene să ia măsuri aspre împotriva apărătorilor și activiștilor pentru drepturile omului. Scopul guvernului iranian este să reducă la tăcere toată opoziția, odată pentru totdeauna, atât pe plan intern, cât și internațional.

Acest Parlament a făcut apel în numele populației din Ahvaz, de exemplu, și a trimis o declarație scrisă unanimă cu privire la acest subiect. Este ciudat că comunitatea internațională nu poate face nimic pentru a înlătura acest regim barbar.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Dle președinte, în timpul ultimei dezbateri cu privire la încălcările drepturilor omului din Iran, care a avut loc în această Cameră cu doar o lună în urmă, am spus că în fiecare zi, cinci cetățeni iranieni primesc vestea că își vor pierde în curând viața sub sentința pedepsei capitale. La această statistică tragică trebuie adăugate, de asemenea, sentințele cu mulți ani de închisoare pentru avocații iranieni care apără victimele sistemului juridic al țării. Aceste două cuvinte - sistem juridic - ar trebui puse probabil între ghilimele. Nasrin Sotoudeh, în vârstă de 47 de ani, care a fost arestată pe 4 septembrie, torturată și condamnată la 11 ani de închisoare, este un exemplu în acest sens.

Alți avocați iranieni s-au confruntat, de asemenea, cu represalii. Shiva Nazar Ahari, cofondatoare a Comisiei reporterilor pentru drepturilor omului, a fost condamnată la patru ani de închisoare, Mohammad Seifzadeh a fost condamnat la patru ani de închisoare și interdicția de a practica avocatura timp de 10 ani, iar Mohammad Oliyafar a primit un an de închisoare, pentru simplul fapt că și-a reprezentat clientul în instanță. Cred că prin utilizarea poziției de negociere a Înalțului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate, ar trebui să insistăm ca subiectul militanților pentru drepturile omului să fie inclus în discuțiile cu Iranul ca o prioritate.

Monica Luisa Macovei (PPE). - Cazul avocatei Nasrin Sotoudeh este foarte grav. A primit 11 ani de închisoare, interdicția de a practica avocatura și interdicția de a părăsi țara 20 de ani. Ce a făcut? A apărât-o pe Shirin Ebadi, laureată a Premiului Nobel pentru pace, pe alți activiști politici, pe apărători ai drepturilor omului, jurnaliști și minori condamnați la pedeapsa cu moartea.

Începând cu 2009, cel puțin 15 avocați de drepturile omului au primit pedepse cu închisoarea în Iran. Prin astfel de măsuri, Iranul încalcă drepturi fundamentale ale omului și principiile fundamentale ONU ale rolului avocatului. Solicit Comisiei și Consiliului să intervină pentru eliberarea imediată a avocatei Nasrin Sotoudeh.

Ștefan Füle, *membru al Comisiei.* – Dle președinte, Uniunea Europeană rămâne extrem de îngrijorată cu privire la situația gravă și în deteriorare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale din Republica Islamică Iran. În ultimii doi ani, condițiile s-au schimbat din dificile în aproape imposibile pentru cei care militează pentru apărarea drepturilor omului.

Pentru Nasrin Sotoudeh și pentru mulți alții asemenea ei care militează pentru apărarea cauzelor juste ale drepturilor fundamentale și ale libertății, a profesa din închisoare nu este o opțiune. Impactul arestării sale este clar: cei din Iran care sunt suficient de curajoși să-i apere pe cetățenii care ar trebui să fie protejați tocmai de stat, riscă să fie intimidați, arestați sau și mai rău.

Uniunea Europeană s-a exprimat clar; peste 10 declarații au fost emise în 2010 de către dna Ashton, Înalț Reprezentant și vicepreședintă a Comisiei, atât cu privire la situația generală, cât și la cazurile individuale. În același timp, Uniunea Europeană a efectuat demersuri discrete pe lângă autoritățile iraniene, solicitând clarificări și explicații și transmițând mesaje clare despre nevoia îmbunătățirii situației din Iran. O declarație cu privire la cazul lui Nasrin Sotoudeh a fost făcută de dna Ashton, Înalț Reprezentant și vicepreședintă a Comisiei, la data de 14 ianuarie 2011, în care au fost menționați atât dna Sotoudeh, cât și dna Shiva Nazar Ahari, avocată și jurnalistă, condamnate la 11, respectiv patru ani de închisoare.

Republica Islamică Iran a fost aleasă recent membru al Comisiei ONU privind statutul femeilor. Dna Sotoudeh și dna Ahari sunt două femei care au fost private de drepturile pe care se luptau să le apere. Uniunea Europeană va continua să le amintească autorităților iraniene că, înainte de toate, acestea trebuie să respecte obligațiile internaționale care rezultă din acordurile și convențiile multilaterale pe care le-au semnat și ratificat. Vom căuta în continuare căi de a eficientiza acțiunea noastră pentru apărarea drepturilor omului, utilizând toate mijloacele aflate la dispoziția noastră. Poporul iranian nu merită cu nimic mai puțin.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dle președinte, avem un grup de lucru complet inutil aici în Parlament, a cărui ocupație este să găsească moduri de a face ședințele plenare mai interesante. Acest grup ar fi făcut bine să studieze ședința plenară de astăzi. Nu avem nevoie

decât de timp suficient, de aceea ar trebui să avem timp, de asemenea, în după-amiezile de joi. De asemenea, avem nevoie de un președinte potrivit care să prezideze, care să poată exercita o măsură judicioasă a rigurozității și flexibilității. Acest lucru va avea ca rezultat o ședință plenară animată și interesantă.

(Aplauze)

Președintele. – Dezbaterile a fost închisă.

Votarea va avea loc în scurt timp.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Eija-Riitta Korhola (PPE), în scris. – (FI) Situația militanților activi pentru drepturile omului din Iran devine tot mai dificilă. În plus, am citit despre numărul în creștere al pedepselor capitale. Cetățeanul olandez, Zahra Bahrami, care a fost menționată în rezoluțiile noastre urgente anterioare, a fost condamnată la moarte, iar avocata sa, Nasrin Sotoudeh, a fost condamnată la 11 ani de închisoare „pentru acțiuni împotriva securității naționale”.

După cum știm, marca distinctivă a sistemului juridic al Iranului este o lipsă gravă de imparțialitate și de transparență. Prin urmare, este important ca Înaltul Reprezentant al UE pentru afaceri externe și politica de securitate să nu elibereze de responsabilitate această țară, ci să continue să pună în discuție aspectele referitoare la drepturile omului în relațiile cu Iranul. Permiteți-mi să menționez cerințele minime: eliberarea imediată și necondiționată a avocatei în domeniul drepturilor omului, dna Sotoudeh, și a altor deținuți de conștiință, revenirea asupra pedepsei capitale impuse lui Bahrami și includerea autorităților olandeze în tratarea cazului, permiterea accesului reprezentanților Crucii roșii la deținuți și permiterea accesului organizațiilor de apărare a drepturilor omului în țară pentru a evalua situația.

Róza Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE), în scris. – (PL) Parlamentul European trebuie să reacționeze la cazurile de încălcare a drepturilor omului. Trebuie să ne amintim că datorită publicării cazurilor specifice, comunitatea internațională poate exercita o presiune mai mare asupra țărilor care nu respectă standardele democratice acceptate în general. Nasrin Sotoudeh a reprezentat activiștii iranieni pentru drepturile civile și ale omului în procesele acestora și a apărut minori care au primit pedeapsa capitală. Autoritățile Iraniene au considerat activitățile sale drept „răspândire de propagandă ostilă” și au condamnat-o la 11 ani de închisoare. Includerea cazului său pe ordinea de zi a ședinței plenare a Parlamentului European este un lucru pozitiv. Nu trebuie ignorat Parlamentul European, atunci când solicită eliberarea lui Nasrin Sotoudeh și a altor deținuți de conștiință și, de asemenea, înființarea unei comisii independente care să examineze urmărirea penală a avocaților din domeniul drepturilor omului.

12. Votare

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii cu privire la vot: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

12.1. Pakistan: asasinarea lui Salmaan Taseer, guvernatorul provinciei Punjab (B7-0041/2011) (vot)

– Înainte de votare:

Marietje Schaake (ALDE). – Dle președinte, foarte succint: textul nou de la alineatul (8) trebuie adăugat după apelul de la sfârșitul alineatului, iar la alineatul (17) s-a convenit să se elimine „să ratifice integral și fără rezerve” și să se înlocuiască cu „să își retragă rezervele exprimate cu privire la”. Acestea sunt simple modificări efective ale textului.

(Amendamentele orale au fost acceptate)

– Înainte de votarea privind alineatul (14):

Charles Tannock (ECR). – Dle președinte, aș dori să modific alineatul (14) cu următoarele: „solicită din nou guvernului pakistanez să revizuiască aprofundat legile privind blasfemia și aplicarea lor actuală, inclusiv cele privind pedeapsa obligatorie cu moartea sau detenția pe viață prevăzute de secțiunea 295 C din Codul penal pakistanez care prevede pedeapsa obligatorie cu moartea pentru cei găsiți vinovați de blasfemie împotriva profetului Mohammed, pentru a pune în aplicare modificările sugerate de Ministerul Federal pentru Minorități”.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

12.2. Brazilia: extrădarea lui Cesare Battisti (B7-0042/2011) (vot)

12.3. Iran, în special cazul lui Nasrin Sotoudeh (B7-0043/2011) (vot)

13. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

14. Poziția Consiliului în prima lectură: consultați procesul-verbal

15. Decizii privind anumite documente: a se vedea procesul-verbal

16. Declarații scrise înscrise în registru (articolul 123 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

17. Transmiterea textelor adoptate în cursul prezentei ședințe: consultați procesul-verbal

Robert Sturdy (ECR). – Dle președinte, tocmai au avut loc două voturi prin apel nominal. În aceasta dimineață, înainte de prânz, am avut doar două voturi prin apel nominal. S-a hotărât în Parlament că trebuie să votezi peste 50 % din timp și 50 % din voturile prin apel nominal pentru a primi remunerația cuvenită unei zile întregi. Este corect în cazul acesta sau care este situația?

Președintele. – Este corect. Trebuie să fiți prezent 50 % din timp.

18. Calendarul următoarelor ședințe: a se vedea procesul-verbal

19. Ridicarea ședinței

Președintele. – Declar suspendată această sesiune a Parlamentului European.

(Ședința s-a încheiat la ora 17.00)

ANEXĂ (Răspunsuri scrise)

ÎNTREBĂRI ADRESATE CONSILIULUI (Președinția în exercițiu a Consiliului Uniunii Europene poartă întreaga răspundere pentru aceste răspunsuri)

Întrebarea nr. 1 adresată de Bernd Posselt (H-0618/10)

Subiect: Diversitate lingvistică și culturală

Cum apreciază Consiliul politica UE de promovare a diversității lingvistice și culturale, având în vedere în special grupurile etnice și minoritățile tradiționale?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia în această formă, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Consiliul a fost consecvent în promovarea diversității culturale și lingvistice, precum și a dialogului intercultural în crearea politicii sale împreună cu Comisia și Parlamentul European. Această politică este consacrată în:

Tratatul privind Uniunea Europeană, care, la articolul 3 alineatul (3) al patrulea paragraf prevede că UE „respectă bogăția diversității sale culturale și lingvistice”.

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care, la articolul 167, stabilește că UE „va contribui la înflorirea culturilor statelor membre, respectând diversitatea lor națională și regională [...]”. Mai mult, UE, de asemenea, „trebuie să ia în considerare aspectele culturale în acțiunile întreprinse în temeiul celorlalte dispoziții ale tratatelor, în special, pentru a respecta și a promova diversitatea culturilor sale”.

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene care, la articolul 22 al acesteia stabilește că UE „respectă diversitatea culturală, religioasă și lingvistică”.

Convenția UNESCO pentru protecția și promovarea diversității expresiilor culturale care a fost ratificată de Uniunea Europeană. Într-unul dintre principiile directoare ale Convenției, se precizează că „protecția și promovarea diversității expresiilor culturale presupune [...] respectarea tuturor culturilor, inclusiv culturile persoanelor aparținând minorităților [...]”.

În Rezoluția sa din 2007 privind o agendă europeană pentru cultură ⁽⁴⁾, Consiliul a aprobat trei obiective strategice, unul dintre ele fiind promovarea diversității culturale și a dialogului intercultural.

Acest obiectiv a fost transpus într-un domeniu prioritar în planurile de lucru ale Consiliului pentru cultură începând cu anul 2002. În ultimul Plan de lucru convenit pentru perioada 2011-2014 ⁽⁵⁾, diversitatea culturală și dialogul intercultural vor fi, pentru prima dată, abordate de către un grup de lucru de experți din statele membre.

(4) Rezoluția Consiliului din 16 noiembrie 2007 privind o agendă europeană pentru cultură (JO C 287, 29.11.2007, p. 1)

(5) Concluziile Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, cu privire la Planul de lucru în domeniul culturii pentru perioada 2011-2014 (JO C 325, 2.12.2010, p. 1)

Consiliul a desemnat anul 2008 drept Anul European al Dialogului Intercultural. În decizia privind respectiva desemnare ⁽⁶⁾, Consiliul a subliniat că dialogul intercultural este o dimensiune importantă a multora dintre politicile și instrumentele Uniunii în domenii precum tineret, sport, cetățenie, ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, combaterea rasismului și a xenofobiei, combaterea discriminării și a excluziunii sociale, politica audiovizuală și politica în domeniul azilului și integrării imigranților.

De asemenea, Consiliul a remarcat că dialogul intercultural poate contribui la a aduce indivizi și popoare mai aproape, precum și la prevenirea conflictelor și procesul de reconciliere, în special în regiunile care se confruntă cu situații precare din punct de vedere politic ⁽⁷⁾.

*
* *

Întrebarea nr. 2 adresată de Jim Higgins (H-0620/10)

Subiect: Președinția ungară

Cum intenționează Președinția ungară să își îndeplinească obiectivul de a spori energia regenerabilă și consideră Președinția că Strategia UE 2020 este suficient de ambițioasă? Consideră Președinția că obiectivele stabilite în Strategia UE 2020 sunt realiste? Cum va asigura Președinția ungară faptul că Europa va rămâne pe drumul cel bun în ceea ce privește sporirea energiei regenerabile?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia în această formă, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Eforturile pentru atingerea obiectivelor privind energia din surse regenerabile, care este o provocare pe termen lung, sunt depuse în cadrul definit de Directiva privind promovarea energiei din surse regenerabile ⁽⁸⁾. Toate statele membre au avut timp până în decembrie anul trecut pentru a transpune această directivă. Aceasta stabilește obiective obligatorii pentru ponderea energiei regenerabile în consumul de energie care trebuie atinse în 2020, permițând Uniunii Europene să atingă în comun o cotă de 20 % din surse regenerabile, astfel cum a fost reconfirmat în Strategia Europa 2020.

Aceste obiective au fost atent negociate, în scopul de a obține maximum de potențial al fiecărui stat membru și reprezintă un obiectiv ambițios. Într-adevăr, obiectivul ambițios reflectat în obiectivele naționale este de așa natură încât pentru anumite state membre nu va fi posibil să-și atingă obiectivele fără a utiliza pe deplin mecanismele de cooperare între statele membre, precum și cu țările terțe, stabilite de directivă. În același timp, obiectivele

⁽⁶⁾ Decizia nr. 1983/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 cu privire la Anul european al dialogului intercultural (2008) (JO L 412, 30.12.2006, p. 44)

⁽⁷⁾ Proiectul de concluzii al Consiliului și al reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului, privind promovarea diversității culturale și a dialogului intercultural în relațiile externe ale Uniunii Europene și ale statelor sale membre, 16211/08

⁽⁸⁾ Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO L 140, 5.6.2009, p. 16)

par realiste, nu numai din cauza mecanismelor de cooperare deja menționate, dar și din cauza posibilității ca statele membre să continue cu sistemele lor naționale pentru a sprijini energia regenerabilă.

Directiva nu este unicul instrument al UE care ar putea și va contribui la orientarea Europei pe calea spre creșterea ponderii energiei din surse regenerabile. Unele inițiative de a sprijini generarea de energie din surse regenerabile sunt deja în vigoare, cum ar fi contribuția majoră a Programului energetic pentru redresarea economică a Europei ⁽⁹⁾ pentru energia eoliană offshore. Principalele evoluții pentru transportul de energie regenerabile și adaptarea rețelelor prin implementarea rețelelor și contoarelor inteligente vor fi, de asemenea, prioritizate în 2011, ca parte a Strategiei energetice 2020 a UE ⁽¹⁰⁾.

Nu în ultimul rând, eficiența energetică sporită va fi promovată în continuare în special prin adoptarea unui plan de acțiune revizuit pentru eficiența energetică, care este o prioritate pentru Președinția maghiară.

*
* *

Întrebarea nr. 3 adresată de Georgios Papanikolaou (H-0622/10

Subiect: Programul noii Președinții privind emigrarea ilegală

În programul Președinției maghiare se face referire în mod special la problema emigrației ilegale și la necesitatea combaterii acesteia. Pe de altă parte, datorită amplasării geografice a Ungariei, se acordă o mare importanță consolidării politicii de vecinătate, care are ca obiectiv, printre altele, îmbunătățirea colaborării dintre UE și țările terțe în lupta împotriva fluxurilor migratorii ilegale. Consiliul este întrebat următoarele:

În ce cadru și cu ajutorul căror politici concrete intenționează noua Președinție să contribuie la acțiunile de luptă împotriva emigrării ilegale?

Intenționează noua Președinție să promoveze politicile de colaborare cu țările vecine din care provin importante fluxuri migratorii și, în caz afirmativ, în ce mod?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia în această formă, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Programul troicii prezidențiale a avut ca prioritate lupta împotriva imigrației ilegale, iar Președinția maghiară intenționează să se bazeze pe activitatea președințiilor belgiană și spaniolă în acest domeniu în ceea ce privește menținerea obiectivelor stabilite în Programul de la Stockholm ⁽¹¹⁾, prin care acțiuni eficiente împotriva imigrației ilegale sunt identificate ca fiind esențiale în contextul dezvoltării unei politici comune în materie de

⁽⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 663/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 de stabilire a unui program de ajutor pentru redresare economică prin acordarea de asistență financiară comunitară pentru proiecte în domeniul energiei (JO L 200, 31.7.2009, p. 31)

⁽¹⁰⁾ Energie 2020: O strategie pentru energie durabilă, competitivă și sigură; 16096/10; (COM(2010)693)

⁽¹¹⁾ JO C 115, 4.5.2010, p. 1

imigrație. Programul de la Stockholm identifică în mod egal o politică de returnare eficientă și durabilă ca un element esențial al unui sistem de migrație bine gestionat în cadrul Uniunii.

În ceea ce privește acordurile de readmisie, Președinția maghiară va monitoriza îndeaproape progresele înregistrate în cadrul negocierilor în curs de desfășurare, în special cu Turcia, Maroc și Capul Verde, precum și intermedierea lansării negocierilor cu Belarus. În acest scop, pentru a defini o strategie reînnoită și coerentă privind readmisia, Președinția se va concentra asupra evaluării viitoare de către Comisie a acordurilor de readmisie.

Promovarea cooperării practice între statele membre va reprezenta, de asemenea, un punct-cheie în cadrul programului Președinției maghiare în domeniul imigrației ilegale, cu accent special pe punerea efectivă în aplicare a Directivei privind returnarea. În acest sens, lucrările începute în cadrul președinției belgiene cu privire la problema de a facilita tranzitul terestru al resortisanților țărilor terțe care se întorc în mod voluntar vor fi continuate, oferind astfel soluții umane pentru migranții ilegali care se întorc voluntar în țările lor de origine.

În plus, problema șederii ilegale a resortisanților țărilor terțe care intră sub incidența principiului „nereturnării” se află, de asemenea, pe agenda Președinției.

În cele din urmă, Președinția maghiară va acorda atenție colectării la nivelul UE a datelor statistice privind migrația ilegală. Este esențial să avem o imagine completă asupra tuturor datelor colectate în acest domeniu, și să le punem la dispoziția statelor membre, instituțiilor și agențiilor UE.

În cele din urmă, activitatea asupra tuturor aspectelor abordării globale a migrației⁽¹²⁾ va fi continuată. Europa are nevoie de o abordare globală a politicii migrației, care ar trebui să fie în beneficiul societății în țara de origine, precum și în țara gazdă, și, desigur, al migranților înșiși. Președinția consideră că abordarea globală trebuie să fie echilibrată din punct de vedere tematic (inclusiv imigrația legală, lupta împotriva imigrației ilegale și promovarea migrației și a dezvoltării) și de asemenea, din punct de vedere geografic. Președinția maghiară acordă o mare importanță dezvoltării continue a Procesului de la Praga – Construirea parteneriatelor în domeniul migrației⁽¹³⁾ – adresate către țările vecine din est și sud-est, prin elaborarea – împreună cu membrii procesului - a unui Plan de acțiune pentru punerea în aplicare a Declarației de la Praga, din aprilie 2009, care ar defini obiectivele concrete și activitățile necesare pentru realizarea obiectivelor stabilite în declarație; inclusiv privind prevenirea și combaterea imigrației ilegale. Președinția maghiară se va concentra, de asemenea, asupra pregătirilor a celei de a doua Conferințe ministeriale care va avea loc în luna noiembrie 2011. Scopul conferinței ministeriale va fi să aprobe planul de acțiune.

*

* *

Întrebarea nr. 4 adresată de Vilija Blinkevičiūtė (H-0624/10)

Subiect: Protecția copiilor victime ale traficului de persoane

Programul de la Stockholm adoptat de Consiliu conține principalele măsuri referitoare la acțiunile de prevenire, aplicarea legislației și protecția victimelor în lupta împotriva traficului de persoane. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită protecției copiilor. Având în vedere

(12) Document Consiliu 15811/09

(13) Document Consiliu 15876/10

că aceștia sunt veriga cea mai fragilă a societății, ar trebui să se ajungă la un acord privind eforturile semnificative necesare în acest sens.

Copii sunt vânduți pentru a efectua muncă forțată și pentru a desfășura activități ilicite. În plus, aceștia fac obiectul traficului pentru activități ilegale de donare de organe.

Pentru a coordona mai bine politica europeană în materie de luptă împotriva traficului de persoane, Consiliul a decis să desemneze un coordonator la nivelul Uniunii Europene pentru lupta împotriva traficului de persoane. Poate Consiliul să indice dacă acest coordonator al Uniunii Europene pentru lupta împotriva traficului de persoane va fi responsabil și pentru lupta împotriva traficului de copii? Ce măsuri concrete intenționează să adopte coordonatorul desemnat pentru protecția copiilor victime ale traficului de persoane?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia în această formă, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Coordonatorul UE pentru combaterea traficului de persoane, menționat în întrebare, este un funcționar al Comisiei, recent numit de către Comisie. În consecință, Consiliul nu este competent pentru a răspunde la întrebare.

*
* *

Întrebarea nr. 5 adresată de Nikolaos Chountis (H-0635/10)

Subiect: Necesitatea unui ajutor de urgență pentru Haiti

În ianuarie 2010, cutremurul care a afectat grav Haiti a făcut mii de victime și a înrăutățit situația economică și socială predominantă din această țară care, chiar înainte de cutremur, se număra printre țările cele mai sărace din lume. Conform organizațiilor umanitare, la câteva luni după cutremur mai erau încă cadavre printre dărâmături, condițiile de igienă ale populației au rămas deplorabile, iar ajutorul umanitar este insuficient. Epidemia de holeră declarată a fost, prin urmare, previzibilă. Mii de victime înregistrate se adaugă în permanență la lista lungă a victimelor cutremurului. Datele comunicate de Organizația Națiunilor Unite (OCHA) indică, ca de obicei, diferențe majore între „promisiunile” de ajutor și transpunerea acestora în realitate.

Ar putea Consiliul să răspundă la următoarele întrebări: Ce sume a promis UE pentru Haiti și ce sume a primit această țară până în prezent? Ce eforturi suplimentare își propune Consiliul să depună pentru a ajuta milioanele de persoane care se află în pericol de moarte în lipsa ajutorului?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia în această formă, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Astfel cum onorabilul deputat cunoaște, UE a fost lider în a răspunde ambelor consecințe ale cutremurului din 12 ianuarie 2010, precum și izbucnirii epidemiei de holeră, la sfârșitul lunii octombrie. În coordonare cu partenerii internaționali, UE și statele sale membre au luat măsuri imediate pentru a ajuta victimele prin furnizarea rapidă a asistenței umanitare de urgență și desfășurând experți umanitari și de protecție civilă.

În cadrul conferinței donatorilor internaționali pentru reconstrucția din Haiti, care a avut loc la New York la 31 martie 2010, UE a prezentat un angajament comun de 1,235 miliarde de euro dintr-o sumă totală de 5,3 miliarde de dolari promisă de către toți donatorii internaționali pentru o perioadă de 18 luni, făcând din UE donatorul principal al Haiti. După conferință, o sumă suplimentară de 62 de milioane de euro din bugetul UE a fost adăugată, existând un total de 522 de milioane de euro alocat de la bugetul UE. Până în prezent, Comisia a alocat 322 de milioane de euro, din care 115,4 milioane de euro au fost deja contractate, și 62 de milioane de euro au fost plătite. În plus, Comisia a plătit de la producerea cutremurului o sumă totală de 57,8 milioane de euro prin intermediul sprijinului de la bugetul general, permițând guvernului haitian să mențină cheltuielile critice, în special în educație, sănătate și securitate⁽¹⁴⁾. În plus, în vederea sprijinirii planului de reconstrucție pe termen lung pentru Haiti și în contextul unei abordări comune a UE conectând ajutorul de urgență cu reabilitarea și dezvoltarea, UE și statele membre se află în prezent în faza finală de identificare a priorităților comune, împreună cu guvernul haitian, în vederea adoptării unui document comun de programare la începutul anului 2011.

Ca răspuns la epidemia de holeră, Comisia a mobilizat 12 milioane de euro pentru a sprijini partenerii DG ECHO pe teren, în plus față de contribuții generoase în numerar și contribuții în natură din partea statelor membre. Din cauza deteriorării situației din Haiti, Comisia a propus autorităților bugetare să-și intensifice asistența umanitară, cu o suplimentare de 10 milioane de euro prin transferul de credite în cadrul părții de ajutor umanitar din bugetul UE pentru 2010.

*

* *

Întrebarea nr. 6 adresată de Gay Mitchell (H-0644/10)

Subiect: Recunoașterea unui Stat Palestinian

În ce măsură a examinat Consiliul posibilitatea recunoașterii unui Stat Palestinian ?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia în această formă, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) În ceea ce privește luarea în considerare din partea Consiliului a recunoașterii unui stat palestinian, Consiliul, reamintind Declarația de la Berlin din 1999, a reiterat în cadrul reuniunii sale din 13 decembrie 2010 disponibilitatea sa, dacă este cazul, să recunoască un stat palestinian.

*

* *

(14) Situație la 24 noiembrie 2010, pe baza informațiilor DG ECHO

Întrebarea nr. 7 a doamnei Silvia-Adriana Țicău (H-0646/10)

Subiect:: Adoptarea și implementarea Strategiei UE pentru Regiunea Dunării

Comisia a adoptat, la 8 decembrie, Strategia UE pentru Regiunea Dunării (EUSDR) și Planul de acțiune aferent. Valoarea adăugată a acestei strategii constă în faptul că statele membre pot utiliza în comun resursele financiare existente, acordând o mai mare prioritate proiectelor strategice pentru Regiunea Dunării. Statele membre pot utiliza revizuirea la mijloc de termen a perspectivei financiare actuale inclusiv pentru a-și revizui programele operaționale în scopul de a aloca resursele financiare necesare proiectelor ce fac parte din Planul de acțiune al EUSDR. Președinția Ungară a Consiliului UE a declarat că adoptarea și implementarea acestei strategii este o prioritate pe perioada mandatului său.

Aș dori să întreb Președinția Ungară a Consiliului UE care sunt acțiunile planificate de către Consiliu pentru adoptarea și implementarea Strategiei UE pentru Regiunea Dunării, pentru prima jumătate a anului 2011.

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia în această formă, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Strategia UE pentru regiunea Dunării, adoptată de Comisia Europeană la 8 decembrie 2010, în urma unei cereri din partea statelor membre, ia forma unei comunicări ⁽¹⁵⁾ și a unui plan de acțiune http://ec.europa.eu/regional_policy/cooperation/danube/documents/communication/action_plan_danube.pdf⁽¹⁶⁾, care vor fi revizuite periodic. Strategia identifică piloni și domenii prioritare, concentrându-se pe îmbunătățirea legăturilor de transport și energie, mediu, dezvoltarea socioeconomică și securitate.

Intenția Președinției maghiare este de a prezenta strategia pentru aprobare de către Consiliu în luna aprilie 2011, și Consiliului European în luna iunie 2011. Examinarea strategiei de către organismele de pregătire ale Consiliului este prevăzută să înceapă în ianuarie 2011.

Punerea în aplicare a strategiei este în principal o prerogativă a Comisiei Europene, și va începe imediat după aprobarea de către statele membre, în iunie 2011. De-a lungul mandatului său, Președinția va acorda o atenție specială lansării noii strategii, menținând în același timp legături strânse cu instituțiile și alte părți interesate, intenționând să elaboreze în comun un ghid cu privire la sarcinile coordonatorilor de domenii prioritare în raport cu începutul, precum și la modul în care fondurile existente vor fi coordonate.

*

* *

⁽¹⁵⁾ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: „Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Dunării” (COM (2010) 715 final), 18055/10

⁽¹⁶⁾ Document de însoțire pentru Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: „Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Dunării” (SEC(2010) 1489 final), 18055/10 ADD1

Întrebarea nr. 8 adresată de Liam Aylward (H-0647/10)**Subiect: Siguranța în exploatațile agricole din UE**

Rata mortalității în sectorul agricol este mult prea ridicată. În Irlanda, de exemplu, anul acesta 23 de persoane au decedat în exploatații agricole. Într-un studiu legat de această chestiune s-a arătat că decesele la locul de muncă sunt de 10 ori mai numeroase în rândul agricultorilor și că, deși aceștia reprezintă doar aproximativ 6 % din totalul populației, peste 60 % dintre decesele care survin la locul de muncă se întâmplă în sectorul agricol.

Ce măsuri pot fi luate la nivelul UE pentru a reduce numărul deceselor și al accidentelor în exploatațile agricole?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia în această formă, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Directiva 89/392/CEE a Consiliului privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă („Directiva cadru”) ⁽¹⁷⁾ se aplică tuturor lucrătorilor din toate sectoarele de activitate. În special, agricultura este inclusă în domeniul de aplicare al directivei, astfel cum se arată la articolul 2 alineatul (1). Potrivit directivei, angajatorul va avea obligația de a asigura securitatea și sănătatea lucrătorilor în toate aspectele legate de muncă [articolul 5 alineatul (1)], inclusiv pentru prevenirea riscurilor profesionale și asigurarea informării și formării, precum și asigurarea organizării și mijloacelor necesare [articolul 6 alineatul (1)]. Principiul răspunderii angajatorului nu este afectat de faptul că fiecare lucrător are, de asemenea, responsabilitatea de a avea grijă, pe cât posibil, de siguranța și de sănătatea proprie și cea a altor persoane [articolul 4 alineatul (3) și articolul (1 3) alineatul (1)].

În concluziile sale privind strategia comunitară 2007-2012 privind sănătatea și siguranța la locul de muncă ⁽¹⁸⁾, Consiliul a invitat statele membre, printre altele, să asigure o mai bună și mai eficientă punere în aplicare a legislației și să ia măsuri adecvate pentru a asigura resurse adecvate pentru inspectoratele de muncă și să acorde o atenție deosebită tendințelor noi din domeniul ocupării forței de muncă, cum ar fi creșterea locurilor de muncă ocupate de persoane care desfășoară activități independente, externalizare, subcontractare, lucrătorii migranți și lucrătorii detașați. În același timp, Consiliul a solicitat Comisiei să continue să monitorizeze și să susțină punerea în aplicare a legislației în toate statele membre.

În timp ce alte directive sunt deja în vigoare în domeniul sănătății și securității lucrătorilor, cum ar fi Directivele privind echipamentele de lucru ⁽¹⁹⁾, zgomotul ⁽²⁰⁾, sau agenții biologici ⁽²¹⁾, Consiliul poate analiza doar un text nou, pe baza unei propuneri legislative din partea Comisiei.

(17) JO L 183, 29.6.1989, p. 1

(18) A se vedea documentul 9353/07

(19) Directiva 89/654/CEE, JO L 393 din 30.12.1989, p. 1

(20) Directiva 2003/10/CE, JO L 42 din 15.2.2003, p. 38

(21) Directiva 2000/54/CE, JO L 262 din 17.10.2000, p. 21

*
* *

Întrebarea nr. 9 adresată de Pat the Cope Gallagher (H-0652/10)

Subiect: Liechtenstein și Spațiul Schengen

Care este stadiul actual al procedurii de ratificare a protocolului de aderare a Liechtensteinului la Spațiul Schengen?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia în această formă, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Onorabilul deputat al Parlamentului European este informat că Consiliul așteaptă în prezent aprobarea Parlamentului European privind încheierea protocolului ⁽²²⁾, care ar permite Principatului Liechtenstein să adere la spațiul Schengen.

În timp ce Parlamentul European a fost consultat și a aprobat încheierea Protocolului la 8 iulie 2008, a devenit necesar, ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, să retrimiteți Protocolul către Parlamentul European pentru aprobare, lucru care a fost făcut de către Consiliu la 28 mai 2010 ⁽²³⁾.

*
* *

Întrebarea nr. 10 adresată de Brian Crowley (H-0654/10)

Subiect: Creșterea economică durabilă și crearea de locuri de muncă

Ce inițiative va prezenta Președinția în lunile următoare pentru a sprijini creșterea economică durabilă și crearea de locuri de muncă în Uniunea Europeană?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia în această formă, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Sprijinirea economiei este una dintre pietrele de temelie ale programului de lucru al Președinției pentru următoarele șase luni, o perioadă care marchează primul „semestru european” pentru coordonarea politicii economice. În acest sens, o abordare cuprinzătoare și coerentă va fi preluată în politicile bugetare, macroeconomice, de creștere și orientate spre ocuparea forței de muncă a ambelor state membre și UE în sine, pentru a asigura că atât stabilitatea financiară este protejată, cât și că toate politicile economice pot promova o creștere puternică și crearea unei ocupări a forței de muncă durabile.

(22) Protocolul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, 16462/06

(23) 6076/1/10

Mai mult decât atât, obiective și inițiativele cheie au fost prezentate de către Consiliu la Consiliul European din decembrie privind punerea în aplicare a Strategiei Europa 2020⁽²⁴⁾. Acestea ar trebui să se reflecte în programele naționale de reformă și pot include cele cinci obiective majore ale UE referitoare la ocuparea forței de muncă, cercetare și dezvoltare, energie/schimbări climatice, educație și combaterea sărăciei și a excluziunii sociale, precum și la modul în care statele membre ar trebui să stabilească și să-și urmărească obiectivele naționale, inclusiv necesitatea de a accelera reformele, pentru a depăși blocajele existente în calea creșterii economice. Statele membre își vor prezenta programele naționale de reformă în sprijinul obiectivelor și țintelor stabilite în Strategia Europa 2020 până în aprilie 2011, alături de accelerarea creșterii-cheie prin consolidarea reformelor structurale.

Piața unică, fiind un factor de creștere, este de o importanță crucială pentru competitivitatea Europei în cadrul economiei globalizate. Președinția acordă o mare importanță pentru a ajunge la un acord cu privire la pachetul privind piața unică⁽²⁵⁾.

Se va acorda o atenție deosebită pentru a crește integrarea pe piața muncii a tinerilor în cadrul a două inițiative emblematice a Strategiei Europa 2020, și anume „Tineretul în mișcare” și „O agendă pentru noi competențe și locuri de muncă”, care urmăresc îmbunătățirea ocupării forței de muncă în rândul lucrătorilor tineri și pentru a face mai ușoară tranziția de la educație la ocuparea forței de muncă. Activitatea Președinției maghiare în acest domeniu va fi strâns legată de Programul comun spaniol-belgian-maghiar⁽²⁶⁾ întrucât încadrarea în muncă a tinerilor este un subiect de interes comun pentru cele trei președinții.

În plus, pe baza Agendei pentru noi competențe și locuri de muncă⁽²⁷⁾, Președinția maghiară intenționează să abordeze posibilitățile unor politici mai solide pentru a facilita o recuperare favorabilă a ocupării forței de muncă și a aborda problema inegalităților regionale a ocupării forței de muncă.

Președinția maghiară va invita miniștrii să se angajeze într-o reflecție comună asupra acestor aspecte în cadrul reuniunii informale a miniștrilor ocupării forței de muncă, care va avea loc în perioada 16-18 ianuarie 2011 în Gödöllő.

*

* *

Întrebarea nr. 11 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-000001/11)

Subiect: Alegerile prezidențiale din Belarus

Rezultatul alegerilor prezidențiale din Belarus din 19 decembrie a fost, fără mari surprize, re alegerea actualului președinte Alexandr Lukașenko pentru un al patrulea mandat cu aproape 80 % din voturi. Pe lângă aceasta, mai mult de 600 de militanți din opoziție au fost arestați în timp ce protestau împotriva naturii nedemocratice a alegerilor, printre ei numărându-se șapte candidați la alegerile prezidențiale. În timp ce opoziționarilor li s-au aplicat măsuri severe, Alexandr Lukașenko a declarat că nu va mai exista „democrație absurdă” în Belarus.

(24) A se vedea documentul 17574/1/10

(25) A se vedea documentul 17799/10

(26) A se vedea documentul 16771/09

(27) A se vedea documentul 17066/10

Poate Consiliul să prezinte analiza sa cu privire la aceste alegeri prezidențiale din Belarus? Cum se prezintă aceste alegeri în comparație cu cele anterioare? Care va fi impactul modului de desfășurare al acestor alegeri asupra relațiilor dintre Uniunea Europeană și Belarus? Există o strategie cu privire la relațiile noastre cu Belarus?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia în această formă, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Belarus are încă un drum considerabil de parcurs în vederea îndeplinirii angajamentelor asumate față de OSCE privind desfășurarea alegerilor. UE recunoaște probleme serioase privind procesul electoral și numărarea voturilor, astfel cum a fost raportat de către misiunea de observare a alegerilor OSCE, și a solicitat guvernului din Belarus să își îndeplinească angajamentele OSCE pentru reformarea semnificativă a procesului electoral. UE regretă decizia guvernului din Belarus de a înceta misiunea biroului OSCE de la Minsk.

OSCE a desfășurat o activitate valoroasă în țară, în special, în ceea ce privește promovarea și consolidarea instituțiilor statului de drept și susținerea dezvoltării societății civile. UE consideră că acest proces este în mare pericol.

Uniunea Europeană condamnă ferm toate actele de violență și represii, mai ales utilizarea forței împotriva candidaților la președinție, activiștilor politici, reprezentanților societății civile, jurnaliștilor și demonstranților. Bătaia și reținerea mai multor lideri ai opoziției, inclusiv a candidaților la președinție, este inacceptabilă. Considerate împreună, alegerile și urmările acestora reprezintă un pas important înapoi în dezvoltarea unei guvernări democratice și respectarea drepturilor omului în Belarus. UE a cerut eliberarea imediată a candidaților la președinție și a mai mult de 600 de demonstranți care au fost închiși în urma alegerilor prezidențiale din Belarus.

Respectul pentru democrație și drepturile omului rămân esențiale pentru îmbunătățirea relațiilor Belarus cu UE. Fără progrese substanțiale în aceste domenii, relațiile nu se pot îmbunătăți. Este împotriva acestui context faptul că UE va efectua o evaluare a acțiunilor guvernului din Belarus pentru a aborda situația actuală și a lua în considerare evoluțiile actuale în cadrul revizuirii relațiilor cu Belarus. UE intenționează să își consolideze sprijinul pentru angajamentul cu persoanele din Belarus și reprezentanți ai societății civile.

*

* *

Întrebarea nr. 12 adresată de Charalampos Angourakis (H-000006/11)

Subiect: Noi violențe israeliene îndreptate împotriva poporului palestinian

Armata și aviația Israelului au început recent în Fâșia Gaza o veritabilă escaladare a atacurilor sângeroase care cauzează în fiecare zi creșterea numărului de morți și răniți în rândul populației civile palestinene, care suferă de pe urma ocupației și a blocadei economice impuse de Israel, prin care se interzice chiar și pescarilor să iasă în larg. Acțiunile desfășurate pentru terorizarea poporului palestinian au continuat fără întrerupere chiar și în perioada sărbătorilor de Crăciun și de Anul Nou, în special în jurul zonei verzi și a zidului construit de Israel, mai ales prin bombardamente în interiorul orașului Gaza. În același timp, trebuie

condamnată reținerea ilegală a mii de prizonieri politici, printre care femei și copii, care sunt ținute de mulți ani în închisorile israeliene în condiții inacceptabile.

Intenționează Consiliul să condamne aceste noi violențe israeliene îndreptate împotriva poporului palestinian și să recunoască existența unui stat palestinian unitar, suveran și independent în teritoriile ocupate din 1967, având drept capitală Ierusalimul de Est? Intenționează Consiliul să solicite eliberarea imediată a prizonierilor politici palestinieni ținute în închisorile israeliene?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia în această formă, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Consiliul a solicitat în mod constant o soluție a două state privind conflictul israeliano-palestinian în cazul în care Ierusalimul va deveni capitala a două state. În decembrie 2010, Consiliul Afaceri Externe a reiterat în concluziile sale că „progrese urgente sunt necesare pentru o soluție a două state privind conflictul israeliano-palestinian. Vrem să vedem statul Israel și un stat suveran, independent, democratic, contiguu și viabil al Palestinei, conviețuind în pace și securitate” și că „o cale trebuie să fie găsită prin intermediul negocierilor pentru a rezolva statutul Ierusalimului ca viitoarea capitală a două state”.

Problema deținuților palestinieni și a prizonierilor a figurat la loc de cinste în cadrul contactelor bilaterale dintre UE și Israel, de exemplu, în cadrul Grupului de lucru informal privind drepturile omului, care a avut ultima sa reuniune în luna septembrie 2010 și în cadrul căreia Consiliul participă activ. Cazuri specifice de detenție, în special în care deținuții ar putea fi considerați apărători ai drepturilor omului în conformitate cu orientările UE, au fost tratate în cadrul acestui grup de lucru. Unora li s-au oferit o mare vizibilitate prin intermediul unor declarații emise de biroul Înaltului Reprezentant, Catherine Ashton. (De exemplu, declarația purtătorului de cuvânt al ÎR privind dl Abdullah Abu Rahma din 24 august 2010).

Politica israeliană de blocadă împotriva Fâșiei Gaza a fost supusă criticilor Consiliului, care a descris-o drept „inacceptabilă și contraproductivă din punct de vedere politic” (concluziile Consiliului din decembrie 2009, menționate în concluziile din decembrie 2010). În timp ce măsurile parțiale ale guvernului israelian pentru atenuarea politicii de închidere (cea mai recentă la 8 decembrie 2010) sunt pași în direcția cea bună, încă rămân multe de făcut.

În ceea ce privește pretensele acțiuni israeliene împotriva civililor, onorabilul deputat știe că persecutarea unei populații civile de către puterea de stat, fie că este îndreptată împotriva propriilor cetățeni sau nu, este contrară statului de drept și principiilor democratice în general. Prin extensie, astfel de acte sunt incompatibile cu valorile de bază ale Uniunii Europene, în special dreptul de a trăi în siguranță și în securitate. Este imperativ ca declarațiile referitoare la astfel de acte să fie supuse unei anchete detaliate și, dacă sunt confirmate, criticismului puternic.

În ceea ce privește diferitele incidente dintre serviciile de securitate israeliene și palestinieni, precum și politicile Israelului sub regimul de ocupație, Consiliul a insistat permanent ca ambele părți să respecte dreptul internațional și dreptul umanitar internațional. Acestea sunt principiile la care s-a referit Consiliul Afaceri Externe în concluziile sale privind procesul

de pace din Orientul Mijlociu, din decembrie 2009 și reiterat cel mai recent în decembrie 2010.

*
* *

Întrebarea nr. 13 adresată de Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (H-000008/11)

Subiect: Problematika compensațiilor în caz de daune aduse mediului

Ungaria, care a preluat de curând președinția Consiliului, a fost afectată anul trecut de o mare catastrofă ecologică, deversarea de nămol roșu. Una dintre principalele cauze ale catastrofei a fost considerată întreținerea necorespunzătoare a instalației. UE nu prevede sprijin financiar pentru statele membre în cazul unor catastrofe rezultate ca urmare a unor acțiuni umane efectuate în mod intenționat sau din neglijență. În cazul în care persoanele responsabile nu dispun de fonduri suficiente, de multe ori statele membre nu sunt în măsură să suporte singure consecințele financiare ale unui asemenea accident.

Nu consideră președinția Consiliului că ar trebui verificate și înăsprite dispozițiile legale privind proiectarea (în special în legătură cu evaluările de impact asupra mediului), întreținerea și funcționarea instalațiilor cu un grad de risc ridicat pentru mediu? Nu ar fi util să se creeze în Uniunea Europeană un fond care să fie finanțat din contribuții din partea celor care dețin controlul asupra instalațiilor cu un grad de risc ridicat pentru mediu și care să fie utilizat pentru acordarea de compensații în caz de catastrofe ecologice cauzate de asemenea instalații (similar fondului creat de British Petroleum pentru plata de compensații pentru urmările catastrofei din Golful Mexic)?

Răspuns

Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia în această formă, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din ianuarie 2011 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

(EN) Un organism important al legislației UE, care ar trebui să contribuie la prevenirea accidentelor, cum ar fi cel care a avut loc în Ungaria, este deja în vigoare, în special legislația privind prevenirea și controlul integrat al poluării⁽²⁸⁾ și privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive⁽²⁹⁾. În ceea ce privește dezastrelor naturale, accidentele industriale intră sub incidența Directivei privind răspunderea pentru mediul înconjurător⁽³⁰⁾ care pune în aplicare principiul „poluatorul plătește”.

Evaluarea completă a aplicabilității legislației în vigoare impune încheierea unor analize a accidentului din Kolontár de către autoritățile maghiare și Comisie. Odată ce acest proces va fi încheiat, va fi posibil să se evalueze dacă orice alte acțiuni ulterioare în ceea ce privește legislația de mediu a UE ar trebui să fie luate în considerare. Orice concluzii din partea Comisiei în acest sens vor fi examinate de către Consiliu, fără întârziere.

(28) Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (reformare) (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 334, 17.12.2010, p. 17)

(29) Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive și de modificare a Directivei 2004/35/CE (JO L 102, 11.4.2006, p. 15)

(30) Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56)

În ceea ce privește sugestia onorabilul deputat de a stabili un fond pentru a oferi despăgubiri pentru daunele cauzate de acte deliberate sau neglijență și finanțat de către operatorii de instalații care implică riscuri de mediu, trebuie să se constate că este la latitudinea Comisiei să ia în considerare opțiunile posibile în privința accidentului de față, inclusiv opțiunea de a permite operatorilor responsabili să suporte costurile totale ale accidentelor majore.

În ceea ce privește Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene în cauză, Comisia a propus în 2006 revizuirea Regulamentului Consiliului nr. 2012/2002 ⁽³¹⁾. Cu toate acestea, Consiliul, având în vedere Raportul special al Curții de Conturi cu privire la funcționarea Fondului ⁽³²⁾, a concluzionat în 2008, că, în general, gestionarea fondului este eficientă, dar a considerat că este loc și nevoie de îmbunătățiri în ceea ce privește viteza de gestionare, și a subliniat că Consiliul nu consideră că este nevoie în acest stadiu de o revizuire a Regulamentului (CE) nr. 2012/2002 ⁽³³⁾.

*
* *

ÎNTREBĂRI ADRESATE COMISIEI

Întrebarea nr. 21 adresată de Brian Crowley (H-0655/10)

Subiect: Introducerea tehnologiei de mare viteză în bandă largă

Poate Comisia să facă o declarație detaliată în care să prezinte măsurile specifice pe care le va lua pentru a sprijini introducerea tehnologiei de mare viteză în bandă largă în toate statele membre ale UE, inclusiv în Irlanda?

Răspuns

(EN) Comisia sprijină ferm introducerea de bandă largă de mare viteză în Europa și a întreprins o serie de acțiuni pentru a atinge acest obiectiv.

Investițiile necesare pentru infrastructura de bandă largă vor proveni în mare parte din sectorul privat. În plus, Comisia încurajează statele membre să sprijine introducerea rețelilor de bandă largă cu fonduri publice și fonduri UE, în cazul în care premisele pentru investițiile private sunt slabe.

Doar în 2010, Comisia a evaluat și aprobat utilizarea a aproape 1,8 miliarde de euro proveniți din ajutor de stat pentru dezvoltarea comunicațiilor de bandă largă în Uniunea Europeană, capabile să genereze 3 - 3,5 miliarde de euro de investiții în acest sector ⁽³⁴⁾.

În ceea ce privește Irlanda, Comisia a evaluat și aprobat până acum trei măsuri de ajutor de stat pentru comunicațiile de bandă largă în țară și a autorizat folosirea a peste 250 de

⁽³¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 de instituire a Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene (JO L 311, 14.11.2002, p. 3)

⁽³²⁾ Curtea de Conturi, Raportul special nr. 3/2008 „Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene: cât de rapid, eficient și flexibil este acesta?” (JO C 153, 18.6.2008, p. 1)

⁽³³⁾ Concluziile Consiliului privind raportul special al Curții de Conturi nr. 3/2008 privind Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene, 11194/08

⁽³⁴⁾ Comisia publică periodic lista deciziilor ajutoarelor de stat pentru banda largă la adresa:

http://ec.europa.eu/competition/sectors/telecommunications/broadband_decisions.pdf

milioane de euro în acest sector ⁽³⁵⁾, precum și proiectul Kelvin comun ⁽³⁶⁾ al Irlandei și Irlandei de Nord, cu scopul de a introduce o legătură internațională directă printr-un cablu submarin în Nord-Vestul Irlandei.

În plus, Comisia lucrează în strânsă colaborare cu Banca Europeană de Investiții să identifice soluții inovatoare de finanțare pentru următorul cadru financiar multianual, care ar putea lărgi orizontul de investiții pentru a include, prin credit și creșterea scadenței, proiecte cu profil de risc sporit în zone geografice mai puțin populate.

În 2011, Comisia va emite, de asemenea, recomandări pentru autoritățile locale și regionale cu privire la utilizarea fondurilor UE pentru proiectarea și pregătire proiectelor de bandă largă și va adopta recomandări privind investițiile în bandă largă pentru autoritățile locale și regionale pentru a facilita absorbția integrală a fondurilor UE. În plus, până în 2013, Comisia va consolida și raționaliza utilizarea fondurilor de bandă largă de mare viteză prin intermediul instrumentelor UE în conformitate cu cadrul financiar actual (de exemplu, FEDR, ERDP, FEADR, TEN, PIC).

*
* *

Întrebarea nr. 24 adresată de Silvia-Adriana Țicău (H-0626/10).

Subiect: Îmbunătățirea și prelungirea Programului NAIADES

Având în vedere că urmează evaluarea la jumătatea perioadei a Programului NAIADES și ținând cont că nu toate statele membre care au căi navigabile interioare au accesat cu succes Programul NAIADES, aș dori să întreb Comisia ce măsuri are în vedere pentru a crește accesibilitatea acestui program pentru perioada 2011-2013 și ce măsuri are în vedere pentru îmbunătățirea actualului program, precum și pentru prelungirea acestuia după 2013?

Răspuns

(EN) Pentru ultimii 5 ani, Programul de acțiune NAIADES a inspirat politica în domeniul căilor de transport maritim intern ale Comisiei și va continua să facă acest lucru pentru o perioadă de încă 3 ani. NAIADES se adresează, în primul rând, unei serii de măsuri legislative, politice și de coordonare, care provin din politicile curente și cadrul de reglementare existent, vizând condițiile îmbunătățite ale cadrului pentru sector și consolidarea acestuia. Putem vedea deja o creștere a cotei de căi navigabile interioare în transportul general.

Este evident că un astfel de program nu poate fi urmărit doar la nivelul UE, dar necesită, de asemenea, angajamentul statelor membre și sectorul de navigație interioară, precum și o punere în aplicare corespunzătoare la nivel național.

NAIADES a fost creat ca un mediu la programul de politici pe termen lung, care are ca scop o mai bună utilizare a programelor de finanțare relevante, cum ar fi TEN-T și Marco Polo. Cu toate acestea, NAIADES nu este un program de sprijin financiar, cu propriile resurse financiare.

⁽³⁵⁾ Deciziile Comisiei în cazurile N284/2005 - Programul Metropolitan în domeniul rețelei de bandă largă a Irlandei din 8/3/2006, N475/2007 Schema națională de bandă largă în Irlanda din 25/9/2007 și N607/2009 Schema rurală de bandă largă din 4/12/2009

⁽³⁶⁾ Deciziile Comisiei în cazurile N282/2008 proiect Kelvin și cazul N248/2008 Proiect Kelvin din 8/10/2008

Al doilea raport privind programul NAIADES care rezumă principalele realizări din cinci domenii prioritare până în prezent va fi publicat în prima jumătate a anului 2011. În ceea ce privește perioada rămasă 2011-2013, Comisia intenționează să continue punerea în aplicare a NAIADES prin liniile deja stabilite.

Însă Comisia trebuie, de asemenea, să asigure dezvoltarea pe termen lung și punerea în aplicare cu succes a unei politici europene de transport pe căi navigabile interioare după 2013. Prin urmare, aceasta intenționează să prezinte în timp util o propunere pentru un program de continuare, integrat în cadrul mai larg al politicilor strategice, astfel cum sunt definite de către viitoarea Carte albă, să dezvolte în continuare activități de succes și să ia în considerare „lecțiile învățate”, dacă este necesar.

*

* *

Întrebarea nr. 25 adresată de Marc Tarabella (H-0633/10)

Subiect: Nerespectarea de către companiile aeriene a Regulamentului (CE) nr. 261/2004 privind protecția și protejarea pasagerilor aerieni

Din 2005 a intrat în vigoare Regulamentul (CE) nr. 261/2004, care are ca obiectiv principal protejarea și informarea pasagerilor aerieni. La rândul ei, Comisia a lansat campanii de sensibilizare, în timp ce companiile aeriene continuă să încalce în permanență acest regulament, pasagerilor lipsindu-le accesul la un recurs eficient și rapid. Pe lângă aceasta, rezervarea de bilete pe internet a devenit o escrocherie: un bilet între Bruxelles și Strasbourg al unei companii aeriene regulate, propus printr-o activitate intensă de publicitate la prețul de 98 EUR, atinge suma finală de 219,60 EUR, incluzând chiar suplimentul „taxă de carburant”.

Poate Comisia preciza când și în ce fel intenționează să asigure aplicarea Regulamentului (CE) nr. 261/2004 de către statele membre și să impună acestora obligația de a înființa mijloace de despăgubire eficiente și rapide?

Răspuns

(EN) În primul rând, permiteți Comisia să reamintească faptul că aplicarea corectă a Regulamentului nr. 261/2004 privind drepturile pasagerilor aerieni trebuie să fie asigurată de către organismele naționale desemnate de punere în aplicare. Aceste organisme naționale de punere în aplicare trebuie să ia toate măsurile rezonabile pentru a garanta faptul că drepturile pasagerilor sunt respectate în întregime. Comisia monitorizează în mod constant activitatea acestora pentru a se asigura că legislația UE este aplicată corect și pusă în aplicare de către statele membre.

Comisia poate asigura onorabilul deputat că este gata să intervină în cazul în care există un model de cazuri care arată că un stat membru nu pune în aplicare regulamentul. Comisia a lucrat în strânsă cooperare cu organismele naționale de punere în aplicare pentru a îmbunătăți punerea în aplicare a regulamentului, în special prin interpretarea comună, schimb de informații cu privire la aplicare, schimbul de bune practici și continua armonizare a instrumentelor de lucru, precum statisticile privind sancțiunile și reclamațiile. În 2010, Comisia a încurajat mai multe acțiuni comune ale organismelor naționale de punere în aplicare împotriva operatorilor de transport, care au contribuit foarte mult la asigurarea corectării armonizate cu succes a oricărei practici necorespunzătoare.

În al doilea rând, Comisia ar dori să reamintească faptul că pasagerii au la dispoziție căi de atac. Autoritățile naționale sunt, de asemenea, responsabile de soluționarea plângerilor din partea pasagerilor și de emiterea unui aviz motivat, deși fără caracter obligatoriu cu privire la circumstanțele cazului individual al pasagerului. În plus, pasagerii aerieni păstrează întotdeauna dreptul de a solicita despăgubiri prin recurgerea la o procedură de judecată. În acest context, aceștia pot beneficia de procedura europeană de soluționare a litigiilor mărunte: o procedură simplificată, accelerată și de judecată mai ieftină pentru litigiile transfrontaliere mărunte. Aceștia ar trebui, de asemenea, să poată beneficia de activitatea Comisiei în domeniul recursului colectiv. Alte inițiative ale Comisiei în domeniul protecției consumatorilor vor ajuta, de asemenea, pasagerii. De exemplu, viitoarele propuneri legislative privind mecanismele alternative de soluționare a litigiilor sub responsabilitatea comisarului responsabil pentru politica de sănătate și protecția consumatorilor, prevăzute în Programul de lucru al Comisiei pentru sfârșitul anului 2011, vor îmbunătăți utilizarea mecanismelor alternative de soluționare a litigiilor, ca o modalitate ușoară, rapidă și cu costuri reduse de soluționare a litigiilor pe cale extrajudiciară.

În cele din urmă, onorabilul deputat ridică problema indicațiilor de preț furnizate în timpul procesului de rezervare. Regulamentul nr. 1008/2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate: prețul final care urmează să fie plătit este indicat în orice moment, inclusiv în reclame; aceasta cuprinde tariful aplicabil, precum și tarifele, impunerile, tarifele suplimentare și alte comisioane aplicabile, care nu pot fi evitate și sunt previzibile în momentul publicării. Aceasta include, de asemenea, așa-numita suprataxă de combustibil pe care ați menționat-o. Comisia monitorizează această întrebare îndeaproape, în strânsă cooperare cu autoritățile naționale responsabile de aplicare din statele membre. În 2011, Comisia va efectua în această privință o revizuire mult mai amplă.

*

* *

Întrebarea nr. 26 adresată de Ismail Ertug (H-0643/10)

Subiect: Studiu finanțat de UE intitulat "Verificări independente de variante în vederea extinderii Dunării între Straubing și Vilshofen"

Sunt reluate două din cele cinci întrebări adresate deja în scris Comisiei (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=WQ&reference=P-2010-9178&language=RO>), dar care au fost complet ignorate de Direcția Generală Transporturi.

Consideră Comisia că grupul de monitorizare instituit în Vilshofen-Straubing nu își poate îndeplini rolul critic și constructiv atribuit de UE acestuia de asigurare a realizării corecte a studiului și de garantare a transparenței și a găsirii unui consens, având în vedere că acest studiu este realizat de Rhein-Main-Donau AG, societate care are ea însăși un interes economic în legătură cu acest proiect de extindere?

Știe Comisia că ministrul federal al transporturilor, dl Ramsauer (CSU), a susținut public în repetate rânduri o extindere conform variantei C 280, chiar dacă Republica Federală Germania trebuie, conform articolului III.2.6 din decizia de acordare a subvenției, să asigure o efectuare imparțială și obiectivă a verificărilor? Comisarul responsabil este invitat să nu ignore din nou aceste întrebări. Există pericolul ca acest studiu, a cărui realizare costă 33 de milioane de euro, să devină „Stuttgart 21” al Bavariei Inferioare.

Răspuns

(EN) Studiul sprijinit de UE pentru a desfășura activități de cercetare independente diferite de modernizare a lucrărilor pe Dunăre între Straubing și Vilshofen este de o importanță deosebită în efortul de a identifica o soluție general acceptabilă de ieșire din acest lung impas. Un impas care împiedică transportul pe căi navigabile interioare – în această parte a conexiunii transcontinentale – de la îndeplinirea potențialul său ca un mod deosebit de durabil de transport, atât în termeni de mediu cât și economici.

Dezvoltarea transportului pe căile navigabile interioare în mod ecologic și durabil ajută la scăderea presiunii asupra transportului rutier – emisii, zgomot, congestie – și, în acest caz specific, contribuie, de asemenea, la o mai bună conexiune a regiunilor, economiilor și oamenilor de-a lungul unuia dintre principalele conexiuni naturale ale continentului nostru (Est-Vest, Nord-Sud).

În treacăt trebuie subliniat că dezvoltarea economică fără protecție corespunzătoare pentru realitățile de mediu reprezintă, de asemenea, riscuri economice nejustificate, în timp ce orbirea fundamentală în sensul adoptării de soluții durabile și echilibrate pot determina riscuri grave de mediu, cum ar fi transferul modal invers, printre alte lucruri.

Pe tronsonul bavarez al Dunării, între aceste două orașe, adâncimea râului nu este suficientă pentru o navigare fiabilă și viabilă din punct de vedere economic pe tot parcursul anului. Timp de două decenii, operatorii de transport pe căi navigabile interioare și organizațiile de mediu au purtat dezbateri cu privire la modul de îmbunătățire a navigației pe Dunăre.

Organizațiile de mediu ar favoriza așa-numita „Varianta A” în scopul de a păstra ultima secțiune cu circulație fluidă din secțiunea de mijloc a fluviului Dunărea, prin consolidarea malurilor râului pentru a asigura protecția împotriva inundațiilor.

Operatorii de transport obiectează că aceasta este singura secțiune, de la frontiera olandeză pe Rin la granița cu Austria pe Dunăre, în care transportul pe căi navigabile interioare nu poate fi asigurat pe tot parcursul anului, astfel cum se solicită. Prin urmare, operatorii de transport au sprijinit așa-numita varianta C-280, care ar asigura un curent de aer de 2,80 metri pe tot parcursul anului, dar care necesită construirea unui sistem de blocare.

În vederea depășirii acestui impas, guvernul german a lansat, alături de landul Bavaria, un studiu pe trei ani pentru a analiza posibilele soluții alternative la aceste două variante opuse. La sugestia coordonatorului Rețelelor Transeuropene de Transport (TEN-T), dna K Peijs, cu acordul ambelor părți, în luna ianuarie 2010 a fost stabilit un grup de monitorizare care să însoțească studiul: acesta este compus din nouă persoane importante, patru din domeniul mediului și patru din partea operatorului, prezidat de un profesor independent, Hans-Joachim Koch, de la Universitatea din Hamburg.

Grupul s-a întâlnit de mai multe ori de la înființarea sa în martie 2010 și pe parcursul activității. Este de așteptat ca studiul să producă rezultate valoroase și pe deplin transparente în 2012, susținând autoritățile regionale și naționale în dezvoltarea pe Dunăre a unor căi navigabile interioare de transport durabile din punct de vedere economic și ecologic.

Articole de ziar recente din presa bavareză/germană pretind că implicarea întreprinderii Rhein-Main-Donau (RMD) a afectat transparența și neutralitatea studiului. Comisia a fost informată de către președintele Grupului de monitorizare că acesta nu are motive să considere că studiul nu este efectuat corect.

Obiectul de studiu este de a găsi o soluție acceptabilă independentă față de evaluarea anterioară și, prin însăși natura sa, va trebui să fie în interesul tuturor părților implicate, inclusiv RMD.

Comisia este de asemenea conștientă de declarațiile făcute de către ministrul german al transporturilor, dl Ramsauer, precum și alte părți interesate în cauză. În opinia Comisiei, astfel de declarații nu afectează rezultatele corespunzătoare ale studiului, dar contribuie la transparența utilă a chestiunii.

*
* *

Întrebarea nr. 27 adresată de Gay Mitchell (H-0645/10)

Subiect: Vulcanul din Island

În luna aprilie a acestui an, spațiul aerian european a fost închis ca urmare a erupției unui vulcan în Islanda. Conform experților, există posibilitatea ca o erupție de acest tip să aibă loc din nou, cauzând aceleași probleme ca cea precedentă.

Ce măsuri a luat Comisia pentru a se pregăti în cazul în care un astfel de eveniment se produce din nou?

Răspuns

(EN) Comisia, împreună cu alte autorități de reglementare și părți interesate din industrie, a fost implicată activ în asigurarea un nivel îmbunătățit de pregătire pentru o erupție vulcanică, și, prin urmare, Europa este mai bine pregătită, aspect demonstrat de nivelurile convenite de concentrare pentru a permite zborul în spațiul aerian contaminat cu cenușă, materialul consultativ consolidat produs de Centrul consultativ asupra cenușii vulcanice, proceduri operaționale îmbunătățite și înființarea Celulei de Coordonare Aeriană Europeană (EACCC) cu scopul de a facilita o abordare armonizată de către statele membre. În consecință, ar trebui să fim capabili să reducem la minimum potențialele întreruperi în cazul unor evenimente viitoare de acest fel.

Comisia va continua să lucreze la toate acțiunile propuse în nota de informare din 27 aprilie 2010 și aprobată de către Consiliul extraordinar pentru transporturi din 4 mai 2010, precum și alte activități în care contribuția europeană este considerată necesară, în special Grupul operativ internațional privind cenușa vulcanică al Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI).

În special, avem nevoie să construim o mai mare flexibilitate în sistemul nostru de transport pentru a păstra mobilitatea pasagerilor și a mărfurilor în cazul unor evenimente perturbatoare. La ultimul Consiliu pentru transport din decembrie 2010, comisarul Kallas, responsabil pentru transport, a invitat miniștrii să reflecteze în mod specific asupra acestui aspect.

Comisia va raporta periodic Consiliului pentru transport și va informa Parlamentul cu privire la evoluții.

Detalii suplimentare despre acțiunile întreprinse:

- o nouă abordare europeană a fost elaborată împreună cu Agenția Europeană de Siguranță a Aviației. Această abordare asigură o strânsă cooperare între companiile aeriene, producători și autorități;

- un Plan de urgență privind cenușa vulcanică a fost publicat de către OACI, completat prin recomandări privind evaluarea riscurilor pentru securitatea operațiunilor de zbor în contaminări cunoscute sau prognoze de cenușă vulcanică;
- a fost stabilită Celula de Coordonare Aeriană Europeană, prin care se va facilita o mai bună coordonare și aplicare a măsurilor de atenuare.
- Centrul de consultanță privind cenușa vulcanică și-a îmbunătățit produsele pentru a permite un nivel mai mare de granularitate și frecvență în publicațiile sale, care, la rândul lor, vor spori procesele decizionale operaționale;
- un nou instrument a fost dezvoltat de Eurocontrol, denumit Instrumentul European de Vizualizare pentru Fluxul de Trafic Aerian și Gestionare a Capacității, sau EVITA. Acesta va facilita schimbul de informații și de luare a deciziilor între statele membre și alți actori-cheie.

*
* *

Întrebarea nr. 28 adresată de Luis de Grandes Pascual (H-0649/10)

Subiect: Controlarea spațiului aerian european

Cu doar câteva săptămâni în urmă, incidentele grave provocate de controlorii spanioli, în contextul închiderii spațiului aerian spaniol, au cauzat prejudicii enorme cetățenilor, întreprinderilor și economiei spaniole în ansamblul său. În luna aprilie a anului curent au avut loc, de asemenea, grave perturbări în spațiul aerian european din cauza erupției vulcanului islandez.

În asemenea situații și fără a aduce atingere măsurilor adoptate la nivel național, intenționează Comisia să consolideze capacitatea de răspuns la nivel european, în special prin sporirea competențelor deținute de Eurocontrol, încurajarea mobilității controlorilor aerieni, constituirea unor echipe europene de sprijin și dezvoltarea de noi tehnologii în materie de navigație aeriană?

Răspuns

(EN) În ultimii ani, modernizarea sistemului de management al traficului aerian (ATM) a fost un obiectiv al Comisiei. Un al doilea pachet de măsuri legate de „cerul unic european”, a fost adoptat de UE în noiembrie 2009, care se referă la performanța în domeniul siguranței, capacității, eficienței costurilor și al mediului. Evenimentele recente, cum ar fi criza norului de cenușă vulcanică din aprilie-mai 2010 și acțiunile întreprinse de către controlorii spanioli de trafic aerian la 3-4 decembrie 2010 au confirmat necesitatea de a accelera procesul de punere în aplicare.

Comisia a pregătit, prin urmare, o serie de acțiuni care au fost deja luate sau sunt în curs de elaborare cu scopul de a spori capacitatea sistemului european de management al traficului aerian, cum ar fi:

- înființarea unei Celule de coordonare a crizelor imediat după criza norului de cenușă vulcanică pentru a coordona mai bine măsurile naționale de atenuare în caz de criză la nivel european;
- aranjamente legate de mobilitate în rândul controlorilor de trafic aerian;

- numirea Eurocontrol în calitate de administrator de rețea pentru funcțiile ATM în primăvara anului 2011, consolidând capacitatea sa de a acționa ca brațul tehnic al Cerului unic european;
- îmbunătățirea performanței serviciilor de navigație aeriană începând din ianuarie 2012, cu reducerea semnificativă a taxelor care trebuie plătite de către industria aviatică;
- punerea în aplicare a blocurilor funcționale de spațiu aerian până în decembrie 2012, care vor contribui la defragmentarea spațiului aerian european;
- continuarea programului SESAR și dezvoltarea tehnologiilor aferente.

*

* *

Întrebarea nr. 29 adresată de Ivo Belet (H-0650/10)

Subiect: Radiațiile scanerelor corporale utilizate în aeroporturi

În Statele Unite au apărut preocupări cu privire la potențialele riscuri aferente expunerii călătorilor cu avionul la razele x emise de scanerelor corporale utilizate în scopuri de securitate. Un scanner deficitar poate expune călătorii unor niveluri ridicate de radiații. Prin urmare, este absolut necesară o întreținere periodică a acestor aparate.

Supraveghează Comisia modul de instalare și funcționare al scanerelor corporale de pe aeroporturile UE?

Poate Comisia prezenta o listă cu aeroporturile pe care astfel de scanere sunt deja operaționale la sfârșitul anului 2010?

Poate Comisia specifica măsurile de control aflate în prezent în vigoare în ceea ce privește întreținerea scanerelor, astfel încât pasagerii să fie protejați împotriva unor posibile riscuri la adresa sănătății ce pot surveni în urma controalelor de securitate de pe aeroporturi?

Intenționează Comisia să adopte, eventual, o inițiativă în acest sens?

Răspuns

(EN) În prezent nu există nicio legislație UE cu privire la utilizarea regulată a scanerelor de securitate în aeroporturile din UE. Statele membre pot utiliza numai scanere de securitate ca test pentru o perioadă limitată de timp, ca o măsură mai strictă sau ca o demonstrație. Prin urmare, utilizarea scanerelor nu intră în prezent în cadrul programului de inspecție al Comisiei.

În contextul pregătirii evaluării impactului cu privire la utilizarea de scanere de securitate în toamna anului 2010, Comisia a fost informată că scanerelor de securitate bazate pe tehnologii diferite sunt sau au fost utilizate în următoarele aeroporturi din UE: Amsterdam Schiphol, Londra Heathrow, Manchester, Helsinki, Hamburg și Paris Charles de Gaulle. Pe baza acestor informații, scanerelor de securitate cu raze sunt utilizate în prezent în Londra Heathrow și Manchester. Comisia este, de asemenea, conștientă de faptul că demonstrațiile scanerelor de securitate au avut loc în Roma Fiumicino, Veneția, Milano Malpensa, Palermo și aeroporturi din Copenhaga. Cu toate acestea, Comisia nu a primit nicio confirmare oficială din partea autorităților italiene și daneze competente.

Până în prezent, Comisia nu are o privire de ansamblu actualizată asupra normelor naționale precise care se aplică la controalele de întreținere pentru a proteja pasagerii de riscurile

privind sănătatea la punctele de control de securitate. Cu toate acestea, se aplică condițiile de protecție a sănătății consacrate în legislația UE și EURATOM.

În special, în ceea ce privește utilizarea echipamentelor cu raze X, scanerile de securitate, ca și orice alt echipament utilizând radiațiile ionizante, necesită respectarea prevederilor legale stabilite pentru utilizarea lor. Într-adevăr, este bine cunoscut riscul efectelor asupra sănătății pe termen lung la expunerea radiațiilor ionizante, deși foarte mic în doze mici. Din acest motiv, toate echipamentele trebuie să respecte dispozițiile Directivei 96/29/Euratom⁽³⁷⁾, inclusiv aplicarea următoarelor principii principale, și anume:

justificarea utilizării echipamentului înainte de prima punere în funcțiune, în ceea ce privește beneficiile economice, sociale sau de altă natură în raport cu detrimentul sănătății pe care acesta îl poate provoca;

optimizarea protecției pentru a asigura că dozele de radiații din practică sunt păstrate la un nivel cât mai scăzut posibil, luând în considerare factorii economici și sociali;

limitarea expunerii pentru a se asigura că suma dozelor de la toate practicile relevante nu va depăși limitele dozei legale pentru lucrători sau publicul general.

Asigurarea conformității cu dispozițiile de mai sus intră în responsabilitatea autorităților naționale.

Se acordă o atenție deosebită expunerii deliberate a oamenilor la radiațiile ionizante pentru motive non-medicale, inclusiv în scopuri de securitate⁽³⁸⁾ în cadrul reformării în curs de desfășurare a Directivei 96/29/Euratom cu alte directive, în special, Directiva 97/43/Euratom⁽³⁹⁾ privind expunerea în scopuri medicale.

Comisia evaluează în prezent posibilul impact al scanerelor de securitate în aeroporturile din UE, în ceea ce privește performanța de detectare, drepturile fundamentale și sănătatea.

*
* *

Întrebarea nr. 30 adresată de Pat the Cope Gallagher (H-000003/11)

Subiect: Perturbarea transportului la nivel european

Poate prezenta în linii generale Comisia ce măsuri va lua pentru a îmbunătăți funcționarea infrastructurii de transport europene în urma recente perturbări a traficului aerian din cauza ninsorilor abundente?

Răspuns

(EN) În decembrie 2010, transportul aerian și, într-o măsură mai mică, transportul terestru au fost puternic perturbate în întreaga Europă. Multe dintre huburile mari au fost parțial închise în timpul unuia dintre cele mai aglomerate sfârșituri de săptămână ale anului: începutul vacanței de Crăciun. În general, mii de zboruri au fost anulate și zeci de mii de

⁽³⁷⁾ Directiva 96/29/Euratom a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante, JO L 159, 29.6.1996

⁽³⁸⁾ http://ec.europa.eu/energy/nuclear/radiation_protection/doc/art31/2010_02_24_opinion_on_bss.pdf

⁽³⁹⁾ Directiva 97/43/Euratom a Consiliului din 30 iunie 1997 privind protecția sănătății persoanelor împotriva pericolelor pe care le prezintă radiațiile ionizante rezultate din expunerea în scopuri medicale și de abrogare a Directivei 84/466/Euratom, JO L 180, 9.7.1997

oameni au fost blocați în aeroporturi, ca să nu mai spunem despre problemele majore de manevrare a bagajelor. Este de datoria Comisiei să minimizeze impactul acestor condiții meteorologice extreme în cazul în care acestea se vor întâmpla din nou. Comisia este, totuși, foarte mulțumită că nu s-a produs niciun accident și că securitatea a fost asigurată.

În ceea ce privește îmbunătățirea rețelei generale de transport în caz de criză, Comisia intenționează, de asemenea, să utilizeze lucrările existente care au fost efectuate în urma crizei norului de cenușă din aprilie 2010: Comisia a reflectat asupra modalității de a asigura operatorii sau statele membre cu privire la existența planurilor de mobilitate pentru călători și mărfuri care urmează să fie aplicate în cazul unei crize bruște a transportului. În acest context, Comisia a prezentat o listă de întrebări adresate statelor membre pe parcursul ultimului Consiliu pentru transport din 2 decembrie 2010.

Trebuie în primul rând să învățăm din ceea ce s-a întâmplat. Astfel cum a anunțat comisarul Kallas, responsabil pentru transport, în decembrie 2010, acesta se va întâlni la 19 ianuarie 2011 cu reprezentanții ai aeroportului pentru a discuta exact ceea ce s-a întâmplat și ceea ce ar putea fi făcut pentru a evita situații similare în viitor. Comisia este, desigur, dispusă să discute despre orice soluții care ar evita o repetare a evenimentelor din decembrie 2010.

Serviciile Comisiei vor lucra, de asemenea, împreună cu autoritățile statelor membre și vor profita de această ocazie pentru a saluta acele state membre care au oferit să-și împărtășească constatările cu Comisia și care au susținut acțiunea la nivelul UE, dacă este cazul.

Pe baza acestor discuții, comisarul responsabil pentru transport va vedea dacă există necesitatea ca Comisia să propună noi măsuri. În caz afirmativ, aceasta nu va ezita să întreprindă acțiuni. Pachetul privind aeroportul pe care acesta îl va prezenta mai târziu în 2011 va fi foarte important.

Comisia intenționează să se bazeze pe alte inițiative planificate. Viitoarea revizuire a drepturilor pasagerilor curselor aeriene ar putea fi o oportunitate de a îmbunătăți comunicarea cu pasagerii, precum și redirectionarea pasagerilor blocați, de exemplu, prin suspendarea temporară a restricțiilor de interdicere a zborurilor pe timp de noapte.

Comisia este hotărâtă să muncească din greu pentru a îmbunătăți sistemul european de călătorii aeriene cu scopul de a se asigura că cetățenii europeni nu vor trebui să treacă din nou printr-o experiență similară.

*
* *

Întrebarea nr. 31 adresată de Licia Ronzulli (H-0627/10)

Subiect: Strategia pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015

Anul trecut, la 21 septembrie, Comisia a prezentat strategia pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015. Potrivit avizului privind viitorul politicii în materie de egalitate de gen după 2010 („Opinion on the Future of Gender Equality Policy after 2010”), faptul că nici în cadrul bugetului UE, nici în cel al statelor membre nu există articole specifice dedicate activităților vizând egalitatea de gen constituie un punct critic important în ceea ce privește urmărirea obiectivelor strategiei. Poate Comisia comunica modul în care consideră că este oportun să intervină?

În majoritatea statelor membre, femeile continuă să fie subreprezentate în procesele și pozițiile de luare a deciziilor. Ce acțiuni intenționează să întreprindă Comisia pentru a mări prezența femeilor în poziții decizionale? Se află în prezent în stadiu de examinare inițiative concrete vizând promovarea temei egalității de gen în rândul tinerei generații? Consideră Comisia că este oportună propunerea finanțării unor linii de acțiune specifice în acest sens, spre exemplu în cadrul programelor europene dedicate formării sau prin intermediul utilizării noilor tehnologii?

Răspuns

(FR) Noua strategie a Comisiei pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați (2010-2015) ⁽⁴⁰⁾ identifică cinci domenii prioritare, precum și acțiuni transversale. Un document anexat la strategie ⁽⁴¹⁾ stabilește acțiunile pe care diversele departamente ale Comisiei le vor pune în aplicare în anii următori, în special, principalele programe de finanțare care vizează promovarea egalității între femei și bărbați.

Fondul social european (FSE) este principalul instrument financiar al Uniunii în domeniul formării și al promovării ocupării forței de muncă. Acesta finanțează multe domenii de acțiune pentru a promova egalitatea dintre femei și bărbați pe piața muncii. În plus, Comisia a indicat în comunicarea sa privind revizuirea bugetului ⁽⁴²⁾, și în concluziile celui de-al cincilea raport privind „coeziunea economică, socială și teritorială: viitorul politicii de coeziune” ⁽⁴³⁾, că este necesar să se examineze modul în care Uniunea ar putea realiza mai multe volume previzibile de finanțare prin FSE. O astfel de dezvoltare ar putea contribui la creșterea vizibilității fondurilor europene alocate pentru promovarea egalității între femei și bărbați.

Egalitate în luarea deciziilor este unul din cele cinci domenii prioritare de acțiune în noua strategie a Comisiei. Acțiunile care vor fi puse în aplicare în acest domeniu de către diversele departamente ale Comisiei, sunt, de asemenea, stabilite într-un document anexat la strategie.

*

* *

Întrebarea nr. 32 adresată de Seán Kelly (H-0628/10)

Subiect: Închiderea fabricii de zahăr din Mallow, Co. Cork, Irlanda

Curtea Europeană de Conturi a publicat un raport privind reforma din sectorul zahărului în UE între 2005-2006, în care se arată în mod clar faptul că deciziile în ceea ce privește acest sector în Irlanda au fost luate pe baza unor indicatori publicați în 2001, care nu ținneau seamă de restructurarea pe care a cunoscut-o între timp acest sector. Are Comisia intenția de a remedia această situație, având în vedere în special posibilitatea de a acorda ajutoare pentru restabilirea sectorului zahărului în Irlanda, în vederea producerii, printre altele, de biocombustibili, care ar putea contribui la atingerea obiectivelor pentru 2020?

(40) COM(2010) 491 final

(41) SEC(2010) 1079 final

(42) COM(2010) 700 final

(43) COM(2010) 642 final

Răspuns

(FR) Comisia cunoaște faptul că pierderea unei industrii tradiționale, cum ar fi industria zahărului în Irlanda, este dureroasă.

Decizia de a renunța la cota irlandeză de zahăr nu a fost luată de Comisie pe baza datelor disponibile la momentul reformei, ci de organele de conducere ale fabricii de zahăr din Irlanda, care este, fără îndoială, cel mai bine situată pentru a evalua competitivitatea viitoare a producției fabricii pe piața internă a zahărului, în condițiile în vigoare post-reformă.

Cu toate acestea, abandonarea întregii cotei irlandeze de producție a zahărului nu are niciun efect asupra posibilității de a produce biocombustibili din sfeclă de zahăr în Irlanda.

*

* *

Întrebarea nr. 33 adresată de Angelika Niebler (H-0631/10)

Subiect: Acordarea de fonduri UE întreprinderilor de construcții chineze de stat

În Polonia se construiește în prezent un tronson cu o lungime totală de 50 km din autostrada A2 de la Varșovia la Lodz. Construcția acestui tronson este finanțată prin fonduri europene (fonduri structurale europene), precum și cu ajutorul unui împrumut din partea BEI. Sarcina de a construi aceste două segmente de autostradă a fost încredințată de către Direcția generală pentru străzi naționale și autostrăzi din Polonia unui consorțiu de construcții chinez de stat cu numele de „COVEC”.

În competiția cu firmele europene de construcții, prețurile oferite de concurentul chinez au fost cu mai mult de jumătate mai mici decât costurile evaluate de către autoritatea care a organizat licitația și, respectiv, cu o treime mai mici decât prețurile oferite de concurentul situat pe locul doi. Pe de altă parte, piața chineză rămâne inaccesibilă pentru aproape orice competitor străin în sectorul construcțiilor.

În acest context, consideră Comisia că în relația dintre UE și China este vorba de o încălcare gravă a principiului reciprocității, care constituie o bază elementară de negociere a relațiilor comerciale? Ce măsuri are în vedere Comisia pentru a contracara această tendință?

Răspuns comun

(EN) Comisia înțelege pe deplin preocupările onorabililor deputați. Preocupări similare au fost exprimate de către alți deputați ai Parlamentului, statele membre și industria europeană.

UE susține o abordare ambițioasă pentru deschiderea piețelor de achiziții publice la nivel mondial. Din acest motiv, UE este parte la Acordul privind achizițiile publice (AAP), care deschide piețele de achiziție publică a celor mai dezvoltate națiuni ale lumii. În plus, UE a încheiat acorduri de liber schimb cu un capitol referitor la achizițiile publice, având o serie de parteneri comerciali (inclusiv, de exemplu, Chile, Mexic, Coreea și Elveția), care deschid piețele de achiziții publice a acestor parteneri pe bază de reciprocitate.

Cu toate acestea, UE nu are vreun angajament internațional vizavi de China în domeniul achizițiilor publice. Ca urmare, China și furnizorii săi nu au dreptul de a fi tratați în mod egal cu partenerii AAP ai UE.

Întrucât China negociază în prezent aderarea la AAP, această situație s-ar putea schimba în următorii ani. În contextul procesului de aderare, UE solicită Chinei să se angajeze în vederea stabilirii unor obiective ambițioase de acces pe piață. În paralel cu aceste negocieri,

Comisia desfășoară un dialog intensiv cu China, care vizează îmbunătățirea cadrului de achiziții publice de reglementare din China pentru a-l face compatibil cu AAP.

În plus, Comisia a anunțat în comunicările sale „Către un Act privind piața unică”⁽⁴⁴⁾ și „Comerț, creștere și afaceri internaționale”⁽⁴⁵⁾ că va prezenta în 2011 o propunere legislativă care să clarifice angajamentele internaționale ale UE referitoare la accesul pe piață în domeniul achizițiilor publice. Obiectivul acestei propuneri va fi de a restabili o concurență egală pe piața internă și a asigura o influență mai mare a UE în negocierile internaționale. Aceasta va clarifica, de asemenea, poziția țărilor terțe (și furnizorii acestora), care nu au semnat niciunul dintre angajamentele internațional vizavi de UE în acest domeniu și se vor baza pe reciprocitate. Comisia efectuează în prezent o evaluare a impactului opțiunilor posibile.

*
* *

Întrebarea nr. 35 adresată de João Ferreira (H-0632/10)

Subiect: Eroziunea coastelor

Porțiuni întinse ale coastelor Portugaliei, de la nord la sud, sunt tot mai amenințate de eroziune. Printre diferitele cauze ale acesteia se numără: creșterea nivelului mediu al oceanelor, sedimentarea costieră redusă, deteriorarea structurilor naturale în urma activităților umane și diferite tipuri de dezvoltare costieră. Acest fenomen amenință încă de pe acum securitatea oamenilor și a averilor într-o serie de regiuni și a provocat deja accidente grave. Dacă nu este stăvilit și inversat, ar putea provoca daune însemnate în viitor, cu repercusiuni economice, sociale și ecologice majore.

Ce măsuri au fost implementate la nivelul UE pentru a rezolva această problemă a eroziunii coastelor?

Cum va integra Comisia eroziunea coastelor în abordarea comunitară privind prevenirea dezastrelor de origine naturală și antropică? Ce inițiative s-au adoptat?

Ce instrumente de asistență sunt disponibile pentru statele membre care sunt cele mai vulnerabile la efectele eroziunii coastelor?

Răspuns

(EN) Eroziunea costieră afectează în mod grav în jur de 25 % din coastele europene⁽⁴⁶⁾. Este probabil ca problema să se accentueze din cauza efectelor schimbărilor climatice, cum ar fi creșterea nivelului mării și producerea mareelor de furtună mai frecvente și mai intense. Mai mult decât atât, creșterea dezvoltării zonelor costiere poate interfera cu procesele de sedimentare naturală sau poate spori riscul pentru bunuri și populație la eroziunea costieră sau la inundații. Studiul pan-european EUROSION⁽⁴⁷⁾ a stabilit amploarea problemei eroziunii costiere în Europa și a oferit recomandări, studii de caz și concepte politice pentru a aborda mai eficient eroziunea costieră. În 2010, proiectul CONSCIENCE⁽⁴⁸⁾ a elaborat

⁽⁴⁴⁾ COM(2010) 608 final/2

⁽⁴⁵⁾ COM(2010) 612 final

⁽⁴⁶⁾ SEE 2006, Evoluția zonelor litorale europene

⁽⁴⁷⁾ www.eurion.org

⁽⁴⁸⁾ <http://www.conscience-eu.net/>

în continuare conceptele politice și a recomandat modalități de punere în aplicare a acestora. În plus, proiectele și studiile confirmă importanța costurilor financiare legate de protejarea zonei de coastă și a măsurilor de adaptare. Prevenirea și adaptarea din timp la riscul climatic s-au dovedit a fi opțiuni de politică eficiente din punctul de vedere al costului ⁽⁴⁹⁾. Cartea albă a Comisiei din 2009 privind adaptarea la schimbările climatice ⁽⁵⁰⁾ abordează riscurile în zonele de coastă, inclusiv eroziunea costieră și propune măsuri pentru a crește capacitatea de rezistență a zonelor de coastă și marine. Lucrările sunt acum în curs de desfășurare pentru a se asigura că adaptarea în zonele costiere este inclusă în cadrul politicii maritime integrate.

Cercetarea confirmă faptul că este necesară o abordare globală și integrată pentru a aborda în mod adecvat riscul eroziunii în zonele costiere. Baza pentru o astfel de abordare integrată este furnizată de către recomandarea Parlamentului și a Consiliului privind managementul integrat al zonelor costiere (ICZM) 2002 ⁽⁵¹⁾. De asemenea, alte instrumente existente ale UE, cum ar fi Directiva privind evaluarea impactului asupra mediului ⁽⁵²⁾ și Directiva privind inundațiile ⁽⁵³⁾ sunt importante pentru a reduce riscul eroziunii în zonele costiere. Pentru zonele de coastă mediteraneene, UE a ratificat Protocolul ICZM la Convenția de la Barcelona ⁽⁵⁴⁾ în septembrie 2010. Protocolul include prevederi specifice cu privire la eroziunea în zonele costiere.

Comisia va lua în considerare problema riscului zonelor costiere în evaluarea impactului pentru a realiza o monitorizare a recomandării ICZM, prevăzută pentru sfârșitul anului 2011. Având în vedere că planificarea spațială este identificată ca fiind un instrument important pentru a reduce vulnerabilitatea în zonele de coastă, evaluarea impactului ia în considerare atât managementul de coastă, cât și amenajarea spațiului maritim (MSP) ⁽⁵⁵⁾. Între timp, Comisia continuă să sprijine schimbul de experiență și de cele mai bune practici în punerea în aplicare a ICZM prin inițiativa OURCOAST ⁽⁵⁶⁾. Inițiativa va furniza o bază de date interactivă cu cel puțin 350 de cazuri și îndrumări cu privire la subiecte specifice și principiile ICZM, inclusiv adaptarea la riscurile și schimbările climatice.

În plus, Comisia efectuează o serie de măsuri în vederea punerii complete în aplicare a unui cadru UE pentru prevenirea dezastrelor, astfel cum s-a propus prin Comunicarea privind prevenirea dezastrelor naturale și a celor provocate de om adoptată în februarie 2009 ⁽⁵⁷⁾ și consolidată de către Consiliu ⁽⁵⁸⁾. În acest cadru, Comisia a emis, la 21 decembrie 2010 ⁽⁵⁹⁾, un document de orientare privind evaluarea riscurilor la nivel național și cartografierea

(49) JRC 2009, proiect PESETA; EC 2009, „Economia adaptării la schimbările climatice în zonele de coastă ale UE”: http://ec.europa.eu/maritimeaffairs/climate_change_en.html

(50) COM(2009) 147

(51) 2002/413/CE, JO L 148, 6.6.2002

(52) 85/337/CEE; 2001/42/CE

(53) 2007/60/EC, JO L 288, 6.11.2007

(54) 2010/631/UE, JO L 279, 23.10.2010

(55) COM(2008) 791, COM(2010) 771

(56) <http://ec.europa.eu/environment/iczm/ourcoast.htm>

(57) COM(2009) 82

(58) 15394/09, 30 noiembrie 2009

(59) SEC(2010) 1626 final

pentru gestionarea dezastrelor, care a fost dezvoltat împreună cu autoritățile naționale ale statelor membre. Scopul „Orientări în materie de evaluare și de cartografiere a riscului pentru gestionarea dezastrelor” este de a consolida coerența și comparabilitatea între evaluările riscurilor dezvoltate la nivel național în statele membre. Orientările fără caracter obligatoriu, pe baza unei abordări care ia în considerare mai multe tipuri de pericole și de riscuri, furnizează orientare în materie de terminologie, implicarea diferitelor sectoare și a părților interesate, precum și metodele și conceptele cele mai utile.

În continuarea Cărții albe privind adaptarea la schimbările climatice, Comisia dezvoltă, de asemenea, un Birou de control de adaptare, care urmează să funcționeze la începutul anului 2012 și care va acoperi sectoare-cheie de politică, inclusiv în zonele de coastă. Scopul biroului de control este de a spori asimilarea cunoștințelor de către factorii de decizie de la nivel național, regional sau local, prin oferirea de îndrumare, instrumente și cele mai bune practici pentru evaluarea vulnerabilității la schimbările climatice la diferite niveluri geografice. Bazându-se pe punerea în aplicare a Cărții albe, Comisia va dezvolta, până în 2013, o strategie de adaptare cuprinzătoare a UE.

În ceea ce privește oportunitățile de finanțare, politica de coeziune pentru perioada 2007-2013 va investi aproximativ 5,8 miliarde de euro în prevenirea riscurilor naturale. În conformitate cu principiul de „gestionare partajată”, este de datoria statelor membre de a selecta și a pune în aplicare proiectele cofinanțate în conformitate cu prioritățile stabilite în programele operaționale relevante. În acest cadru, ar putea fi sprijinite activitățile de protecție costieră. În ceea ce privește Portugalia, 513 684 600 de euro sunt planificate a fi investite în „prevenirea riscurilor” prin programele sale operaționale ale politicii de coeziune pentru perioada 2007-2013. Programul transnațional Atlantic sprijină ANCORIM (Rețeaua atlantică pentru gestionarea riscului în zonele costiere) ⁽⁶⁰⁾, care include parteneri portughezi.

*

* *

Întrebarea nr. 36 adresată de Nikolaos Chountis (H-0637/10)

Subiect: Creșterea prețului biletelor pentru transportul în comun

În memorandumul de înțelegere dintre Grecia, UE și FMI se face în mod explicit referire la „creșterea prețului biletelor” pentru mijloacele de transport în comun. Conform informațiilor apărute în presă, această creștere a prețului biletelor va fi de 30-50 %.

Având în vedere faptul că Comisia încurajează utilizarea mijloacelor de transport în comun și faptul că orice creștere a prețului biletelor are importante repercusiuni economice pentru segmentele cele mai defavorizate ale populației, poate Comisia răspunde la următoarele întrebări:

Confirmă Comisia amploarea acestor creșteri de prețuri, care vor fi dificil de suportat, pentru mijloacele de transport în comun? Consideră Comisia necesară adăugarea acestei măsuri, care va afecta segmentele cele mai defavorizate, la creșterea foarte mare a impozitelor directe și indirecte?

⁽⁶⁰⁾ ANCORIM http://atlanticprojects.inescporto.pt/project-area/ancorim/project_view

Consideră Comisia că această măsură este compatibilă cu politicile UE de încurajare a utilizării mijloacelor de transport în comun, acestea fiind mijloacele de transport cele mai economice și care respectă cel mai mult mediul?

Răspuns

(EN) Actualizarea din toamna anului 2010 a Memorandumului de înțelegere (MoU) este un document aflat la dispoziția publicului, care poate fi găsit la adresa:

http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/occasional_paper/2010/op72_en.htm

În conformitate cu Memorandumul de înțelegere, măsurile privind întreprinderile publice sunt luate cu scopul de a combate risipa și managementul ineficient în cadrul societăților de stat, reducând costurile și îmbunătățind performanța financiară a acestora. Serviciile de transport și rețele trebuie să fie raționalizate în funcție de cererea utilizatorului.

*

* *

Întrebarea nr. 37 adresată de Philip Claeys (H-0638/10)

Subiect: Necesitatea unei atitudini ferme a UE față de țările terțe care împiedică întoarcerea solicitanților de azil respinși și care contribuie astfel la criza în materie de azil din Grecia

UE combate imigrația ilegală a străinilor, dar, recent, un număr de țări au hotărât să nu mai trimită în Grecia solicitanți de azil respinși, și aceasta în pofida „Regulamentului Dublin” al UE. Comisia LIBE a constatat, cu ocazia unei vizite recente în Grecia, că unul dintre motive este acela că ambasadele Algeriei, Marocului, Turciei, Tunisiei și Pakistanului refuză să emită documente de întoarcere în timp util, ceea ce determină o creștere continuă a numărului de persoane aflate în mod ilegal pe teritoriul Greciei.

Ce întreprinde UE pentru a obliga aceste țări terțe să își supravegheze în mod adecvat frontierele cu UE? Intenționează UE să subordoneze, în viitor, ajutorul acordat acestor țări și cooperarea cu acestea controalelor la frontieră și politici de returnare? Este pregătită Comisia să includă supravegherea, de către Turcia, a frontierelor sale, precum și încheierea, în scurt timp, a unui acord cu Frontex în evaluarea sa privind ajutorul acordat Turciei în cadrul IPA?

Răspuns

(EN) Comisia este foarte conștientă de situația dificilă cu care se confruntă statele membre în abordarea problemei migrației ilegale.

Comisia este îngrijorată în special de situația din Grecia, la frontiera terestră cu Turcia, unde în prezent, au loc 90 % din trecerile ilegale ale migranților la punctele de trecere de-a lungul frontierelor externe ale UE.

Trebuie subliniat faptul că responsabilitatea pentru controlul frontierelor externe, în conformitate cu cerințele stabilite de legislația europeană, în special, Codul frontierelor Schengen, revine în întregime statelor membre. Prin urmare, Grecia, la fel ca orice alt stat membru, trebuie să facă tot posibilul pentru a îndeplini aceste cerințe.

Cu toate acestea, Uniunea Europeană ar trebui să dea dovadă de solidaritate și să asiste statele membre în eforturile acestora de a controla migrația ilegală.

Prin acest obiectiv, UE promovează o serie de inițiative, cum ar fi operațiunile comune și susținerea de proiecte concrete, prin alocarea de resurse financiare în cadrul fondurilor relevante (Fondul pentru frontierele externe, Fondul European pentru Refugiați și Fondul de returnare).

Grecia a fost „beneficiarul” principal al activităților operaționale FRONTEX în 2010, care găzduiește operațiuni comune la frontierele terestre și maritime, cu scopul de a spori eficiența gestionării frontierei (inclusiv supraveghere, control și identificare a imigranților fără forme legale în vederea returnării acestora fără a aduce atingere oricărei eventuale nevoi de protecție). Din cauza presiunii excepționale a imigrației ilegale la frontierele sale externe, Grecia a solicitat, la 24 octombrie 2010, asistență din partea echipelor de intervenție rapidă la frontieră (RABIT) și o decizie privind implementarea acestor echipe a fost luată la scurt timp după aceea. Desfășurarea echipelor de intervenție rapidă la frontieră a avut deja un efect descurajator și se estimează că a existat o scădere generală de 43 % a numărului de migranți ilegali interceptați la frontiera terestră eleno-turcă.

În ceea ce privește combaterea migrației ilegale, este de o importanță vitală să se coopereze cu țările de origine și de tranzit. Prin urmare, Comisia încurajează statele membre și FRONTEX să dezvolte o cooperare practică cu țările respective.

Concret, acest lucru ar putea implica inițiative, cum ar fi schimbul de informații cu privire la modul de operare a migranților ilegali și a persoanelor care îi ajută pe aceștia, dezvoltarea analizelor de risc comune cu privire la mișcările migranților ilegali, numirea punctelor de contact în FRONTEX și autoritățile din țările terțe în scopul unui schimb continuu, operațional de informații și cooperarea cu privire la returnarea imigranților ilegali.

În plus, Comisia dezvoltă, de asemenea, un dialog direct și o cooperare cu toate țările de origine și de tranzit al migrației, în scopul de a le convinge să își intensifice eforturile de prevenire și combatere a migrației ilegale și să readmită migranții ilegali care au tranzitat teritoriul lor.

Cu referire la țările menționate de onorabilul deputat, în special, Comisia întreprinde inițiative concrete împreună cu toate acestea. Comisia negociază un acord de readmisie cu Maroc, face eforturi serioase pentru a începe negocierile privind un acord de readmisie cu Algeria, a propus ca Tunisia să accepte includerea unor dispoziții referitoare la cooperarea privind readmisia de migranți ilegali în noul Plan de acțiune UE-Tunisia, iar acordul de readmisie cu Pakistanul, pe care Comisia l-a negociat cu succes cu această țară, în numele Uniunii Europene, a intrat în vigoare la 1 decembrie 2010.

În acest context, o atenție deosebită este acordată Turciei, o țară din care provine un număr mare de migranți ilegali și solicitanți de azil de tranzit către Uniunea Europeană proveniți din țări de origine din Africa și Asia.

În calitate de candidat pentru aderarea la Uniunea Europeană, este de așteptat ca Turcia să facă eforturi deosebite pentru a-și consolida politicile și legislația în domeniul de frontieră, gestionarea migrației și azilului, precum și capacitățile administrative ale autorităților sale competente, în conformitate cu standardele Uniunii Europene. Comisia monitorizează îndeaproape progresele realizate de Turcia în dezvoltarea capacităților sale, și furnizează acesteia o importantă asistență financiară și tehnică în acest demers. Între timp, Comisia continuă să negocieze un acord de readmisie cu Turcia, în numele Uniunii Europene, în timp ce FRONTEX negociază un acord de lucru cu autoritățile turce.

*
* *

Întrebarea nr. 38 adresată de Mairead McGuinness (H-0642/10)

Subiect: Negocierile dintre UE și Mercosur

În 2006, Mercosur a transmis un document care includea o cerere de cotă tarifară de 300 000 tone de carne de vită ⁽⁶¹⁾. Comisia, în răspunsul său, a descris această cerere ca fiind „ușor revizuită, dar totuși [...] depășește cu mult amploarea ofertei curente a UE” <http://www.europa.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+QJ+H-2010-0642+0+DOC+XML+V0//RO> \l”def2”” ⁽⁶²⁾.

Poziția Comisiei continuă să considere că o cotă de această anvergură ar depăși amploarea ofertelor UE? Cum intenționează Comisia să limiteze cota convenită în final la o cifră mult sub 300 000 tone? Ce cifre ar fi dispusă Comisia să accepte?

Poate Comisia să-și exprime opinia cu privire la preocuparea că Mercosur va viza în cadrul negocierilor segmentul superior, de mare valoare, al pieței cărnii de vită din UE? Ce măsuri de contracarare pregătește Comisia pentru a preveni vizarea specifică a acestei piețe de către producătorii Mercosur?

Răspuns

(EN) Negocierile cu Mercosur au fost relansate în mai 2010 și chiar dacă negociatorii au făcut progrese privind partea normativă din acord până în prezent nu au existat discuții cu privire la accesul bunurilor pe piață. Comisia este conștientă pe deplin că există unele sensibilități importante pentru produsele agricole în UE și va ține seama de acest element atunci când va negocia cu Mercosur. Carnea de vită este, evident, unul dintre produsele agricole în privința căruia sensibilitățile sunt foarte ridicate.

Ambele părți lucrează în prezent la pregătirea ofertelor acestora, care ar trebui să fie schimbate în cursul primului trimestru al anului 2011. Din partea UE este clar că pentru produsele cele mai sensibile, inclusiv carne de vită, se va ține seama, atunci când se face orice ofertă bilaterală pentru Mercosur, de ofertele făcute de UE în cadrul Agendei de Dezvoltare Doha (ADD).

Întrucât discuțiile privind ofertele concrete pentru accesul pe piață nu au avut încă loc, nu este posibil să se indice, în acest stadiu, care ar fi prioritățile Mercosur în ceea ce privește subsectoarele specifice.

*
* *

⁽⁶¹⁾ „Elements for a Possible Agreement”, document transmis de Mercosur în cadrul unei reuniuni UE-Mercosur la nivel de coordonatori, care a avut loc în Bruxelles la 21 martie 2006.

⁽⁶²⁾ Document neoficial al Comisiei discutat în cadrul comisiei 133 (Comisia pentru politica comercială) la 27 aprilie 2006, fiind apoi transmis către Mercosur.

Întrebarea nr. 39 adresată de Anni Podimata (H-0651/10)**Subiect: Propunere privind crearea unui centru european de combatere a criminalității cibernetice**

În cadrul comunicării Comisiei intitulată „Strategia de securitate internă a UE în acțiune: cinci pași către o Europă mai sigură” (COM(2010)0673), s-a propus crearea până în 2013 a unui centru european de combatere a criminalității cibernetice.

Care vor fi competențele centrului de combatere a criminalității cibernetice? Care vor fi obiectivele și misiunile centrului? Ce calificări profesionale vor fi cerute în cadrul procesului de recrutare a personalului? De unde vor proveni creditele alocate creării acestui centru? Unde consideră Comisia că ar trebui să fie situat sediul acestui centru?

Răspuns

(EN) Angajamentul Comisiei formulat în Comunicarea sa intitulată „Strategia de securitate internă a UE în acțiune: Cinci pași spre o Europă mai sigură”, pentru a stabili un centru de criminalitate informatică este un răspuns la amenințarea tot mai mare a criminalității informatice. Acesta reprezintă de asemenea o recunoaștere a faptului că o mai bună utilizare a capacităților existente atât la nivel național cât și european ar trebui să fie făcută pentru a lupta într-un mod mai eficient împotriva criminalității informatice. Comunicarea indică deja faptul că printre obiectivele centrului se va afla „construirea capacității operaționale și de analiză pentru investigații și cooperarea cu partenerii internaționali. Centrul va îmbunătăți evaluarea și monitorizarea măsurilor existente de prevenire și investigare, va sprijini dezvoltarea de cursuri de formare și de sensibilizare pentru aplicarea legii și sistemului judiciar, va stabili o cooperare cu Agenția europeană pentru securitatea rețelilor și a informațiilor (ENISA) și interfața cu o rețea de echipe de intervenție în caz de urgență informatică la nivel național/guvernamental (CERT). Centrul de combatere a criminalității informatice ar trebui să devină punctul focal în lupta Europei împotriva criminalității informatice ⁽⁶³⁾. Aceste obiective sunt, de asemenea, în conformitate cu „concluziile Consiliului privind un Plan de acțiune pentru punerea în aplicare a strategiei pentru combaterea criminalității informatice” din 26 aprilie 2010, în care Comisiei i se solicită să întocmească un studiu de fezabilitate privind posibilitatea de a crea centrul ⁽⁶⁴⁾.

Prin urmare, referitor la detaliile reale în ceea ce privește responsabilitățile, personalul, finanțarea și sediul real, Comisia nu poate comenta deocamdată în ceea ce le privește, întrucât acestea vor face obiectul unui studiu de fezabilitate efectuat în cursul anului 2011. Se așteaptă să aibă loc un amplu proces de consultare cu statele membre, agențiile și instituțiile relevante, sectorul privat și societatea civilă în scopul realizării studiului de fezabilitate.

*

* *

Întrebarea nr. 40 adresată de Laima Liucija Andrikiene (H-000002/11)**Subiect: Bugetul 2011 și plata agricultorilor din Uniunea Europeană**

În urma unei lungi proceduri, instituțiile europene au ajuns în sfârșit la un acord privind bugetul UE pentru 2011. Parlamentul European a trebuit să renunțe la cererea sa inițială

(63) COM(2010) 673 final

(64) Reuniunea a 3010-a Consiliului Afaceri Generale, Luxemburg, 26 aprilie 2010

de creștere a bugetului cu mai mult de 6 % față de bugetul anului 2010. Propunerea de compromis finală menține creșterea bugetului la 2,91 % (un total de 126,5 miliarde de euro), în ciuda faptului că noile structuri, cum ar fi Serviciul european pentru acțiune externă, trebuie să fie finanțate din această mărire modestă.

Poate Comisia să precizeze în ce fel această repartiție a creditelor pentru 2011 va afecta plățile către agricultorii lituanieni, precum și ai celor din alte state membre ale Uniunii? Poate furniza Comisia cifre exacte?

Răspuns

(FR) Comisia ar dori să mulțumească onorabilului deputat pentru această întrebare, care îi permite să scoată în evidență faptul că bugetul adoptat în decembrie 2010 de către Parlamentul European și Consiliu nu va afecta plățile pentru agricultorii din Lituania, sau pentru cei din orice alt stat membru al Uniunii Europene.

În realitate, bugetul aprobat a inclus scisoarea de modificare adoptată de Comisie la 20 octombrie 2010. În această scisoare de modificare, Comisia a inclus cele mai recente estimări pentru cheltuielile agricole – piețe și plăți directe.

Bugetul a fost elaborat pentru UE-27 ca un întreg și nu per stat membru. Cu toate acestea, Comisia îl poate informa pe onorabilul deputat că, pentru Lituania, linia bugetară pentru SAPS include o sumă de 262 de milioane de euro.

*

* *